

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

8. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE I

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU OG AXEL IUEL

Ved Nytaarskuren den 8. Januar overbragte Formanden Marineforeningens allerunderdanigste Nytaarslykønskning til HANS MAJESTÆT KONGEN, der takkede og anmodede Formanden om at overbringe HANS MAJESTÆTS Ønske om et lykkeligt Nytaar for Marineforeningen.

Torsdagen den 17. Februar 1921 Kl. 7 Aften afholder København-Kredsen den aarlige GENERALFORSAMLING i Studenterforeningens Lokaler. Dagsorden i Henhold til Lovene og eventuelt indkomne Forslag.

Efter Generalforsamlingen Foredrag af Hr. Arkitekt *E. W. Marston* om »Det danske Redningsvæsen«, ledsaget af Lysbilleder.

BESTYRELSEN

AARGANG 1896

MARINERE af Aargangen 1896 paatænker at afholde en festlig Sammenkomst i Anledning af 25. Aarsdagen for deres Indkaldelse til Marinen. Deltagelse bedes anmeldt til Marineforeningens Kontor Møntergade 22, Telf. Byen 3448. Nærmere Meddelelse vil senere udgaa fra Festkomiteen.

EN SMUK GAVE

Den svenske Kommandørkaptajn, Kammerherr *Göran af Klercker*, der er korresponderende Medlem af Marineforeningen, har haft den smukke Tanke ved Juletid at tilstille Redaktionen et Beløb af **200 Kroner** til Anvendelse til Understøttelse for Trængende indenfor Marinen.

Vi bringer Kammerherren som Medlem af vor Forening vor hjerte-

ligste Tak for hans varme og venskabelige Følelser for denne og som Repræsentant for vort svenske Broderfolk for hans Følelser for Danmark, som vi forøvrigt kan oplyse, at Kammerherren er knyttet til med ret usædvanlige Slægtskabsbaand, idet Kristian den IV's og Kristine Munchs Datter Leonora Christina er hans Morfaders Mormoders Farmoders Moder.

Gaven vil blive overgivet en trængende Familie indenfor Marinen.

LOKALKREDSSEN FOR KØBENHAVN

Ifølge Bestyrelsens Beslutning er der iaar ligesom foregaaende Aar tilsendt Marinehospitalet som Bidrag til Patienternes Julefest et Beløb af 125 Kroner.

MARINEFORENINGENS SKYTTELAV

Ved Skyttelavets sidste Sammenkomst indsamledes der mellem Deltagerne et Beløb af 65 Kroner, der tilsendtes Marinehospitalet som Bidrag til Patienternes Jul.

ULYKKERNE VED HARBOØRE D. 24. OG 31. DCBR. 1920

Marineforeningens Lokalkreds for København og Omegn har i Anledning af de ved Harboøre Juleaften og Nytaarsaften 1920 indtrufne sørgelige Ulykker, ved hvilke Fisker Jens Nygaard fra Vrist, Kutterfører Jakobsen og Fisker Jens Lyng, de sidste to samtidig Nytaarsaften og umiddelbart ved Landingen i forrygende østlig Snesorm, tilsatte Livet, tilstillet de Efterladtes Familier hver 50 Kroner.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 14. DECEMBER 1920

Trods Julens Nærhed havde et stort Antal Medlemmer givet Møde i Studenterforeningens store Sal, og ligeledes et Antal Marinere og Navigationslever, hvis Tilstedeværelse blandt os paa Foreningens Mødeaftener snart er hævdunden, — og, det mener vi at kunne sige, — til Glæde for baade Gæster og Værter. De unge Mænd følger med synlig Interesse, hvad der foregaar, og lader til at befinde sig godt, men vi mener ogsaa at kunne udtale uden Selvros, at mere tvangfrit og kammeratligt Samvær end det, Marineforeningen byder paa, vil de næppe finde andetsteds, — og saadan skal det ogsaa være. Vi byder dem til os ikke blot for den øjeblikkelige Fornøjelse, vi kan have deraf, ikke blot for Marineforeningens Skyld, men fordi vi ved, at naar mange af dem en Gang færdes i det Fremmede, vil det være godt for dem at vide, at der i Hjemmet, i Fædrelandet er en stor Kreds af Mænd, der følger dem med Interesse og forstaaer det Arbejde, de udfører.

Det være med det samme sagt, at Salens lave Temperatur gjorde et betydeligt Skaar i det Velbefindende, de fleste ellers giver tilkende ved vore Møder i Venners og gode Kammeraters Lag. En Hundekulde lammede efterhaanden, — ikke Humøret — men den vanlige Vivacitet, — og det falder lidt svært at se Bordfællerne efterhaanden sidde med stampende Fødder og Hænderne begravede i Lommerne. — Ikke desto mindre syntes denne Ubehagelighed, — hvad Grunde i Bygningens indre Administration den nu maa skyldes, — Brandseismangel er det absolut ikke, og vi venter sikkert, at Tilfældet ikke gentager sig, — ikke at svække Interessen for Aftenens første Foredrag, Formandens Grosserer *Valdemar Schous* „Rejse til Ceylon“, ledsaget af farverige Billeder fra denne skønne Ø, hvor Paradisets Have siges at have ligget. Baade Natur, Mennesker og Bygninger er saa ejendommelige, at vi godt forstaaer den Glæde, hvormed Foredragsholderen fremviste Billederne og den Fortrolighed med Emnet, hans Rejseerindringer vidnede om. Som vi ved en tidligere Lejlighed har udtalt efter at have hørt Grosserer *Schous* Foredrag om Indien, vidner de af Billederne, der er tagne af ham selv, — og det er langt den største Del, om en virkelig fremragende Evne til netop at faa fat i de Situationer og de Mennesker, der har varig Interesse; han bruger sit Camera med mere end Amatørfærdighed. Og vi andre, der følger ham paa det hvide Lærred, faar virkelig Udbytte af disse Rejser. Største Delen af Billederne var farvelagte, virkelig smagfuldt og naturtro, — en yderst vanskelig og farlig Ting, der her var lykkedes fuldtud. Paa Forsamlingens Vegne takkede Næstformanden, Arkitekt *Marston*, Foredragsholderen for den interessante Oplevelse, og hertil sluttede Alle sig med det varmeste Bifald.

Ved Velvilje fra Ministeriets og Orlogsværftets Side var der, som Illustration til det Foredrag om „Det danske Redningsvæsen“, som Næstformanden senere vilde holde, i Salen opstillet en meget smuk Model af den Type af Redningsbaade, som bruges herhjemme. Modellen har ellers sin Plads i Orlogsværftets Modellsamling paa Holmen, men var, med den Imødekommen, vi stedse har kunnet glæde os ved fra Ministeriets og Værftets Side i Arbejdet for at sprede Kendskabet til Marinens Virksomheder, for dette Tilfælde udlaant til Marineforeningen og opstillet paa et Bord i Salen, hvor en videlysten Skare trængtes om den. Den vakte almindelig Beundring.

Efter at Spisningen havde fundet Sted og man var naaet til Kaffen, forevistes et Udvalg af Foreningens Lytbilleder, og paa et desværre temmelig fremrykket Tidspunkt kunde derpaa Næstformanden begynde paa Meddelelserne om Redningsvæsenet. Saavel disse som de ledsagende Billeder interesserede Medlemmerne stærkt, at dømme efter det ledsagende Bifald, men den tidlige Lukketid umuliggjorde at føre Foredraget tilende, saaledes at dette maatte afbrydes omtrent midtvejs. Det er derfor Hensigten at gengive hele Foredraget ved et af Møderne i Januar eller Februar, — de Billeder, der ikke blev Lejlighed til at vise denne Gang, er ikke de mindst interessante.

Det blev en god, — men for righoldig Aften. Det viste sig, at der bør økonomiseres med de Foredragsemner, vi raade over, og at en hel Aften med Lytbilleder er for meget. Trods den derved indhøstede Erfaring er Bestyrelsen dog af den Mening, at man hellere maa have for meget at byde Medlemmerne, end for lidt. Dertil kommer, at Lytbilledarkivet er i stadig jævn Vækst, saaledes at dette baade belærende og underholdende Materiale i en lang Fremtid vil være forhaanden, — ikke mindst efter de begivenhedsrige Sommersæsoner, vi forhaabentlig gaar i Møde. Men der skal ogsaa være Tid til paa en Mødeaften at faa en Passiar med Sidemanden, — og det blev der ikke rigtig denne Gang.

E. W. M.

KØBENHAVN-KREDSSENS FORENINGSMØDE DEN 13. JANUAR 1921

Kaptajn Godfred Hansens Foredrag „Ved det yderste Hav“, en Beretning om Undsætningsekspeditionen til Roald Amundsen.

Sjælden, — om overhovedet nogensinde før, — har Lokalkredsen kunnet mønstre et saadant Opbud af Medlemmer, som til dette Foredrag i et Antal af over 400 fyldte Studenterforeningens store Sal, — en Mængde kendte Ansigter blandt de Trofaste, talrige Officerer og Underofficerer og tillige en hel Del ny Medlemmer. Og denne usædvanlige Tilstrømning, der maatte fryde Bestyrelsens Hjærter som et Tegn paa, at Foreningen er livskraftig og stor, og at det kan lade sig gøre at holde en saadan Mønstring, kan kun virke som et Incitament i fremtidige Bestræbelser for at samle Medlemmerne ligesaa talrigt.

Noget bedre og mere aktuelt end Kaptajn *Godfred Hansens* Beretning om Hjelpeekspeditionen til Roald Amundsen kunde man heller ikke byde paa. Ekspeditionen til hine barske Egne, deroppe ved det yderste Thule, ved det yderste Hav, Grønlands og Grant Lands Nordspidser ud mod det store Polarbassin, 57 danske Mil fra selve Polpunktet, skulde nok formaa at samle en interesseret og videbegærlig Skare.

Og i om mulig endnu højere Grad Foredragsholderen selv. Allede længe har han hørt til de Bedste i den arktiske Forsknings Historie, han, der som ganske ung Mand som Amundsens Næstkommanderende paa „Gjøa“, den lille Jagt, var med til at fuldende Nordvestpassagen gennem Polarhavet nordom Nordamerika. Intet Under, at det nu blev ham, der, da Amundsens sidste Ekspedition ikke har faaet det helt planmæssige Forløb i sin aarelange Fart over Polarhavet og muligt over selve Polpunktet, blev den, der straks tilbød sig til at drage ud og nedlægge det Proviantdepot, der skulde hjælpe Amundsen hjem.

Paa Salens ene Endevæg var ophængt to, flere Meter høje Kort, det ene visende hele den nordlige Polarregion, det andet det specielle Felt af Nordgrønland og Grants Land, paa Amerikasiden, som dannede Hjelpeekspeditionens Arbejdsfelt, og paa disse Kort var henholdsvis Amundsens formodede Rute over Polarhavet og Godfred Hansens Vej afsatte.

Efter at Formanden havde budt Foredragsholderen Velkommen, gav han Ordet til denne, der efter at have besteg Talerstolen modtoges med en Bifaldsstorm, der maatte vise ham, at det var en særdeles modtagelig Forsamling han vilde komme til at glæde med sine Oplevelser fra den dristige Færd. Og Tilhørerne skuffedes ikke. Der var en øjeblikkelig Kontakt tilstede, der øgedes for hvert Minut og ofte afløstes af spontane Bifaldsudbrud. Kaptajn Hansens friske og djærve Personlighed havde straks taget i Tilhørerne og slap ikke dette, hvad enten han berettede om Farer og Besvær eller midt under dette gengav de humoristiske Sider, han havde formaaet at aflure den paagældende Situation, — eller rettere, som den ægte Københavner han er, ikke havde kunnet lade være at aflokke den. Altsammen ene mellem fire fortræffelige Eskimoer og glimrende Hjælpere, med hvem han dog ikke havde kunnet veksle et Ord i deres eget vanskelige Sprog.

Afrejsen foregik fra København i Juni 1919 til *Knud Rasmussens* og *Peter Freuchens* Handelsstation Thule ved Kap York paa Melvillebugtens Nordside, oppe i dette i Udstrækning enorme Land, hvis Afstande ser saa smaa ud paa Kortet, men hvis Vejlængder betyder maanedlangt Slid i isnende Kulde og Storme. Malende beskrev Kaptajnen Naturen og Menneskene deroppe i det yderste Thule, — Udrustningen og Starten til den lange Færd op til Cap Columbia, en Vejlemdge som fra København til Rom, — 800 Kilometer op, og ligesaa mange tilbage, dels paa Isfoden langs Landet, og saa paa selve Isen, da denne nordpaa blev fast nok, og gennem Smith Sund og Kane Bassin ad Kennedy og Robeson Channel indtil Grant Lands Nordside, hvor Cap Columbia ligger som det Polen nærmeste Punkt, som Amundsen ventes at ville søge til, hvis han, ligesom Nansen i sin Tid, forlader sit sikre Skib for med Slæder eller paa sin Fod at søge selve Polpunktet, som jo forørrigt Peary allerede i 1909 har været paa. I smukke Vendinger omtalte Kaptajnen den Hjælp der var ydet ham paa Thule inden Ekspeditionens Start, og Hjemkomsten dertil efter vel tilendebragt Færd.

Saa fulgte Lytbilleder fra disse fjerne Egne, der efter Sigende altid drager den tilbage til sig, der een Gang har besøgt dem. Og selv om Billederne fattedes de straalende Farver, kunde man dog godt forstaa det storslaaede i denne Natur, der kan se saa klar og blank ud med tusinde lokkende Farver, men som mere end nogen anden under det straalende Ydre gemmer utalte Farer og kræver aldrig sluppet Agtpaaagivenhed.

Med stormende Bifald takkede Medlemmerne Kaptajn Godfred Hansen for dette glimrende Foredrag, der sikkert vil blive staaende i deres Erindring som en virkelig Oplevelse, en beskeden Beretning om en mærkbar Daad i den arktiske Forsknings Historie.

Efter at Formanden, Grosserer *Vald. Schou*, havde takket Kaptajnen, gik man tilbords. Her bragte Næstformanden, Arkitekt *Marston*, paany en Tak for den Glæde, det havde været at høre og se Kaptajnen blandt Foreningens Medlemmer og mindede tillige om det Arbejde, der fra dansk Side er gjort i den arktiske Forskning, fra Tolken *Carl Petersen*, der i Halvtredserne i forrige Aarhundrede ledte Mc. Clintock-Ekspeditionen til Fundet af den længe eftersøgte, forulykkede Franklin-Ekspedition, Kommandørerne Holms og Amdrups Ekspeditioner, Kaptajn Ryders, Kaptajn Hovgaard paa Nordenskjold-Ekspeditionen til Nordøstpassagens Opdagelse, Mylius-Eriksens og

Knud Rasmussens Ekspeditioner, Einar Mikkelsen, til Godfred Hansen som Amundsens Ledsager ved Nordvestpassagen og nu sidst som hans Hjælper paa Vejen hjem fra Polarhavet, — og udtalte Forvisningen om, at de smukke Traditioner, der ved dette Arbejde af danske Mænd og Søofficerer og disses Medarbejdere er skabt, ikke vil svækkes men føre til nye Resultater til Ære for Forskerne og deres Fædreland.

Man afsang derpaa en af Direktør *Burcharth* forfattet, smuk Sang, der høstede fortjent Bifald. Kaptajn Hansen talte for dem paa Ekspeditionerne, hvis Navne ikke altid nævnedes, men som fortjente Æren for det fuldførte Arbejde i ligesaa fuldt Maal som Lederne, og sluttede med at bringe Foreningen en Tak.

Hovedforeningens Næstformand, Grosserer *K. L. E. Jensen*, talte senere for det gode Kammeratskabs Fremme og for Foreningens Trivsel, og Sangene klang gennem Salen som saa ofte før. Kaptajn *Ipsen* talte for det smukke Forhold, som har udvilet sig i Aarenes Løb mellem vor Flaade og Marineforeningens Kredse Landet over, et Forhold der stedse gør Skibene mere end velkomne i Havnene Landet rundt og Marineforeningernes Medlemmer til mere end velkomne Gæster ombord, — et Forhold af største Betydning, — og sluttede med at udbringe et Leve for dette Forholds fremtidige Vækst, der besvaredes med kraftige Hurra.

Overretssagfører *Schoustrup* bragte de tilstedeværende Gæster, de unge Marinere og Navigationselever, en Hilsen og Velkomst og udbragte et Leve for Ungdommen.

Det var en minderig Aften, og af disse har Aarene efterhaanden bragt os en Del til fælles Glæde og fælles Belæring. Vi nærer Haabet om, at det ad Aare maa lykkes os at samle Medlemmerne endnu talrigere ikke blot her, men Landet over om Foredragsholdere som Godfred Hansen.

E. W. M.

HELSINGØR-KREDSSEN

afholdt Fredag den 3. December sin Stiftelsesfest paa Hotel „Øresund“. Vi havde den Glæde at København-Kredsens Formand, Grosserer *Schou*, Arkitekt *Marston*, Forfatteren *Axel Iuel* og flere andre københavnske Medlemmer beærede Festen ved deres Nærværelse.

Efter at Kaptajn *Thiele* havde holdt et med talrige Lydbilleder rigt illustreret, interessant Foredrag om Marinens Flyvevæsen, gik man tilbords og lod Hotellæts gode Mad vederfares Retfærdighed. Formanden bød Velkommen og udbragte en af 9 Hurraer besvaret Skaal for Kongen.

Derefter talte Grosserer *G. E. Olsen* for Aftenens Foredragsholder. Nu bad vort Æresmedlem Kommandør *Bardenfleth* om Ordet og talte ligeledes for Kaptajn *Thiele* og vort Flyvevæsen.

Kaptajn *Thiele* takkede.

Dr. *Klubien* udbragte derpaa et Leve for Kommandøren.

Herefter talte Farvehandler *Bertram* for de københavnske Gæster, paa hvis Vegne Grosserer *Schou* takkede og udbragte en Skaal for Foreningen.

Efter at flere andre, blandt andet Kommandør *Bardenfleth*, der talte smukt for *Axel Iuel*, og Arkitekt *Marston*, der talte for Dannebrog, havde haft Ordet hævdedes Bordet og man samledes i de tilstødende Lokaler om Kaffebordene.

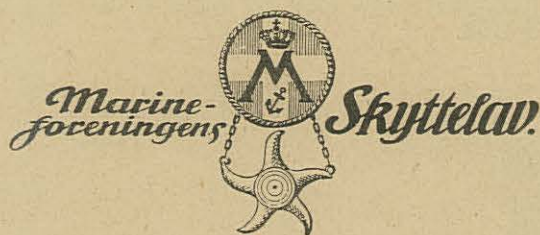
Her glædede *Axel Iuel* os ved at oplæse flere af sine prægtige Digte.

Desværre maatte vi nu sige Farvel til vore Gæster, da de skulde naa sidste Tog til København, men de lokale Kammerater tilbragte endnu nogle Timer med hinanden i et behageligt Samvær, hvor Taler og Sange vekslede.

Hotellæts nye Vært, Hr. *Thestrup Andersen*, viste os den Opmærksomhed at sende os et Par Boller Punsch, der jo yderligere satte Stemningen op.

Da vi lidt over Lukketid brød op, var alle enige om at have tilbragt en usædvanlig fornøjelig Aften, men ogsaa at dette for en stor Del skyldtes vore københavnske Gæster, som vi beder modtage vor hjerteligste Tak for den Interesse, de altid har vist Kredsen her.

K.

SAMMENKOMSTEN DEN 7. DECEMBER 1920

Trods Juletravlhed og Dyretid havde Skyttelavet den Aften en Tilslutning, som aldrig før nogen Julemaaned. Men Bestyrelsen bød da ogsaa paa en Attraktion, som et Foredrag om de olympiske Lege 1920 i Antwerpen, holdt af Baadsmænd *Ernst Hansen*, der præcis som et Uhr gjorde sin Entré, medens de 8 Glas blev slaadet.

Efter Formandens Velkomsthilsen spistes Aftensmaden, og der oprulledes en Række Lydbilleder, ledsaget af Foredragsholderens interessante og underholdende Forklaring. Forbløffende var den fænomenale Hukommelse, hvorved Baadsmænd kunde præsentere de forskellige Sejrherrer, selv med de mest malabariske Navne, og erindre Maalene paa Spring og Tiderne for Løb o. s. v.

Man jublede over hver dansk Sejr og særlig, vi er jo Sømand, da det flotte danske Pigehold kom paa Lærredet; men man blev lidt bitter over det ringe Hensyn, der toges til de smaa Nationer. Det kunde ses paa Lydbillederne, at det varede næsten et Kvarter, inden f. Eks. det danske og finske Flag blev hejst paa Taarnet til Tegn for Sejr, medens de store Nationers Flag straks var parat. Ligeledes var man mindre glade for det systematiske Optrækkeri og den partiske Bedømmelse af Opvisningerne.

Men det var kvikt fortalt, og Formandens smukt motiverede Tak til Foredragsholderen blev efterfulgt af et begejstret Leve fra Kammeraterne.

En Indsamling til Fordel for Julefesten paa Marinehospitalet indbragte 65 Kr., som sendtes til Inspektøren, Løjtnant *Kragh*.

Under det paafølgende Samvær berettede Formanden, at ved første Sammenkomst i det nye Aar vilde Nytaarsrevuen løbe af Stabelen paa en hidtil paa noget Theater anvendt Façon.

AALBORG-KREDSSEN

Haandværkerforeningens Festsal var den 11. November fyldt til sidste Plads af gamle og unge Marinere, af Skipper og Sejlsportsfolk, kort sagt alt, hvad der blot havde den mindste Antydning af Saltvand og Tang ved sig. Og det blev en Aften, der ganske stillede den fornøjelige Forenings hidtidige Festarrangementer i Skygge.

Kaptajn *Godfred Hansen* afslørede sig som en Kausør af Guds Naade. I et charmerende Sprog, krystallisk rent i sin formfuldendte Elegance og funkende af Vid og Pointe, hvævede han en farveflimrende Polarhimmel over sine Tilhørere, fuld af Nordlys og Stjerne-diademer, Halvmaaner og Bimaaner; og under dette sælsomme Himmelstrøg tegnede han Nordgrønlands geografiske, geologiske, zoologiske og biologiske Fysiognomi i ejendommeligt farvende Ord. Selv osende Spæklamper og alt andet end appetitlige Eskimo-Menuer fik et Præg af Skønhed over sig, som uforglemmeligt rodfæstede i den lydhøre Forsamling. Og da den fortræffelige arktiske Forsker omsider havde ført vore Marinere tværs over Isen mellem Grønland og Amerika paa sine Hundeslæder og paa Vejen præsenteret dem for baade Vest-Grønlandere og Kap York-Eskimoer, da Bjørne og Bisonokser var blevet nedlagt og hele Fingals-Grotter af Is var blevet beset, og da endelig Depotet var blevet vel anbragt ved Kap Columbia og Ekspeditionen uden Uheld var vendt tilbage til Thule — ja, da havde Kaptajn *Godfred Hansen* forlængst holdt sit Indtog i Aalborgensernes Hjerter. Og det varme Bifald, der efter Foredragets Slutning hilste ham var ikke alene Tak for den celebre Underholdning, men først og fremmest en Hyldest til den sympatiske og charmerende Repræsentant for den danske Marine, der ved denne Haandsrækning til den norske Polarforsker paany har bragt vort Land en smigrende Omtale i Udlandet.

Samtlige Soldaterforeninger, Skipper- og Sømandsforeningen, Sejlsportsklubberne m. fl., alle med Damer var inviterede til at overvære Foredraget, og en meget stor Forsamling fyldte Haandværkerforeningens store Festsal.

Efter Foredraget begav Størsteparten af Tilhørerne sig op i Selskabslokalerne paa 1ste Sal og ved det fælles Kaffe bord tilbragte man nu Resten af Aftenen under de muntre og tvangfri Former, der er et Særkende for de gamle Marinere.

Mange Talere havde efterhaanden Ordet; bl. a. Formanden, der takkede Kaptajn *Hansen*, hvorpaa denne talte for Marineforeningen. Senere talte Dr. *Carstensen*, Oberst *Lind-Hansen*, Oberstløjtnant *Tychsen*, Politibetjent *Høfler* m. fl., og under flittig Benyttelse af vor fortrinlige Sangbog svandt Timerne kun alfor hurtigt. Et nyt og smukt Minde var paa værdig Maade føjet til de mange andre, der i Forvejen har gjort vor Forening saa populær, en Kendsgerning hvorom det stadig stigende Medlemsantal da ogsaa bærer glædeligt Vidnesbyrd.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt Onsdagen den 29. December, Kredsen Stiftelsesdag, paa Badehotellet en Julefest for Medlemmernes Børn. Kl. 6½ var der samlet saa mange Børn, som Hotellæts Lokale kunde rumme, og paa Signal af Baadsmændsfløjten marcheredes der til Musikens Toner ind i den til Fest udsmykkede Sal, hvor Flaget, efter at Salen var fyldt til sidste Plads af saavel Voksne som Børn, blev hejst paa sædvanlig Vis. Formanden mindede alle om det begivenhedsrige Aar, og idet han bad alle forene sig med ham i Ønsket om „Gud bevare Kongen og vort genforenede Fædreland“, meddelte han Børnene, at Aftenen nu var deres og haabede, at de vilde more sig paa en Maade, der var Marineforeningens yngste værdig. Dansen tog nu sin Begyndelse og fortsattes til Kl. 8½, til hvilken Tid der blev spillet op til March, og Børnene marcherede ind til fælles Chokolade-Bord.

Ved hver Kuvert laa en Vifte til Pigerne og forskellige Smaating

til Drengene samt til alle et Kort med Billede af Kongen, med den lille Pige siddende foran paa Hesten ved Genforeningen, samt en Devise:

„Nordslesvig frelstes fra Voldsmagtens Gru,
Sydslesvigs danske kæmper endnu“

Paa Bagsiden de 5 Vers af „Der er et yndigt Land“. Efter at denne Sang var afsunget, talte Redaktør *Lønskov* i smukke Ord til Børnene om vort Fædreland og disse udbragte et 3-foldigt Hurra for Danmark. Da Børnene erklærede ikke at kunne spise eller drikke mere, marcherede de igen ind i Salen og fortsatte Dansen under Liv og Ly-stighed. Kl. 10 uddeltes en Kotillon (grundet paa de slette Plads-forhold kan en saadan ikke opføres) til Børnene, bestaaende af Huer, Knold og Tot, Trækklapper og smaa paaklædte Tumlinger, og Dansen fortsattes til Kl. 12, da Flaget blev strøget og „Kongernes Konge“ blev afsunget staaende af den store Forsamling af Voksne og Børn, og efter at Fabrikant *Wickmann* i begejstrede og smukke Ord havde talt for Marineforeningen i sin Helhed og Lokalkredsen i Særdeleshed, udbragtes der et 3-foldigt Hurra for Marineforeningen og dens Bestyrelse og Formand, og straks efter brød Forsamlingen op.

RANDERS-KREDSEN

afholdt Onsdag den 29. December en i alle Maader vellykket Julefest. Man samledes i Klubben „Harmonien“s festsmykkede Lokaler og præcis Kl. 7 aabnedes Døren til Festsalen. Til Tonerne af Holmens faste Stok marcherede nu de ca. 150 Børn ind og tog Opstilling om det smukt pyntede Juletræ, medens de Voksne fordelte sig rundt i Salen. Saa lød „Kong Christian“ og Flaget hejstes, hvorefter Formanden i en kort Tale bød alle Velkommen; og nu blev en omdelt Julesalme afsunget. Smukt og stemningsfuldt lød de mange friske Barnestemmer: Dermed var den alvorlige Del af Festen forbi og Børnenes Dans om Juletræet begyndte, hyppigt afbrudt af den rigelige Uddeling af Juleknaas og Legetøj. Var det end ikke Ørenlyst, saa var det Øjenlyst at se den Glæde, hvormed enhver behandlede de modtagne Gaver, og Jubelen var paa Kogepunktet lige til Kl. 10 da Børneballet sluttede og de mindste var ved at falde fra.

De større fik Lov til at deltage i de Voksnes Bal lige til Kl. 1, da Formanden gav Ordre til at stryge Flaget og udtalte Ønsket om et glædeligt Nytaar og at vi alle maatte samles igen til næste Jul. Med et rungende Leve for Randers Marineforening sluttede denne prægtige Julefest.

72.

MINEBØSSERNE

I Berlingske Tidendes „Søfartstidende“ for 4. Januar har Kommandør *J. H. Schultz* som Formand for Bestyrelsen for „Sømandsforeningen af 1856“ meddelt Offentligheden Resultatet af Minebøssernes Virksomhed i det forløbne Aar.

Da Marineforeningen, saavel her i København som i Lokalkredsen ude i Landet, har medvirket stærkt i denne smukke Sag, mener vi, at Aarsberetningen vil have Interesse for Medlemmerne, idet vi med Kommandør *Schultz* udtaler Haabet om, at den Følelse, — eller Medfølelse, — for vor Sømandsstand i dennes Kampe og Tabet for Nationen under Verdenskrigen, og den Forstaaelse af Standens Betydning i baade Krig og Fred, som Verdenskrigen vakte hos det danske Folk, ikke maa være en forbigaaende Stemning, men fremdeles tilføre de Efterladte efter Sømandsstandens Ofre, der jo som bekendt er ca. 500 Mand, — et saadant aarlig Beløb, at dette maa kunne betyde en virkelig Hjælp. En meget stor Del af de Omkomne var gifte og havde Børn, saa man vil let forstaa, at det er mange Hjem og mange Enker og Børn der har moralsk Krav paa al den Støtte, Nationen formaar at yde dem som Tillæg til Pensionerne. Vel er vor Forening en af Landes største og vel veed vi, at der næppe findes et eneste af vore Medlemmer, der ikke selv har givet sit større eller lille Bidrag baade een og flere Gange, — men vi er ogsaa forvissede om, at vi alle vil agitere blandt vore Venner og Bekendte for, at der endnu i en Aarrække maa kunne tilflyde Minebøsserne Beløb, der ikke staar tilbage for, men helst overgaar, hvad Aaret 1920 udviser.

At give sit aarlige Bidrag til Minebøssen burde være ligesaa selv-følgelig som at betale sin Skat.

Ialt er der opsat 24 Minebøsser Landet over. I København findes to, en paa Langelinie og en i Frederiksberg Have; iøvrigt findes Bøsserne i følgende Byer: Gilleleje, Rungsted, Korsør, Stubbekøbing, Nyborg, Svendborg, Marstal, Ærøskøbing, Faaborg, Odense, Fanø, Kolding, Fredericia, Vejle, Horsens, Aarhus, Randers, Grenaa, Aalborg, Skagen, Rønne og Gudhjem.

Indtægten har ialt været 17,169 Kroner, der er indkommet med

10,271 Kr. i Langelinie-Minebøssen
2,779 Kr. i Frederiksberg Haves Minebøsse
4,119 Kr. i Provins-Minebøsserne

Ifølge Ministeriets Bestemmelse er Fordelingen ordnet saaledes, at Minebøsserne udenfor København afgiver $\frac{1}{3}$ af deres Indtægt til „Sømandsforeningen af 1856“, hvis Medlemmer er fordelte over hele Landet, medens de resterende $\frac{2}{3}$ kan anvendes til lokale Forhold, Sømandsstanden vedrørende.

ET 25 AARS JUBILEUM

Kammerat HANS ROSE, D. M. F. M.

Kammerat Hans Rose er født i Skelskør den 16. September 1859 og blev uddannet til Smede- og Maskinarbejder, hvorefter han i 13 Aar gjorde Tjeneste i Marinen ved Søminekorpset, senest i Juni 1891 som Sømineassistent, da han kom til Skade med sin højre Haand og blev pensioneret fra Marinen.

Nytaarsdag 1896 blev Kammerat R. ansat som Kirkebetjent ved Holmens Kirke, hvor han i de forløbne 25 Aar har varetaget sin Gærning med stor Interesse og til sine Foresattes fulde Tilfredshed, saa at Hs. M. Kongen den 3. Maj 1914 personlig tildelte ham Fortjenst-medaljen i Sølv, og den 5. September 1919 ved Kirkens 300 Aars Jubilæum fik han Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

R., der i en Aarrække har været Forsvarsbroder og nu for kort Tid siden er blevet Medlem af Marineforeningen, har fire Sønner, der ligeledes er her i Foreningen, og en femte, der for Tiden af-tjener sin Værnepligt ved Søværnet. Han har altid været en god Familiefader, som har forstaaet at give sine Børn et godt Hjem og en god Opdragelse.

Det er derfor forstaaeligt, at Marineforeningen gennem disse Linier ønsker at hædre vor Kammerat og haabe for ham, at de Aar, der følger, maa blive lyse og lykkelige, og at den Trofasthed, han har vist i sin Gærning, maa blive overført paa vor Forening, saa vi endnu i mange Aar, maa have den Glæde at være sammen med Kammerat Rose.

DEN DANSKE SØSPEJDERBEVÆGELSE

Naar man har været Vidne til den frodige Vækst, Marineforeningen har haft i sin forholdsvis korte Levetid, kan det ikke undre, at man begynder at nærme Haab om, at den Tid vil vende tilbage, da den danske Nation atter vender Blikket mod Havet og faar Øjnene op for de store Fremtidsmuligheder, det er Vejen til, og den Betydning, det har for den danske Ungdom at faa en Del af sin Opdragelse paa Søen.

I Erkendelsen heraf har de bestaaende Søspejderinstitutioner sluttet sig sammen i en landsomfattende Organisation, der under Navn af »De danske Søspejdere« har til Formaal at udvikle Interessen for og Kærligheden til Sølivet i den almindelige Spejderbevægelses Aand og herigennem hos de Unge i Overgangsalderen fremme nogle af de Karakteregenskaber, der spiller en saa afgørende Rolle for Ungdommens Livssyn og Tankesæt.

Som bekendt har Landspejderkorpsene herhjemme haft en rivende Udvikling, og i de allerfleste Kredse er man sikkert fuldt ud paa det rene med, at hele denne Bevægelse vil sætte dybe Spor i den nuværende danske Ungdoms fysiske og moralske Opdragelse.

Det synes utvivlsomt, at særlig Søspejderlivet maa passe for Ungdommen i et Land som Danmark, der fremfor noget andet har indskaarne Fjorde og Sunde og Bælter, der fra Naturens Haand er som skabte for Ungdommens Uddannelse. Og der er næppe Tvivl om, at enhver rask Dreng har mere end Lyst nok til at komme ud paa Søen, ud at ro eller sejle, ud paa en Tumbleplads, der giver Muligheder for Opfyldelsen af Ungdommens mest brændende Længsler. Men der har hidtil været mange Vanskeligheder forbundne hermed, ikke mindst derved, at det egnede Materiel ikke var for Haanden.

Disse Vanskeligheder vil den nye Landsorganisation søge at overvinde, idet den paatænker at oprette særlige Afdelinger i de danske Byer, hvor Interessen er til Stede for Søspejderbevægelsens Udvikling, og ved at anskaffe passende Fartøjer og knytte ansete Personer til Afdelingerne skabe de bedst mulige Betingelser for Sagens heldige Udfald.

I det øverste Raad for »De danske Søspejdere«, der er en selvstændig Landsorganisation, sidder en Række landskendte Mænd, hvis Navne er den bedste Borgen for, at Bevægelsen vil udvikle sig til Gavn for vort Land.

Præsidenten for Raadet er Direktør *Harald Plum*, Vicepræsident Departementschef i Marineministeriet, Kaptajn *Rechnitzer*, der tillige er Formand for Forretningsudvalget, og i Raadet findes saa kendte Navne som Generalintendant *Brammer*, Kommandør *Andersen*, Godsejer *Schou*, Palsgaard, Skibsreder *Carl*, Folketingsmand, Baron *Otto Reedtz-Thott*, Direktør, Kaptajn *Aaestrup*, Pastor *Nielsen*, Skovshoved, Direktør, Kaptajn *Ewald*, der er Medlem af Forretningsudvalget, Gymnastikdirektør, Kaptajn *Høyer*, Kaptajn i Flaaden *Briand de Crèvecoeur*. Grosserer *Lyngbye*, o. fl.

Godsejer *Schou*, der som bekendt har et aabent Blik for enhver sund Bevægelse, der kan virke fremmende for den nationale Udvikling, har med sædvanlig Imødekommenhed og Elskværdighed tilbudt at stille Fregatten *Jylland* til Raadighed i Sommerferien, saaledes at Søspejdere fra Landets forskellige Afdelinger kan indlogeres om Bord og med Skibet som Basis foretage kortere Togter o. l. med det Fartøjmateriel, der tænkes knyttet til Fregatten.

Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at der maa ret store Midler til for at føre Sagen ind i det rette Spor og give den det Omfang og den Udvikling, den fortjener.

Da vi bør gaa ud fra, at der indenfor Marineforeningens Medlemskreds og dennes Venner og Bekendte findes mange, der vil interessere sig for Søspejderbevægelsen, ja, da vi maa mene, at Marineforeningen bør være den første private Institution, der støtter denne Bevægelse, der egentlig har samme Maal med at samle de ganske Unge, som den selv med at samle de Voksne, skal vi paa det bedste anbefale Sagen til vore Medlemmers Interesse og Støtte.

Bidrag vil kunne indsendes til *Sekretæren*, Kaptajn *i Flaaden Ackermann*, *Gernersgade 2, Kbhvn.*

Liste over de indkomne Bidrag vil blive offentliggjort i Medlemsbladet.

VIVA ESPAÑA!

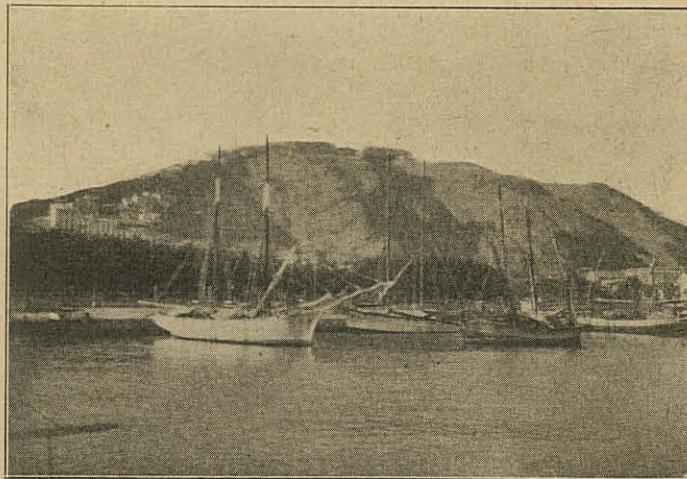
Hvor er Solen saa gylden
og Kvinden saa skøn
som i Spanien!
Hvor højes vel Knæ
til hedere Bøn
end i Spanien!

BØRGE JANSEN

En pibende Storm i Biscaya Bugten, en straalende stjerneklar Nat forbi Gibraltar, og en smuk, høj Morgen med Solglans over Spaniens Bjergtoppe — det var de forbigangne Indtryk, da Skibet med Dannebrog højt vajende agter, i Juli Maaned af det Herrens Aar 19..... stod ind imellem Malagas Havnepierer og fortøjede ved Kajen op til *Alamedaen*.

Er der mon noget Land i Verden, der staar i den Grad med Eventyrglans over sig som Spanien, det Land, paa hvilket Alverdens Digtere har ødslet deres skønneste Superlativer — »Landet, hvor Solen aldrig gaar ned«?

Og her stod jeg kolde Nordbo med begge Ben i Eventyret og havde ikke andet at gøre end at bruge alle Sanser

I Malagas Havn.

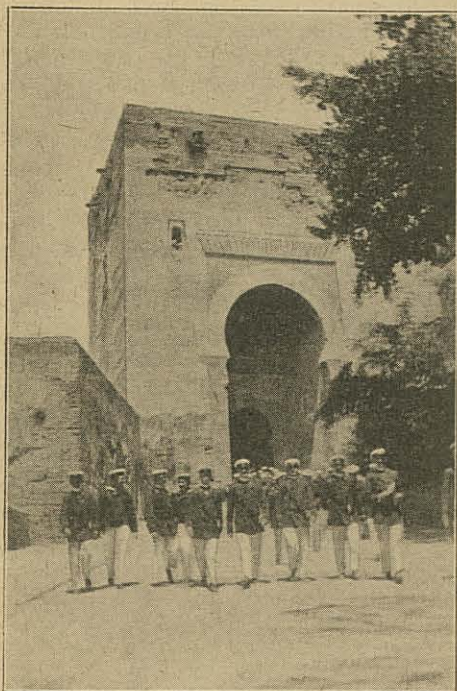
med fuld Kraft for at nyde til det yderste alt, hvad dette vidunderlige Land kunde byde mig.

Og hvad tilbragte man saa Tiden med?

Ja man beundrede, betragtede med vidtaabne Øjne alt det ejendommelige og fremmedartede.

Gadelivet er malerisk og fuldt af ægte sydlandsk Kolorit: Gadesælgerne, der med høje Raab og ledsagende Fagter falbyder deres mere eller mindre appetitlige Varer, den store Mængde Krøblinge, der befolker Gaderne og paa iøjnefaldende Maade skiller med deres Legemsfejl; her samler sig et Opløb om en umaadelig Lirekasse, fra hvis Indre et helt Orkester af sprukne Violiner og hæse Trompeter synes at sende sine Toner ud over Gaden, og faa Øjeblikke efter danser det første Par danselystne fra Fortovet; her — i Gaden ved Siden af — bevæger et Ligtog sig højtideligt af Sted, fulgt af grædende Kvinder og Børn, og hilst med Ærbødighed af de forbi passerende.

Ja, i Sandhed: »Les extrêmes se touchent« — og i særlig slaaende Grad blandt Sydens letbevægelige Befolkning.

De Vises Port i Alhambra.

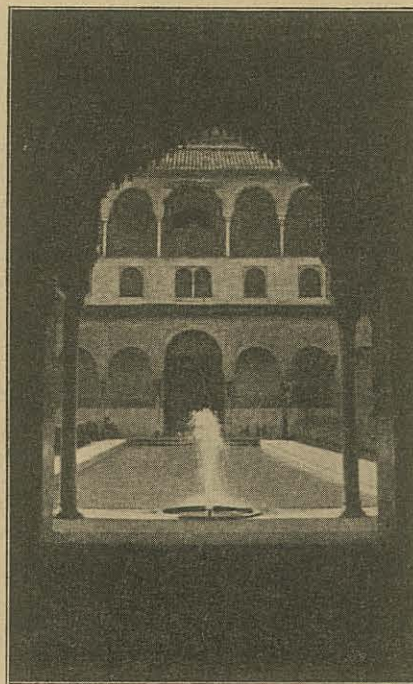
Kvinderne! Hvor er de pragtfulde! Der findes vist ikke i Verden nogen Kvindetype mere billedskøn, mere dronningagtig i sin Holdning og dog sprudlende af sydlandsk Ildfuldhed, end den fornemme Spanierinde mellem 14 og 20 Aar. Og Øjnene, de sorte »Stenkulsøjne«, der er straalende, funkende med et Skær som fra tusind Diamanter, og paa samme Tid dybe og uudgrundelige som Sierra Nevadas Bjergsøer! De Øjne er farlige for os Nordboer. Dem har vi alligevel ikke Magen til herhjemme. —

Henimod Aften paa den anden Dag af mit Ophold i Spanien afgaar jeg fra Málaga med Ekspressen *Málaga—Bobadilla—Granada*. Og *Granada* er Turens Maal!

Gennem] lange Tunneler, forbi skiftende Udsigter bevæger Toget sig Forrevne Bjerglandskaber med dybe Kløfter, i hvis Bund Floden snor sig, langt, langt under en, veksler med frugtbart Agerland og grønne Olivenlunde, indtil jeg ved Midnatstid ankommer til Bestemmelsesstedet, Spaniens gamle Hovedstad: *Granada*.

Og jeg kører gennem den stille By i den lune Nat, forbi Katedralen, hvorfra de monotone Lyde af en Messe naar ud til mig. Hvem ved? Maaske er det Dødsmissen for Dronning Isabella. Der bliver bedt Messe hver Nat for den store Dronning her i Spaniens mindefyldte Helligdom. — Jeg øjner paa Frastand *Alhambras* Tinder, belyst af Maaneskæret, og da jeg har taget mit Værelse i Besiddelse

paa det store Alameda-Hotel og træder ud paa Balkonen — da føler jeg med ét, at Eventyret er ved at virkeliggøres og er ved at tage mig i sine Tryllearme; thi foran mig ligger — *Granada* i Maaneskin! Først Alamedaen med de

Myrtegaarden.

mørke Silhouetter af Palmerne, derover den maleriske Samling af flade Tage og Taarne i Granadas By, og i Baggrunden — *Sierra Nevadas* sneklædte Tinder!

Over det hele Fuldmaanen, der faar Sneen til at glimte som Sølv og gyder sit mystiske Skær over den stille By.

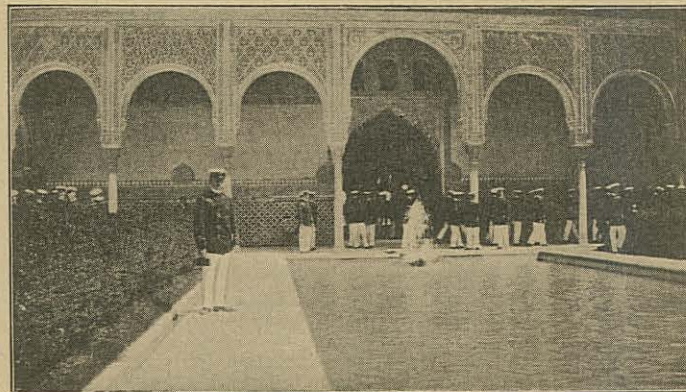
Og der hviskes og tiskes under Palmerne, mangen lille Carmencita gaar Aftentur paa Alamedaen med sin Elskede, og Luften er svanger med Elskov og Sødme.

Pludselig trænger Lyden af en Guitars Toner sig frem til mit Øre, bløde og melodiske Greb om Strængene, og nu blander en Mandsstemme sig i Strængelegen; blidt og dæmpet og dog uendelig lidenskabeligt stiger Tonerne ud af Natten: En Trubadur synger Serenader til sin Elskede i det 20. Aarhundredes *Granada*.

Ja, i Sandhed, Romantiken er endnu ikke flygtet fra Spanien.

I denne Nat forstaar jeg Spaniens Trolddomsmagt; saadanne Nætter gør Livet værd at leve, »Spanske Nætter«, hede, berusende, maaneklare Nætter, skabt af Naturen i et Øjeblikks Sanserus, ikke til Søvn og Hvile, men til Elskov og Liv.

Horizonten blegner i Øst, og Himlen antager denne vidunderlige Solopgangsfarve, denne Farvesymfoni, der raader over Tusinder af Schatteringer, lige fra det dybeste blaa,

Myrtegaarden.

gennem grønt og lilla til rødt, og hvis Magt over Menneskesindet aldrig vil tabe sig, saa længe der endnu er Skønhedssans i Verden.

Nu hæver Solen sig over de fjærne Bjerge, og da gaar Vejen til *Alhambra*. Det gælder om at benytte Dagen, før Varmen faar Overhaand og lægger sin sløvende Haand paa alt og alle.

Alhambra, Maurerkongernes gamle Borg, ligger midt i Granada, — beherskende Byen med sine aarhundredgamle Mure og Fæstningstaarne — som et urokkeligt Vidne for Nutiden om Maurernes fine Bygningskunst.

Alhambra! Der klirrer Eventyr af det Navn! Hvilken Duft af svundne Tiders Mystik og Skønhed udstraaler det ikke!

Med Ærefrygt betræder jeg Æventyrløstet. Gennem »*La puerta del vino*« (Vinens Port) — over hvis Portal et Madonnabillede velsignende udbreder sine Arme, belyst af en evigtbrændende Lampe — naar jeg til *Karl den 5tes Palads*, der blev opført af den store Erobrer paa Ruinerne af Maurerkongernes Vinterpalads, og som forøvrigt aldrig blev bygget færdigt.

Gennem en lille Dør kommer jeg herfra ind i det egentlige gamle *Alhambra*. Først den dejlige »*Patio de arrayanes*« (Myrtegaarden).

Murene her dannes af Søjlegange med Vægge og Søjler, der overalt er indlagt med Mosaik — mange Steder tillige forsynet med Skriftsprog af Koranen. Midt i Gaarden et Marmorbassin, for Enderne af hvilket to Springvand udsender Kølighed, og omkring dette en Krans af Myrter.

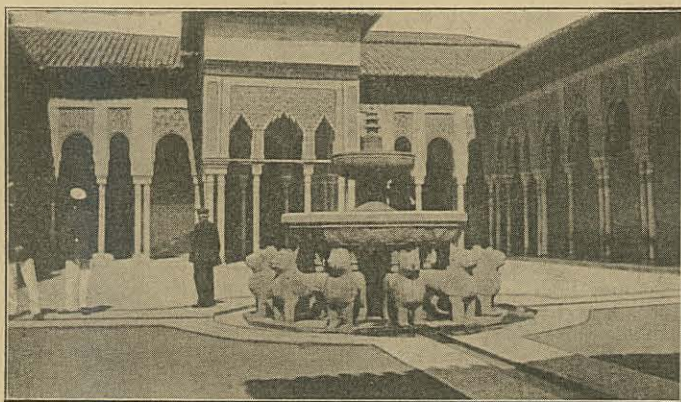
Jeg forlader Myrtegaarden og befinder mig nu i den berømteste Del af Slottet: »*Patio de los leones*« (Løvegaarden).

Ogsaa her det herligste, mosaikindlagte Murværk, de samme Søjlegange, den samme spindelvævsagtige Lethed overalt.

I Midten staar det, der har givet Løvegaarden sit Navn, det, for hvis Skyld Alverdens Turister valfarter til Granada: En stor Kumme i to Etager, omgivet af 12 Stenløver.

Mærkeligt nok er denne noget af det, man bliver mindst imponeret af. Løverne er meget uskønne og giver et klart Billede af Datidens kun lidet udviklede Billedhuggerkunst.

I Hallen, der støder op til Løvegaarden, er de mauriske Dronningers Baderum; ogsaa her er Væggene mosaikindlagte, og Loftet er gennemboret med fine Huller, saa hele Rummet kunde virke som et kæmpemæssigt Styrtebadsapparat. —

Løvegaarden.

Videre vandrer jeg gennem Feslottet, gennem Haller og Søjlegange, Cypreshaver og flisebelagte Gaarde, og ender i et af de gamle Fæstningstaarne, hvorfra Skildvagterne holdt Udkig efter »de Vantros« Hær, da den belejrede Granada for at styrte »de Troendes Behersker« og sætte Korset i Stedet for Halvmaanen.

Nu har man derfra en storslaet Udsigt over Zigeunerbyen *Albaycin*. —

Og jeg naar Kulminationen i *Generalife*.

Generalife med de hængende Haver, *Generalife*, hvor alt, hvad der fandtes i Spanien af Geni og Kunstfærdighed, har forenet sig for at frembringe det, der skulde være — og som ogsaa virkelig blev — Maurerkongernes Paradis.

Hvilket Væld af Skønhed og Farver er her ikke samlet paa ét Sted! Hvilken Sum af Intelligens, Opfindsomhed og Skønhed er ikke nedlagt i dette Eldorado!

I Haverne blomstrer sjældne Blomster fra Alverdens Lande, Springvand udsender forfriskende Kølighed, og i de mangfoldige Bassiner svømmer Guld- og Sølvfisk.

Selve Bygningen er et enestaaende Resultat af mauriske

Generalife.

Bygmestres Opfindsomhed, og alt — lige til Rækværkerne paa Trapperne — er undermineret, saaledes at Floden *Darro's* Vande gennem et kombineret Kanalsystem kunde ledes herind og paa denne Maade skaffe Kølighed og Friskhed.

Intet Under, at *Generalife* bærer Tilnavnet: »Paradisets Have«. —

En halv Mils Vej udenfor Granada ligger Zigeunerlandsbyen. Her bor i Huler inde i Klippen adskillige hundrede Zigeunerfamilier, ægte spanske *Gitanos*, Naturbørn, der her lever til Dels det samme Liv, som deres Forfædre har levet i de sidste hundrede Aar.

Herfra sender de deres Karavaner til Europas Byer for at fremvise Zigeunerne's Speciale: Dans og Musik, og her i disse Huler lever de, der ikke rejser ud, deres maleriske Liv til Uro for Omegnens Beboere og til Glæde for tilrejsende Turister, der paa dette Sted finder en Rest af det ægte gamle Zigeunerliv, som man efterhaanden kun kender det — og oven i Købet i stærkt forvansket Beskrivelse — fra Romanerne.

De danser for mig til Guitarledsægelse, baade *Fandango*, *Bolero* og *Mavedans*, de gør Tryllekunst og spaar mig — saavel i *Kaffegrums* som efter *Haandens Linier* —, og da jeg kører bort, følger de efter Vognen, medens de priser »*El joven danese*« for hans *Gavmildhed*, og smaa sortkrøllede Børn springer op paa Vognen til mig og opfordrer mig til at gøre *Gavmildheden* endnu større, idet de rækker deres smaa snavsede Hænder op efter mig, medens de tigger. »*Pesetas, señorito, pesetas*«. —

Næste Morgen vender jeg tilbage til *Málaga*.

Endnu en Nat oplever jeg, maaneklar og stjernnetindrende, som i Granada; for sidste Gang indsuger jeg alle de uforglemmelige Skønhedsindtryk og beruser mig i Nattens Skønhed, den hede Vin, Musiken, alt det, der i en Sum er blevet mit Indtryk af Spanien. —

Det er Regnvej, og alt er graat i graat, da Skibet ved Daggry forlader *Málaga*: »Glade, lokkende *Málaga*, Sydfrugternes, Syndens, Lystens, *Fandangoens* By.«

HECTOR BUNDESEN

Premierløjtnant i Flaaden

FRA FREMMEDE MARINER

DEN BRITISKE FLAADE

Det britiske Marinebudget for Finansaaret 1920—21 beløber sig til et Netto Beløb af 84 Mill. £, medens det sidste Aar var paa 157½ Mill. £. Der beskæftiges nu 136 000 Mand i Stedet for 280 000.

Af Budgettet skal 4 Mill. £ anvendes til Nybygninger, til Fuldførelse af de Skibe, som var under Bygning, da Krigen sluttede, og som var saa langt fremme, at man var nødt til at fortsætte Arbejdet. Af saadanne Skibe nævnes Kampkrydseren „Hood“, de lette Krydsere „Etingham“, „Raleigh“, „Frobisher“ og „Hawkins“ paa 9750 Tons, de mindre Krydsere „Despatch“ og „Diomedé“ paa 4765 Tons, „Dunedin“, „Delhi“ og „Durham“ paa 4650 Tons og „Cairo“, „Calcutta“, „Capetown“ og „Colombo“ paa 4190 Tons samt de lette Krydsere „Emerald“ og „Enterprise“. Alle disse Skibe, saa vel som nogle Destroyers og U-Baade, var omtrent færdige, da Krigen sluttede, og siden er Kølen ikke lagt til noget Skib, og intet er projekteret.

Admiralitetet koster c. 1½ Mill. £, det bestaar nu af en Marinestab, som tæller 1490 Mand.

First Lord of Admiralty udtaler sig i sine Bemærkninger til Marinebudgettet ogsaa om Kampskibenes Fremtid i Anledning af den fra andre Side fremsatte mærkelige Paastand om, at de store Kampskibes Dage var talte, og at Undervandsfartøjer og Luftskibe maatte være Fremtidens Type.

Admiralitetet har drøftet dette Spørgsmaal indgaaende og hævder, at Kampskibet maa være den Enhed, hvorpaa Sømagten bygges op.

Krigen har saa tydeligt som muligt vist Kampskibets Nødvendighed. Paa tysk Side var hele U-Baadskrigen mod Handelsskibene baseret paa Højsøflaadens Tilstedeværelse. Paa britisk Side blev de store Skibe aldrig hindret i deres Bevægelser af Undervandsbaadene, der blev jaget og bekæmpet af Destroyerne o. a.

Admiralitetet kan heller ikke indrømme, at Luftskibene har overflødiggjort det store Slagskib, thi selv om Luftskibene har deres store Betydning til Rekognoscering, til Nedslagsobservationer etc., er deres Rolle kun en Hjælper, og de kan aldeles ikke træde i Stedet for Kampskibene.

Derfor maa Kampskibet stadig være Hovedfaktoren, og Flaadeøvelserne maa drives med Kampskibeskadren. Kampskibstypen maa selvfølgelig undergaa Forandringer for at tilfredsstille Fremtidens Fordringer. Maaske kan man tænke sig, at det moderne Kampskib kan blive en *semisubmersible* eller kan hælde et Slags Flyveskib, men Udførelsen ligger vel saa langt ude i Fremtiden, at det ikke er nødvendigt at beskæftige sig hermed i Øjeblikket.

Saa meget tør vel siges, at forlader man det store Kampskib, vil Storbritanniens Sømagt komme til at lide herved.

I mange Henseender har Storbritannien i lange Tider været det førende Land paa Krigsskibsbygningens Omraade, maaske ikke netop hvad angaar de største Opfindelser, som nærmest knytter sig til den franske Marine, men i det hele og store har England været i Spidsen for Udviklingen. Ogsaa efter Krigen mener man i United Kingdom, at man stadig bør hævde Førstepladsen, baade kvantitativt og kvalitativt.

Lord Fisher har som bekendt anbefalet Undervands-Kampskibe, men meget faa i England tager Forslaget alvorligt, da saa meget taler imod at gaa over til disse Fartøjer. Det ny store Kampskib „Hood“ tager ikke, naar det ligger paa Overfladen, saa særlig megen Notits af et Par Luftfartøjer og et Par Destroyers, men en Undervands-Hood kunde under Overfladen nemt blive et let Bytte for de smaa Fartøjers Dydbomber.

Bekostningen for et Undervands-Kampskib vilde ogsaa være betydelig større end for et Overfladeskib med samme artilleristiske Kraft. Alt hvad der hører til et Undervandskibs Udstyr af Maskiner, Pumpe, Rør og Dobbeltkrog vil forøge Bekostningen, og det vilde være ganske uforsvarligt at prisgive det kostbare Undervandskib for en enkelt Destroyers Angreb.

Man kan gaa ud fra, at de store Skibe som hidtil og i det mindste en rum Tid endnu vil vedblive at være Overfladeskibe med høj Fart. Dette er jo en af Krigens vigtigste Resultater: saa stor Fart som muligt. Stor Fart befinger — indenfor hver enkelt Type — stort Displacement, og baade Dreadnoughts, Super-Dreadnoughts og Hyper-super-Dreadnoughts maa efterhaanden give Plads for langt hurtigere Skibe med større Kanoner, tykkere Panser og forøget Beskyttelse mod Torpedoangreb baade i og under Vandlinien.

Men de kommende Ultra-hyper-super-Dreadnoughts bliver først og fremmest Overfladeskibe.

S.—R.

UNDERVANDSBAADENE

Et af Resultaterne fra Verdenskrigen er, siger den engelske maritime Skribent Archibald Hurd, at man ikke har at frygte for U-baadene i en kommende Krig. Før Fjendtlighederne ophørte, frygtede hverken ældre eller yngre Officerer i den britiske Marine U-baadene. For Handelsskibe var Forholdet anderledes, men for et godt armeret Krigsskib med høj Fart, er der ingen Grund til at nære Frygt for en U-baad.

Følgende Eksempel fra en Priseret, der afholdtes i December 1920, illustrerer Forholdet.

Motorfartøjet „Salmon“ laa i Nordsøen i Juli 1916, da man ved Hydrofonden hørte Støjen fra en U-baad. Hydrofonden var i sin Barn-dom i den Tid, men dens Anvisninger tillod dog „Salmon“ at følge U-baadens Kurs. Efter en haard Jagt indhentede „Salmon“ U-baadene, der løb under Vandet, og efter Hydrofondens Anvisning vidste man, at man var ret over U-baadene. Man kastede Dydbomber, som ødelagde U-baadene „U C 7“. Den havde 18 Mands Besætning, som omkom. Vragrester kom i Overfladen, og Olie saas flere Steder i Løbet af 3 å 4 Timer, hvorfor Priseretten gik ud fra, at U-baadene var ødelagt.

Nu gaar man derfor ud fra, at hvis man har et tilstrækkeligt Antal smaa Fartøjer, der er konstrueret til at bekæmpe U-baadene, har man intet at frygte af disse.

Det er den britiske Skatteborger, som nu maa afgøre, om man vil have en Orlogsflaade eller ikke, men de ansvarlige Søofficerer skal bestemme, hvilke Skibstyper der skal bygges for de bevilgede Midler. Man kan godt diskutere Sagen offentligt, men „Naval Warfare“ er en Videnskab, der gaar langt ud over hvad den almindelige Mand ved.

Hvorfor begyndte den tyske Marine Kampen mod Handelsskibene? Man tog i Tyskland dette Skridt, som efterhaanden bragte Amerika ind i Krigen, og som fik de fleste neutrale Lande til at vende sig mod Tyskland, fordi U-baadene — efter den første Fase i Krigen — intet kunde udrette mod de fjendtlige Krigsskibe. At faa gamle Krydsere sank i Begyndelsen af Krigen, skyldtes ikke saa meget U-baadenes Dygtighed, men at det var langsomme Skibe og tildels ogsaa andre Aarsager, f. Eks. det, at man ikke tog tilbørlig Hensyn til U-baads-Truslen. Man mente for Krigen, at U-baadene kun kunde optræde sammen med et Moderskib eller nær ved Havn og Basis, men Tyskerne viste, at denne Opfattelse var forkert, og at U-baadene kunde optræde overalt, alene henvist til egen Hjælp.

Overfor „Grand Fleet“ svigtede imidlertid U-baadene fuldstændig, ikke et af de store Skibe blev ødelagt af U-baade i den 4½-Aars Krig. Man har med Urette anført, at dette kom af, at „Grand Fleet“ var saa lidt til Søs, og at Flaaden kun blev i sin beskyttede Havn af Frygt for de fjendtlige U-baade. Dette passer ikke; tag f. Eks. „Iron Duke“, Adm. Jellicoe's Flagskib, i Perioden fra 4. August 1914 til Slutningen af 1916. I den Tid tilbagelagdes 44 680 Sømil svarende omtrent til en Distance 2 Gange rundt Jorden. For andre store Skibe i „Grand Fleet“ var Distancen lige saa stor, og for hele Krigen, i 4½ Aar, løb hvert Kampskib en Distance, der svarede til tre Gange Jorden rundt. Saa lidt frygtede Dreadnoughterne U-baadene, skøndt disse sværmede som Bier om Scapa Flow, Cromarty og Rosyth.

Tyskerne havde sikkert samme Opfattelse, thi i Kampen ved Jylland var Admiral Scheers Flaade ikke ledsaget af U-baade. Der var derimod mange tyske Jagere, der ligesom U-baadene var armeret med Torpedoer. Admiral Scheer oplyser, at der blev affyret 107 Torpedoer under Kampen. Heraf ramte kun een, som traf „Marlborough“, der laa i en 7½ Sømil lang Kolvandslinie.

Det var maaske efter disse Erfaringer, at Tyskerne bestemte sig til at anvende U-baadene mod Handelsskibene, der var saa let et Bytte. Som Forsvarsvaaben fremkom derfor fra britisk Side Patrouillefartøjerne, der skulde jage U-baadene. Resultatet ses af følgende Tabel, der viser Tab af britisk Tonnage i følgende Perioder:

	Antal Skibe	Br. Tons
2. Kvartal 1917	377	1 227 970
3. Kvartal 1918	126	448 029
Oktober 1918	23	54 577
November 1918	2	10 195

Vaabenstilstanden kom, da Forsvaret mod U-baadene var mest effektiv. Moralen i U-baadene var saa nedbrudt af det nervepirrende Liv, at man maatte tvinge Folkene om Bord i U-baadene, og dette lagde sin Spire til Revolutionen. U-baadene havde man saaledes Magt med i det 3. Kvartal af 1918, og Tyskland vilde, siger Archibald Hurd, hvis Krigen var bleven fortsat, ikke have været i Stand til at holde U-baade i Søen.

„Grand Fleet“ laa ved Krigens Slutning ubesejret, og dens store Skibe var og blev den Skibstype, hvormed England vandt Krigen, medens U-baadenes Skæbne var endelig beseglet. Byg, siger den britiske Professor Bragg, saa mange U-baade I vil i andre Lande, og vi skal nok ødelægge dem.

„Ja“, kan andre Lande svare hertil, forudsat at de store Skibe bliver i den aabne Sø og ikke kommer ind i snævre Farvande.

Konklusionen er saaledes, at store Skibe er Fremtidens Type, det mener man baade i Storbritannien, i De Forenede Stater og i Japan. Med store Skibe maa de maritime Stater bygge deres Sømagt op. Fremtidens Skibstype bliver rimeligvis modificeret, en Type, som intet vil have at frygte for et U-baads-Angreb, fordi U-baaden er den mest saarbare af alle Skibstyper. Man taler vel om større Undervandskibe som en Mulighed. Men jo større Dimensioner, desto større Vanskeligheder for Navigationen, særlig i de snævre Farvande.

At de store Skibe menes at være Fremtidens Type ses bedst af Amerikas og Japans ny Flaadeprogrammer, Indledningen til en ny Kaprustning til Søs.

C. I. Speersneider.

SENDEMÆND TIL HOVEDFORENINGENS GENERALFORSAMLING
APRIL 1921.

1. Købmand I. Larsen.	35. Restauratør Julius Petersen.
2. Fabrikant G. Binder, R. af D.	36. Fabrikant Hornung.
3. Planteskoleejer Hastrup.	37. Assistent Poul Heidner.
4. Forstander P. Jensen.	38. Kontorchef Biering-Petersen.
5. Tømremester P. Topp.	39. Manufakturhandler L. A. Ostermann.
6. Murermester C. Thiel.	40. Chauffør Hans Torp.
7. Cigarhandler Elwarth.	41. Cigarhandler Sonnemann.
8. Grosserer L. Tilly.	42. Skibsfører H. W. Wrisberg.
9. Fuldmægtig Riise, R. af D.	43. Maskinmester Salmenius.
10. Kommandør H. Kiær, K. af D., Dbmd. p. p.	44. Togfører N. L. Petersen.
11. Sognefoged I. C. Olsen.	45. Slagtermester V. Sander.
12. Direktør C. Gamst, R. af D., Dbmd. p. p.	46. Telefon-Holdfører H. K. Skaarup.
13. Skibsmægler M. Nielsen.	47. Handelsrejsende O. V. Soderlund.
14. Skolebestyrer J. Teisen.	48. Gas- og Vandmester A. Haag.
15. Kammerjunker V. Lindholm, R. af D.	49. Lokomotivfører Holm.
16. Ekviperingshandler R. Hermansen.	50. Kaptajn Ipsen.
17. Modellerer Otto Dørge.	51. Overretssagfører Schoustrup.
18. Malermester Fred. A. Møller.	52. Fabrikant Jul. Schultz.
19. Direktør J. Bergsøe, R. af D.	53. Mester v. Orlogsv. Borrild, Dbmd.
20. Rentier J. D. Clausen, Dbmd.	54. Løjtnant C. Garp.
21. Bankfuldmægtig C. Nath.	55. Ing. C. Mikkelsen.
22. Direktør M. Schmidten, R. af D.	56. Fabrikant C. F. Kiehn.
23. Direktør C. G. Burcharth.	57. Kaptajn Svarrer.
24. Arkitekt E. W. Marston.	
25. Korttegner C. Gurly Lillie.	
26. Søfartschef V. Heise, R. af D.	
27. Assistent N. Petersen.	
28. Krigsassessor P. F. Lund, Dbmd.	
29. Fiskehandler N. C. Nielsen.	
30. Gartner C. Barfoed.	
31. Kommandør R. Hammer, K. af D., Dbmd.	
32. Fabrikant Emil Johnsen.	
33. Ingeniør H. Høffding.	
34. Apotheker N. Peytz.	

SUPPLEANTER

1. Overkanoner Bachmann, Dbmd.
2. Kontorchef L. V. Fasting.
3. Guldmed P. W. Kragh.
4. Fabrikant Købler.
5. Løjtnant Holbeck.
6. Kontorbud L. A. Orlyk.
7. Maskinmester Hjerrild.
8. Købmand Poul Fleck.

KØBENHAVN-KREDSSENS GENERALFORSAMLING
D. 17. FEBRUAR 1921 I STUDENTERFORENINGENS STORE SAL

Kredsen er vokset i det Foreningsaar, som nu er gaaet, — men Antallet af nye Medlemmer motiverer ikke den stærke Tilslutning, de sidste Mødeaftener har kunnet udvise; — hvis alle mødte frem, vilde end ikke Studenterforeningens hele Bygning slaa til, og derfor maa det være andre Grunde, der, til Bestyrelsens Glæde, nu formaar at lokke Medlemmerne frem til Møderne, hvor Livet snart former sig som i en stor og talrig Familie, hvis enkelte Dele forenes med usynlige Baand, og som befinder sig vel sammen — om man saa maa sige — „inden Borde“, for at holde paa den maritime Terminologi.

Den stærkere Tilslutning maa imidlertid konstateres som et Faktum, og vi tror os berettigede til at udtale, at ogsaa Fremtiden vil øge Tilslutningen til vor Forening, — mange Tegn tyder derpaa, ikke mindst den Omstændighed, at baade vor Marine- og Handelsflaade efter Krigens Uro og anspændte Arbejde hjemme og ude nu i højere Grad end før kan ventes at ville møde frem i vore Rækker med sine Repræsentanter. For vore Formaals og vor egen Skyld vil vi da haabe, at en stedse større og større Skare vil flokkes under vort Splitflag i samme Endrægtighed og samme Vilje til vor Flaades og Handelsmarines Vel og Fremme, som i de otte Aar, der er henrundne siden Marineforeningens Stiftelse.

Mere end 200 Medlemmer var samlede, da Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, besteg Talerstolen og bød Velkommen, hvorefter han foreslog Fabrikant *J. Schultz* til Dirigent, et Forslag, der modtoges med Akklamation. Fabrikant Schultz takkede for Valget, konstaterede Generalforsamlingens lovlige Indvarsling og Beslutningsdygtighed, og gav derpaa Ordet til Formanden, der gennemgik Aarets Begivenheder noget mere udførligt, end Tilfældet er i den til Medlemmerne omsendte Indvarsling, — berørte forskellige økonomiske Forhold, og konstaterede Foreningens gladelige Vækst.

Kassereren, Skolebestyrer *J. Teisen*, gennemgik derpaa det reviderede Regnskab, der balancerede med 6,426 Kr. 61 Øre, og knyttede dertil nogle velvalgte Ord om Kredsen Nutid og Fremtid, der modtoges med Bifald. Der gaves enstemmig Decharge.

Dagsordenens Punkt 4 — indkomne Forslag — gav ikke Anledning til Diskussion, hvorefter Dirigenten satte Punkt 5 — Bestyrelsesvalg — til Behandling, idet han meget smukt forinden takkede Bestyrelsen for det Aar, som var udløbet, og Formand, Næstformand, Kasserer og Bestyrelsesmedlemmer genvalgte med Akklamation. Formanden takkede paa Bestyrelsens Vegne og udtalte Haabet om, at det i det kommende Aar maatte lykkes at bringe Foreningen Held og Fremgang som hidindtil.

De af Bestyrelsen foreslaede Sendemænd valgtes enstemmig. Til Dirigenten rettedes en velfortjent Tak for hans Ledelse af Forhandlingerne.

Chauffør *Torp* lyste efter Begravelsesudvalgets Virksomhed, og der udspandt sig nogen Diskussion om denne vanskelige Sags Ordning, i hvilken deltog Formanden, Overretssagfører *Schoustrup* m. fl. Det gamle Spørgsmaal om Damernes Deltagelse i Foreningslivet ved passende Lejligheder rejstes paany, og som sædvanlig fandt der nogen Diskussion Sted herom, idet der dog, uanset den Interesse, der sikkert vilde følge et Forsøg i denne Retning, stadig ikke synes at være Jordbund for Eksperimentet. —

Af Fabrikant Schultz udbragtes der tilsidst et Leve for den genvalgte Bestyrelse.

Kassereren, Skolebestyrer *J. Teisen* fremsatte Tanken om Oprettelsen af et Sangkor, hvilket syntes at vinde Bifald. For dem, der maatte ønske at vide nærmere om denne Sag, henviser vi til den andetsteds i Bladet rettede Opfordring til stemmebegavede Kammerater til at melde sig paa Foreningens Kontor.

Efter Generalforsamlingen holdt Næstformanden, Arkitekt *Marston*, Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om „Det danske Redningsvæsen“, idet han indledede med at bringe en Hilsen til den tilstedeværende Repræsentant for dette, Bestyreren af Bornholms Redningsvæsen, Dampskibsekspeditor *Øbergens* fra Neksø, og derpaa gik over til at fortælle om denne under Marineministeriet hørende mønsterværdigt ledede smukke Statsvirksomhed og dens Udvikling gennem 69 Aar, og om de Mænd, der er knyttede til denne Institution, der i den forløbne Aarrække siden 26. Marts 1852 har reddet ca. 10,000 Menneskeliv; foruden de under Landbrugsministeriet sorterende to Bjergningsdampere, „Vestkysten“ og „Vesterhavet“, der i den Tid, de har virket, henholdsvis siden 1895 og 1905, har bjerget ikke mindre end ca. 2,500 Mennesker — Tal, der taler for sig selv.

Efter Foredraget, der hilstes med kraftigt og velfortjent Bifald, tog man fat paa Aftensmaden, og Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, afslørede under Forsamlingens Bifald en af Arkitekt *Marston* skænket Flagmast, udført af Modellerer *Otto Dørge* med dennes sædvanlige Dygtighed. Flagmasten, der er rigget som Mesanrejsning fra Tiden før Aar 1780 og forsynet med den indtil da brugte Bergineraa, paa hvis Nok Foreningens Splitflag vajer, medens Toppen af Masten bærer en hvid Stander med et kronet M, staar paa en poleret, firkantet Mahognisokkel, omgivet til alle Sider med Kæder, og foran og bag Masten bærende to forgyldte Kroner. Den korrekte Rigning med alt staaende og løbende Gods findes korrekt gengivet, og det smukke Arbejde, Hr. *Dørge* her har udført, vakte Medlemmernes fulde Bifald. Flagmasten vil sammen med Foreningens øvrige Insignier faa sin Plads foran Formanden ved Møderne.

Senere bragte Næstformanden i en Tale en Hyldest saavel til Hr. *Øbergens* som ogsaa til den tilstedeværende, af Livredningen højt fortjente Kaptajn *Engelhardt*, hvis verdenskendte, sammenfoldelige Redningsbaade har bragt hans og Danmarks Navn viden om i Verden, paa samme ærefulde Maade som vort udmærkede Redningsvæsen.

De tilstedeværende unge Gæster, Marinerne, Navigatorerne og Maskinisterne, hilstes i en fortræffelig, humoristisk Tale af *Axel Thiess*, der under Forsamlingens Jubel sammenlignede de unge Værnepligtiges og Sømænds Liv nu og for 40 Aar siden. Overkanoner *Jensen* talte i smukke Vendinger for Hovedforeningens Sekretær, Overretssagfører *Poul Kjær*, og for dennes udmærkede Ledelse af Foreningens store Kontorarbejde.

Ligesom Tilslutningen til denne vellykkede Aften var stor, saaledes sporede fra første Begyndelse en udmærket Stemning, der gav sig Luft paa forskellig Maade — ved Sange og ved Deklamation, hvilken sidste Kunststart tæller flere virkelig dygtige Dyrkere blandt os — vi nævner her Stenhuggermester *Petersen* og Cigarhandler *Sonnemann*, der begge til Tilhørernes Glæde gav Prøver paa deres kunstneriske Evner.

Den 22. Marts mødes vi igen til Vintersæsonens sidste Møde inden Stiftelsesfesten i Slutningen af April. Marts mødet vil byde paa et interessant Foredrag af Astronomen, Observator *Torvald Kohl* om „Beboede Verdensdele“. Foredragsholderen og hans Billeder vil fra to tidligere Lejligheder være Medlemmerne velbekendt fra andre astronomiske Emner, og Tilslutningen har begge de foregaaende Gange været ualmindelig stor. Vi haaber, det samme vil blive Tilfældet, naar vi atter stævner til Møde.

LYSBILLED-ARKIVET

København-Kredsens Lysbilledarkiv har snart naaet en ret anselig Størrelse, — vi tør nok sige til Underholdning og Glæde for Medlemmerne, ved hvis eget Initiativ Samlingen for Aaret 1920 nu tæller ca. 100 Billeder. Vi minder stadig Medlemmerne om at tænke paa Arkivet ved at indsende Billeder med maritime Emner fra vor Flaade og Handelsmarine, til Kontoret, Møntergade 22. Vi har sidst haft den Glæde, at Kanoner *Nielsen* har stillet en Række fortrinlige Billeder med Motiver fra Flaadens Deltagelse i Genforeningsfestlighederne i Sønderborg og paa Dybbøl til vor Raadighed, og disse Billeder vil, saafremt Tiden tillader det, blive foreviste ved Stiftelsesfesten i April Maaned sammen med en hel Del andre nye og for Medlemmerne

endnu ikke foreviste Billeder af betydelig Interesse. Bankfuldmægtig *Nath*, vor Sekretær, har ligeledes bidraget med en Række udmærkede Billeder.

Ved Rejser, som Medlemmer af København-Kredsens Bestyrelse har foretaget i Provinsen, bl. a. til Helsingør og Skalskør, har ca. 60 Billeder af vort Arkiv været medtagne og fremviste, og der har været megen Glæde over ikke blot ved de af Billederne, der viser Livet paa vor Flaade, og derved opfrisker gamle Minder fra Marinetiden hos de fleste af Tilskuerne og knytter Baand, der maaske var tyndslidte i Aarenes Løb eller helt bristede, men ogsaa de af Billederne, der viser Livet paa Søen i Fortid og Nutid i vor egen eller andre Mariner.

Vi retter en Tak til de Kammerater, der allerede har støttet os i denne Sag, og haaber, som vi tidligere har fundet Anledning til at skrive her, at vi fremdeles maa kunne regne paa disses Støtte i denne Sag, som alt har staaet sin Prøve, og som vi tillægger megen Betydning i ikke blot vor egen Kreds' Liv, men ogsaa i vor Samvirken med de andre Lokalkredse.

Ikke mindre takker vi de Kammerater, hvis Billeder vi — enten paa Grund af disses rent personlige Præg, der ikke kunde antages at have almen Interesse, eller af andre, rent tekniske Grunde — ikke har kunnet bruge. Vi beder dem derfor ikke ophøre med at vise Sagen deres Interesse, og takker for deres gode Vilje. E. W. M.

GAVE TIL KØBENHAVN-KREDSEN

Ved Lokalkredsens Generalforsamling den 17. Februar kunde Formanden meddele de Tilstedeværende, at en anonym Ven og Kammerat indenfor Kredsen havde skænket denne 1000 Kr. Han bragte Giveren en varm Tak for hans Offervillighed, idet han dog samtidig beklagede, at han ifølge Giverens udtrykkelige Paalæg var afskaaret fra at nævne dennes Navn. Vi veed, at der bag Anonymiteten skjuler sig et meget kendt og agtet københavnsk Borgernavn, og vi tøver ikke med her at forny den Tak, der den paagældende Aften rettedes til Giveren.

Beløbet vil, under Samraad med Giveren, af Bestyrelsen blive anvendt bl. a. til et større Flag til Kredsen til Brug ved særlig højtidelige Lejligheder, hvor Foreningen repræsenteres udadtil.

KØBENHAVN-KREDSENS LEDELSE

Under Formandens, Grosserer *Valdemar Schou's* Bortrejse indtil Slutningen af April har Næstformanden, Arkitekt *E. W. Marston*, overtaget Formandshvervet. Næstformandens Adresse er Vesterbrogade 123, Telefon Vester 2048 x.

SANGKORET

I Henhold til det Forslag, der fremkom paa København-Kredsens Generalforsamling den 17. Februar angaaende den mulige Dannelse af et Sangkor indenfor Foreningen, anmodes de Medlemmer, der interesserer sig derfor, godhedsfuldt mundtligt eller skriftligt at melde sig til Foreningens Kontor, Møntergade 22, hvorefter der vil blive taget Stilling til Sagens Genemførelse.

P. B. V.

J. TEISEN,
Kasserer

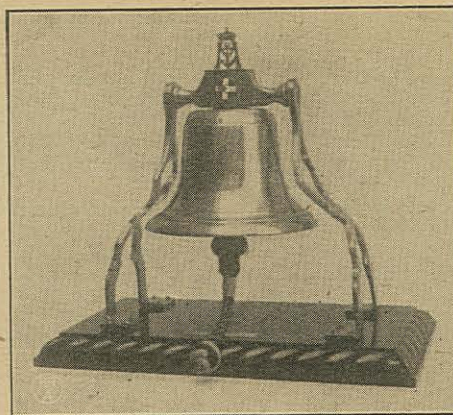
HJERTELOG TAK

bringes til alle Medlemmerne i Odense-Kredsen, der velvilligst skænkede os Gaver til vor Tombola den 1. Februar og Tak til alle Medlemmer med Damer, som deltog i Festen og derved bidrog til et smukt Overskud til Kredsen Kasse. BESTYRELSEN

FRA AARHUS-KREDSEN

I Slutningen af Aaret havde Lokalkredsen den Glæde fra Aarhus Skibshandlerforening at modtage som Gave en smuk Klokke til Brug ved Møderne. Det er en gammel Skibsklokke, der er anbragt paa en Egtræs fod og foroven dekoreret med Foreningens Emblem, alt som det ses paa ovenstaaende Billede. Ved en festlig Sammenkomst paa Kvægtorvets Restaurant overrakte Skibshandlerforeningens Formand Klokken til vor Forening, og siden da benyttes den ved vore Møder. En stor Del af Foreningens Medlemmer havde givet Møde,

og man tilbragte en storartet Aften sammen; der herskede den fornøjeligste Stemmning, og vi havde Fornøjelsen at se en hel Del Gæster, bl. a. Kaptajner fra de i Havnen liggende store Skibe, saavel danske som fremmede.

Tirsdag den 18. Januar havde vi Fornøjelsen at se Kaptajn *Godfred Hansen* her, og for en Forsamling af over 200 Mennesker holdt Kaptajnen sit kendte og interessante Foredrag om sin Undsætnings-ekspedition. Denne vor Sammenkomst havde samlet de fleste af vore Medlemmer, og man tilbragte en yderst fornøjelig Aften sammen. Efter Foredraget blev der musiceret, senere drukket Kaffe, og det varede ikke længe inden saavel unge som ældre hengav sig til Dansens Glæder — det blev i et og alt en fornøjelig Sammenkomst. Fra Inspektionsskibet „Guldborgsund“, der laa i Havnen, deltog efter Indbydelse Chefen, Kaptajn *Pade*, Premierløjtnant *Nielsen*, Underofficerer og Menige.

Lokalkredsens Medlemsantal er nu oppe paa 150.

I LIVETS TJENESTE

Ovenstaaende Minebøsse er sidste Sommer paa Foranledning af Aarhus Lokalkreds opstillet ved Aarhus Havn tæt ved Københavnsdampers Anlægsplads. Den har indsamlet et ikke saa ringe Beløb og bl. a. har Lokalkredsens Bestyrelse haft den Glæde at kunne tilstille 4 Enker efter mineforulykkede Søfolk en god Gave hver til Julen, foruden at der er skænket 150 Kr. til Aarhus Skipper Hjælpekasse til Fordeling til trængende gamle Søfolk og Enker efter saadanne. Beh.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

8. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE II

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

KORSØR-KREDSEN

afholdt Onsdag den 5. Januar d. A. en særdeles vellykket Sammenkomst for Foreningens Medlemmer med Damer i Hotel Korsørs Festlokaler.

Festen, hvori ca. 100 deltog, indlededes med, at der blev pebet „Klar ved Flaget“, som derefter gik til Tops, medens Musikken spillede Fanemarchen og „Kong Kristian“. Derefter gav den dygtige Imitator *Baldur* forskellige Numre, som høstede stærkt Bifald, og efter forskellig anden Underholdning blev Salen ryddet, og da Deltagerne havde nydt Kaffen i de tilstodende Lokaler, tog et muntert Bal sin Begyndelse.

Kl. 1 blev der pebet „Klar ved Flaget“, og efter at dette var strøget til de samme Toner, hvortil det blev hejst, blev der pebet „Klar ved Køjerne“, hvorpaa enhver gik til sit efter at have tilbragt en gemytlig Aften.

Marineforeningen begyndte det nye Aar godt, ligesom den afsluttede det gamle paa en ikke mindre gemytlig Maade ved et udmærket Pølsegilde paa Hotel „Store Bælt“.

Tirsdag den 18. Januar 1921 blev en af Lavets store Dage. Det var en Fuldkraftsprøve, og Resultatet var tilfredsstillende. Samtidig med Skydningen, hvor der for den bedste af de flittigst mødende Skytter var udsat en Flidspræmie, et indrammet smukt Oliemaleri, var der Tombola, hvortil Gevinsterne velvilligst var skænket af Kammeraterne. Den forestodes af vor Kasserer, *Nath*, hvis smilende Ansigt virkede animerende og bankede Gutterne op til vældig Købelyst.

Kammerat *Søderlund* havde forvandelt den ene Ende af Festsalen til Skansen af en Fregat med Kommandobro, Rat og Sidelanterner og Udsigt til et smilende Sommerlandskab. Og i den anden Ende var der et Galleri af vellykkede Karrikaturer af Kammerater, ledsaget af træffende Sentenser.

Efter Formandens rimede Velkomst skaffedes, og da Mokkaen stod paa Bordet, blev der pebet paa Post til Letning. Under Afsyngelse af: „Hiv nu Anker og giv Agt“ hørte man Gutterne stampe i Dækket, idet de gik rundt i Spillet, Kæden raslede gennem Klydset, Baadmandspiberne trillede, og da Ankeret var let, sang man: „Sått maskinen i gang, hr. kapten“, og var nu ude paa de vilde Vover. Der blev pebet: „Alle Mand op at se paa Land“, og Mindernes Kyst passeredes, idet Aarets Begivenheder oprulledes paa Rim, glimrende foredraget af vore Kammerater, Grossererne *Salomon* og *Sonnemann*.

Der blev pebet: „Paa Post til Ankring“, „Alle Mand klar til Landlov“ og „Travailleurs Fald“, og saa gik hele Besætningen paa Variété.

Der indlededes med et Musikstykke og forskellige Sangnumre, der til Kammerat *Sonnemanns* Akkompagnement blev smukt sungne af Kammerat Fabrikant *Hornung*, hvis vellydende, kraftige Stemme med Fornøjelse hørtes af de modtagelige Kammerater.

Formanden og Kassereren havde trukket i Bassetøjet, og til vor Kammerat Direktør *Palners* ypperlige Musikledsagelse dansede de en Sømandsreel, hvis Finale nok turde kaldes „et levende Billede“. Det bragende Bifald tvang de to Gutter til at danse 4 Gange, og saa kom Aftenens Clou: Grosserer *Salomon* foredrog en Del Numre, mesterlig akkompagneret paa Flygelet af Direktør *Palner*. Hans Parodier paa kendte Skuespillere var ubetalelig, og Viserne om Rejsen gennem Danmark, og hvad man kan høre i en Sporvogn, gjorde Kammeraterne trætte i Kæberne af at le, og gav Vabler i Hænderne af at klappe.

Af de mange Taler skal blot nævnes Formandens for de to nye Kammerater *Salomon* og *Palner*, Kassererens for de øvrige Assisterende, Kammerat *Elwarths* for Bestyrelsen, og Kammerat *Vinkels* for den afgaaede do.

Den udsatte Præmie, 3 Havfruer i Elementet, vandtes med 29 Points af Kammerat *Elwarth*.

Paa Bestyrelsens Forslag valgtes vor Kammerat Grosserer *Valdemar Schou* til at trække Lotteriet om et mægtigt Marinebillede, der mærkeligt nok ogsaa tilfaldt *Elwarth*.

En Auktion med *Salomon* som Auktionarius indbragte et klække-ligt Beløb. Dertil var skænket en Genforeningsske, Kikdaaser, Piber, Cigarrør, Tobak m. m. Store Priser blev opnaaet, men med *Salomons* pyramidalske Vittigheder i Tilgift syntes de dog kolossalt billige.

Resten af Aftenen blev den blaa Bog livligt benyttet afvekslende med Solosange.

Alt i alt har Lavet Ære af Aftenen, der efter Kammeraternes enstemmige Udtalelser var en værdig Begyndelse paa det nye Aar. Men herfor kan de takke sig selv — for deres flittige givne Møde — Kammerat *Hornung*, der aldeles gratis stillede et ypperligt Flygel til Raadighed, de fortrinlige Assisterende og de mange offer-villige Kammerater, ikke mindst Hovedbestyrelsen og Lokalkredsen, hvilke alle bidrog til Aftenens store kunstneriske og pekuniære Udbytte.

SAMMENKOMSTEN D. 1. FEBR. 1921

Man maatte gnide sine Øjne. Ikke 14 Dage siden sidst, og den røde Lygte kunde alligevel hænges ud; hver eneste Plads optaget, og det i en Maaned, hvori der endnu forestod 2 store Begivenheder i Marineforeningen.

Det var Synd at sige, at Bestyrelsen havde gjort nogen særlig stor Forhaandsreklame. Indbydelsen lød kort og godt paa:

Fabrikmester *Borrild* — Undervandsbaade. hverken mer eller mindre, men dog fuldkommen tilstrækkelig. Saavel vor Kammerats Navn som det valgte Emne var en Borgen for, at de mest spændte Forventninger ikke vilde skuffes.

Takket være de offervillige Kammerater kunde der skydes paa 2 Baner, vel oplyste, saa Skydningen kunde gennemføres programmæssig, trods den store Deltagelse og det fine Resultat, der gjorde, at over et Dusin Skytter omtrent staar lige til Flidspræmien.

Formanden bød Velkommen, og under livlig Lodhivning forsvandt den lækre Aftensmad fra Bordene. Under Kaffen meddelte han, at vor Kammerat *Torp* var bleven Leder af Automobilparken ved Eks-

peditionskorpsset til Vilna og derfor havde nedlagt sit Bestyrelsesmandat, da han med meget kort Varsel skulde være klar til at rejse, og at Bestyrelsen havde suppleret sig med Fabrikant *Hornung*. Formanden endte med at rette en varm Tak til Torp for det gode Samarbejde og for hans aldrig svigtende Elskværdighed og Tjenstvillighed, samt udtalte de hjerteligste Ønsker for, at han maatte komme velbeholden tilbage, beriget med interessante Erfaringer, og hertil sluttede Kammeraterne sig ved at rejse sig.

Ordet blev givet til Aftenens Foredragsholder, Fabrikmester *Borrild*, der i 1½ Time holdt sine Tilhørere i Aande. Men alle de interesserede Tilhørere maatte ogsaa virke æggende. Uden at hans egen Person blev nævnet en eneste Gang, var hele Foredraget dog stærkt personligt præget af den skarpe lagtagelsesevne og sunde Sans for at faa Kærnen frem og lade Skallen ligge. Selv om man efter Foredraget ikke just følte sig kapabel til at føre en Undervandsbaad, saa syntes man dog at kende den og dens Funktionsmaade, som havde man i mange Aar levet der inden Borde.

Man lærte at nære den dybeste Beundring for den Officer, Kaptajn *Aarestrup*, som var den første, der slog til Lyd for U-baadene herhjemme og med utrættelig Energi virkede for, at vor Flaade fik dette mægtige Plus til sin Ydeevne. Som dansk Mand maatte man glædes over at høre om det italienske Forsikringsselskab, der nedsatte Assurancepræmien til Tiendedelen, da det var *Schwitzer*, der skulde slæbe „Dykkeren“ hjem fra Østrig og ikke en af dettes Slæbebaade. Det var velgørende at høre Skildringen af de dristige Prøvetogter, givet med den modige Mands om ikke Foragt for Faren, saa dog Seén bort derfra, som drejede det sig om en Sejltur paa Peblingsøen og ikke en Sejlsad paa Liv og Død.

En Skolelærer vilde være himmelblaa af Henrykkelse, hvis han paa 1½ Maaned kunde lære sine Elever saa meget, som efter de 1½ Time stod uforglemmeligt for os. Naar man saa i Tilgift fik et Utal af Anekdoter fra Livet i U-baadene, fortalt med et vist djærvt, lunt Sømandshumor, vil det let forstaas, at det blev en Aften, hvor man gik hjem med „noget“ fra Lavet. Kun en eneste lille Prøve:

En ung Officer, der skulde være Elev i U-baadene, kom civil ombord og traf en Oppasser fra U-baadsstationen. Skont denne aldrig havde stukket Næsen under Overfladen, var han dog fræk nok, da han troede at staa overfor en Civilist, til at optræde som sagkyndig, og da Løjtnanten spurgte, hvad tre særlige Ventilervendtes til, fik han uden Tøven det Svar, at den ene brugtes, naar Baaden skulde dykke, den anden naar den skulde op igen, og den tredje, naar den hverken kunde komme ned eller op.

Paa Formandens varme, men, som han selv mente, altfor fattige

Tak, efterfulgt af det obligate, minutlange Bifald til Foredragsholderen, svarede denne med en Skaal for Bestyrelsen, men protesterede dog mod den „fattige Tale“, idet han følte sig rigelig belønnet ved den Forstaaelse og Opmærksomhed, hvormed Kammeraterne havde fulgt hans Foredrag.

Af andre Taler skal nævnes Overkanoner *Harald Jensens* smukt motiverede for vor Kammerat, Forstander *E. P. Jensen*, der lige er bleven dekoreret med Dannebrogordenen. Af sit rige Erindringens Fond øste Overkanoneren med ungdommeligt Lune lidt op for Kammeraterne, der kvitterede med et Bifald, der animerede Kammerat *Holmkvist* til en ligesaa velmodtaget Skildring af en Julenat i Piræus.

Der gik stor Slitage paa den blaa Bog, hvis Sange akkompagneredes af Kammerat *Vinkel*, der ogsaa ved større Musikstykker lod Kammeraterne nyde godt af sit Talent. En Skaal for ham, motiveret af Formanden, modtoges med øredøvende Bifald, men uden at kalde ham frem med en af de vanlige med vittige Udfald rigt spækkede Taler.

Da Aftenen sluttede, havde den ærligt fortjent, hvad Formanden havde bemærket i sin Tale for Mester *Borrild*, at faa et tykt rødt Kryds i Lavets Historie.

AARSBERETNING KØBENHAVN-KREDSSEN

begyndte Aaret med et Medlemstal af ca. 1400 Medlemmer. Tilgangen har været 165 Medlemmer og Afgangen 105, af hvilke 12 er døde. Resten er dels Udmeldelser, dels Medlemmer, som er slettet paa Grund af Restancer. Medlemsantallet er saaledes ved Aarets Slutning ca. 1460.

Der har i Aarets Løb været afholdt 7 Sammenkomster, af hvilke 1 var Generalforsamlingen, 2 Besøg i Krigsskibe og 4 Foredragsaftener.

Foreningen har været repræsenteret saavel ved Bestyrelsen som Medlemmerne i 6 Anledninger. Flaget har været tilstede ved 6 Begravelser.

Dyrtiden har ligesom forrige Aar sat sine Spor i Regnskabet, hvorfor Bestyrelsen ved de sidste Sammenkomster har set sig nødsaget til at spare paa Udgifterne til musikalsk Underholdning og Pyntning af Salen.

BESTYRELSEN

KØBENHAVN-KREDSSENS REGNSKAB FOR AARET 1920

INDTÆGTER

Kassebeholdning d. 1/1 20	54	08
Bankbeholdning d. 1/1 20	6 293	20
Bankrente	286	13
Kontingent	3 764	70
Kontingent (livsvarige Medlemmer)	200	00
Gave	1 000	00
	11 548	11

UDGIFTER

Foreningens Formaal	686	05
Kontorhold	1 106	90
Tryksager	262	95
Porto	525	99
Selskabelig Sammenkomst	1 351	35
Diverse	1 450	76
Bankbeholdning d. 31/12 20	5 886	83
Kassebeholdning d. 31/12 20	277	28
	11 548	11

BALANCE DEN 1. JANUAR 1921

AKTIVA

Kassebeholdning	277	28
Bankbeholdning	5 886	83
Kontingentrestancer	262	50
	6 426	61

PASSIVA

Kapitalkonto d. 1/1 20	3 515	30		
− Afskrivning til Fondet iflg. Lovenes § 7 og Udgifter, forårsaget af Dyrtid				
	1 512	03		
+ Gave	1 000	00	2 512	03
Fondet d. 1/1 20	3 101	98		
+ 10 % af Kontingentet	376	47		
+ Kontingent (livsvarige Medl.)	200	00		
+ Bankrenter	236	13	3 914	58
			6 426	61

KASSEREREN

Revideret. Kassebeholdning eftersat og befundet rigtig.

L. TILLY

SAXILD

HELSINGØR-KREDSEN

havde den 20. Januar selskabelig Sammenkomst paa Hotel Øresund. Efter at Flaget under Honnør var hejst til Tops, bød Formanden Aftenens Foredragsholder, Københavns-Kredsens Næstformand, Arkitekt *E. W. Marston*, Velkommen, og i de næste 1½ Time førte denne nu Forsamlingen rundt langs Danmarks Kyster i et interessant og udmærket holdt Foredrag om vort Redningsvæsen. Foredraget, der var ledsaget af en stor Mængde glimrende Lysbilleder, blev modtaget med Begejstring.

Ved den paafølgende Souper bød Formanden Velkommen og takkede de øvrige Gæster fra København, Grosserer *Vald. Schou*, Bankfuldmægtig *Nath* og Kontorchef *Kjær*, fordi de aldrig skyede nogen Ulejlighed, men altid kom, naar der blev kaldet. Københavns-Kredsens Formand, Grosserer *Schou*, kvitterede for Skaalen og udbragte et Leve for Helsingør-Kredsen. Sekretæren, Dr. *Klubien*, talte for Aftenens Foredragsholder og takkede ham for den Interesse, han havde vist os lige fra Lokalkredsens Start. Arkitekt *Marston* takkede og udbragte en Skaal for Marineforeningen. Efter at endnu flere Talere havde haft Ordet hævdedes Bordet, og medens Kaffen blev drukket foreviste Arkitekt *Marston* en Samling udmærkede og morsomme Billeder af Marineforeningens Lysbilledarkiv.

Ved Eftiden var den vellykkede Fæst forbi. Der kan dog være Grund til at paalægge Medlemmerne at give noget talrigere Møde. De, der bliver borte, gaar Glip af virkelig belærende og fornøjelige Timer.

K.

HIRTSHALS-KREDS DANNET

Paa Initiativ af Materialforvalter ved Havneanlægget i Hirtshals *F. Jensen* startedes den 25. Januar en Lokalkreds for Hirtshals og Omegn ved et Møde paa Gæstgivergaarden i Hirtshals.

Fabrikant *Im. Stuhr* fra Aalborg havde tilsagt sin Nærværelse for at være behjælpelig med Starten og havde medtaget Profoged *H. Hjorth* og Ingeniør *P. Frydlund*. D'Hrr. ankom til Hirtshals med Bil Kl. 3½ Eftm.; efter et kort Visit ved Havneanlægget sættes Kursen til Kroen, hvor de ovennævnte Herrer straks smed Trøjerne og med Latter og Skæmt tog Del i Udsmykningen af Salen.

Ved 4 Glas var Aftensmaden klar, den bestod af store friske Havtorsk lige trukket op af Havet, og Skafningen var lige færdig ved 6 Glas, hvorefter der blev pebet op fra Batteri og Banjer. Til Tonerne af Holmens faste Stok marcherede Mændene ind og placerede sig ved det i Hesteskoform anbragte Bord; der pebes „Klar ved Flaget“ og „Hejs Flaget“, og Flaget hejstes til „Honnørmarschen“ samt „Kong Christian“, der paahortes staaende med alle Mændene som Skansevagter. En Sang i Dagens Anledning blev sunget.

Kst. Formand, *F. Jensen*, bød hele Forsamlingen Velkommen, og præsenterede Hr. *Im. Stuhr* samt de to andre Herrer fra Aalborg, og overgav dermed Ordet til Hr. *Im. Stuhr*, der holdt et glimrende Foredrag om Foreningens smukke Formaal og dens Arbejde. Formanden takkede Hr. *Stuhr* og forsvandt derpaa. Der blev nu sunget flere Sange af den blaa Bog, men pludselig afbrødes Sangen ved 3 kraftige Slag paa Døren, den gik op, og der stod Neptun med en mægtig Raaber og brølede ud over Forsamlingen: „Stilhed!!! Havets Gud, Neptun, melder sin Ankomst.“ Han spadserede op i Salen, fremsagde en Prolog og døbte Kredsen i Navnet „Marineforeningens Lokalkreds for Hirtshals og Omegn“, udbragte et kraftigt Leve for den, og Mændene stemte i med 3 rørende Hurra. Derefter holdt Neptun en kort Tale og udbragte et Leve for Marineforeningen og dens Hovedbestyrelse. Neptun overrakte Hr. *Im. Stuhr* Daabsattesten samt et mægtigt Foreningsmærke som det største Hæderstegn, Neptun kunde give til Tak for Hr. *Stuhr*'s store Arbejde for Landsforeningen i sin Helhed, og Hirtshals Lokalkreds i Særdeleshed. Hr. *Stuhr* takkede for Hilsenen, en Sang blev sunget, og Neptun forsvandt i Havets Dyb under Mændenes begejstrede Hyldest.

Hr. *Im. Stuhr* foreslog at gaa over til den alvorlige Del og anbefalede at vælge en Bestyrelse, bestaaende af 5 Mand. Stemmesedlerne gik rundt.

Valgte blev: Materialforvalter, fhv. Dykker *F. Jensen* (31 St.), Fyrmester *H. Hinrichsen* (24 St.), Fisker *Axel Nielsen* (24 St.), Fiskeeksportør *Niels Jensen* (23 St.), Blikkenslagermester *Oskar Hall* (21 St.). Derefter fik Snedkermester *Chr. Jensen* 19 St. og Fisker *Chr. Rynk* 16 St. Ialt stemte 32. Bestyrelsen konstituerede sig med *F. Jensen* som Formand.

Ordet blev frit, der blev pebet til Punsch, og ved de dampende Boller blev Sange sunget og Taler holdt. I Særdeleshed gjorde en Tale af Hr. *Stuhr* om Genforeningsdagen et dybt Indtryk paa Gæsterne; den blev holdt i Ord, som gik alle til Hjertet. Fyrmester *H. Hinrichsen* var meget bevæget; han var Sønderjyde og havde ventet paa denne Glædesdag alle de mange Aar. Formanden takkede Hr. *Stuhr* for den smukke Tale, og Hr. *Stuhr* talte senere for Flaget i gribende Ord, idet han som Indledning bad Kredsen give ham Lov til at forære den dets første Flag. Formanden takkede for den stilsede Gave og lovede at holde Flaget i Ære. Hele Forsamlingen rejste sig, og der blev udbragt et dunderende Leve for Hr. *Stuhr*. Profoged *Hjorth* holdt en Tale for Konge og Fædreland i djærve Ord. Ved 5 Glas blev Nr. 1 sunget af Marinesangbogen, og der blev pebet „Klar ved Flaget“, 5 Glas hal ned Flaget,“ og derpaa „Skei ud

overalt“. Mændene fordelte sig i Grupper i hyggeligt og kammeratligt Samvær til 7 Glas, da d'Hrr. *Stuhr* og *Hjorth* tog Afsked, efter at der var udbragt et tordnende Leve for dem. Der blev nu pebet „Klar ved Køjerne“ ved 8 Glas. Hver gik til sit, alle enige om, at det havde været en indholdsrig Aften. Medlemsantallet er nu 38.

FRA HIRTSHALS-KREDSEN
DØDSFALD

Samme Aften, som ovenomtalt Fæst afholdtes, indtraf et Dødsfald, som har vakt megen Beklagelse indenfor den nystiftede Lokalkreds. Fyrmester *H. Hinrichsen* var næppe kommet hjem fra denne Kredsen første Sammenkomst, før han faldt død om, ramt af et Hjerteslag. Den gamle, brave og af alle afholdte Fyrmester havde glædet sig overordentligt til Dannelsen af denne Kreds og oplevede saaledes netop den Glæde at deltage i Indvielsesfesten.

Ære være hans Minde!

GRENAA-KREDSEN

holdt sidst i Januar sin aarlige selskabelige Sammenkomst paa Badehotellet. Som sædvanlig var Lokalet festligt pyntet, og det smukke Festbord prægede med en Rigdom af Flag, Blomster osv.

I et Antal af ca. 90 gik Deltagerne til Bords ved 5½-Tiden; Flaget hejstes paa sædvanlig Vis, og „Kong Christian“ spilledes, og derefter bød Formanden, Havnefoged *Bilde*, Velkommen.

Købmand *Wichmann* talte for Kongen med Ønsket om, at vor Kongemagt maa bestaa, saa længe det danske Flag vajer.

Sang: „Vift stolt paa Kodans Bølge“.

Fiskeeksportør *Kirk* talte for Flaget med Ønske om, at vi altid maa leve frit og lykkeligt under Dannebrog.

Et Kort, paa hvis ene Side var en Gengivelse af Højtideligheden, da Soldaterforeningernes Flag hejstes Genforeningsdagen paa Dybbøl, var omdelt ved Bordet, og man sang „Der er et yndigt Land“, 6 Vers, der var aftrykt paa Kortets Bagside.

Installatør *Sørensen* talte for Fædrelandet.

Sang: „Du danske Mand“.

Havnefoged *Bilde* talte for den danske Sømand med Ønsket om, at den gamle Aand altid maatte besjæle ham.

Et Telegram til Damerne blev aabnet og viste sig at indeholde Begyndelsen af en Sang, skrevet af *Ulk & Co.* 2det Vers var indeholdt i en Mareng, og Resten fandtes i og paa en veritabel Vugge, der var stillet foran hver Kuvert.

Det originale Paafund, der naturligtvis skyldtes Formandens udmærkede Arrangementstalent, vakte stormende Munterhed.

Redaktør *Lønskov* talte for Kvinden.

Vognmand *H. Møller Udsen* talte for Marineforeningen, der altid fremkalder nationale Følelser hos dens Medlemmer.

En til Lejligheden skreven Sang blev afsunget.

Købmand *Wichmann* talte i begejstrede Vendinger om Marineforeningens Fester og udbragte et Leve, adresseret til Formanden, for, at Marineforeningen altid som hidtil maa være den første til at arrangere Fester.

Havnefoged *Bilde* takkede paa egne og Medarbejderes Vegne og talte for Foreningens Gæster, Fyrmester *Agerskov* og Assistent *Jensen*, Fornæs Fyr.

H. Møller Udsen talte for Kvinden som Opdrager, Værkfører *Mikkelsen* for Madleverandørerne, Hotelejer *Voss* og Konditor *Lassen*.

I Anledning af, at Formanden havde omtalt, at Damerne ikke kunde komme med til Torskegilde i Marineforeningen, benyttede Fru *Wichmann* under mægtig Tilslutning fra de mandlige Deltagere Lejligheden til at udtale, at Kvinderne sagtens kunde unde Mændene denne ene Aften om Aaret, og udbragte et Leve for Marineforeningen.

Skipper *Niels Chr. Nielsen* takkede den, der havde lavet Vuggerne, som vilde være en kær Erindring at medtage til Børnene.

Derefter hævdedes Bordet, og efter at Kaffen var indtaget, og Salen ryddet, begyndte Dansen.

Under en Pause i denne optraadte et Børne-Sangkor med flere tostemmige Sange, der hilstes med stærkt Bifald. Derefter fortsattes Dansen til Midnatstid, da Børnekoret, medens Flaget strøges, sang „Kongernes Konge“, og den smukke Fæst, der havde været til megen Glæde for Deltagerne, var til Ende.

FREDERICIA-KREDSEN

afholdt en Sammenkomst den 2. Februar. Fæsten aabnedes Kl. 8 Flaget blev hejst med Honnør, og Kongesangen blev sunget, hvorefter Formanden bød alle hjertelig Velkommen og udtalte, at denne Fæst var noget ganske nyt, hvorefter der afsløredes af 6 Dreng, klædt i Matrostøj, en stor Kanon, 2½ Meter lang og ½ Meter i Diameter, staaende paa en Lavet. Formanden gjorde de ærede Damer opmærksom paa, at Vat ikke var nødvendig i Ørerne, det var knald- og røgfrit Krudt. Derefter gav (Skibssergenten) Fiske-

eksportør *H. Munch* en Forklaring om, hvorledes Skydningen skulde foregaa, nemlig paa den Maade, at der var 6 Numre til hvert Skud, og paa hvert Skud faldt en Gevinst, f. Eks. en Kulkasse. Hvad bydes paa Nr. 1? 3 Kr. — Nr. 2? 2 Kr. — Nr. 3? 4 Kr. — Nr. 4? 4½ Kr. — Nr. 5? 3 Kr. — Nr. 6? 4 Kr. For hvert Nummer, der blev solgt, blev Pengene indkasseret af Bestyrelsen, der var fordelt overalt i Salen. Projektilet bestod af en Terning med tilsvarende Numre fra 1 til 6. Kanonen var indrettet med en meget stærk Fjeder; en af Drengene lagde Terningen i Kanonen, en anden havde Ladestok for at trykke den op mod Fjederen, en tredje trak den af ved Hjælp af et Haandtag; Terningen rullede saa hen ad Gulvet, og det Nummer, Terningen viste, havde vundet.

En saadan Kanon er ikke billig at lade anskaffe, men den betaler sig selv i Løbet af en halv Time; den er derfor at anbefale. Efter Skydningen var der Bal til Kl. 1, men Kl. 12 ved 8 Glas blev Flaget strøget med fuld Honnør, og der herskede som altid inden for vore Fester den bedste og gemylligste Stemning. C.

FRA FAABORG-KREDSEN AFDØD VETERAN

Forleden døde den gamle Helgolandsveteran, Smedemester *Jørgen Nielsen*, Bøiden.

Afdøde, der naturligvis var Æresmedlem af Foreningen, var Veteran fra Kampen ved Helgoland, hvor han gjorde Tjeneste om Bord paa Admiralskibet „Niels Juel“ som Konstabel. Han gav gerne, naar Helbredet tillod det. Møde ved Marineforeningens Sammenkomster og dvalde gerne ved Minderne om Begivenhederne fra Helgolandslaget.

Den 24. Januar fandt Begravelsen Sted under meget stor Deltagelse. Kredsen var repræsenteret ved dens Bestyrelse og holdt Flagvagt ved Baaren — den sidste Ære var vist den gamle Helgolandsveteran.

NYBORG-KREDSEN

afholdt den 9. Februar en fornøjelig Vinterfest paa Industrihotellet. Af tilrejsende Gæster bemærkede vi Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Schou*, Arkitekt *Marston*, Fuldmægtig i Landmandsbanken *Nath* og Fabrikejer *Johnsen*, alle fra København, Konsul *Kald. Hansen* og Direktør *Tuxen* fra Svendborg og Grosserer *Bøttern* fra Kerteminde.

Formanden, Baron *Haxthausen*, bød Velkommen til Bords og udbragte senere et Kongen Leve. Han talte yderligere for de fremmede Gæster, paa hvis Vegne Arkitekt *Marston* takkede. Fængselsinspektør *Kaj Jensen* talte som gammel Landsoldat muntert for Marineerne („Holmens faste Stok“). Direktør *Schou* for Nyborgafdelingen, Konsul *Vald. Hansen* for Formanden Baron *Haxthausen*, idet han udtrykte den Glæde, det altid var ham at komme sejlene her til Nyborg. Direktør *Tuxen* udbragte Damernes Skaal. Fru *Kaj Jensen* sang, hilst af stærkt Bifald, bl. a. en populær svensk Søndagsang.

Efter at man havde drukket Kaffe, samlede man atter i Salen til Arkitekt *Marstons* Lysbilleder og Foredrag om det danske Redningsvæsen, hvis Begyndelse blev lagt 1846 af Sandflugtskommissær *Claudi*. Paa en Rejse i England undersøgte han Redningsforanstaltningerne dér, og i 1847 byggedes efter engelsk Mønster de første Redningsstationer i Agger og Klitmøller. I 1906 henlagdes Redningsvæsenet, hvor det rettelig hører hjemme, nemlig under Marineministeriet. Paa Orlogsværftet er man nu naaet til en saadan Fuldkommenhed, at man ogsaa bygger Redningsbaade til Udlandet.

Det danske Redningsvæsen beskæftiger nu 579 Mand i Jylland og 75 paa Bornholm. Hver Nat afpatrouilleres nu hele den jyske Vestkyst, saaledes at en Stranding straks observeres. Værdien af Redningsmateriellet er ansat til 721,000 Kr. og Redningsvæsenet koster aarlig 410,000 Kr. Taleren omtalte begejstret de vestjyske Fiskeres Heltebedrifter og deres tunge Ofre. I 1894 fik vi den første Bjergningsdamper „Vestkysten“, der i Løbet af 25 Aar har reddet 1800 Mennesker, og „Vesterhavet“, der byggedes i 1904, og som ogsaa har frelst mange Hundrede Fiskere i Havsnød. Sluttelig oplyste Taleren, at den danske Marine under og efter Krigen har uskadeliggjort 10,000 Miner, der var drevet op paa de danske Kyster.

Foredraget, der ledsagedes af en Række brillante Billeder fra Vestkysten, lønnedes med stærkt Bifald.

Aftenen sluttede med en munter Svingom.

SKELSKØR-KREDSEN

afholdt Torsdag den 10. Februar paa Hotel Postgaarden i Skelskør en festlig Sammenkomst for Foreningens Medlemmer med Damer.

Sammenkomsten begyndte Kl. 7½ Aften. Formanden, Købmand *O. P. Jensen* bød Velkommen, hvorefter Arkitekt *Marston*, Næstformand for København-Kredsen, holdt et udmærket Foredrag, ledsaget af Lysbilleder; Emne: „Det danske Redningsvæsen“.

Foreningen var beæret med Nærværelsen af d'Hrr. Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Schou*, Sekretæren, Fuldmægtig *Nath* og Fabrikant *Johnsen*.

Efter Foredraget fælles Kaffebrød.

Arkitekt *Marston* fremviste igen en Række Lysbilleder, tilhørende København-Kredsen.

Fuldmægtig *Nath* skildrede en Rejse, han selv havde foretaget med Luftskeib.

Der holdtes forskellige Taler og blev afsunget flere nationale Sange, blandt andre „Kongernes Konge“.

Genforeningsdagen mindedes ved Afsyngelsen af „Slesvig, vort elskede, omstridte Land“.

Det var i det Hele en meget festlig og smuk Aften.

AALBORG-KREDSEN

afholdt Fredag den 18. Februar sin aarlige Generalforsamling, der som sædvanlig var godt besøgt. Formanden, Fabrikant *Im. Stühr*, aflagde Beretning og mindedes i smukke Ord de fem Kammerater, der i Aarets Løb var bleven kaldt til den sidste Mønstring. Foreningen har nu lige ved 400 Medlemmer, og Fremgangen fortsættes stadig. Kredsens udmærkede Kasserer, Konsul *Müller*, oplæste det reviderede Regnskab, der trods det ringe Kontingent og de store Krav, Tiden stiller, ved Hjælp af Kredsens mange gode Venners frivillige Bidrag var bragt til at balancere paa en tilfredsstillende Maade. De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Fabr. *Stühr*, Konsul *Müller*, Dommer *Hornemann* og Politibetjent *Høfter* genvalgtes med Akklamation. Til Revisorer genvalgtes Stevedore *A. Schønning*, og nyvalgte Navigationsskolebestyrer *Gustavsen*, da den afgaaende Revisor, Købmand *Svendsen*, ikke ønskede at modtage Genvalg. Til Sendemandsmødet i København valgtes det lovbefalede Antal Sendemænd, ialt 16. Fhv. Fiskehandler, Veteran fra 1864, *Christensen Mølbæk*, udnævntes under almindelig Jubel til Æresmedlem, hvorpaa Generalforsamlingen sluttede. Men endnu længe efter rørte der sig i Lokalerne et muntert Liv, medens man ved de fyldte Bægere drøftede Aarets store Begivenhed, den forestaaende Stiffelsesfest, der som sædvanlig afholdes Søndag den 27. Februar, og ved hvilken man forventer, at Hovedbestyrelsens Formand, Kommandør *Maegaard*, vil komme tilstede.]

ULYKKERNE VED HARBOØRE JULEAFTEN OG NYTAARSaften 1920

I „Under Dannebrog“s Januar-Nummer meddeltes om de sørgelige Ulykker, som var indtrufne ved Vestkysten i Aarets sidste Dage.

Under de orkanagtige Storme, som i det gamle Aars sidste Maaneder hjemsogte Vestkysten med Højvande og Snetykninger, forulykkede Juleaften Fisker *Jens Nygaard* fra Vrist, og Nytaarsaften Kutterfører *Jakobsen* og Fisker *Jens Lyng* samtidig udfør Thyborønkanalen, umiddelbart før Landingen.

Som et Bevis paa, at vi har ydet de Efterladte nogen Trøst, har vi modtaget Breve fra disse, hvori de paa den smukkeste Maade udtrykker deres Tak. Vi kan ikke undlade at gengive det særlig smukke Brev, hvormed en gammel Moder — og Bedstemoder til 13 Børnebørn — har udtrykt sin Taknemlighed:

„Marineforeningen har ved sit Brev beredt mig en stor Glæde midt i min store Sorg. Jeg siger hjertelig Tak for den udviste Deltagelse og for den kærkomne Gave. Deres Brev kom mig jo helt uventet, og De har med det æret min Søns Minde. Han betragtede det altid som en Ære, at han havde været Marinesoldat, og blandt hans efterladte Papirer fandt jeg Minder fra hans Soldatetid. Hjertelig Tak bringer jeg dem af hele mit Moderhjerter, som saa dybt sørger og savner ham, som var min Alderdomsstøtte nu paa de 70 Aar.

Med Agtelse og inderlig Tak

*Jens P. Lyngs Moder, S. Lyngs Enke,
Harboøre.*“

Selv om den Støtte, vi i Tilfælde som disse kan yde, ikke er stor, er det for de Efterladte sikkert en Trøst at vide, at mange Landet over føler med dem i det Savn, som dog intet kan afhjælpe.

E. M.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

8. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE III

AARSABONNEMENT 3 KR.

UDGIVER: MARINEFORENINGEN
EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR
MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448
ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22
VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x

ENKELTE NUMRE 25 ØRE

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

Af Hensyn til Bladets fremtidige rettidige Udkommen meddeles det herved Lokalkredsene, at Foreningsmeddelelser maa være Redaktionen, — Foreningens Kontor —, ihænde senest den 14de i den Maaned, i hvilken Meddelelsen eller Referatet ønskes optaget.

REDAKTIONEN

ORDENSDEKORATIONER.

Hans Majestæt Kongen har benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn vore Medlemmer:

Forstander for Lærlingehjemmet *P. Jensen* og
Fyrassistent ved Hirsholms Fyr *N. Olesen*.

KOLDING-KREDSEN

afholdt den 26. Januar paa „Palæ-Hotellet“ selskabelig Samvær med Foredrag, idet Grosserer *Vald. Schou*, København, havde vist Kredsen den store Velvillie at komme til Kolding og afholde sit, af Lysbillede ledsagede Foredrag om sine Rejser i Indien, hvilket Foredrag hørtes med stor Interesse af Medlemmerne.

Før Foredraget havde nogle af Medlemmerne samt Bestyrelsen en lille Souper sammen med Hr. *Schou*, og efter Foredraget endnu et Par Timers fornøjelig Samvær, hvor gamle Minder og Historier fra Tjenestetiden fremdroges, I et og alt en fornøjelig Aften, hvad alle var enige om, og man takkede Hr. *Schou* for hans altid store Offervillighed over for Marineforeningen.

HIRTSHALS-KREDSEN

Den 2. Februar Kl. 1 Eftm. mødte Hirtshals Lokalkreds' Medlemmer under Flaget ved Gæstgivergaarden for at følge Fyrmester *H. Hinrichsen* til hans sidste Hvilested. Ingeniør *P. Frydlund* fra Aalborg-Kredsen var ankommen med Kredsen's Flag, da vort ikke var færdigt. Kl. 1 1/2 marcheredes ud til Fyret, hvor en stor Skare Mennesker var ankommen, deriblandt Fyrdirektør *Ravn* m. fl. Efter at Præsten havde holdt en Tale og en Salme var sunget, blev Kisten, der var behængt med Kranse, og som dækkedes af et mægtigt Dannebrogslag med Afdødes Ordner, firet ud af Vinduet, medens seks gamle Marinere tog imod med blottede Hoveder og bar Kisten mellem den af Marineforeningens Medlemmer dannede Kordon ud til Vognen. Med Flaget og alle de gamle Marinere forrest satte Toget sig i langsom Bevægelse ned ad Fyrbakken igennem Byen, hvor Flagene fra hvert et Hus paa halv Stang smældede i den friske,

kolde Luft og sendte den sidste Hilsen til Hirtshals gamle veltjente Fyrmester. Det var et imponerende Syn for Hirtshalsbeboerne. Ved Kirken dannedes Kordon igen; med Flaget forrest bar Gutterne Kisten ind i den flor- og blomstersmykkede Kirke til Alterets Fod med Flagmanden som Eresvagt. Efter Præstens Tale og Afsyngelsen af en Salme blev Kisten baaren ud til Graven, hvor den blev af-dækket og firet ned, medens Flaget langsomt kippedes en Gang og alle Tilstedeværende blottede Hovederne; den sidste Salme blev sunget og Ceremonien var forbi. Den nystiftede Lokalkreds havde paa en smuk og værdig Maade bragt den gamle Mariner sin sidste Hilsen.

Ære være hans Minde.

FREDERICIA-KREDSEN

afholdt den 21. Februar Generalforsamling i Hotel „Danmark“.
Da Formanden, Kaptajn *Christiansen*, for Tiden er paa Tjenesterejse til København, aflagde Næstformanden, Lokomotivmester *Erichsen*, Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar.

Kassereren, Manufakturhandler *Aage Madsen*, fremlagde det reviderede Regnskab, der viste en pæn Status.

Beretning og Regnskab godkendtes.

I Henhold til Lovene afgik samtlige Bestyrelsesmedlemmer, nemlig d'Herr. Kaptajn *Christiansen*, Lokomotivmester *Erichsen*, Manufakturhandler *Aage Madsen*, Fiskeeksportør *H. Munch*, Købmand *M. Henriksen*, Togfører *C. F. Nielsen* og Reservefører *Olsbro*. De genvalgtes alle med Undtagelse af d'Herr. *M. Henriksen* og *Erichsen*, der ikke ønskede at modtage Genvalg. I deres Sted valgtes d'Herr. Blikkenslagermester *M. Ottesen* og Tømrermester *H. H. Petersen*. (Bestyrelsen har senere konstitueret sig og valgt Blikkenslagermester *Ottesen* til Formand.)

Ved Generalforsamlingen indviedes en af Togfører *Nielsen* til Foreningen skænket Skibsklokke. Denne Klokke har i sin Tid hørt til en Skonnert, der strandede paa Jyllands Vestkyst og blev Vrag.

Aftenen sluttede med almindeligt, selskabeligt Samvær under Marineforeningens velkendte af udmærket Humør prægede Former.

GRENAA-KREDSEN

Marineforeningen i Grenaa afholdt den 24. Febr. Generalforsamling paa Badehotellet.

Formanden, Havnefoged *Fr. Bilde*, bød Velkommen, og Driftsbestyrer *Hansen* valgtes til Dirigent.

Formanden aflagde derefter Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar. Bl. a. omtalte han Festen paa Fregatten „Jylland“, der vilde staa som et uforglemmeligt Minde for de Veteraner og Andre, der var tilstede. Han udbad sig og fik Generalforsamlingens Tilslutning til at sende Godsejer *Schou* en telegrafisk Tak. Videre omtalte Formanden Minebøssens Indvielse.

Formanden oplæste derpaa Regnskabet for 1920.

Regnskabet balancerer med et Beløb af 2268 Kr. 24 Ø.

Minebøssens Regnskab balancerer med et Beløb af 395 Kr. 67 Ø. Af Indtægten anføres: Fra Genforeningsfesten den 9. Juli 150 Kr.,

Indtægt i Bøssen fra 26. Septbr. til 31. Decbr. 227 Kr. 84 Ø. Af Udgiften: Julegave til en Veteran 50 Kr., Afgift til Sømandsforeningen af 1856 en Tredjedel af Indtægten 131 Kr. 89 Øre.

Regnskabet godkendtes.

Formanden foreslog en Lovændring, gaaende ud paa, at Formanden i Stedet for af Generalforsamlingen skal vælges af Bestyrelsen.

Forslaget forkastedes, hvorefter Formanden altsaa som hidtil skal vælges af Generalforsamlingen.

Til Formand genvalgtes Havnefoged *Bilde* med Akklamation.

Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes ligeledes med Akklamation Kutterførerne *P. Balle* og *Jens Hansen*, til Revisor Skipper *Stausholm*.

Til Sendemænd valgtes *Formanden*, *Installatør Sørensen* og *Skpr. Anders Poulsen*.

Paa Forslag af Formanden vedtoges det, at Midler, der indkommer i Minebøssen, indgaa under Foreningens filantropiske Formaal, dog saaledes, at ogsaa Ikke-Medlemmers Efterladte kan faa Del i Uddeelingen af Midlerne efter Minebøssernes almindelige Hensigt.

Fabrikant *Wichmann* udtalte det Ønske, at Foreningen maatte fortsætte i det gode Spor som hidtil; de Fester, der holdes i denne Forening, er sikkert uovertrufne. Grenaa Marineforenings Formand og Bestyrelse leve!

Formanden takkede.

Under eventuelt forelaa en Skrivelse fra en Del Medlemmer, der anmodede om Tilladelse til Oprettelse af en Klub under Foreningen med det Formaal at anskaffe 2 eller flere Robaade til Oplæring af unge Mennesker i Roning. Generalforsamlingen tiltraadte, at der arbejdes videre for Sagen.

Endelig meddeltes det, at Sekretæren for Marineforeningens Hovedforening, Overretssagfører *Poul Kier*, København, der er Repræsentant for „Dansk Atlas“, som hovedsagelig arbejder med Sø- og Transportforsikringer, har tilbudt at afgive en Tredjedel af sin Provision til Marineforeningen af de Forsikringer, der tegnes af Foreningens Medlemmer.

Generalforsamlingen sluttede med et Leveraab for Dirigenten og med et af Fabrikant *Wichmann* udbragt Leve for Bestyrelsen med Tak for godt Arbejde. Saa samlede man til et kammeratligt Samvær. Kl. 12 blev Flaget strøget med fuld Honnør, og Forretningsfører *C. C. Hansen* udbragte et Leve vort smukke og frie Dannebrog!

NAKSKOV-KREDSSEN

afholdt Generalforsamling Fredag den 25. Februar.

Forud for Generalforsamlingen samlede ca. en Snes af Medlemmerne til et animeret Torskegilde. En Række Taler fulgte Slag i Slag og hidrog paa deres Vis til at forhøje Stemningen.

Ved 8-Tiden begyndte Generalforsamlingen, dirigeret af Bankdirektør *Østergaard*.

Formanden, Kammerjunker *Mathe Bruun*, aflagde Beretning. Han omtalte Indsamlingerne til Flagmasten paa Dybbøl, til Veteranhjemmet i Sønderjylland o. s. v. samt aflagde Beretning fra Sendemandsmødet.

Kassereren, Boghandler *Allerup*, oplæste Regnskabet, der balancerede med 569 Kr. 79 Øre. Kontingentindtægten havde været 192 Kr. Regnskabet godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgtes Boghandler *Allerup* og Lokomotivfører *Nielsen* og til Revisorer Bankdirektør *Østergaard* og Redaktionssekretær *K. Juul Christensen*. Ogsaa Sendemændene d'Herr. Lokomotivfører *Nielsen* og Produkthandler *Jørgensen* genvalgtes.

Under sidste Punkt paa Dagsordenen drøftedes en lang Række Emner. Der blev udtalt Ønske om at faa en Minebøsse opstillet ved Havnen i Lighed med de ca. 20, der staar i andre Havne, og Bestyrelsen lovede at sætte sig i Bevægelse for at faa en saadan opstillet. Videre blev der drøftet Afholdelsen af en Sammenkomst i Maribo for alle Stiftets Marineforeninger, ligesom der indgaaende blev talt om det formaalstjenlige i, at faa et Kontingent til Arbejdet for de lokale Formaal.

Da Dagsordenen langt om længe var udtømt, kom en Punchebolle paa Bordet, og Formanden spandt over denne en lang Ende om sin Deltagelse i Kong Christian IX's Tur til Island i 1874 om Bord paa „Jylland“, hvor hans Fader var Chef. Og sluttelig lod nogle af Sanghogens Numre, Men da var det ogsaa Midnat

K. J. C.

AALBORG-KREDSSEN

At skaffe et passende Lokale til det stedse stigende Medlemsantal har længe voldt Kredsens energiske Bestyrelse alvorlige Vanskeligheder. To af Byens større Lokaler er nemlig i Løbet af 1920 bleven nedlagt, og da Haandværkerforeningens Festsal, Byens største, ved Stiftelsesfesten den 27. Februar viste sig at være for lille til at rumme Foreningen og dens Gæster, aner man i Øjeblikket ikke, hvorledes man, naar der næste Gang kaldes til en lignende Fest, skal faa Tag over Hovedet.

Om selve Festen er der kun godt at sige, selv om det maaske nok, grundet paa den overvældende Tilslutning, gik lidt ud over den

Orden og Præcision, der ellers kendetegner disse Sammenkomster. Ved Næstkommanderendes og Skibsergeantens forenede Anstrelgelser var Salen som sædvanlig smukt pyntet. Overalt straaede Flagets Farver en i Møde, og den til Kommandobro omdannede Musiktribune hensatte straks, med sine tændte Sidelanterne, sit Rat, Nathus og alt øvrige maritime Tilbehør, Deltagerne i den rette Stemning, der, trods Varmen og Trængselen senere hen paa Aftenen, dog holdt sig til Festens Slutning.

Efter at Flaget var hejst, viste Chefen, Fabrikant *Stuhr*, sig paa Broen og bød i velvalgte Ord de ca. 550 Deltagere velkommen om Bord, hvorefter man, medens Kaffen serveredes ved de lange Borde, gennemgik et smukt og vel tilrettelagt Program, i hvilket Tale og Sang vekslede i passende Blanding. Dommer *Hornemann* talte for Konge og Fædreland, Doktor *Carstensen* for Flaget og *Stuhr* for Veteranerne, af hvilke den 89-aarige, Christensen Mølback, under almindelig Jubel fik sit Diplom som Æresmedlem af Kredsens højtidelig overrakt.

Senere sang Bankkasserer *Stephensen* Solo, Oberstløjnant *Tychsen* talte for Damerne og Garver *Klitgaard* for Marineforeningen. To i Dagens Anledning forfattede Sange blev afsungne, og at den „blaa Bog“ blev flittig benyttet, siger sig selv. Aftenens bedste Nummer var dog det nyoprettede „Skibsorkester“, der her havde sin Debut og med Lods *Holmgaard* som Dirigent høstede fortjent Bifald for dets fortrinlige Præstationer, idet det 10 Mand stærke Korps, alle Medlemmer af Foreningen, trakterede de forskellige Instrumenter. Harmonikaer, Violiner, Mundharper, Trommer m. m., med en Færdighed, der vidnede om en lang og omhyggelig Indøvelse.

Som en af de mest kendte af disse Amatørmusikere nævner vi her den populære Overlæge *Erik Christensen*, der med Liv og Lyst slog Guitarens Streng og samtidig dampede paa sin uundværlige Snadde. Stortrommens „Skind“ var af Sejldug, som, tilbørlig fugtet, gjorde fortrinlig Fyldest. Med sin dumpe Lyd egner den sig sikkert til at anvendes som „Salutkanon“, naar mere eller mindre høje Gæster „lægger til Borde“.

„Skibsorkestret“ vil fra nu af indgaa som et fast Led i Kredsens mange udmærkede og originale Paafund, og Bestyrelsen benytter her Lejligheden til at sige Orkestrets Medlemmer Tak for det Offer, hver Mand personlig har bragt for at realisere denne udmærkede Idé, som nu, i Dagene efter Festen, er hele Limfjordsbyens Samtaleemne og forhaabentlig i Tidens Løb vil berede Kredsens mange muntre Aftener. At Navigationsskolens Elever var inviterede med til Festen, og at ca. 40 Stykker maritime Smaaskrifter, Johannes Knudsen: „Søvejen til Indien“, ved Lodtrækning gratis fordeltes blandt Medlemmerne, noteres kun for Fuldstændighedens Skyld. Fra den ny-stiftede Hirtshalskreds saavel som fra Kommandør *Mægaard*, der desværre, ved Sygdom, var forhindret i at overvære Festen, indløb der i Aftenens Løb Telegram, som omgaaende besvaredes.

Kl. 10¹/₂ ryddedes Salen og Dansen tog sin Begyndelse. Gulvet var til Stadighed mylrende fuldt af de gamle Gutter, som med Iver og Lyst svang deres Damer, medens der i Sidelokalerne, saavel oppe som nede, rørte sig et muntert Liv, saaledes at det blev langt ind paa Hundevagten, inden de sidste Par rettede Kompasser og satte Kursen mod Hjemmet, glade og veltilfredse med denne i Kredsens Annaler enestaaende Aften.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt ordinær Generalforsamling den 27. Februar paa Industripalæet i Odense med Dagsorden ifølge Lovene.

Formanden bød velkommen og motiverede et kraftigt besvaret Leve for Hs. Majestæt Kongen, hvorefter Postbudformand *Plovstrup* valgtes til Dirigent og straks gav Ordet til Formanden.

For Formanden aflagde Aarsberetningen, mindedes han i smukke Ord det afdøde Æresmedlem, Kaptajn *Møller*, hvorefter Forsamlingen rejste sig.

Af Beretningen fremgik, at der har været afholdt 4 større festlige Sammenkomster i Aarets Løb, og at der var mødt 9 Medlemmer til sidste Sendemandsmøde, at Formand, Næstformand og Sekretær havde deltaget i Veteranfesten ombord i Fregatten „Jylland“ efter elskværdig Indbydelse fra Godsejer *Schou*, at Kredsens har skænket 25 Kr. til Soldaterforeningens Flagmast paa Dybbøl Banke, at der var indsamlet 247 Kr. til Sønderjyske Veteranhjem, og at Kredsens tæller 206 Medlemmer, hvoraf 14 er ekstraordinære.

Beretningen godkendtes uden Diskussion.

Kassereren oplæste revideret Regnskab, der udviser Balance af 1552 Kr. 70 Øre og et Overskud af 656 Kr. 81 Øre. Til Reservefonden er deraf henlagt 300 Kr., saaledes at dette nu ejer 500 Kr. Derefter er Kassebeholdningen 356 Kr. 81 Øre pr. 1/1 1921.

Minebøssens Fond er 324 Kr. 75 Øre pr. 1/1.

Regnskabet godkendtes eenstemmigt.

Derefter foretoges Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer. De afgaaende, Maskinm. *Axelsen*, Grosserer *Breum*, Telefonm. *Buchgreitz* og Ejerkræhldr. *Fasting* genvalgtes med Akklamation; ligesaa den afgaaende Suppleant, Direktør *Cl. Hansen*, og nyvalgte Ingeniør *Holm*.

De afgaaende Revisorer, Overværkfører *Grundtmann* og Blikkenslgm. *Michelsen* samt Suppleant, Togfører *Steffensen*, genvalgtes ogsaa med Akklamation.

Det samme var Tilfældet med Flagbærer, Telefontekniker *Haslev*, Reserveflagbærer, Skomagern *L. Hansen* og Vagtchef, Maskinmester *Sv. Larsen*.

Til Sendemænd valgtes: *Breum, Fasting, Glasenberg, Grundtmann, Cl. Hansen, Overgaard Nielsen, Nyhammer* og *Carl Pedersen*.

Til Suppleanter: *Axelsen, Holm, Jensen, Larsen, Michelsen, Pedersen* og *Steffensen*.

Under Eventuelt:

1. Det vedtoges ikke at røre Minebøsséfondet førend næste Generalforsamling, da man ønsker et større Grundfond, førend Understøttelser uddeles.

2. Det vedtoges, til Brug for Meddelelser om fremtidige Begravelser at lade fremstille Clicheer af Foreningens Flag, og at avertere i alle Byens Dagblade (5 ialt).

Til frivillig Flagvagt ved Begravelser meldte sig *Fasting, Jensen, Trentemøller* og *Cl. Hansen*.

3. Bestyrelsen bemyndigedes til at købe en Salonriffel og Skydebuk for senere at lade afholde Præmieskydning.

4. Efter Forslag fra flere Medlemmer vedtoges enstemmigt at opkræve Mulkt på 25 Øre for at give Møde uden Emblem og for ikke at have medbragt Sangbog, naar dette er paakrævet i Indbydelserne, ligeledes for at tiltale Kammerater med „Hr.“ ved Sammenkomsterne.

Bøderne skal opkræves omgaaende.

Derefter havedes Generalforsamlingen med Leve for Bestyrelsen, Marineforeningen og Dirigenten.

Efter Generalforsamlingen samledes Kammeraterne om Bakkerne, hvor der serveredes Biskemad med Ostepind, Øl, Snaps og senere Kaffe, efterfulgt af en Bolle Punch, og Aftenen tilbragtes i det mest fornøjelige Samvær, hvor Taler, Sange og Endespinding fulgte Slag i Slag. Formanden havde inviteret to unge, musikalske Mænd, der for har glædet Ulkene med deres Underholdning, og disse to Gæster bidrog deres til den hyggelige og fornøjelige Aften.

EBELTOFT-KREDSSEN.

afholdt den 28. Februar Generalforsamling med forudgaaende Fællesspisning paa Hotel „Skandsenskilde“. I Betragtning af Tidernes Ugunst var Besøget ret tilfredsstillende, og den livlige Diskussion ved Bordet angaaende Kredens Anliggender beviste, at der er Interesse for Foreningens Sager. Til at lede Generalforsamlingen valgtes Redaktør *Elniff*. Formanden oplyste, at der i Aarets Løb havde været afholdt 7 Sammenkomster, nemlig en Aften med Andespil, en Salon-Skiveskydning, den ordinære Generalforsamling, Grosserer *Valdemar Schous* Foredrag om Egypten, en Fisketur til Hjelm, en Udflugt til Fuglsø og et Marinebal i Anledning af et Undervandsbaadsbesøg. Men Hensyn til Arrangementer i det nye Aar havde Bestyrelsen endnu ikke taget nogen Bestemmelse. Kassereren, Vinhandler *G. Holm-Petersen*, aflagde derefter Regnskabsberetning. — Regskabet godkendtes. Der forelaa ingen indkomne Forslag og heller ingen Ansøgninger angaaende Fondets Udbetaling iflg. § 9. Af Bestyrelsesmedlemmerne afgik efter Tur: Barbermester *Jensen*, Fiskeeksportør *Johansen* og Vinhandler *G. Holm-Petersen*, hvilke alle genvalgtes, ligesom ogsaa Revisorerne Fuldmægtig *Christensen* og Bogholder *Kajus* genvalgtes.

Det overlodes Bestyrelsen selv at vælge sine Sendemænd til Sendemandsmødet. Dernæst afholdtes Bestyrelsesmøde. Formanden, Barbermester *Jensen*, frabad sig Genvalg som Formand paa Grund af Dødsfald i Familien, og i hans Sted valgtes enstemmigt Toldroretbetjent *Petersen* og som Næstformand Mekaniker *Engberg Sørensen* samt som Kasserer og Sekretær *G. Holm-Petersen* og som Arrangementsudvalg: Fiskeeksportør *Johansen*, Fisker *Oxholm* og Fisker *Alfred Olsen*.

Resten af Aftenen tilbragtes i fornøjeligt Samvær med Sang og Spil.

SKELSKØR-KREDSSEN

afholdt Mandag Aften den 28. Februar 1921, paa Hotel Postgaarden i Skelskør aarlig Generalforsamling.

Formanden Købmand *O. P. Jensen* aflagde Aarsberetning og Kassereren, Toldassistent *Halby*, aflagde og oplæste det reviderede Regnskab for Aaret 1920, hvilket godkendtes.

Den afgaaende Bestyrelse genvalgtes.

Til Revisorer valgtes Købmand *A. Jespersen* og Boghandler *Meyling*.

Til Sendemand til Sendemandsmødet valgtes Formanden, Købmand *O. P. Jensen*, og til Suppleantsendemand Fisker *Carl Berthelsen*.

Til Fanebærer genvalgtes Bogtrykker *Thejmann Slesén*.

Det vedtoges at foranstalte en Fællesudflugt i Sommerens Løb til Agersø for Foreningens Medlemmer med Familie.

Efter Generalforsamlingen samledes man om fælles Kaffebord, hvor man tilbragte et Par hyggelige Timer.

Tirsdagen den 1. Marts holdt Lavsbødrene atter Møde. Efter den smukke Skydning, som viste, at den i § 1 omtalte Kappelyst fuldtud er tilstede, samledes man til den ekstraordinære Generalforsamling, som enstemmig valgte Fabrikant *Johnsen* til Dirigent.

Formanden, Fabrikant *Schultz*, klarlagde Meningen med Dagsordenens § 2. Vor Kammerat, Arkitekt *Marston*, talte vægtigt for Bestyrelsens Forslag, medens Kammerat *Elwardt* med sin aldrig svigtlende Interesse for Lavet, talte mildt advarende imod. Efter et humoristisk Indlæg af Kammerat *Julius* vedtoges følgende Resolution enstemmig:

Kammeraterne i Skyttelavet giver Marineforeningen Tilsagn om de første 500 Kr. til Dannelse af et Byggefond.

Under Eventuelt forespurgte Kammerat, Forvalter *Thomsen*, hvorfor Lavets Emblem, Søstjernen, aldrig mere saaes ved Lokalkredsens Sammenkomster i Studenterforeningen. Formanden gjorde Rede herfor, men hævdede, at det ikke stred imod Lovene, og at det ikke kunde skade, tværtimod, ligesom Lokalkredsen aldrig havde haft noget at indvende derimod. Denne Opfattelse støttedes af Arkitekt *Marston*, der forøvrigt mente, at nogen særlig Reklame behøvede Lavet ikke. Man vedtog altid at bære Stjernen, naar Kammeraterne samledes indbyrdes, altsaa ogsaa i Lokalkredsen, men derimod aldrig udadtil, f. Ex. ved Begravelser, ved Besøg i Skibe eller andre Steder.

Efter Generalforsamlingens Slutning gik Lavsbødrene ind i Festsalen, hvor det traditionelle rimede Velkommen lød fra Formanden, der efter Festmaaltidet og Kaffen gav Ordet til vor egen Overkanoner *Harald Jensen*. Gamle Sejlsøsmænd lyttede og vuggedes blidt af Erindrings Toner, men Pansersøsmændene slugte hvert Ord som straalende Eventyr. Overkanoneren beskrev, saa det stod malende klart, Nordsøens Efteraarsstorme, Damesejladsen i Passaten, Ankomsten til Vestindien, Negeroprøret 1878 og adskilligt mere. Naar dertil kommer et Galleri af originale Fremtoninger, taget lige paa Kornet, og en Mængde pudsige Situationer, alt fremført paa den lune, tørre, fordringsløse Maade, der gav Gutterne den samme kriblende Fornemmelse som før Landlov i fremmed Havn, saa forstaas det, at Bifaldet ingen Ende vilde tage, da Slutningen kom.

Formanden tolkede Kammeraternes Tak og sammenlignede Lavet med en Perlefisker, der hentede Perlerne fra Havets Dyb, fra Mørket, hvor de ellers var bleven liggende. Som saadanne Perler nævnedes han Ingeniør *Mikkelsens* og Mester *Borrilds* Foredrag, og nu i Aften den sorte Perle. Overkanoneren havde tilføjet, og hvis Plads i Hjærterne var det sikreste Skatkammer. Saa tog Jubelen fat igen og kulminerede, da Lokalkredsens fungerende Formand, Arkitekt *Marston*, talte for den danske Sønderofficer og særlig rettede Taler til Overkanoneren. Han mente at have holdt den Tale før; men den var ikkødt mange nye, fine Tanker.

Af en lille virkelig Hændelse fra Fregatten *Fyen* 1898 havde Formanden lavet en rimet Historie, kaldet „det 7. Billede“, der viste sig at være temmelig levende.

Flere Gange i Aftenens Løb lod Kammerat *Hornung* sin smukke Stemme høre, bl. a. sang han den stemningsfulde Fædrelandssang fra „Moderen“, accompaneret af *Sonnemann*.

Da Formanden i Lokalkredsen jo er født Medlem af Skyttelavets Bestyrelse, maa den fungerende ogsaa være fungerende født Bestyrelsesmedlem, en splinterny, aldrig tidligere praktiseret Stilling, der indbragte den fungerende fødte en Tale af Formanden, benyttet af Kammeraterne til en levende Ovation.

Inden sin Afrejse til Wilna, tog vor lille Jolleroer Afsked med Kammeraterne, der udtalte et rigtigt hjærteligt

Paa Gensyn.

Til en fuldtud vellykket Aften hører *Bings* Extravers. Det manglede heller ikke.

KORSØR-KREDSSEN

afholdt den 1. Marts, Kredens Stiftelsesdag, paa Hotel Korsør sin aarlige Generalforsamling i Forbindelse med et vellykket Torskegilde. Desværre var Kredens Formand, Statsbetjent *Nielsen*, forhindret i at være til Stede. I Stedet for denne fungerede Styrmand *Buch*. Reservefører *Krenckel* valgtes til Dirigent. Af den gamle Hovedbestyrelse havde Kaptajn *Andersen* og Overlærer *Woldike* ikke ønsket Genvalg. I Stedet valgtes Kaptajn *Rask Larsen* og Matros *Clasen*. Regnskabet forelagdes af Togfører *Bendixen* og godkendtes enstemmig. Til Slut gav Togfører *Bendixen* en Skildring af Godejer *Schou's* vellykkede Fest for Veteranerne i Juelsminde den 21. August 1920.

Efter endt Generalforsamling blev der pebet til Skafning, og man bænkedes sig nu om det veldækkede Bord, hvor man lod Torsken og

Ostepinden vederfares fuld Retfærdighed. En til Dagen forfattet udmærket Sang blev afsunget. Efter Skafningen indtoges Kaffen, og man tilbragte nu nogle fornøjelige Timer i kammeratlig Samvær og med Musik og Sang. Der var ikke ret mange Sange i vor udmærkede Sangbog, som gik Ram forbi. Efter at „Kongernes Konge“ var afsunget blev Flaget strøget med fuld Honnør, og man skiltes efter en udmærket tilbragt Aften. I. B.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt den 4. Marts sin første ordinære Generalforsamling paa „Nicolaisens Hotel“. Efter Generalforsamlingen afholdtes et Torskegilde med efterfølgende fornøjeligt Kaffe- og Punschebord, hvor en Del Medlemmer fortalte Oplevelser fra Soldatertiden, navnlig Foreningens Alderspræsident, Skorstensfejermester *Holtzer*, der fortalte om sin Tjeneste ombord i Fregatten „Jylland“ paa Turen til Island og Færøerne med Kong Christian den IX i 1874, en Tur, som han gerne vilde gøre om i 1921 med Kong Christian X. Endelig underholdt Formanden, Dommer *Helms*, Medlemmerne med et meget interessant og fornøjeligt Foredrag om Færøerne, tildels støttet ved Kort og Fotografier.

FREDERIKSSUND-KREDSSEN

afholdt den 6. Marts Generalforsamling paa Hotel Isefjord.

Formanden, Slagtermester *Lund*, Jægerspris, bød velkommen og gav forskellige Meddelelser om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Han omtalte Besøget til Veteranfesten paa Palsgaard, hvor Foreningen havde været repræsenteret. Foreningen talte nu 98 Medlemmer, og der havde ikke været nogen Afgang af Medlemmer med Undtagelse af et Par, der var bortrejste.

Der foretoges saa Valg af Bestyrelse. De afgaaende Medlemmer — Gaardejer *Mortensen*, Tørslev, Gaardejer *Kragsskov*, Græse, Mejeri- forpagter *Arbe* og Mejerist *Larsen*, Stenløse, — genvalgtes alle.

Til Fanebærer valgtes Glarmester *Nielsen*, Frederikssund, og til Revisorer Bager *Vilh. Hansen* og Manufakturhandler *Grenaa*, begge af Frederikssund.

Til Sendemænd valgtes Blikkenslager *Vilh. Petersen* og Barber *Niels Larsen*.

Det vedtoges at afholde i Forening med Marinerne fra Roskilde og Frederiksværk en Sommerfest paa Kalvøen, hvor der skulde være Opvisning af Idræt.

VEJLE-KREDSSEN

afholdt den 6. Marts for sine Medlemmer og de stedlige Soldaterforeninger en Sammenkomst i „Skovbrynet“s Lokaler; Aftenen indlededes med Foredrag af Havnefoged *Schmidt*, Fredericia.

Ca. 150 Deltagere med Damer paahørte Havnefogdens fortællende Foredrag om „Skibsbygning og Skibsfart i Fortid og Nutid“ og ikke mindst de 80 Lysbilleder af Skibstyper, — Handels- og Krigsskibe fra det 15.—16. Aarhundrede til de allernyeste Modeller —, som illustrerede Beretningen, vakte berettiget Beundring. Foredragsholderen, der selv havde aftjent sin Værnepligt som Marinesoldat, sluttede med at vise et Billede fra det Øjeblik om Bord paa Krigsskibene, da Flaget hejses eller stryges, og denne militære Højtidelighed — Honnør for Flaget — vakte Minder hos de tilstedeværende Marinere og i hele Forsamlingen, der gav sig Udslag i et stærkt Bifald.

Bagermester *Andersen* takkede paa Marineforeningens Vegne Havnefoged *Schmidt* for den Velvillie, han havde udvist ved at holde sit Foredrag, og vedholdende Haandklap tilkendegav Forsamlingens udelte Tilslutning.

Saa blev Salen ryddet, og Baadsmansspiben kaldte: „Alle Mand til — Dansen“.

KØBENHAVNS-KREDSSENS MØDEAFTEN DEN 22. MARTS 1921.

Som to Gange før havde ogsaa denne Gang Observator *Thorvald Kohls* Navn formaat at lokke en ualmindelig talrig Mængde Medlemmer frem, og da den fungerende Formand, Arkitekt *Marston*, besteg Talerstolen for at byde Velkommen, kunde han se ud over en Forsamling paa over 200. Idet han mindede om, at Foreningen ved dette Møde nu var naaet til det sidste i Vintersæsonen 1920—21, udtalte han Forhaabningen om, at den Sommersæson vi, efter Hovedforeningens Sendemandsmøde den 5te Maj, gaar i Møde, maa forme sig ligesaa godt som Vinterkampagnen har gjort det til Samling af Medlemmer og til Lokalkredsens og dermed Foreningens Vækst og Trivsel.

Efter at have hilst Foredragsholderen Velkommen gav han Ordet til denne, der i den følgende halvanden Time derpaa fastholdt Tilhørernes Opmærksomhed paa de uendelige Veje ud i Verdensrummet.

Foredragets Emne var „Beboede Verdenser“, — o: Muligheden af saadanne udenfor vor egen Klode, — og det siger sig selv, at om end det kun kan blive Hypoteser og Sammenligninger mellem Leve-Muligheder paa vor Jord og paa andre, paa hvilke Spektralanalysen viser samme atmosfæriske Forhold og samme Konsistens, vil dog en Videnskabsmand formaa at fremdrage en saadan Uendelighed af interessante Enkeltheder om disse Ting, at ikke mindst en Forsamling, som Marineforeningens Medlemmer, af hvilke mange har astronomisk Viden, har særlig gode Forudsætninger for at følge Tankerne paa deres Flugt ud i Rummet til de Kloder, der, ved deres indbyrdes Stilling til hinanden og til vor, saa mangen Gang har været Vejvisere for dem og deres Skibe paa Vejen over Havene. Observatoren er i sjældent Grad „Kendt Mand“ i Verdensrummet, og han ejer en sjælden Evne til at gøre Sejladsen i disse Egne, med hans kyndige Haand ved Roret, til tankevækkende Oplevelser. En Mængde instruktive Lysbilleder, — deriblandt saavel Marsfotografier som Astronomernes forskellige Observationer af denne Planets mærkelige Linier og Kanaler, — og talrige andre Billeder morede og interesserede meget, — og indbragte til Slutning Hr. Köhl Forsamlingens Tak ved langvarigt og kraftigt Bifald.

Ved den paafølgende Spisning bragte den fungerende Formand Hr. Köhl Forsamlingens Tak og motiverede et Leve for ham, og Hr. Köhl takkede med et Leve for Marineforeningen. Senere talte Formanden om vor Flaades Minder, idet han erindrede om, at Dagen, — den 22. Marts, — er Aarsdagen for den berømlige Kamp i 1808, da Linieskibet „Prins Kristian Frederik“ ved Sjællands Odde, under Kaptajn *Jessen*, udkæmpede den berømlige Kamp med to engelske Linieskibe, i hvilken Kamp Willemoes, — vort Folks Helt fra Kampen den 2den April, — faldt. Med „Prins Kristian Frederik“ tabtes den sidste Orlogsmænd af Danskens stolte Flaade, og Flaaden maatte opbygges paany, — men Minderne fra den Tid taber vi ikke, men bevarer i Erindringen som Vidnesbyrd om Folkets Livskraft midt i Modgangens tunge Aar.

Som sædvanlig talte vi ogsaa denne Gang blandt Gæsterne Værnepligtige af Søværnet, Navigations elever og Maskinelever. Paa førstnævnte Vegne takkede en af de unge Mænd for Gæstfriheden. Næste Aar haaber Foreningen at kunne indbyde ogsaa Repræsentanter for Søværnets Elevskole, — gerne saa vi jo langt flere end de 20 à 25 Gæster, vi hidtil har kunnet byde til os, — og vi bliver maaske ogsaa istand dertil, thi vi tillægger det stor Betydning, at særlig Ungdommen, der er midt i Ungdommens Arbejde og Pligter til Dygtiggørelse af sig selv og den Stand, de tilhører, og i Opfyldelsen af Pligterne mod Fædrelandet, saa tidlig som muligt lærer vor Forening og dens Maal at kende og faar Følelsen af, at deres Ve og Vel, nu og fremtidig, ligger os paa Sinde.

Med Sang og i kammeratligt Samvær sluttede saaledes Lokalkredsens ottende Vintersæson under de bedste Auspicier for Sommeren 1921. E. M.

VETERANHJEMMET I SØNDERJYLLAND.

Som det vil være Medlemmerne bekendt nedsattes der i sin Tid, paa Initiativ af Folkethingsmand, Forpagter *Ulrich*, et Udvalg til Tilvejebringelsen af et Hjem for Veteraner fra vore slesvigske Krige, og beliggende i umiddelbar Nærhed af Dybbøl. Udvalget bestod, med Forpagter *Ulrich* som Formand, af d'Herr. Grosserer *Heine* og Overretssagfører *Hiorth* med Overretssagfører *Berendsen* som Sekretær, og tiltraadtes af Fællesudvalget for de danske Soldaterforeninger. Tanken var den, at man ved en foretagen Indsamling skulde søge at tilvejebringe Midler til at indkøbe en Gaard, paa hvilken aarlig et Antal Veteraner frit skulde kunne tilbringe en Tid i den Egn, hvortil deres Ungdoms store Minder knyttede sig, og sammen med gamle Kammerater opfriske Krigsaarets uforglemmelige Begivenheder samtidig med, at de ved omhyggelig Pleje og paa alle Maader, som det danske Folks Gæster, gaves et smukt Minde med hjem til deres sidste Leveaar.

Indsamlingen er iværksat og endnu stadig i Gang, og har indtil Dato indbragt ca. 28,000 Kr., — men dette er altfor lidt, saafremt man indenfor en rimelig Tid skal kunne faa Tanken realiseret, thi med den høje Alder vore Veteraner nu har, — 57 Aar efter vor sidste Krig, — maa der handles hurtigt, om den smukke Tanke, skal naa at komme til Udførelse til Glæde for dem, paa hvem den er rettet i første Række. Thi ikke blot vore gamle Veteraner skulde et saadant Hjem komme tilgode, men naar engang ingen af dem mere lever, skulde Hjemmet ogsaa kunne huse sønderjyske Invalider fra Verdenskrigen, af hvilke der jo er sørgelig mange.

Blandt Marinens Veteraner fra sidste Krig findes der jo endnu ikke faa livskraftige gamle Sømænd, der sikkert med Glæde fik sig en Rekreation derovre i den skønne Egn.

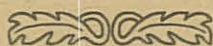
Da det indtil nu indsamlede Beløb som ovenfor nævnt er utilstrækkeligt til at skride til Indkøbet af en dertil egnet Gaard, og da man gerne snarest vil realisere Tanken, har Udvalget ved et fornyligt afholdt Møde med Repræsentanter for de danske Soldaterforeninger og Marineforeningen enstemmigt vedtaget, efter forudgaaende Bekendtgørelse i Pressen, at anvende en Del af det indsamlede Beløb til allerede iaar at skaffe ca. 50 Veteraner frit Ophold ved Sønderborg og Dybbøl, og at indgaa til Regeringen med Andragende om fri Rejse. Under Opholdet derovre vil der paa alle Maader blive sørgt for de Gamle, Køreture foretagne etc. alt under Udvalgets Ledelse.

Foreløbigt mener man saaledes at kunne løse noget af Veteranhjemmets Opgave, men derfor er ikke Haabet opgivet om ved Medborgeres Støtte at kunne gennemføre Opgaven helt, saaledes, at der i Nærheden af den nu selvejende Institution „Dybbøl Mølle“ med Folkeparken og den af Soldaterforeningerne rejste mægtige Flagmast,

kunde komme til inden længe at ligge et Veteranhjem, som det danske Folks Gave til Veteranerne og dem, der bærer Arrene fra den Krig, der bragte os en Del af Sønderjylland tilbage.

E. W. M.

MARINEUNDEROFFICERERNES IDRÆTSFORENINGES GYMNASTIKOPVISNING I ODD-FELLOW-PALÆET DEN 23. MARTS 1921

Ligesom i Fjor havde atter i Aar Marineunderofficerernes Idrætsforenings Bestyrelse vist Marineforeningen den Opmærksomhed at tilstille Lokalforeningen nogle Billetter til Idrætsforeningens Opvisning, der fandt Sted i Odd-Fellow-Palæets store Sal.

Fra i Fjor erindrer vi med stor Glæde Gymnastikopvisningen, der gav et tydeligt og betydeligt Indtryk af, med hvilken Energi og hvilket Materiale den kun 6 Aar gamle Forening arbejder i Idrættens og sin egen Dygtiggørelses Tjeneste, og Forventningerne til Opvisningen i Aar blev ikke gjorte til Skamme. Enhver, for hvem Idrætten overhovedet og Gymnastiken i Særdeleshed betyder noget som Faktor i Arbejdet for Slægtens Rankhed, baade legemligt og aandeligt, maa glæde sig ved at stifte Bekendtskab med ikke blot de, ved hele deres fortrinlige Uddannelse, ranke unge Underofficerer, men ogsaa ved den Lyst og Energi, hvormed de, hvem Uddannelsen betroes, selv tager fat.

Idrætsforeningen og dens Formand, Baadsmænd *Hansen*, har den største Ære af Dagen.

Salen var fuldt optaget: Forsvarsministeren, Ekscellensen *Berntsen*, og en stor Repræsentation af Marineministeriets øverste Embedsmænd og Flaadens højeste Officerer samt talrige af Flaadens Underofficerer med Formanden for Underofficersforeningen, Kanoner *Schou* i Spidsen, — talrige Kadetter, blandt hvilke saas *H. K. H. Kronprinsen*, mange Medlemmer af Marineforeningen og endelig en talrig Skare Damer, blandt hvilke Marineuniformerne lavede op. Overalt saas Guldsnorene eller de blaa Kraver, — det var Marinen, der her var Vært, det kunde ingen tage Fejl af, og den Stil, der var over hele Sceneriet, var Marinens. Bag den store udbyggede Tribune dirigerede Stabshornblæser *Bentzen* sit Orkester.

Der knyttede sig til denne Opvisning særlig Interesse, forsaavidt som der, foruden den vanlige Lingske Gymnastik, ogsaa vilde blive Lejlighed til at stifte Bekendtskab med den nyindførte franske Militærgymnastik, — Héberts, — og det danske, — Bukhs — System.

Det var en stout Række unge Gymnaster, — 12, — som Føreren, Gymnastiklærer *Emil Hansen* præsenterede under Forsamlingens stormende Klapsalver, — en ualmindelig Række Mænd med pragtfuld fysisk Udvikling, — i hvid Dragt med et blaat Anker paa Brystet. Som vi tidligere har berørt det, — virker den diskrete Kommando meget tiltalende; at den kan anvendes har naturligvis ikke mindst sin Grund i den ypperlige Gennemarbejdelse af Øvelserne. Fremvisningen efter Lings System gik efter en Snor og passerede fra de fritstaaende Øvelser gennem Springning og Ringøvelser til Balancer paa Hesten, hvilke sidste Øvelser, der kræver stor Kraft og Elegance, blev glimrende udførte.

I Boksning vistes først en Letvægtskamp, der gennemførtes flot i to Omgange, derpaa en Mellemvægtskamp mellem Idrætsforeningens Lærer, *Frithof Hansen*, og en af dennes bedste Elever, Overkonstabel *Larsen*, og under hvilken man ret fik Lejlighed til at beundre den Elegance, Kraft og Hurtighed, der lagdes for Dagen af begge Deltagerne, — og tilsidst en Fluevægtskamp mellem to af Elevskolens Yngste, — der af Hjertens Lyst gik løs paa hinanden efter alle Kunstens Regler og under almindelig Jubel.

Saa kom Héberts System. Til Fløjtesignaler og efter Førerens forudgaaende Antydning saa man her en Del Gangøvelser og fritstaaende Øvelser med ret kraftige Ben- og Armbevægelser, — alt til Taktangivelse af Fløjten, — man følte sig ganske som om Bord igen, — dernæst Øvelser med Jernkugler og Kuglestang, Kasten af Jernkugler indbyrdes o. s. v., — sikkert muskelgivende, men ikke saa uniform som de Øvelser, vi er vant til at se. Der er noget slentrende over nogle af disse Øvelser, der minder om Synet af en fransk Militærafdeling, selv om denne Slentren i og for sig ikke behøver at betyde Slappelse af Disciplinen eller Individets Energi, — men, som sagt, — man skal vænne sig dertil, som til alt nyt. F. Eks. virker en Øvelse som: »Gang paa Hælene« noget overraskende, selv om man ikke kan frakende denne Øvelse Betydning for Udviklingen af Lægmskulaturen. Alt i alt virkede disse Øvelser tiltalende og morsomt, hvad Bifaldet ogsaa tydede paa, — og i en alsidig Udvikling af Legemet har Systemet sikkert sin Betydning, — ellers var det næppe heller blevet optaget her. Der fulgte dernæst Sidespring paa Hesten, Barreøvelser og Smidighedsøvelser, der alle gik med Appel og, — til Slut, — i et rygende Tempo, — og efter en Kontra paa Fleuret vistes Bajonetfægtning af 8 Mand, der trakterede hinanden, saa det sang i Plastroernerne og fik Bifaldet til at runge.

Man var nu naaet til fritstaaende Øvelser efter Bukhs System, — der tæller adskillige interessante Ting i sin Øvelsesrække. Det er, — om man saa maa sige, — Naturgymnastik, der støtter og udvikler Legemets naturlige, almindeligst forekommende Bevægelser, og dertil højer og knækker de stive Led, der sjældnest kommer i Funktion, — og herpaa saa man Prøver, der nok skulde faa en stiv Ryg til at høje sig villigt.

Reckøvelser og Bagspring paa Hesten og endelig Stokkeslag afsluttede Opvisningen, der paa alle Punkter forløb meget smukt og afrundet.

Programmets sidste Punkt var Overrækkelsen af en Fane fra Danmarkssamfundet til Idrætsforeningen, og dette skete med megen Højtidelighed, idet dettes Formand, Admiral *Richelieu*, efter at have rettet Ordet til Idrætsforeningens Formand, indslog det første Søm for Konge og Fædreland og udbragte et Leve for Kongen. Det andet Søm indsløges af Forsvarsministeren, efter at denne havde talt om Flagets Betydning for Folket som Samlingsmærket gennem de forbigangne og de kommende Tider, og det tredje og sidste Søm indsløges af Kanoner *Schou* for Flaget. Det smukke Splitflag af Silke overrakte derpaa til Idrætsforeningens Formand, der henvendte en Tak til Danmarkssamfundet og til Forsvarsministeren for den Interesse, der gennem Flagets Overrækkelse havde givet Idrætsforeningen dens officielle Præg, ligesom han ogsaa rettede en Tak til Marinens Autoriteter for den Velvilje, de viste Foreningen. Hurraraabene rungede gennem den store Sal som alle Tilskuernes Tak for det, man havde set, og for den energiske Forenings Trivsel i de kommende Aar, — og baaret af Gymnasternes højre Fløjmand bares derpaa Splitflaget til Tonerne af »Holmens faste Stok« og under Publikums taktfaste Haandklap ud fra Salen.

E. M.

FRA DEN SVENSKES MARINE

I vor svenske Kollega, — den svenske Marineforenings smukke Organ »VÅR FLOTTA«s Februarnummer — finder vi en Artikel om den svenske Flaades Forhold, der i mangt og meget minder om de tilsvarende hos os, og som vi derfor mener kan have Interesse her i Landet. I Oversættelse lyder Artiklen saaledes:

I et foregaaende Nummer af dette Tidsskrift, — Oktober 1920, har vi fremdraget dels hvor uafviseligt nødvendigt for Søforsvarets Livskraft det er, at Materiellets Slid og Forældelse erstattes ved jævnt fremadskridende Nybygning, dels hvorledes den i 1914 fastsatte Plan for Flaadens Nybygninger forlængst er fraveget. Denne Plan, der strakte sig over fire Perioder, begyndende med Aaret 1915, indeholdt bl. a. Bestemmelse om, at der under hver af disse skulde tilgaa Flaaden 4 Torpedojagere eller to Grupper, hver paa to saadanne Fartøjer.

Vi er nu naaet et Stykke ind i den anden Byggeperiode, og dermed burde Bygningen af den femte og sjette Jager idetmindste allerede være besluttet. Virkeligheden er den, at i alt kun 2 nye Jagere er tilkomne. Dette kan, om man vil, forklares derved, at den for Tiden herskende Prisstigning har gjort de een Gang bevilgede Byggesummer utilstrækkelige allerede under den første Byggeperiode. Under alle Omstændigheder vilde man dog kunne haabe paa, at der begæredes Midler til Bygningen af den tredje og fjerde Jager, siden den anden Byggeperiode forlængst er indtraadt.

Med dyb Misstemning erfor de mange, der paa historisk Grundlag og, naar det gælder vor nationale Tryghed udadtil, sætter mere Lid til egen Kraft end til smukke Fraser paa Kongressen i Genève og andetsteds, at deres Forhaabninger i denne Sag endnu en Gang skulde gøres til Skamme.

Man har i de senere Aar fra højeste ansvarlig Side søgt at vænne os til en Del af samme Slags. Det er gaaet tilbage og nedad med vort Forsvar, som det dog har kostet os store Anstrengelser og Ofre at bringe til den Højde, det havde naaet. Farten øgedes stadig nedad, uden at der gjordes noget for at holde igen, — og ikke at holde igen paa Farten nedad, er i denne Sag det samme som at skyde paa. Hvorvidt Forklaringen herpaa maaske bunder dybt i indrepolitiske Beregninger og Fremtidsdrømme, vil det blive Historiens Sag en Gang at udrede. Vi, som nu lever, har sandelig fuldgod Anledning til undrende og spørgende at se paa det, som uhjælpeligt skete.

Det varsler ikke godt, at det gode gamle Ord »Forsvars-sagen« nu gerne holdes op mod det bevisligt misvisende Ord »Militærsagen«. Naar det gælder Rigets Værn, maa vi alle have samme Interesse i at være med.

Det er ikke længe siden, at De Forenede Staters nyalgte Præsident fremkom med følgende smukke Udtalelse: »Jeg tror paa Afrustningsbestræbelsernes Fremgang og at den Dag snart vil gry, da selve Afrustningen skal blive til Virkelighed.« Hermed var imidlertid ikke alt sagt i denne Sag, — Fortsættelsen fulgte umiddelbart efter, — »men indtil den Tid er inde, ønsker jeg en Flaade, hvis Størrelse og Styrke svarer til Landets Behov.« Videre udtalte Præsidenten: »Jeg længes efter den Dag, da Amerikanerne er de første blandt de søfarende Nationer. En stor Handelsmarine og en stærk Flaade er nødvendig for vort Land!«

Dette Program er tydeligt nok udformet med Henblik

paa De Forenede Staters geografiske Beliggenhed, med ét Ocean i Øst og ét i Vest, og med et vagtsom Nation i hvert af disse Oceaners yderste Rande.

Med disse Udtalelser for Øje turde det falde vanskeligt at drømme Fredsdrømme i den nærmeste Tid. Og Drømmene forstyrres end mere ved Betragtning af os mere nærliggende Forhold. Frankrig og England er for nylig enedes om at afkræve Tyskland en Skadeserstatning af 226 Milliarder Guldmærk. Hvorledes denne Enighed er fremkommet, og hvor varig den vil vise sig at være, maa blive en Sag for sig, — vi mener under alle Omstændigheder, at dette Krav ikke kan opfyldes. Og vi forstaar ogsaa, at hver en Pfennig af denne Sum vil blive et Hadets Frø, som een Gang vil bære Aks, — det faar saa blive før eller senere. Vort Lands Beliggenhed er ikke en saadan, at vi vil kunne haabe at forblive uberørte af de Begivenheder, som deraf vil kunne opstaa.

Medens Flammerne fra den forfærdelige Ildsvaade, som nylig gik over Verden, ogsaa fløj over vort Land, aflededes mere end een Gang Faren for Antændelse kun ved en beslutsom og paapasselig Indgriben af vore, forøvrigt saa ansvarsløst forøgede, Søstridskræfter. Hvor forældet vor Orlogslaade delvis end var, formaaede den dog at skaffe Respekt for vor Neutralitetsvilje. Beviserne herfor er mange, og meget blev i sin Tid gjort for at udbrede Kendskabet hertil i vort Folk. Men næppe var Verdensbranden slukket, eller for denne Gang dæmpet —, førend Faren selv syntes at være glemt. Sindenes Reaktion mod det Uhyggelige, man havde oplevet, kom umiddelbart derefter, — en saadan Brand vilde man aldrig mere opleve. Man ser ikke, — eller vil ikke se, — det røde Brandskær, som vedvarer efter Ilden og vidner om, at denne endnu ikke er slukket helt.

Det Haab er vel ikke forgæves, at Forsvarssagen efter vor Regeringsforms fuldstændige Demokratisering skal kunne hæves op over Partistridighederne saaledes, som dette er sket i andre demokratisk styrede Lande. Sker dette ikke, da skal vort Folk ikke udgaa sin Dom og sin Skæbne. Vi mangler ikke Erfaring paa dette Omraade.

At lade Rigets Værn udadtil afhænge af den Interesse og de Midler, der bliver til Rest, naar alt andet har faaet, — det er værre end Letsind. En saadan Handlemaade kan aldrig tilgives dem, hvem Ansvar for et Folks Fremtid paahviler.

Saa mange er Ordene. Fyndigt og klart taler »VÅR FLOTTA« den svenske Flaades Sag, — thi der er saavist ingen Grund til at tro paa Fred blandt Evropas Nationer i al Fremtid, og roligt sætte sig hen i Troen paa Tusind-aarsriget, hvor Løven og Lammet bliver trofaste Venner. Maal og Midler kan være forskellige, — vi Danske ønske kun at værne om vor gamle Redes Neutralitet, hvis Stilling i kommende internationale Forviklinger er vel saa udsat som Sveriges, — og en Uffe hin Spage findes kun een Gang i et Lands Historie. Vi kan ikke laane Sværdet »Skræp-fra vore Fædre, naar vort svage Væрге er gennemhugget, — vi maa smede det selv saa stærkt, som vi formaar det, og vi formaar meget, naar vi vil løfte vort Værn op over Dagenes Strid og Splid.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR:
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IV,
APRIL.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL

MARINE-IDRÆTSSTÆVNE.

PAA Marineministeriets Foranstaltning afholdes under Hr. Kommandør Scheels Præsidium i Dagene

12.—14. Maj 1921

et Marine-Idrætsstævne paa *Orlogsværftet*, bl. a. omfattende Konkurrencer i *Fodbold, Pistol-skydning, Fæglning og Boxning.*

Ved Marineministeriets Velvilje vil der være Adgang for Marineforeningens Medlemmer, naar disse bærer Emblem.

Nærmere Bekendtgørelse om Klokkeslettet vil ske i »Berlingske Tidende«, de Ferslewske Blade og »København« i Dagene umiddelbart inden 12. Maj.

Bestyrelsen.

Søndag den 8. Maj 1921 Kl. 10 Fm. afholdes Aarets Sommerfugleskydning i Carlsberg Pavillonen, Strandvejen 20, om mange værdifulde Præmier.

Kl. 11½ Fm. fortsættes med Lavets Helgolandsfest. Der begyndes med varm Frokost, og Helgolandsveteranen, Krigsassessor *Peter Lund* vil fortælle om sine personlige Indtryk fra Slaget. En vordende Operasanger har tilsagt sin Medvirkning, ligesom et nyt Helgolandsdigt vil blive foredraget. Rigelig, god Sang og Musik. Hvis Kammeraterne har Slægt eller Venner blandt Veteranerne fra Slaget, som vil deltage, bedes det i Tide meddelt Bestyrelsen.

Ethvert Medlem af Marineforeningen er hjertelig velkommen, men alle, der ønsker at deltage i Frokosten, bedes meddele dette senest den 5. Maj til Formanden, 21 Østerbrogade, Telf. Øbro 3712 eller Kassereren, 29^a, Korsørgade, Telf. Øbro 2002 y.

Emblem, Stjerne, Sangbog og godt Humør medbringes. Det forventes, at mindst hele Lavet vil møde og hædre Veteranerne.

SAMMENKOMSTEN DEN 5. APRIL 1921

Det var Slutningsfest for Vinteren. Men Kammeraterne mødte med et saa straalende Humør, at det bragte Foraaret ind i Salene.

Man skød, men Foraarsfornemmelserne havde forplantet sig til Bøsserne, de fik Højhedsvanvid, bildte sig ind at være Mitralleuser og spredte Kuglerne til alle Sider.

Formanden bød Velkommen paa Vers, først til Lavets Brødre og derefter til Kammerat *Hjallund Petersen* fra Nyborg, som var kommen herover for at tale om Dannelse af et Skyttelav i Nyborg.

Hr. *Hjallund Petersen* takkede for den hjertelige Modtagelse og Velkomst og udbragte smukt en Skaal for Lavet her, og Lokalkredsens fungerende Formand. Arkitekt *Marston* fortalte om sine og andre Bestyrelsesmedlemmers Rejser til Provinskredsene, og i saa smukke Vendinger, som nogen vanskelig kan gøre ham efter, ønskede han det fremadstræbende Nyborg hjertelig til Lykke med den Tanke og haabede, at Lavet i Nyborg maatte faa en lignende Popularitet, som Lavet her i København.

Kammerat *Elwarth* mente, dette skyldtes den nuværende Bestyrelse, og talte paa sin smukke Maade for denne. Skøndt han har behandlet dette Emne saa ofte, er det hver Gang med en ny og stedse hjerteligere Variation. At han dog ikke stod alene med sin Mening, viste Kammeraternes varme Tilslutning til Skaalen.

Formanden aflagde efter Sædvane Beretning om, hvad der var passeret siden sidst. Kamm. *Søderlund* havde nedlagt sit Bestyrelsesmandat af Grunde, som man maatte bøje sig for. Formanden udtalte Bestyrelsens Tak for det udmærkede Samarbejde, og som Kammeraternes Repræsentant en Tak fra alle for det interesserede og utrættelige Arbejde, som *Søderlund* altid havde udført for Lavet. Til dette sluttede Kammerat *Marston* sig med varme og anerkendende Ord.

Men ikke mindre hjertelig var Kammeraternes Tilslutning til Bestyrelsens Valg af Forstander *E. P. Jensen*, med hvem de havde suppleret sig.

Meddelelsen om, at Medlemstallet var overstegit de 200, vakte Jubel.

Formanden for Marineforeningen, Kommandør *Mae-*

gaard, havde sendt sin Tak for Tilsagnet om de 500 Kr. til det eventuelle Byggefond.

Der var sendt Lykønskningstelegram til Lavets første Kasserer, Hr. Tegner *Curly Lillie*, og denne havde takket derfor.

Det vedtoges med Akklamation og stormende Tilslutning, at sende en Velkomsthilsen til vor udmærkede Kammerat, Grosserer *Valdemar Schou*, naar han vender hjem fra Syden.

Der gaves Meddelelse om Helgolandsfesten, hvis Program staar ovenfor i Bladet, og endelig omtalte Formanden den Opmærksomhed, som et Lykønskningstelegram fra Lokalkredsen til Jubilarene fra 1881 havde vakt, og den genkendende Glæde, hvormed Provinsens Deltagere i Festen havde set det undertegnet af Marston. Og Formanden benyttede Lejligheden til saadanne Ønsker for denne, som efter Kammeraternes Tilslutning at dømme, meget snart vil gaa i Opfyldelse. Lavets Brødre er da ikke dem, der vil glæde sig mindst.

Ligesom de gamle Grækere, naar de i lang Tid havde haft Held med sig, ofrede noget til Guderne, for at disse ikke skulde blive misundelige, bad Formanden Kammeraterne om, da vi den ganske Vinter havde haft det Held at have de mest fortrinlige Foredragsholdere, at ofre noget denne Aften ved i Mangel af bedre at høre en tør Beretning om Livet paa Hærens Gymnastikskole. Som en rød Traad gennem det, der blev fortalt, gik hans Beundring for den Dygtighed, hvormed Skolens udmærkede Lærere kunde faa noget ud af lidt, f. Eks. ham selv, hvilket gav sig Udslag i, at han altid hilste dem ærbødigt, skøndt de selvlølgelig efter de 30 Aars Forløb ikke kendte ham mere. Mellem Skolens ca. 60 Elever kunde det vel næppe undgaas, at der var en Del pudsig (ikke latterlige) Typer, hvis Ejendommeligheder, taget lige paa Kornet, lod til at more Kammeraterne. Chefens Udtalelse om, at han kunde godt lide de Sofolk (de var 3 fra Marinen), »men Soldater var de Fanden brække ham ikke«, tydede ogsaa paa, at Sogutterne paa Hærens stiveste Militæranstalt var kommen i Situationer, der skulde Sømandslune og Humør til at klare. At de ikke alene blev klare, men endda ikke forringede den Popularitet, som Marinen nyder i Hæren, blev der givet adskillige Prøver paa, som ikke lod til at kede.

Formandens lille Fortælling bragte som tilsigtet Overkanoner *Harald Jensen* frem paa Arenaen med en glimrende Skildring af Livet paa Gymnastikskolens udvidede Kursus. Formanden var kun paa det »indskrænkede«, hvilket kun var Børneleg mod det andet. Det fik det til at løbe koldt ned ad Ryggen paa Tilhørerne, men de blev hurtigt varme om Hjerterne igen ved at høre om den Veneration, hvormed ogsaa Overkanoneren anbefalede den Institution, hvis vel-signelsesrige Gerning kan efterspores over hele Landet.

Endnu varmere om Hjerterne blev de tilstedeværende tidligere og nuværende Underofficerer for den overordentlig smukke Maade, hvorpaa den fungerende Formand, Kammerat *Marston* tolkede sin Taknemmelighed overfor Standen.

Prisen paa Farver maa sikkert være falden betydeligt, for vor Kammerat *Nalh*, sparede ikke paa dem, men tjærede dygtigt paa i en smuk, altfor smuk, Tale for sin Formand. Denne reagerede ogsaa og vilde kun modtage den ene Syvendedel. De andre 6 tilkom Bestyrelseskammeraterne ærlig og redelig.

Elwarth mente dog nok, at *Nalh* kunde taale en Skaal for sig selv, og den fik han, vittigt understøttet af *Høffding*, der talte om hans Hovedarbejde: Marineforeningen og Bibeskæftigelsen: Landmandsbanken. Knusende morsomt motiverede *Sonnemann* en Skaal for sig og de øvrige Kammerater udenfor Bestyrelsen, idet det dog var dem, der havde Æren af at have det rette Blik for, hvad det var for Mænd, de havde valgt til Ledelsen, og at Lavets Vækst og Trivsel skyldtes dem selv af den Grund.

Ingeniør *Mikkelsen* skildrede under megen Munterhed afd. Underkan. *Fritz Nielsen* i et Par vellykkede Historier. Her er en: Engang var *Fritz* gaaet over Isen med en Kollega, der udbredte sig over Fordelen af at gaa med Papirflipper. Saa brast Isen, og de gik under. Men næppe fik de Hovederne ovenfor igen, før *Fritz* spørger: »Hvordan klarede Papirflippen sig?«

Der herskede en god Tone hele Aftenen undtagen fra Klaveret, men *Sonnemann* svarede til sit Navn og klarede virtuøsmæssigt Akkompagnementet til vore muntre Sange, ogsaa Bings, som ikke tør mangle til en vellykket Aften. Til Slut »Kongernes Konge« af *Hornungs* smukke Stemme, og det sidste Vers af alle Kammeraterne, og paa Falderebet en hjertelig Tak for Aftenen af *Hjallund Petersen*, der udtalte, at han vilde komme hjem til Nyborg et smukt kammeratligt Minde rigere.

S.

STRAFFEBAKKENS FASTELAVNSFEST

Mandag den 7. Februar 21 kunde man ved 6^{1/2} Tiden se en jævn Strøm af gamle Marinere med Kurs mod det befalede Mødested »Harmoni«. Straks ved Ankomsten blev Gæsterne mønstrede og sendt paa Beklædningsmagasinet, hvor de iklædtes Hue med Straffebakkens Navn og blaa Krave, hvilket jo satte Humøret adskillige Streger op. Kl. 7^{1/4} blev der pebet »Stil op paa Stribe«, og med Bakkens populære Fører *Julius* i Spidsen gik man ned paa Banjerne, hvor Tøndeslagning og Præmiekeglespil fandt Sted under en Munterhed, som naaede sit Højdepunkt, da Kammerat Gammel Holm blev Kattedronke og Kammerat *L. Mortensen* Keglekonge.

Kl. 9 pebes til Skafning i den af Søderlund pyntede Sal; Skildpadde med Tilbehør gled ned under en glimrende kammeratlig Stemning, Bunker af Taler, hele 4 gemytlige Sange; en Avis (ansvarlige Redaktører *Winkel & Elwarth*) gjorde berettiget Lykke ved sine gode Vitsler og Sange med Hentydninger til adskillige brave Gæster. De 29 Præmier, som bestod af Masser af Sølvtoj og andre værdifulde Genstande, blev uddelt, og det blev langt ud paa Hundevagten, inden *Julius* saa sig nødsaget til at standse med sit »Skej ud overalt!«, hvorefter Kursen sattes mod Hjemmet med et »Leve Straffebakken!«

Lynet.

FAABORG-KREDSSEN

afholdt den 3. April Generalforsamling.

Formanden, Fabrikant *C. C. Jensen*, bød Velkommen og mindedes de i Aarets Løb afdøde Medlemmer: Helgolandsveteran og Æresmedlem *Jørg. Nielsen*, Bøjden, Kaptajn *L. P. Storm* og Forpagter *Amstrup*, Ølstedgaard (Forsamlingen rejser sig).

Derefter aflagde Formanden Beretning om Aarets Begivenheder, som vi dog ikke skal gentage her. Vi vil blot nævne, at Formanden bl. a. oplyste, at Minebøssen paa Langelinie nu ialt havde indsamlet ca. 400 Kr. Det er Meningen Landet over hvert Aar at foranstalte en speciel Dag med særlig Reklame for Minebøsserne. Den Dag ønskes gerne et klækkeligt Beløb ind, og saa maa vi altsaa have Smaa-pengene i Beredskab. Ved Indsamlingen til Veteranhjemmet i Sønderjylland kunde Faaborg møde med Bidrag til et Beløb af 405 Kr.

Paa Lyø har vore Medlemmer ønsket at faa dannet en speciel Forening, men det har Hovedbestyrelsen modsat sig. Derimod fik Lyø Lov til at faa et specielt Flag, som dog kun maa benyttes paa selve Øen. Lyøboerne er stadig Medlemmer i Marineforeningen for Faaborg og Omegn og betaler Kontingent hertil.

Derefter aflagdes Regnskabet, der balancerede med 764 Kr. 94 Øre.

Hele Bestyrelsen, d'Hr. *C. C. Jensen*, *J. C. O. Jensen*, *Lyndorff*, Plantør *Jørgensen* og Købmand *Larsen*, genvalgte. Det samme skele med Revisorerne Inspektør *H. P. Knudsen* og Lods *Jørgensen*. Til at rejse til Sendemandsmødet i København den sidste Søndag i April Maaned valgte Næstformanden, Købmand *Larsen*, Rs. *Christensen Jørgensen*, Købmand *Hoffmann*, Kreaturhandler *Laurits Larsen*, og *J. S. Maintz*. Til Flagbærere valgte Skomagermester *Nielsen* og Formand *Olsen*. Flagvagten udgøres af Bestyrelsen samt Blikkenslagerm. *Jacobsen* og Skomagermester *Frederiksen*.

H. P. Knudsen mente, at Helgolandsdagen burde fejres fast ved en Fest hvert Aar, og her skal Damerne med.

Formanden støttede dette og oplyste, at man saa sikkert kunde faa Kaptajn *Ewald* herved til et Foredrag.

— Det vedtoges at afholde Festen Søndag den 8. Maj, men iøvrigt overlodes det øvrige Arrangement selvfølgelig til Bestyrelsen.

SAKSKØBING-KREDSSEN

afholdt sin aarlige Generalforsamling den 7. April 1921 paa Hotel Saksøbing. Efter at Formanden, Bagermester *Møller*, havde aflagt Beretning, og Regnskabet var godkendt, foretoges Valg af Bestyrelse. De efter Tur afgaaende Medlemmer genvalgte, undtagen Formanden, Hr. *Møller*, der har købt Skib, hvormed han sejler, og af den Grund bad sig fritaget for Genvalg. I Stedet valgte Mejeriejer *Rasmussen*. Bestyrelsen bestaar derefter af: Maskinmester *Alb. Petersen*, Formand, Postmester *von Linstou*, Næstformand, Købmand *H. Jacobsen*, Kasserer, Blikkenslagermester *Hakon Lund* og Mejeriejer *Rasmussen*. Til Revisor genvalgte Mægler *Christiansen*, og nyvalgte Uhrmager *Ibsen*.

Bagermester *Møller*, der har været Formand fra Kredens Stiftelse, har ved sin dygtige Ledelse og sin personlige elskværdige Optræden vundet sig mange Venner indenfor

Foreningen, og det er med Beklagelse disse ser ham afgaa som Formand, Hr. Møller vedbliver dog at være Medlem.

KOLDING-KREDSEN

afholdt Fredag den 8. April sin aarlige Generalforsamling og Vintersammenkomst paa »Palæhotellet« i Kolding. Der var mødt mange Medlemmer, og der herskede saavel under Generalforsamlingen som under den mere festlige Sammenkomst en fornøjelig og kammeratlig Stemning.

Generalforsamlingen lededes af Konsul O. Lundby som Dirigent. Regnskabet for 1920 godkendtes, og til Bestyrelse valgtes Havnefoged Fink (Formand), Hotelejer H. Nielsen (Kasserer), Rentier Carl Møller, Blikkenslager Schack og Skibsbygmester Krag Christensen. Til Revisorer valgtes Direktør J. Schrøder og Dyrlæge Hørlyk. Som Sendemænd til Hovedforeningens Aarsgeneralforsamling i April valgtes Rentier Carl Møller, Hotelejer H. Nielsen, Blikkenslager Schack og Skibsbygger Krag Christensen, (Suppleanter: Havnefoged Fink og Konditor Klaaborg).

Veteran fra Helgolandsslaget Rentier H. P. Tinggaard, Vamdrup, blev med Akklamation optaget som Kredens Æresmedlem.

Før Generalforsamlingen afholdtes en animeret Fællesspising med Taler og Sange, og efter at Dagsordenen var udtømt, samlede alle Medlemmerne til et festligt Samvær, hvor Taler og Sange og fornøjelige Marinehistorier afløste hverandre, og hvor der fra først til sidst herskede den gode kammeratlige og festlige Stemning, som allerede nu har gjort Marineforeningens Sammenkomster og Fester berømte. Det blev ret sent, før Deltagerne kunde blive færdige til at skilles. N.

RIBE-KREDSEN

afholdt en velbesøgt Generalforsamling den 14. Marts.

Formanden, Restauratør Mikkelsen, aflagde Beretning. Kassereren, Pakmester Schade, aflagde det reviderede Regnskab, der enstemmigt godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgtes Formanden og Kassereren og nyvalgtes Lars Andersen-Brørsen, Sekretær Wrangel og som Repræsentant for Landet Mejeribestyrer Jokumsen, som Fanebærer Slusemester Møller, Kammerlusen.

Det overlodes til Bestyrelsen at ansøge om Tilladelse til, i Lighed med, hvad andre Byers Marineforeninger har gjort, at opstille en Sømine som Indsamlingsbøsse til fattige Enker. Man ønskede en Plads paa Skibbroen. I flere Bver havde en saadan Bøsse givet Beløb paa henimod 2000 Kr.

MARINEFORENINGEN I KORSØR

afholdt forleden en Afskedsfest for sin afholdte Formand, Overbetjent i Statspolitiet Nielsen, der om kort Tid forlader Byen. Der blev holdt flere Taler. bl. a. af Kaptajn Rask-Larsen og forhenv. Smedemester Poulsen, der udtalte gode Ønsker for den afgaaende Formand.

TIL »UNDER DANNEBROG«S LÆSERE.

Kun nødtvungent gik »Under Dannebrog«s Ledelse i sin Tid under Krigsaarenes Tryk til det Skridt, der i saa væsentlig Grad ændrede Bladets hele Udseende, at reducere Papir og Tryk. Vi havde sat en Ære i, saa længe som muligt, at udsende Bladet i det Udstyr, der havde været medvirkende til at gøre det landskendt og — vi tør maaske endog aabent udtale, hvad vi fra mange Sider havde faaet Bekræftelse paa — tillige velkomment, ikke blot indenfor vor egen Forening men ogsaa i stadig videre Kredse Landet over udenfor denne.

Denne beklagelige, men nødvendige økonomiske Forholdsregel, der dog gjorde det muligt at fortsætte Bladets Udgivelse og stadig holde vore mange Kredse i Kontakt indbyrdes, vandt ingenlunde Bifald, særlig i

en Del af Provinskredsene, der i smuk kammeratlig Æresfølelse ikke vilde være med til at forringe Bladets Udstyr, af hvilket de ikke med Urette var stolte, men vi havde dog den Glæde, at Bladets gode Støtter, Annoncørerne, uden hvilke et Blad som vort ikke vilde have Existensmuligheder, forblev trofaste og ikke et Øjeblik svigtede. Derfor er vi dem i høj Grad Tak skyldige.

Naar »Under Dannebrog« nu vender tilbage til sin første Skikkelse i Papir og hele Udstyr, under samme Redaktion som i de forløbne 8 Aar, i hvilke Bladet er undergaaet en kraftig, stadig Vækst saaledes, at der nu hver Maaned spredes ca. 5000 Exemplarer ud over Landet, skyldes dette, at »Marineforeningen« har formaet Hr. Redaktør O. Kongsby til at overtage Bladets Administration paa det annoncemæssige Omraade, men vi betonere, at denne Ordning i høj Grad forudsætter, at vore Medlemmer støtter vort Blad med deres Annoncer, saaledes at dets Existens betrygges under de ny Former. Naar dette sker, vil »Under Dannebrog« kunne klare sig uden yderligere Appel til Medlemmernes Offervillighed.

Det er da vort Haab, at ligesom Marineforeningen stadig og støt er voxet til en af Landets største Foreninger, saaledes vil Bladets Oplag ogsaa i stedse videre Kredse spredes ud til alle Landsdele, hvor man har Forstaaelse af Soværnets og Sofartens Betydning, for Land og Folk, og for vort hele økonomiske Liv, — en Forstaaelse, som maaske Krigsaarene netop har vakt og fæstnet i vort Folks Bevidsthed. Vi haaber og stoler derfor fast paa, at de gode Kræfter, der saa trofast har været vor Støtte i de trange Aar fra 1918 og indtil nu, ogsaa vil være vore Medarbejdere i de forhaabentlig lysere Tider, vi alle venter skal komme. Red.

KAPRUSTNINGEN TIL SØS

Naar Krigsen er forbi, kommer Afrustningens Tid. Det var den glade Tanke, hvormed mange Mennesker gik omkring i Krigens bistre Tid; det bar dem over den forfærdelige Tid, det at vide, at en almindelig Afvæbning som Reaktion vilde følge efter Vaabnernes Dage.

Gennemgaaende er disse Optimister ikke endnu bleven skuffede, de venter stadig paa Fredsriget, de drømmer endnu de kære Drømme om Afrustningen, og selv om Folkenes Forbunds første Møde blev en Fiasco, saa kan eller vil de ikke se det, og kan endnu mindre forstaa, at Folkenes Forbund betyder en Entente, hvori ingen Stat kan være neutral.

Amerika lægger for, dette Land vil have en Sømagt, og Japan følger efter. »Det er usandsynligt, siger »Times«, at vi kommer til at kæmpe mod begge de næststørste Stormagter, Amerika og Japan, men det er alligevel beroligende at vide, at vi endnu har flere Kampskibe af større Typer end de 2 Magter tilsam-

men. Men denne Overlegenhed varer desværre ikke længe«.

Den varer maaske ikke længe, og saa maa Storbritannien tage fat paa at ruste til Søs. Japan rustet over Evne; Halydelen af Statens samlede Indtægter bruges til Rustninger, og man begynder med at bygge et nyt stort Kampskib »Posa« paa 40,000 Tons Displacement, og flere skal følge efter.

Naar Storbritannien tager fat for Alvor, maa andre Lande følge efter, og overalt hæver der sig Stemmer for at udvikle Flaaden. Det er med Flaaden, at Verdenskrige skal vindes. I Tyskland fordrer man, at Flaaden hurtigst muligt skal bringes op til det tilladte Maksimum; i Frankrig raser »Le Temps« over de smaa Bevillinger til Flaaden. Spanien bevilgede i 1920 ialt 120 Mill. Pesetas til sin Flaade; Italien maa dog give Afkald paa at være med paa Grund af de elendige Pengeforhold, men med Sorg over ikke at kunne vinde med.

Men endnu er det kun de tre Sømagter, Storbritannien, Amerika og Japan, der drejer sig om. Amerika bygger nu 11 Kampskibe, 6 Slagkrydsere og 120 andre Skibe, og Japan bygger 6 Slagskibe og har besluttet at bygge 8 til. I 1924, siger den maritime Forfatter *Archibald Hurd*, vil Stillingen til Søs være:

England 36 Slagskibe og Slagkrydsere med 883,290 Tons Displ., de Forenede Stater 35 Skibe med 1,150,650 Tons og Japan 17 Skibe med 497,950 Tons. Om 3 Aar vil Englands Flaade blive overgaaet af Amerika.

Storbritanniens første Tanke efter Krigen var den, at foreløbig burde Landet ikke bygge flere Krigsskibe, men nu har man intet andet Valg, man maa følge med de to andre Lande, og et Byggeprogram bliver før eller senere fremlagt i England.

Forinden maa Spørgsmaalet diskuteres, man maa drøfte for at vælge og vrage, og for at fastslaa baade Overvands- og Undervands-Vaabnets Betydning paa Grundlag af Verdenskrigens Erfaringer, og derefter møde med sit Flaadeprogram, som den britiske Skatteborger skal se paa, inden han styrter sig ind i en Rustningspolitik lige saa vild som før Verdenskrigen, og hvor Tysklands Plads er indtaget af Amerika.

Foreløbig drøftes Planerne i Pressen, og Mr. Hurd skriver, at ingen Marineofficer i ansvarlig Stilling er i Tvivl om de store Skibes og Undervandsbaadenes relative Værd. Marineofficererne tror paa, at det er de store Skibe, hvorpaa Sømagten maa bygges op, men det kan godt være, at baade Slagskibe og Slagkrydsere vil komme til at undergaa radikale Forandringer.

Paa den anden Side siger Admiral Sir *Percy Scott* i »Times«: »Lad os ikke glemme, at U-baaden og Aeroplanet har revolutioneret Søkrigen, at Slagskibe i aaben Sø er i stor Fare, at de, naar de ikke er til Søs, maa lukkes hermetisk inde i en Havn, at vi ikke kan gemme en Flaade for en Flyver, at fjendtlige U-baade kan naa vore Kyster og ødelægge alt. Under Krigen havde U-baaden nær ødelagt os; det var kun Tyskernes Mangel paa Fremsyn, som reddede os, med 50

U-baade mere, vilde de nu have været Verdens Herrer og dette Land en tysk Koloni. Vi maa ikke glemme Lord Fishers Ord »scrap the lot« og »Flyt Flaaden op i Luften!«

Det er nærmest Admiral Sturdee, der hævder den modsatte Anskuelse, thi Undervandsbaadene er som defensivt Vaaben praktisk talt ikke til nogen Nytte. Denne Anskuelse deles ogsaa i Amerika og Japan, eller rettere man holder der paa begge Dele, store Kampskibe og Undervandsbaade.

Det ny amerikanske Program giver da heller ikke Indtryk af, at de store Slagskibes Tid er forbi.

Der meddeles saaledes fra Amerika, at den første af de 10 nye amerikanske *Scout cruisers*, Spejderkrydsere, er sat i Vandet i Tacoma. Disse Skibe er paa 7100 Tons, Længde 555 Fod, Armeringen tolv 21-cm. Kanoner. De forsynes med Turbinemaskiner paa 90,000 H. K. svarende til 35 Knobs Fart. I dette Aar ventes allerede 7 af disse Krydsere at blive færdigbyggede.

Ved Fore River Værftet paabegyndes nu Bygningen af Slagskibskrydseren »Lexington«, som bliver stærkere armeret og hurtigere end noget andet Krigsskib, den britiske »Hood« ikke undtaget. Armeringen er otte 16 Tom. Kanoner samt Kanoner af mindre Typer og 8 Torpedorør. Farten bliver 35 Knob, fordi Panseret kun er 5" tykt, men dog skal være kraftigere end noget nu i Brug værende Panser.

Længden er 874 Fod, og Displ. ca. 43,200 Tons. Brændslet bliver Olie, Maskinerne, der drives elektrisk, skal udvikle 180,000 H. K. Til Sammenligning tjener, at »Hood« løber 31,0 Knob med 150,000 H. K.

Kort efter Nytaar lagdes Kølen til Amerikas og Verdens største Slagskib »Massachusetts«, »biggest in the world« — Skibet med et Displacement af 43,200 Tons. Det bliver elektrisk drevet og faar en Fart af 23 Knob med Oliefyring. Armeringen er tolv 16" og seks 6" Kan., og Besætningen er 1400 Mand. Skibene af denne Klasse kan passere Panama Kanalen, men der bliver kun et Par Fods Spillerum mellem Skibsside og Slusekanten.

Paa Programmet staar for Øjeblikket 11 Slagskibe, 6 Slagkrydsere, 11 andre Krydsere, 70 Destroyers, 50 Undervandsbaade og 17 andre Skibe. Desuden tales der om et nyt 700 Mill. Dollars 3 Aars Byggeprogram omfattende 88 Krigsskibe, og samtidig skal bevilges Midler til mægtige Forsvarsværker ved Panama og paa Hawaji.

I Japan drives Rustningerne ligesaa intensivt, og i Januar hejstes allerede Kommandoen i Slagskibet »Nagato«, for Tiden det stærkeste af færdigbyggede Krigsskibe i Verden, paa 33,800 Tons Displ. og med en Armering af otte 40 cm. Kanoner.

Et Søsterskib »Nutsu« bliver færdig i Slutningen af Aaret, og endvidere bygges 2 Slagskibe »Kraga« og »Tosa« paa 40,000 Tons, armeret med ti 40 cm. Kanoner. Desuden er bevilget 2 Slagskibe, »Owari« og »Hii« paa 45,000 Tons, vistnok med tolv 40 cm. Kanoner.

Ogsaa Japan bygger Slagkrydsere af Størrelse som

de amerikanske paa 43,500 Tons og med tolv 40 cm. Kanoner.

Storbritanniens Overlegenhed til Søs er forbi, hvis Landet ikke genoptager sin Slagskibsbygning, overfor Amerikas og Japans mægtige Rustninger maa Storbritannien reagere. Naar Overvejelsernes Tid er forbi, og Planerne udformede, faar Verden at vide, hvad United

Kingdom vil gøre. Saa begynder der atter en Kaprustning som i Tiden for Verdenskrigen, thi en Flaade maa England have, koste hvad det vil. Som en tysk Marineofficer engang udtrykte det: »Krigsflaaden er for en Nation, hvad Selskabsdragten er for en Mand i Tyverne; den koster mange Penge, men han maa have den, hvis han vil optræde i godt Selskab«.

C. I. SPEERSCHNEIDER.

DA HOLLÆNDERNE HJALP OS 1658—1660.

EN HISTORISK FREMSTILLING AF SOGNEPRÆST H. D. LIND.

(Fortsat.)

Tegninger af Henning Schiøler.

Paa Toldboden, hvor der altid holdtes 3 vedbesatte Skærbaade i Beredskab, oprettedes en Vagtafdeling, hvortil hvert hollandsk Orlogsskib maatte levere 20—30 Mand, som skulde agere, naar der blev slaaet Alarm. Lige siden Nytaar 1659 havde man nemlig været forberedt paa, at Fjenden snart vilde foretage en Storm paa Staden. Da Stormen endelig gik for sig 10.—11. Febr., gjorde Hollændernes Landtropper udmærket Tjeneste. Oberst *Püchlers* Korps var blevet noget forøget, siden det var sat i Land, idet Orlogsflaaden afgav sin Soldatesk, efter at Skibene var gaaet i Vinterleje. Der havde vel været nogen Strid om Edsaflæggelsen, om den Overkommando, Korpset skulde lyde, ligeledes om de Poster paa Volden, som Hollænderne skulde besætte, m. m., men midt i Novbr. fik de deres endelige Steder anviste, som de skulde forsvare, nemlig en Part af Kristianshavns Vold og Partiet mellem Rundekirke og Møllebastionen ved Østerport. I Stormnatten, da Feltraabet var »Holland«, blev begge disse Steder angrebne, haardest dog Forsvarslinierne ved Østervold; her tovede de støtte Hollænder med at afgive Salve, til Angriberne var dem lige inde paa nært Hold; de Svenske faldt for Fode, og hele tre Angreb blev saaledes fuldstændig afslaaede. Hollandske Koffardimatroses fra Skibene, som var oplagte i Havnen, havde ogsaa ladet sig bruge ved Voldkanonerne hin Nat. *Wassenaer* sely, som med sine Matroses stod i Reserve i Rundekirke (o: St. Anna Rotunda, omtrent der, hvor nu Sølvgadens Kaserne ligger), ilede til under Angrebet, men kom ikke til at deltage i Kampen. Til Minde om den bar en Bastion ved Østerport længe »*Peucklers*« Navn. — Efter Sejren blev den svenske Generalmajor *Wawassors* Lig fundet her paa Kampladsen; begge Ørene var afskaarne, som det sagdes, til Hævn for de to Admiraler *de Withs* og *Floriszoons* Død; men *Wassenaer* kunde, trods et Lofte om Belønning til Angiveren, ikke udfinde Ophavsmanden til denne Udaad.

22. Marts var Vejrliget mildet og Vandene aabne for Sejlads; der var nu Lejlighed til nye Krigsforetagender til Søs. De Svenske var først paa Pletten og havde ladet en Del Orlogsskibe løbe ud fra Landskrone; nogle af dem laa nu udfordrende i Drogden. Der blev derfor

paatænkt at udsende en Ekspedition, bestaaende af danske og hollandske Krigsskibe, imod dem, men den faldt bort af sig selv, da alle disse Svenske forsvandt fra Sundet. Derimod planlagdes et andet Togt, under hvilket man vilde rive Langeland ud af de svenske Erobreres Hænder; tillige skulde en dansk Eskadre paa 4 Skibe, som under Kaptajn *Peter Jansen de Koningh* holdtes indespærret af de Svenske i Flensborg Fjord, befries for Fangenskabet. Viceadmiral *Nikolaj Helt* med sine tre danske Skibe og 10 Hollændere, som Kongen udbad sig hos *Wassenaer*, skulde udrette dette Ærinde. Kong *Frederik* aflagde 12. April i den Anledning et personligt Besøg paa d'Eendracht, sikkert for at forvise sig om Hollændernes Medvirken. Har *Wassenaer* haft Betæneligheder, kan han have haft en dobbelt Grund dertil. Dels maatte den stadige Mangel paa fuldtallige Besætninger paa hans Skibe være en stor Hindring; men Kongen havde henvist ham til at supplere Mandskabet ved at presse Matroses paa de i Havnen liggende Koffardimænd; dels og ikke mindst maatte der tages Hensyn til den engelske Krigsflaade, som snart vilde vise sig i Farvandene (og virkelig indtraf 5. April), og om hvis Planer man intet kunde vide med Sikkerhed. Men hvorom alting er, *Helt* fik dog de 10 Hollændere med sig og lettede Anker.

Netop 5. April kom *Helt*, efter nogle kedelige Grundstødninger paa Københavns Red, endelig til Søs. Han mødte hurtig Fjenden. En mindre svensk Eskadre under Kaptajn *Tering Henriksson*, der havde blokeret den omtalte danske Eskadre i Flensborg Fjord, saas under Æro og blev straks angrebet; et Skib (*Westerwik*, 44 K.) jagedes op paa den flade Strand, men kom senere af ved sine Landsmænds Hjælp; et andet, *Hvita Swan*, 26 Kr., erobrede derimod; to svenske Officerer domtes senere til Døden, fordi de uden yderste Nød havde overgivet Skibet. De danske Deltagere i Slaget ankede over Hollændernes Færd ved denne Lejlighed; de skulde have holdt sig for meget tilbage i Kampen. Ogsaa varede Sejersglæden kun kort. Den svenske Hovedflaade under Admiral *Karl Gustaf Wrangel* var allerede i Begyndelsen af Maanedens kommet i Søen med omtrent 28 Orlogsskibe, og viste sig nu paa Valplad-

sen; *Helt*, som en Tid laa ved Als, maatte omsider trække sig ind i Flensborg Fjord og lade sig indespærre ligesom de andre Lidelsesfæller. I Følelse af, at *Helt* raadede over for faatallige Skibe, havde Kongen anmodet om Tilsendelsen af flere Hollændere til ham; 10. April gik ogsaa 5 à 6 saadanne Skibe under Sejl fra København, men de kom ikke længere end til Møen »eller der omkring«; da var *Hells* foreløbige Skæbne dog afgjort.

Paavirket ved disse Begivenheder og ved Kongens og hans Raaders fornyede Forestillinger opgav *Wassenaer* sin Uvirksomhed; den engelske Flaade laa nu ogsaa længere borte, ved Kullen, og gav ham altsaa friere Hænder. Denne Gang skulde *Henrik Bjelke* være Anfører for de danske Skibe og *Wassenaer* selv for de hollandske. Den kombinerede Flaade skulde forene sig med de andre Hollændere ved Møen og dernæst med *Hells* Eskadre, hvorpaa den »samlede Magt« skulde opsøge den svenske Hovedflaade og »ruinere den totaliter«. *Bjelke*, hvis Flag vajede paa Trefoldigheden, afsejlede 26. April med sine 3. Skibe, og *Wassenaer* fulgte næste Dag med 18., overladende København til at værges sig selv til Søs og til at lade sig blokere af de svenske, hvilket Staden var ude af Stand til at hindre. Da *Wassenaer* passerede Dragør, kom en kgl. Kammerpage om Bord med to Vildgæs, som Kongen med egen Haand havde skudt, og med Ønsket om en lykkelig Rejse. Ved Møen traf man de andre Hollændere, og Flaaden blev derved forøget til omtr. 27 Skibe. De to Admiraler aflagde hinanden Besøg for at træffe nærmere Aftale om det kommende Sammenstød med Fjenden; *Bjelkes* Eskadre skulde danne Avantgarden. 30. April fik man Svenskerne, der nu førtes af Admiral *Bjelkenstjerna*, i Sigte; deres Tal angiver de selv til 24 Orlogsskibe. Under hele Slaget, som fandt Sted mellem Lolland og Femern, herskede der saa stiv en Kuling, at Skibene ikke kunde bruge deres underste Lag, og at man ikke kunde komme Modstanderen om Borde for at entre ham, men kun følge hans Linie i dennes »Vendinger« frem og tilbage under stadig Kanonering. Da den forenede Flaade i en af de første Vendinger havde passeret de svenske, havde *Bjelke* faaet sit Foremærksejls skudt ner og bad *Wassenaer* om at blive hos ham, for at *Trefoldighed* ikke skulde blive afskaaret fra de andre. Ved den derved foraarsagede Standsning fik de Svenske Luven og kom i saa stærk Fart ind paa Livet af Hollænderne, at et Orlogsskib og en Brander »var saa godt som i disses Hænder«; men da *Trefoldighed*, som skal have været nærmest ved dem, ikke gjorde Mine til at ville tage dem, brød *Wassenaer* sig mærkelig nok ikke om dem. Da man ikke kunde komme til Fjenden, da *Bjelkes* Skib var slet besejlet og da det led mod Aften, sendte *Wassenaer* Kl. 7 Bud til *Bjelke* med Forslag om at afbryde Kampen og at afsejle til Flensborg; dette blev vedtaget. Ogsaa Svenskerne havde ved denne Tid opgivet Striden paa Grund af den vedvarende Storm og det indtrædende Mørke; tillige frygtede de for, at den dansk-hollandske Flaade ved

Foreningen med Flensborgeskadren skulde blive dem altfor overlegen; Admiral *Bjelkenstjerna* var desuden selv blevet saaret, saa at han senere maatte bruge Krykker. Næste Dag styrede han nordpaa gennem Store Bælt ad Landskronen til. — Atter denne Gang beskyldte de Danske Hollænderne for at have holdt sig tilbage i Slaget, saa at man skulde tro, at de ved Hekseri var gjorde udygtige til at kæmpe; Generalstaterne rettede ogsaa slemme Beskyldninger mod *Wassenaer* for Efterladenhed, Beskyldninger, som gentoges, da kan efter endt Togt var kommen hjem. Han undskyldte sig med *Trefoldigheds* Havari og med Modvinden, der ikke havde tilladt ham at forfølge Fjenden; ogsaa mente han, at Kongens Ordre forbød ham at angribe de Svenske, inden Foreningen med Skibene i Flensborg Fjord havde fundet Sted og gjort Hovedflaaden desto stærkere og Sejren vissere. — Men Situationen var dog blevet forbedret ved dette ellers uafgørende Slag; *Bjelke* og *Wassenaer* beholdt Valpladsen og, hvad der var det vigtigste, havde befriet de indespærrede Skibe og kunde nu forene sig med dem.

De følgende Dage opholdt den dansk-hollandske Flaade sig i Farvandet Syd for de danske Øer. Herfra detacheredes Kaptajn *de Koningk* med en Eskadre til Koldingfjord, men derom mere nedenfor. Og da man erfarede, at de svenske belejrede Nakskov, blev den Beslutning taget, at Byen skulde undsættes. 7. Maj laa Flaaden ud for Nakskov Fjord og traf Forberedelser til Toget. Hver af de 15 hollandske Skibe skulde næste Dag levere en velbemandet Baad, naar *Henrik Bjelke* ved et Flag og et Skud gav Tegn dertil; Flotillen skulde trænge ind i Fjorden og i det mindste praktisere 800 Mand Landtropper ind til Byen. Forsøget blev ogsaa gjort den bestemte Dag, men mislykkedes paa Grund af Modbør, Pladskregn og det dybt indskaarne Farvands Snæverhed; Kyster og Øer var spækkede med Skyts, og Passagen spærredes af Skærbaade, saa at Viceadmiral *Helt*, der ledede Foretagendet, maatte erkende Umuligheden af at komme frem og at transportere Tropperne ind i den belejrede Stad. — Efter at have efterladt nogle Skibe til Observation af Svenskernes Færd paa de sydlige Øer, og efter at have instrueret Officerne om deres Forhold, hvis de kom i Fægtning med de Svenske, vendte *Wassenaer* med *Bjelke* nordpaa op i Store Bælt, hvorfra der paatænkte en Ekspedition til Langeland, som skulde tilbageerobres; men ellers var *Wassenaer* nu blevet mere ængstelig for at inklade sig paa vovelige Foretagender, især naar han ikke fik Forstærkning. Medens han laa her, mellem Nyborg og Romsø, fik han en stor Flaade i Sigte. Det var ikke Fjender, men netop den Forstærkning, han længtes efter.

Allerede i Novbr. 1658 havde Generalstaterne bestemt, at der skulde sendes yderlig Hjælp til Danmark, bestaaende af 40 Kompagnier Soldater under Oberst *Killegrew* og af en Flaade under Viceadmiral *Michiel de Ruyter*, en af Nederlandenes dygtigste Søkrigere, der ligesom *Wassenaer* i 1656 ved Selvsyn var blevet

kendt med de danske Farvande. Men da Pengemidlerne til denne Udrustning ikke var til Stede, blev Sagen udsat. I Marts 1659 forsikrede Generalstaterne *Frederik III*, at de stadig fastholdt deres Hensigt at sende ny Hjælp; han skulde ikke lade sig forurolige, hvis en engelsk Flaade mødte op. Nu tænkte man ikke længere paa at kalde *Wassenaer* tilbage, men gav tværtimod denne Admiral Ordre om ligeoverfor Englænderne at møde Magt med Magt. Netop af Hensyn til denne fremmede Flaade udrustedes *Ruyters* nu med den største Iver. Men den engelske kom dog først i dette Kapløb. 27. Marts stak den i Soen, 45 Skibe stærk, store

og smaa, under Anførsel af Admiral *Edward Montagu*, Greve af *Sandwich*, og naaede 5. April Sundet, hvor den tilkendegav sin Ankomst ved en vældig Salut. De Svenske glædede sig til dens Komme, thi Englænderne var dem venligsindede, og i det mindste Landskrone maatte nu synes sikret mod de dansk-hollandske Angreb; men i Virkeligheden viste det sig, at *Montagus* Instruks kun tillod ham at stille sig paa *Sverrigs* Side, hvis *Frederik III* afslog at gaa ind paa et bestemt Fredsforslag. Senere laa denne Flaade nordligere, ved *Kullen* og paa *Lappen*, og lod anstille *Dybdemaalinger* i *Store Bælt*. — *Holland* lod dog heller ikke vente længe paa sig med sin Udrustning. For hurtig af skaffe Mandskab til Flaaden, pressede man *Matroser* fra de talrige *Grønlandsfarere*. 10. Maj afsejlede *Michiel de Ruyter* paa sit Admiralskib *t'Huis te Zwieten*; under ham befalede to *Viceadmiraler*, *Jan Ewertzoon*, — som var misfornøjet over, at *Ruyter* var blevet ham foretrukket som *Øverstbefalende*, — og *Jan Corneliszoon Meppel*. Flaaden talte 39 Kampskibe med 7689 Mands Besætning; 2 af Skibene førte henholdsvis 60 og 64 Kanoner; 9 fra 50 til 58, 26 fra 40 til 48 og 2 havde 36, ialt 1743. *Ruyters* Flaade var altsaa ikke saa lidt større og kraftigere end *Wassenaers*. De 4000 Mand Landtropper, der var om Bord, skulde landsættes i *København*. *Ruyter* skulde rette sig efter *Wassenaers*

Ordre, holde *Venskab* med den engelske Flaade, men møde *Modstand* med *Modstand*. Saaledes lød den oprindelige Ordre af 5. Maj. Flaaden førte med sig to danske Orlogsskibe, *Phoenix* og *Sorte Bjørn*, der havde hentet *Salt* i *St. Ybes* og overvintret i *Haag*; de kom i god *Behold* til *København* 3. Juli. — Først 22. Maj naaede *Ruyter* *Skagen*, hvorefter han 31. Maj laa ved *Øen Hjelm* og 3. Juni ved *Sejrø*. Han havde sat sig i skriftlig *Forbindelse* med *Wassenaer*, som sidstnævnte *Dag* gav ham Ordre til at sejle nærmere sydpaa; 8. Maj traf de to *Admiraler* personlig sammen paa *Romsø*, hvor de gik paa *Jagt*, og endelig, efter nogen *Betænkningstid* og *Forhandling*, skete *Foreningen* af selve de to store Flaader »under megen alleghesse (ø: Glæde) og *Skyden*«. — Men omtrent ved denne Tid var den almindelige politiske *Situation* undergaaet en væsentlig *Forandring*. Havde *Krigen* hidtil nærmest kun været et dansk-svensk-hollandsk *Anliggende*, blev den nu forvandlet til et *evropæisk, internationalt*.

Diplomatiet greb nemlig direkte ind i *Krigsbegivenhedernes Gang*. *England* og *Frankrig*, som begge nærmest *begunstigede Sverrig*, vilde ikke lade *Holland* være ene om at afgøre de *nordiske Sager*, men *fordrede*, naturligvis kun i egen *Interesse*, ogsaa at maatte gøre deres *Mening gældende*. *Forhandlingerne* herom mellem de tre *Stormagter* vil det være for vidtløftig at gengive her; det maa være tilstrækkeligt at anføre det endelige *Resultat*. Det blev den saakaldte »*Haag-Koncert*«, en *Traktat* mellem *Stormagterne* af 11. Maj. I *Følge* den var — ikke de *krigsførende Stater*, men — *Frankrig*, *England* og *Nederlandene* blevet enige om at tilvejebringe en *Fred* mellem *Danmark* og *Sverrig* paa *Grundlag* af *Roskildefreden*, som dog kunde *modificeres* paa visse *Punkter*; efter at *Traktaten* var blevet *notificeret* for alle *Vedkommende*, skulde en *Vaabensstilstand* indtræde, under hvilken hverken *Hollændernes* eller *Englændernes Flaade* maatte yde de *krigsførende Parter* nogen som helst *Bistand*; *Ruyters* Flaade maatte ikke forene sig med *Wassenaers* eller gaa til *København*; *Wassenaer* ikke overføre *Tropper* for *Danmark* eller hjælpe til derved. Hvis *Stilstandens* tre *Uger* er forløbne, uden at et *Forlig* er afsluttet, skal de tre *Magter* *unddrage* det *Parti* sin *Hjælp* (ø: udøve *Tvang* imod den *Stat*), som *afviser Fred* paa *billige Vilkaar*. Denne *Overenskomst*, der forvandlede de ved *Traktat* forpligtede *hollandske Forbundsfaeller* til *koldblodige* *neutrale Mæglere*, vakte lige stor *Harme* hos *Konge* og *Folk* i *Danmark*; *Frederik III* *tilskrev* *Generalstaterne*, at *Koncerten* vilde medføre hans *Rigers* og *Landes* *Ødelæggelse*; og han *uddybede* sin *Protest* ved *Flyveskrifter*, hvori han *erklærede*, at han, nu da han var *ladet alene*, vilde *forsvare* sig som den *lille David* mod den *svenske Goliath* til sidste *Blodsdraabe*; og hvis han *faldt*, vilde *Kvinderne* selv stikke *Ild* paa deres *Hovedstad*. — Ogsaa *Svenskekongen* *harmedes* over den *Tvang*, hvormed han *trueedes*, og *veg* ikke tilbage for at *slaa* paa *Sværdet* overfor *Stormagterne*.

Men ogsaa i *Wassenaer* fandt *Koncerten* og *Stil-*

standen en Modstander. Straks efter Modtagelsen af Efterretningen derom (30. Maj) skriver han: »Jeg tilstaar, at den gjorde mig aldeles perpleks, og jeg ønskede, at Gud vilde give mig mere Forstand, end jeg har, for at kunne udrede den. Jeg finder det projekterede meget fordelagtigt for Sverrig. Det er faldet mig altfor groft for Brystet, og det maa jeg nu sige, at jeg kunde ønske, at jeg med Gud og Æren var hjemme igen, thi den Slags Kommissioner kan kun tjene til min Ruin; hverken Ære eller Reputation eller Tak kan man høste derved«. Han viste sin Modstand ikke blot i Ord, men i Handling, idet han, som han med Dristighed berettede hjem, allerede »i Guds Navn« havde forenet sig med Ruyter; han havde ogsaa sammen med de danske Raader overvejet, hvad der videre kunde være til den danske Konges Tjeneste. Ligeledes gjorde han, som vi skal se, en Diversion i Kattegat imod en svensk Eskadre. Men paa andre Punkter opgav han sin Modstand. Endnu samme Dag, han afsendte sin Protestskrivelse, lod han den Befaling udgaa til alle de detacherede Eskadrer og Skibe, at de enten skulde vende tilbage til Hovedflaaden eller forholde sig defensiva overfor Svenskerne og kun sætte sig til Modværge, naar de blev angrebne. Og efter nogen Tids Forløb mødte der ham en ny Vanskelighed.

Som antydet, var der 16. Juni indløbet Underretning til ham om 17 svenske Orlogsmænd, som var kommen fra Sundet og havde vist sig ved Samsø. *Wassenaer* var derfor med begge Flaader staaet ud i Kattegat for at søge dem der; men traf dem dog ikke,

da de vistnok havde trukket sig tilbage til Lille Bælt. Ganske vist saa *Wassenaer* og *Ruyter* henad Eftermiddagen igen en større Samling Orlogsskibe dukke frem; det var dog ikke atter Svenskerne, men — *Montagu* engelske Flaade! Hvorledes vilde Stillingen blive under og efter dette Møde? Vel havde den engelske Admiral sendt Skrivelser til de to hollandske af det Indhold, at han selv var kommen for at stifte Fred mellem de to nordiske Konger og haabede, at de andre Flaader var udsendte i samme Ærinde; og vel havde han ogsaa modtaget bekræftende Svar herpaa. Men de to Parter betragtede hinanden gensidigt med mistænksomme Blikke. Da derfor Englænderne hin Eftermiddag var kommen *Wassenaer* i Sigte, bød han straks alle sine Kaptejner om Bord hos sig og gav dem Ordre til at gøre klart Skibe; *Ruyter* fik ogsaa Befaling til at gaa under Sejl og lægge sig i god Positur, hvis Englænderne vilde angribe; hvorfor *Ruyter* ogsaa fordelte sine Skibe i Kamporden. Men alt gik mod Forventning meget fredeligt af, efter at der var indledet en Korrespondance mellem Parterne i de køligste Udtryk; alle tre Flaader sejlede dernæst syd paa ad Bæltet til, dog hver for sig, uden at forene sig. Men da *Wassenaer* frygtede for, at Englænderne ved deres Manøvrer vilde afskære den Afdeling af Flaaden under *Henrik Bjelke*, som bestod af de danske Skibe og 5 Hollændere og laa ved Nyborg, fra Hovedflaaden, lagde han sig ved Romsø paa tværs af Bæltet, saa at *Montagu* ikke kunde komme videre frem, men maatte ankre noget nordligere ud for Refnæs paa Sjællandsiden. (Fortsættes.)

KAN DU HUSKE —

Langsom og majestætisk glider Krydseren op ad Tansjos mudrede Vande; dens rene graa Skrog lyser festligt op imellem de mange sorte og snavsede Kulslæbere og Pramme, der fylder Floden med et fedtet og glinsende Overtræk af Olie og Kulstøv. Endelig finder den sin Plads, og Ankeret farer raslende og støjende i Bund, som vilde det protestere mod at skulle bytte sin »Plads i Solen« med Flodens mudrede Bund.

Et Øjeblik efter skriger Baadsmanspiberne »Skej ud over alt — skaffe!«, og ned ad Trappen til Banjerne myldrer »Mændene«, ivrigt diskuterende den store Nyhed: 1ste og 3die Skifte er imorgen, af en eller anden anonym Velgører, indbudt til en Tur med Jernbanen »flere Mil« op i Landet, til Wasko de Gamas gamle Slot, Cintra.

Dagen oprinder festlig og lys, med Solen legende i smaa Kast over Smaabølgerne, og Kl. 10 lyder Baadsmanspiberne: »1ste og 3die Skifte, stil op til Monstring, klar til at gaa i Land!« Alt gaar som i en Leg, Kraverne rettes, og Huen sættes paa Sned, saa det rette forsorne Udtryk kan komme frem! »53« forsøger travlt med en vaad Finger at faa Pressefolden i Bukserne til at synes rigtig skarpe, han har sidste Nat haft dem liggende i Køjen under Madrassen, men det ved hans

gode Ven »Pastoren« ikke. Denne, en 73 Tommer høj Præstesøn fra Jylland, ser misundeligt ned paa sine »Knæ«; dog nu gaar vi i Baadene, saa er det for sent at presse Bukser paa en Bordkant.

Toget snekler sig langsomt op imellem Vinbjergene, hvor de blaa Druer hænger i tunge Klaser mellem de grønne Blade. Wagonerne minder ellers nærmest om de hjemlige Kreaturvogne, og Renligheden er ikke saa stor, at den virker generende. Ved en Mellestation presses der en gammel Morlil ind, sammen med en sortsmudset Portugiser, som temmelig kammeratlig anbringer sig halvt ovenpaa »53«, der med stedse stigende Mistro ser ham klø sig, snart her, snart der. Ved næste Station presses endnu en »Donna« ind, med et Par store, ikke just vellugtende Kurve, og da hun med en Syndflod af Ord, der for »53« lyder som en Sæk Kartofler, der trilles ned ad en Trappe, anbringer en Kurv paa hans Knæ, synes han, at Bægeret er fuldt, thi nu gaar det ud over hans fine Pressefolder!

Dog alting har en Ende, og nu er vi endelig ved Maalet; udenfor Stationen paraderer en lang Række Æsler med Sadler der, flygtigt set, minder om et Par Søstøvler i en Sæk.

En hurtig Kamp paafølger, da det viser sig, at der

ikke er Æsler til alle »Mændene«, og »Pastoren« og »53« erobrer hver sit; stolt rider Pastoren rundt paa sit, med Knæene stærkt optrukne, da han ved at strække Benene risikerer, at Æslet løber bort under ham. »53«, der just ikke har vundet sine Sporer paa Galopbanen, gaar først rundt om sin Ganger og ser mistænksomt paa den, trækker den hen til Fortovskanten og stiger op. Da han et Par Gange er kommen op paa den ene Side og ned paa den anden, afgiver han ædelmodig Dyret til en Kammerat, med den Bemærkning, at han hellere vil gaa, da det er Synd for Dyret at bære ham op ad de temmelig stejle Gader.

Besøget paa Cintra forløb programmæssig; der var saa stærk Taage, at man ikke kunde se en Haand for sig, dog »Pastoren« og »53« har fundet hinanden i et lille Kapel, hvor en Del Billeder paa Væggen, efter Sigende, skulde være malet af Prinsesse Marie, og med at prente vore Navne i en fremlagt Fremmedbog gaar Tiden, til der kaldes til Samling. Nu skal vi ned i et hyggeligt lille Hotel og spise et for vore Ganer lukullisk Maaltid; vi skuer med sultne Blikke paa et veldækket Bord; Fadene er fyldte med noget der lig-

ner en Blanding af Radiser og afskaarne Stumper Medisterpølse. »Pastoren« og »53« faar sig listelig anbragt udenfor en Asiet med noget, der ligner syltede Kirsebær, det faar man nemlig ikke til daglig ombord i Krydseren.

Ved Slutningen af Maaltidet beder »53« »Pastoren« om at række sig Syltetøjet, og »Pastoren« benytter samtidig Lejligheden til at forsyne sig først, dog advaret af »53«, der gør ham opmærksom paa, at mange Øjne følger dem, og de er der jo for at repræsentere Nationen, hvilket han dog glemmer, da »Kirsebærrene« kommer til ham. Ved den første Mundfuld standser de brat og ser paa hinanden, og dernæst paa »Syltetøjet«, der ligner Kirsebær, men Smagen kan bedst sammenlignes med en Blanding af Zareptasennep og Cayennepeber. Efter en kort hviskende Raadslagning bliver de enige om, at de maa hævde Nationens Ære og spise op!

Ned glider det, men de klare Taarer triller ned ad Kinderne paa dem, og det var haade første og sidste Gang at »Pastoren« og »53« spiste syltede »Kirsebær« i Portugal.

C. H.

DET DANSKE REDNINGSVÆSENS VIRKSOMHED 1919—20.

Marineministeriet har udsendt sin Aarsberetning om Redningsvæsenets Virksomhed i det forløbne Aar, og som sædvanligt er Beretningen, der med sine Oversigtstabeller, Kort og Gengivelse af hele denne store Institutions faste Rammer af Personel og Materiel, et Værk af den største Interesse for den, hvem den Søfarendes Vel ligger paa Sinde, og et Vidnesbyrd om en fast og monstergyldig Statsvirksomheds Ledelse til lige stor Ære for de Ledende og de Ledede og for vort Land i de søfarende Nationers Rækker.

Det ligger i Sagens Natur, at Redningsvæsenets Virken fra Aar til Aar maa frembyde et Billede af uendelig vekslende Natur, som Havet selv. Rammen er den samme, — det er altid vore Kyster paa alle Landsdele, og de vagtsomme Mænd, der Dag og Nat er beredte med Hjælpen, — men Billederne indenfor Rammen er evigt skiftende og derfor altid interessante, fordi de alle i større eller mindre Grad drejer sig om Liv eller Død, og alle melder om Modet i dettes smukkeste Former, nemlig til Gavn for andre ved Opofrelse og Uforsagthed.

Derfor er ogsaa de Beskrivelser af de enkelte Redningsforetagender, som Beretningen rummer, lige saa mange menneskelige Dokumenter, der, udover de nøjagtige faktiske Oplysninger om Tid, Sted, Vindstyrke, Sø, Skibets Art, Redningsmateriellet, der kom til Anvendelse, og Mændene, der reddedes, formaar at lade Læserne selv dømme om, hvad der er udrettet og ydet af Redningsmændene i hvert af de beskrevne Tilfælde.

Paa 25 Redningsstationer er i det forløbne Aar indtruffet 30 Strandinger, deraf ved Blaavand alene 3, og

ved samtlige Strandinger har Redningsbaade været i Virksomhed 21 Gange, Raketapparaterne 9 Gange. 171 Skibbrudne er blevne reddede, hvorved Antallet af Reddede fra 1. Januar 1852 er steget til ialt 9976. Deraf er ved Redningsbaad reddede 6256, ved Raketapparater 3607 og ved begge i Forening 83.

Redningsstationernes Antal er 58, hvortil kommer 2 Baadstationer, der betjenes af Mandskab fra nærmeste Hovedstation. 34 af Stationerne har desuden Raketapparater, medens 15 Stationer ene har Raketapparat.

Med Bestyrere for det nørrejydske og bornholmske Redningsvæsen og disses Assistenters, og iberegnet Opsynsmænd ved Stationerne og Baadformænd, omfatter Institutionen et samlet Personel af 673. Kystvagt er udført i 73676 Timer, og den indbyrdes Forbindelse mellem Stationerne sker gennem 179 Telefonstationer, hvoraf 62 er installerede i særlige Allarmhuse i Klitterne og ved Kysten. Af Motorredningsbaade haves indtil Dato ialt 7. Orlogsværftets Laboratorium forsyner Redningsvæsenet med samtlige enkelte, dobbelte og tredobbelte Raketter og Strandingslys. Øvelser med Baade og Raket er foretagne tilsammen 285 Gange. I Finansaaret er der af Statskassen til Redningsvæsenet anvendt et Beløb af ca. 741,000 Kr., deraf til Bygning af en Motorredningsbaad samt Baadhus til denne 35,000 Kr. Yderligere er der til Uskadeliggørelse af Vrag bevilget og anvendt et Beløb af 8000 Kr. Til Forhøjelse af Lønninger er i Finansaaret medgaaet ca. 77,000 Kr. og til særlige Understøttelser ca. 6400 Kr., hvortil gives særligt Dyrtidstillæg, og en fra 1. Jan. 1920 indtraadt Forhøjelse saaledes, at Enker efter Redningsmænd nu

erholde 600 Kr. p. A., medens Mændene kan faa indtil 1200 Kr. p. A. Den samlede Legatformue udgør nu ca. 195,000 Kr. De under Landbrugsministeriet sorterende Dampere »Vestkysten« og »Vesterhavet« har i Aarets Løb virksomt opfyldt deres Hverv til Bistand for Vestkystens Fiskere og disses Baade og Redskaber.

Vender man sig efter disse mange Tal, der tilfulde viser, hvilken stor og mangeartet Virksomhed vort Redningsvæsen omfatter, til de i det forløbne Aar indtrufne ualmindelig mange Strandinger og særlig høje Antal Reddede, — som ovenfor anført 171 Mennesker — fæster Opmærksomheden sig naturligt særligt til de Redningsforetagender, der har været forbundne med særligt Besvær og ved hvilke særlig mange Skibbrudne har fundet Frelse. Det vilde her føre for vidt at gengive alle de 28 Beretninger, som Aarsberetningen rummer, og vi maa derfor indskrænke os til at meddele enkelte.

Den 19. Septbr. 1919 Kl. 1½ om Morgenen strandede Dampskibet »War-Toronto« af London i Regntykning udfor Agger Baake i stiv Kuling af SW. Stationen Vester-Agger alarmeredes, men da man ikke mente paa en Gang at kunne tage hele Damperens Besætning i Land, tilkaldtes tillige Redningsbaaden fra Thyborøn-Nord. Søen var da meget høj baade paa Revlerne og i Havstokken. Førstnævnte Baad gik ud, men da Skibets Besætning vægrede sig ved at gaa fra Borde, opankrede Redningsbaaden ved dette og forblev der i 1¼ Time, hvorefter den gik til Land. Den tiltagende Sø satte i de følgende 5 Timer Damperen, der var strandet ca. 400 Meter fra Land, saa langt ind, at den til sidst stod kun 80 Meter fra Havstokken. Ved Raket tilvejebragtes da Forbindelse, og 28 Mand bragtes ind ved Redningsstolen, medens Kaptajnen, der var syg, ikke vilde følge Mandskabet, og uagtet Skibets Styrmand og to af Fiskerne noget efter lod sig hale ud til Skibet, og endelig noget efter en Læge blev bragt ud, var Kaptajnen dog ikke til at formaa til at forlade sit Skib. Styrmanden bestemte sig da til at forblive hos ham ombord, medens de øvrige atter halede i Land. To Dage efter, — den 21. ved Middagstid — bestemte endelig Kaptajn og Styrmand sig til at gaa fraborde, og de bragtes da ind i Redningsbaaden.

Skibet blev staaende paa Stranden, og Bjergningsmandskabet, dels af Kystbeboere dels fra Bjergningsdamperne, befandt sig ombord, da disse den 18. Novbr., paa Grund af SW Storm med høj Sø, der fik Skibet til at vælte sig, maatte tilkalde Hjælp for at komme iland. Klokken var 3 om Natten, og der tændtes Strandingslys. Redningsstolen sattes atter i Virksomhed, og ved denne førtes 10 Mand ind. Der var saaledes ialt bjerget 40 Mennesker fra Vraget.

Den 20. Februar 1920 strandede 3m Skonnert »Kamma« af Svendborg i Nordøstlig Storm og Snetykning paa Nordsiden af Skagens Rev. Skibet var omtrent kænret. Mandskabet sammenkaldtes hurtigt, og den nye store Motorredningsbaad fra Skagens Havn sattes ud og gik den milelange Tur Øst og Nord paa ud til Ski-

bet. Vandstanden paa Skagens Rev var saa lav, at det viste sig umuligt paa vanlig Maade at komme op til Havaristen i Læ af denne, og ydermere gik Redningsbaaden to Gange paa Grund trods den høje Sø. Man maatte da gaa til Luvart, og det lykkedes at faa »Kamma« Mandskab, der hang i Fokkevantet og derfra maatte fire sig ned, heldigt i Redningsbaaden, der derefter stod hjemad over Revet. Paa denne Tur huggede Motorbaaden to Gange igennem og tog Søen over, men Motoren arbejdede udmærket, og man indkom heldigt i Havnen. De Forventninger, man har stillet til denne nye — og største — af vore Motorredningsbaade, maa efter denne haare Tur siges at være fuldt indfrie, til Ære for Konstruktører og Redningsmandskab.

Paa Bornholm indtraf den 31. Marts 1920 ved Snogebæk en Stranding, ikke stor af Omfang ved Skibets eller de Reddedes Antal, men af Interesse ved den Uforsagthed, hvormed det bornholmske Redningsmandskab greb Sagen an. Kl. 8 om Aftenen observeredes paa Havet mod Syd under Sydvest Storm et Blus, der formentes at hidrøre fra en Stranding. Da man kunde skønne, at Strandingen var sket paa et saadant Sted af Revet, at Redningsbaaden ikke vilde have Vand nok, og da Raket ikke kunde naa derud, skulde Hjælp synes at være umulig at bringe. Redningsmandskabet bemandede imidlertid en Fiskerbaad, og roede med Besvær ud til Stedet hvor det viste sig, at en Halvdæksbaad, »Norden« af Gudhjem, paa ca. 4 Tons, laa kænret over med Søerne brydende over sig. Besætningen, 2 Mand, blev optagne i Fiskerbaaden og heldigt landsatte.

Iblandt de i Aarets Løb indtrufne ialt 30 Strandinger har vi anført de forannævnte som særlig bemærkelsesværdige, men de øvrige kunde forsaa vidt hver for sig være berettigede til at omtales. Ikke blot ved det relativt stort Antal Menneskeliv, som Redningsvæsenet har frelst — ca. 30 flere end Gennemsnittet —, men ogsaa ved det relativt store Antal Gange Raketapparaterne har været i Funktion, er Aaret blandt de ualmindelige. Ydermere har Redningsapparaterne i ikke mindre end 55 Tilfælde været i Bevægelse ved Lejligheder, hvor man enten befrygtede, at Stranding vilde ske, eller hvor Fiskerbaade var nødstedte.

Naar det danske Redningsvæsen den 26. Marts 1922 fejrer sin 70-aarige Bestaaen, vil det efter menneskelig Beregning kunne se tilbage paa en Virksomhed, der har bragt mere end 10,000 Sømænd og Søfarende Liv og Frelse, og derved spredt Lykke i utallige Hjem Verden over. Bedre Belønning end dette Resultat vil næppe ønskes af denne Institution, der i aldrig trættet Aarvaagenhed til Menneskehedens Gavn ikke blot har indlagt sig selv Fortjeneste i en Udstrækning, som næppe kan maales, men tillige bragt sit eget og Danmarks Navn ud over Verden paa en Maade, der hævder den danske Marines og Sømandsstands gamle Traditioner.

E. M.

FRA FREMMEDE MARINER.

Det svenske Panserskib »Drottning Victoria«.

Den 12. Juli 1915 lagdes i Sverige Kølen til det andet hos Gøtaverken bestilte Panserskib af »Sverige«-Typen og den 15. September 1917 løb »Drottning Victoria« af Stabelen i Nærværelse af Kongen, Dronningen og Repræsentanter fra Orlogsflaaden og med alle brugelige festlige Formaliteter.

Mange Vanskeligheder har der været at overvinde under Skibets Bygning, ligesom ved Søsterskibet »Gustaf V«, der bygges i Malmø. For Størstedelen anvendtes svensk Materiale, men meget maa dog hentes fra Udlandet, og under Krigen stødte man paa den ene Vanskelighed efter den anden i at faa disse Leverancer, saa Skibets Bygning blev meget forsinket.

For nylig er man kommen saa vidt med Skibets Bygning, at det har hejst Kommando og er afgaaet paa Prøvetogt; først blev der foretaget nogle Maskinprøver i Rivøfjord, og derefter er Skibet afgaaet til Sundet for at afholde Løb paa den maalte Mil og foretage Skydeøvelser.

»Drottning Victoria« har Turbinemaskiner af ny Konstruktion, hvormed Turbinernes 3600 Omdrejninger pr. Minut omsættes til 200 Omdrejninger paa Skrueerne. Skibet bliver betydelig mere økonomisk i Drift end »Sverige«, og med Maskinernes 30,000 Hestekræfter kan man komme op paa 23 Knob.

Det ny Panserskib er 1 Meter længere end »Sverige«. Det maaler mellem Stevnene 121⁶/₈ Meter, er 18⁶³/₈ Meter bredt og har 6²⁵/₈ Meter Dybgaaende. Deplacementet er ca. 7000 Tons. Armeringen bestaar af fire 28 cm. Kan., otte 15 cm., seks 75 mm. og to 57 mm. Kan. samt to 45 cm. Torpedorør i Bredside.

Dronningen har skænket Skibet et Silkeflag og Vimpel og sit Portræt til Chefens Salon.

Der bygges nu i England Aeroplaner af en ny Type, der i første Række bestaar af et langt, let Skrog, stærkt nok til at flyde paa Vandet, men ogsaa til at vage i høj Sø som et oceangaaende Skib.

Det er Meningen, at disse ny Flyveskibe skal følge med Flaaden og blive sammen med den, som ethvert andet Overfladeskib. De bliver saa sødygtige, at de ikke behøver et Moderskib, og de kan holde Søen i Uger og maaske i Maaneder.

Naar de ikke flyver forud for Flaaden som Spejdere, kan de følge med de andre Skibe drevet af deres Luftpropeller, hvorfor de tillige er udrustet med Ankre, Lanterner og Taagehorn etc.

Den store Damper »Jupiter« ombygges for Tiden i Amerika til Moderskib for almindelige Aeroplaner med Plads til ialt 30 Maskiner. Platformen ligger 56 Fod over Vandlinien og strækker sig fra for til agter i en Længde af 525 Fod; midtskibs er Bredden 65 Fod. Flyvemaskinernes Hangar findes under Dækket og pr. Elevator kan de bringes op paa Platformen. Her findes de nødvendige Apparater til Flyvemaskinernes Start samt Landing under Fart samt store Kraner til at hejse dem om Bord.

De 6 ny amerikanske Slagkrydsere faar Navnene »Constellation«, »Constitution«, »Lexington«, »Ranger«, »Saratoga« og »United States«. De kommer til at koste 23 Mill.

Dollars pr. Stk., og bliver de kraftigste Krigsskibe, som indtil nu er bygget. Deplacementet bliver 43,500 Tons, Længden 874 Fod, Hovedarmeringen er paa otte 16 Tom. Kanoner, og den sekundære Armering sejesten 6 Tom. Kanoner. Maskinerne bestaar af 8 elektriske Motorer, der udvikler 180,000 H. K., og Farten er 33¹/₂ Knob. Saa mange Hestekræfter elektrisk Energi er nok til at forsyne en By som København med Lys og Kraft eller tilstrækkelig til 50 af de største Handelsskibe.

I De Forenede Stater bygges ogsaa 6 Undervandsbaade paa 2000 Tons, 300 Fod lange. Over Vandet bliver Farten 20 Knob og under Vandet 10 Knob. De faar en meget stor Aktionsradius og skal kunne ledsage Flaader under praktisk talt alle Forhold. De faar efter Sigende en stor Modstandskraft overfor Lybvandsbomber.

Kølen til det japanesiske Kampskib »Nagato« blev lagt i 1917, men Skibet er først bleven færdigt i Aar. Det næste Kampskib »Matsu« er snart færdigt, og til de to sidste af denne Klasse, »Kaga« og »Tosa« blev Kølen først lagt for et Par Aar siden. Heller ikke i Japan har man saaledes opgivet at bygge store Krigsskibe.

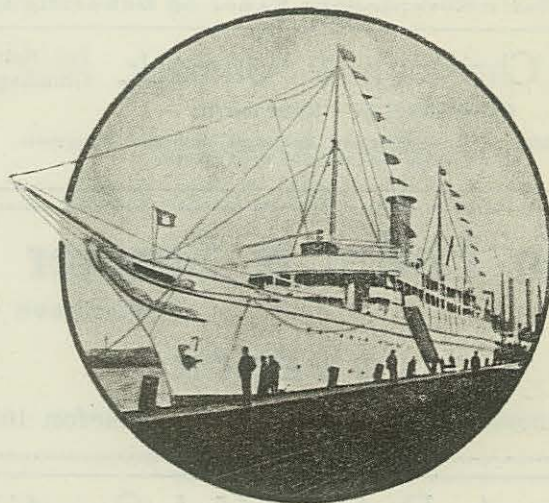
»Nagato« er det første japanesiske Kampskib, der er bygget efter Jyllandsslaget, og hvor man har udnyttet Erfaringerne fra Slaget, idet særlig den underste Del af Skroget er forstærket af Hensyn til Torpedoskud.

Skibet er paa 32,000 Tons, Panseret er 40 cm. tykt, og Dækket er, særlig over Magasinerne, betydelig forstærket for at modstaa Luftbomber.

Dimensionerne er 660 × 95 × 30 Fod, Armeringen bestaar af otte 16 Tom. Kanoner, anbragt parvis i 2 Taarne for og 2 agter. Projektilet vajer 2460 pound og Mundingshastigheden er 250 Fod pr. Sek. Desuden er der tyve 5¹/₂ Tom. Kanoner i Bredside, noget Luftskyts og 8 Torpedorør. Skibet drives af Turbiner, og Farten bliver 23 Knob.

Efter at man i Italien har fuldført de 3 Spejderkrydsere paa 34 Knobs Fart, samt nogle Destroyers, paa hvis Bygning man begyndte før Krigen ophørte, omfatter det italienske Byggeprogram kun 1 a 2 Krydsere, hver paa 5000 Tons, 6 Destroyers, 4 mindre U-baade og nogle andre Skibe.

Man har helt indstillet Bygningen af Kampskibe, og »Leonardo da Vinci«, som sank efter Eksplosion i Taranto i August 1916, er bleven hævet og skal nu omdannes til Olie-tankskib.

Til

Marineforeningens Medlemmer!

Som Dhrr. Medlemmer vil se af Foreningens Meddelelse andetsteds i Bladet, er der truffet et Arrangement med undertegnede, hvorefter jeg har overtaget Administrationen af „UNDER DANNEBROG“S Annonceafdeling. Ved denne Overenskomst er det blevet Foreningen muligt at udsende Bladet i det tidligere gode Udstyr og i et forøget Sideantal, hvorved Bladet skulde præsentere sig i en Skikkelse Foreningen værdig.

Men da denne Overenskomst er i højeste Grad baseret paa Medlemmernes Støtte i Form af Annoncer i Bladet, anmoder jeg ærede Medlemmer Landet over — og der er jo en Mængde Forretningsdrivende blandt Foreningens Medlemmer — om at tilsende Bladet en Annonce til Støtte for den ny Ordning. Annoncerne tegnes for et Aar = 12 Gange, og man vil efter nedenstaaende lille Prislister selv kunne vælge Størrelsen.

Ærbødigst
O. KONGSBY.

Adresse: „Under Dannebrog“s Expedition, Frederiksborggade 12, København K.

No. 1.
Kr. 20.00 pr. Gang.

No. 3.
Kr. 10.00 pr. Gang.

No. 5.
Kr. 7,50 pr. Gang.

No. 4.
Kr. 15.00 pr. Gang.

No. 2.
Kr. 10.00 pr. Gang.

J. S. V. WEILBACH

Grundl. 1799. - Kgl. Hoflever.
Niels Juelsg. 6. - Tlf. 1220.

Reglementerede Flag og Vimpler.

Leverandør af Marineforeningens Faner og Dekorationsflag.

Det Døckerske Telt-
og Pavillonbyggeri

Christoph & Unmack,
Callisensvej 31 - København.

Telf. Helrup 301
Grundlagt 1882

Leverandør til Krigs- og Marineministeriet, Røde Kors, Hospitaler og Sygehuse.
Tilkendt mange Guldmedailler og Ærespriser.

Jacob Holm & Sønner

Strandgade 4

Kjøbenhavn C.

Tougværk

Telegr.: Holmssønner

Telefon 1611

Dansk Rekyllriffel Syndikat

Rekyllvej, Frihavnen

Telefon Central 10,045 - 10,065

Geværer — Pistoler.

Konservesfabriken „DANICA“ ved Cornelius Stau
Kronprinsessegade 14

Fineste Fabrikat af Grønt- og Rød-Konserves.

Provierede »Danmark-Ekspeditionen«, »Kaptajn Mikkelsen«, »Kaptajn Kock« samt flere andre
arktiske og videnskabelige Ekspeditioner. — **Leverandør til Marinen.**

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: »Dannemora«, »Special Dannemora«, »Dora og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. - Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkol
och dynamoborstar, lämpliga för alla
i marknaden förekommande apparater
och maskiner. Begär offert.

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark.
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske Marine.

Forlang færøske Fiskeboller

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJAN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR:
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE V.
MAJ.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL.

ORDENSDEKORATIONER.

Vort Medlem, Grosserer *L. Tilly*, er af den franske Republiks Præsident bleven dekoreret med Ordenen: »Officier de Instruction publique«.

Vore Medlemmer, Løjtnant *L. C. F. Lüdemann* og Løjtnant *L. Ulrichsen*, er af *H. M. Kongen* benådede med Dannebrogordenens Ridderkors.

HELGOLANDSDAGEN DEN 9. MAJ 1921.

Paa 57-Aarsdagen for Slaget ved Helgoland har Marineforeningen ved Næstformanden nedlagt en Laurbærkrans med dannebrogfarvede Baand paa Admiral Suensons Monument i Nyboder.

MARINEFORENINGENS 8DE SENDEMANDSMØDE DEN 5. MAJ 1921.

Meget mod sin Vilje havde Hovedbestyrelsen iaar set sig nødsaget til at skille Aarets to største Foreningsbegivenheder, — Sendemandsmødet og Stiftelsesfesten, der af Hensyn til de Tilrejsende er vedtagne at skulle foregaa saavidt muligt samme Dag og helst en Søndag, — fra hinanden. De fortvivlede Lokaleforhold i København maa bære Skylden for denne Kalamitet. Trods aarelang Forudbestilling af Studenterforeningens Lokaler til den sidste Søndag i April, viste det sig dog umuligt at faa disse, og man saa sig derfor i den beklagelige, og for mange Sendemænd højst besværlige, Nødvendighed, at skille Aarets største Foreningshændelser ud fra hinanden i to paa hinanden følgende Dage.

Des mere maa man derfor glædes ved at kunne notere, at ikke blot mødte en Mængde af de kendte Ansigter fra Provinskredsene frem, men ogsaa mange nye Ansigter fra de nye Kredse, Vidner om Foreningens Væxt. Der var mødt Sendemænd fra 16 af 32 Kredse foruden Københavns-kredsen, og 100 Delegerede var tilstede. Ikke destomindre finder vi her Anledning til at udtale en Beklagelse over, at et lignende Antal Kredse trods Hovedbestyrelsens forlængst udsendte Indvarsling til Aarsmødet, end ikke havde fundet Anledning til at indsende Meddelelse om Forfald, eller i hvert Fald indsendt en saadan saa sent, at man først modtog den Dagen før Sendemandsmødets Afholdelse. Dette bør af Hensyn til den Betydning der ligger i, at alle Kredsene

Repræsentanter mødes og lærer hverandre at kende, ikke gerne ske oftere, Forfald er selvfølgelig en ærlig Ting, — det er ikke alle, hvem det passer at afse de Dage, som Turen herind tager, og som yderligere iaar vilde kunne ofre en Dag mere paa Grund af vore Lokalevanskeligheder, — men Anmeldelse bør finde Sted indenfor rimelig Tid.

Maatte vi end saaledes savne mange, hvis Ansigter vi gerne havde set, saa var det dog en anselig Forsamling, der var mødt frem, da Hovedforeningens Næstformand, Grosserer *K. L. E. Jensen*, efter at have budt Velkommen udtalte en Beklagelse af, at Formanden, Kommandør *Maa-gaard*, desværre ved Sygdom var forhindret i at præsidere.

Til Dirigent valgtes dernæst med Akklamation Ingeniør *Konow*, der konstaterede Generalforsamlingens lovlige Indvarsling og samtidig paa Hovedbestyrelsens Vegne udtalte en Beklagelse af, at man havde været tvunget til at udskyde Mødet til nogle Dage ind i Maj.

Næstformanden aflagde derpaa Aarsberetningen: Der er fra flere Sider udtalt Ønske om at afholde Sendemandsmøde og Stiftelsesfest i to paa hinanden følgende Dage, — altsaa ikke som ifjor paa *een* Dag, — idet der ved denne Deling gaves de Delegerede længere Tid til at være sammen, og iaar er dette altsaa sket, omend ved Tilfældets Magt. Som et glædeligt Bevis paa Foreningens Væxt i det sidste Aar kan vi notere 108 nye Medlemmer, og Marineforeningen er derved naaet til at være den næststørste af de saakaldte Soldaterforeninger i Landet, og tæller nu op imod 4500 Medlemmer. Det svundne Aars største Begivenhed var Genforeningen med det gamle Land, og denne fejredes af Marineforeningen og de danske Soldaterforeninger ved den storstilede Fest paa Stadion, der overværedes af *H. M. Kongen* og den kongelige Familie og af en stor Mængde Veteraner fra Danmark, Norge og Sverige. Næstformanden rettede en særlig Tak til Marineministeriet, der med største Imødekommenhed havde stillet den mægtige Flagmast paa Stadion til Foreningens Raadighed, og udkommanderet Skandsevagt til Paradering, og henvendte en Tak til de mange af Marinens Underofficerer, der frivilligt have bistaaet ved Festen. Marineforeningen bemærkede med særlige Glæde og Paaskønnelse, at vi i Spidsen for vore to Flag ved Processionen paa Stadion havde Helgolandforeningens gamle Splitflag, der bares af den, der var mest værdig dertil, Helgolandsveteranen, Krigsassessor *Lund*, der var tilstede ved Sendemandsmødet.

I Samarbejde med Soldaterforeningerne har Marineforeningen haft sin Del i Rejsningen af den mægtige Flagmast paa Dybbøl Banke, og Foreningen er glad ved at have kunnet bidrage til denne smukke Tankes Realisation, saaledes at Splitflaget nu videnom vidner om, at Ret atter gaar frem for Magt paa ældgammel dansk Jord.

Der rettedes atter en Tak til Foreningens Æresmedlem, Godsejer *Schou* til Palsgaard, for den uforglemmelige Fest, denne den 21. August 1920 afholdt ombord i Fregatten »Jyl-

land« ved Juelsminde for ca. 100 Veteraner, særlig fra det genvundne Land. Det havde været Formanden en særlig stor Glæde at kunne overrække Godsejeren som Gave fra Foreningen det Splitflag, som det ved kgl. Resolution var blevet tilladt denne at føre paa Fregatten Jylland, saa længe denne var i hans Eje, en Tilladelse, der, saavidt vides, aldrig før er givet. Og ogsaa ved denne Lejlighed havde Marineministeriet med største Velvillie stillet Skibe og Materiel til Raadighed til Veteranernes Transport.

Det efter Juelsmindefesten afholdte Møde af samtlige Kredsformænd i Horsens havde været vellykket i alle Maader, kun havde Tiden ikke tilladt at uddybe forskellige Spørgsmaal, som det vilde have været af Interesse at have faaet behandlet indgaaende, men Mødet havde været meget gavnligt ved at bevirke, at et meget stort Antal af Formændene og de Delegerede havde lært hinanden at kende, og forhaabentlig vil ad Aare saadanne Møder kunne finde Sted igen.

Som det tredje og sidste Led i Genforeningsfestlighederne maa nævnes Folketoget til Amalienborg paa H. M. Kongens Fødselsdag den 26. September. Marineforeningen deltog med Hovedforeningens og Lokalkredsens Bestyrelser med de respektive Flag, og henved 500 Medlemmer sluttede sig til disse, deriblandt Lokalkredsens Æresmedlem, den 91-aarige Veteran, Rentier *Clausen*, der tappert holdt ud, baade under Marschen og under den lange Ventetid paa Amalienborg.

Marineforeningen var repræsenteret ved Hoved- og Lokalforeningsbestyrelserne ved den af Marineministeriet den 12. November i Holmens Kirke afholdte Mindegudstjeneste i Anledning af 200-Aars Dagen for Tordenskiolds Død, ligesom Bestyrelsesmedlemmer, sammen med Ministeriets og den norske Kolonis Repræsentanter, henlagde Kranse paa Tordenskiolds Sarkofag og Statue. Ved den af Marineforeningen arrangerede Festforestilling i det kgl. Teater havde Foreningen tilstillet den norske Legation og Marinens højeste Autoriteter Billetter, ligesom ogsaa Repræsentanter for den norske Koloni i København. Fra alle de nævnte havde man modtaget venlige Takskrivelser.

I Aarets Løb er der startet nye Kredse, en i Næstved ved Byens eget Initiativ og med Prokurist P. Drewsen som Formand, en i Hirtshals med fhv. Dykker, Materialbestyrer P. Jensen som Formand. Ved Starten af sidstnævnte Kreds har Medlem af Hovedbestyrelsen, Fabrikant Im. Stuhr, Aalborg, hvis varme Interesse for Foreningen aldrig svigter, været behjælpelig, og Kredsen talte ved Starten ikke mindre end 72 Medlemmer.

I Aarets Løb har Kaptajnerne af Marinen, Sinding, Thiele, Pade og Ipsen velvilligst holdt Foredrag over forskellige maritime Emner i Kredsene. Ligeledes har Grosserer Vald. Schou og Arkitekt Marston holdt Foredrag Landet over, ligesom Fabrikant Johnsen og Bankfuldmægtig Nath har ydet værdifuld Assistance paa Rejserne til Kredsene. Idet Formanden betonedede det stærkt samlende Moment i Foredragsvirksomheden, rettede han en varm Tak til D'Hrr., som stedse havde været beredte til at rejse ud, naar der kaldtes paa dem.

Af Gaver har Foreningen modtaget 6000 Kr. fra Dansk Dampskibsrederiforening, hvilket Beløb, sammen med de blandt Medlemmer indsamlede 2600 Kr., har bidraget til at bringe Medlemsbladets Status paa Fode. Næstformanden bragte Giverne en hjertelig Tak for deres Velvillie, og takkede ligeledes Fabrikant Im. Stuhr, Aalborg, for en Gave af 20,000 trykte Foreningsemblemmer, der sælges til Medlemmerne og anvendes paa disses Postsager, og til Direktør, Kaptajn M. Schmidten for en stor Mængde Blade og Tidsskrifter, der er sendte til Marinehospitalet.

Næstformanden omtalte derpaa Foreningsbladet »Under Dannebrog«s Virksomhed og den Forandring i Bladets Annonceordning, der har fundet Sted, og som gennem den

i Aprilnummeret skete Publication vil være Medlemmerne bekendt.

Fra Marineministeriet har Foreningen modtaget Skrivelse med Tilladelse for Medlemmerne til at overvære det af Ministeriet under Kommandør Scheels Præsidium arrangerede Idrætstævne i Dagene 12.—14. Maj 1921. Tilbudet er med Tak modtaget, og Foreningen udsætter med Ministeriets Samtykke 3 1ste Præmier og 1 2den Præmie i 4 Idrætsskasser. Præmierne bestaar i Sølvbægre med Foreningens Emblem og Inskription.

Foreningens Sekretær, Overretssagfører P. Kjær, oplæste derpaa Regnskabet, der er revideret, og for Hovedforeningens Vedkommende balancerer med 9636 Kr. 02 Øre, for Medlemsbladets Vedkommende med 31,674 Kr. 16 Øre, medens Status pr. 1. Januar 1921 er 10,145 Kr. 76 Øre. Efter nogen Diskussion om enkelte Posters Placering gaves enstemmig Decharge.

Fra Marineforeningens Skyttelav var der ved dennes Formand, Fabrikant *Schultz*, indkommet Forslag vedrørende Foreningens Byggesag, til hvilken Skyttelavet har stillet et Beløb af 500 Kr. til Disposition som første Bidrag, og fra Hr. *Hjallund-Petersen*, Nyborg, var der fremsendt Forslag om en »Marinedag« med Indsamling til Fordel for et »Marinehjem«. Om Forslagene udspandt der sig en ret lang Diskussion, i hvilken deltog D'Hrr. *Schultz*, *Buchgreitz*, *Holm*, *Biering-Petersen*, *Schoustrup*, *Marston*, *Stuhr* og *Dr. Klubien*.

Man skred herefter til Bestyrelsesvalg. De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, *K. L. E. Jensen*, *Ewald* og *Schou* genvalgtes med Akklamation. D'Hrr. *Brunckmann* og *Bilde* ønskede ikke Genvalg, og i disses Sted foreslog Hovedbestyrelsen at vælge D'Hrr. *Grosserer Henriksen*, Aarhus, som Repræsentant for Jylland i Havnefoged Bildes Sted, og Arkitekt *Marston*. Begge valgtes ligeledes med Akklamation, hvorefter Næstformanden rettede en varm Tak til de afgaaede Bestyrelsesmedlemmer for deres Arbejde i Foreningens Tjeneste, og da Havnefoged *Bilde* var den eneste af de afgaaende, der var tilstede, rettedes Takken særlig til ham, for den fortrinlige Maade hvorpaa han i en Aarrække har ledet Grenaakredsen som dennes Formand, med en aldrig svigtende Interesse, der formaaede at gøre denne Kreds til en Monsterkreds, hvor hans samlende Eyne og alle Medlemmernes varme Interesse har givet sig de smukkeste Udslag. Forsamlingen sluttede sig med Bifald hertil.

Udenfor Dagsordenen talte Telefonmester *Buchgreitz*, Odensekredsens Formand, om Betegnelsen og Anvendelsen af vort Flag.

Med en Tak til Sendemændene og Dirigenten afsluttede derpaa Næstformanden Mødet, og man kunde derefter tage fat paa Aftensbordet og Kaffen.

Formanden for den nye Hirtshalskreds, Materialbestyrer P. Jensen, fortalte meget morsomt om Indvielsen af Kredsens Minebøsse, — thi en saadan har den unge Kreds alt anskaffet og faaet et betydeligt Beløb i. Vi nærer ingen Tvivl om, at denne Formand vil forstaa at samle sin Kreds om sig paa rette Maade, — og vi glæder os til at høre Nyt derfra. Hr. Jensen er sikkert den rette Mand paa rette Sted, han har den varmeste Interesse for vor Sag og det skulde ikke undre os at høre, at Kredsen i Løbet af kort Tid har fordoblet sit Medlemsantal. Vi ønsker den Held og Lykke i alle Maader.

Under Kaffen forevistes en Del af Københavnskredsens Lysbilleder fra Marinens og Foreningens Liv, og disse Billeder vakte, som saa ofte før, megen Glæde, idet de paa udmærket Maade giver en Opfriskning af mange gamle, fælles Minder fra Tjenestetiden tilsøs, og samtidig illustrerer mange af de Episoder af Foreningslivet herinde og ude i Kredsene, der paa rette Maade smeder Leddene i den Kæde, der snart omspænder hele vort Land.

Saa kom Udskejning overalt, men inden Køjerne pebes ned, var der endnu en Del Ender, der skulde spindes, og Passiaren gik livligt overalt imellem Sendemændene, der holdt ud til Hundevagten, — og et Stykke ind i denne.

E. M.

MARINEFORENINGENS STIFTELSESFEST D. 6. MAJ 1921.

Aarene løber hastigt. — 8 Gange har vi nu været samlede til Stiftelsesfest under Splitflaget og Foreningsmærket, — og hver Gang har vistnok de fleste af os syntes, at denne sidste Gang dog var bedre end den foregaaende, hvor vellykket end denne havde været. Der maa i dette Symptom, der efter Udtalelser af talrige Deltagere er fælles for saare mange af disse, ligge et Bevis paa, at der er Livskraft i vort Arbejde, at vi skrider støt fremad, og at Gentagelsen ikke i sig selv rummer Svækkelse. Tværtimod. Naar vi mødes til Stiftelsesfesten efter tilendebragt Sendemandsmøde ved vi altid, hvad Aaret har bragt vor Forening, — om der var Held ved Arbejdet eller ikke, — og denne ottende Gang adskilte sig ikke fra sine Forgængere ved den gode Bevidsthed om et godt Aar, — efter Arbejdet kom nu Underholdningen, som man bedre kunde nyde efter vel tilendebragt Gerning. Og saadan tror vi fast paa, det vil gaa fremad Aar efter Aar, alt eftersom vort Formaal og vort Arbejde kendes i stedse videre Kredse.

Atter denne Gang kunde vi saaledes med rolig Samvittighed tage fat paa, hvad Stiftelsesfesten bød, og Studenterforeningens lille Sal var fyldt til sidste Plads, da Næstformanden, Grosserer K. L. E. Jensen, i Formandens, Kommandør Macgaards Fraværelse, bød den store Forsamling Velkommen. Saa lød det: »Klar ved Flaget«. — »Hejs Flaget«, medens Hovedforeningens Flag gik tilvejs til Honnørmarskens Toner og »Kong Kristian« tonede, og Festen var indledet paa rette Maade og efter vor Skik. Efter nogle indledende Ord gav han derpaa Ordet til Forfatteren, Hr. *Holger Rosenberg*, der havde lovet at tale over et saa interessant Emne som »Ø. K., et Verdensforetagende«. Utvivlsomt er dette et Objekt, der maa antages at have alle Danks varmeste Interesse, og Forventningerne til Foredragsholderen var ikke smaa, — de blev ikke skuffede. Hr. *Rosenberg* er en vidtbereist Mand, der med sjælden Intelligens og vidt aabne Øjne har været snart sagt paa ethvert Sted af Jorden, hvor der er noget at se, og man vil vel forstaa, hvad han formaaede at berette om denne enestaaende danske Virksomhed, der strækker sine Arme om den ganske Klode, alt sammen skabt ved én dansk Mands Genialitet og enestaaende Energi og Arbejde. Etatsraad, Excellencen H. N. Andersen. I store Træk oprullede Hr. *Rosenberg* »Ø. K.«s Historie fra dengang den unge Andersen i sine Drengaar i Nakskov med vaagne Øjne fulgte de store Sejlere, der løb ind og ud af Fjorden, og drømte de Drømme, som saa mange unge Danske har drømt i Ungdommen, om fjerne sollyse Strande hvor Lykken boede og Rigdommen ventede, — og som nogle af dem har formaaet at realisere.

Ganske naturligt formede Foredraget sig som en Hyldest til den Mand, der har skabt »Ø. K.« og som saa forholdsvis faa af os kender af Udseende, fordi Viljen til Ube mærkelighed er et af hans Særkender. Gennem Lysbilleder og ved Tal illustreredes for vore Øjne og vore Tanker »Ø. K.«s Historie fra dengang Andersen & Co. stiftedes i Bangkok den 1ste September 1884, om Andersens Samarbejde med den storstilede Siameser, Kromatah. — om Paabegyndelsen af Teaktræhandelen, der allerede før Stiftelsen af Firmaet, ved Andersens Forudseenhed var indledet ved »Thoon Kramom«s — det tidligere siamesiske Skoleskibs, Rejse under Andersens Kommando med udelukkende siamesisk og malajisk Besætning til England, hvor denne første Teaktræladning afsattes til gode Priser, — en Sømandsdaad af Rang. Virksomheden voxede og voxede ved stadig anspændt Arbejde og under en Konkurrence, der ikke var af de blideste, — og stadig resulterede Arbejdet i Fremgang og Indflydelse. Der indledes Kystfart paa Malakkas Østside, anlagdes Gummy- og Kokosplantager, stiftedes nye, underordnede Selskaber, hvis Forgørelser naaer til det nordlige Mantschuri, hvor den kinesiske Bonde med sine primitive Redskaber dyrker Jorden og høster de Sovabønner, der med »Ø. K.«s store Motorskibe bringes hjem til Danmark til Forarbejdning i den mægtige Fabrik ude paa Islands Brvgge. Om »Ø. K.«s Indflydelse paa den danske Motorskibsvgning fik man ogsaa indgaaende Besked, og dermed ogsaa om disse Skibstypers Indvirkning paa Verdensskibsvgningen. Men det vilde føre for vidt at fordybe sig i alle de Ting, som »Ø. K.« omspænder, — vi kan kun samles i Ærefrygt for den enestaaende Kraft hos den Mand, hvis Daad

har bevirket saadanne Virkninger i vort hele økonomiske Samfundsliv, som aldrig før, og af hvilke Sporene kan følges ud til vort Lands yderste Grænser i øget folkelig Velstand, og dermed ogsaa i statslig.

Det kom som en ganske naturlig Afslutning paa dette glimrende Foredrag, da Hr. *Rosenberg* tilsidst opfordrede Forsamlingen til at synge »Du danske Mand af al din Magt«, — og der var Klang og Kraft i Tonerne. Det er altid opbyggende at høre om en Mand og hans Daad til alles Gavn, — en Mand, hvis Valgsprog altid var dette: »Den sikreste Maade at erhverve sine Rettigheder, er at udføre sine Pligter«, — og som, som faa andre, stedse har bevaret den varmeste Kærlighed til sit Fædreland, det han ikke mindst viste under Verdenskrigen.

Saa begav man sig op i den store Sal, der var festligt smykket med Flag paa Længdevæggen, medens paa Endevæggen det store Foreningsemblem dannede Dekorationens Midtpunkt. Det var festligt og stilfuldt. Efter at alle havde fundet deres Pladser, bød Næstform. Velkommen til Bordet, og indledede med at udbringe et af nifoldige Hurra besvaret Leve for H. M. Kongen, til hvem der var afsendt et Hyldesttelegram, paa hvilket der senere paa Aftenen indløb saalydende Svar:

*Bringter Medlemmerne min hjertelige Tak og Hilsen.
Christian R.*

Man sang derefter den Sang »Til Danmark«, der findes gengivet andetsteds i Bladet, hvorpaa de officielle Talers Række indledes med Kaptajn *H. Ewalds* Tale for Foreningens Protektor, H. K. H. Prins Valdemar, der modtoges med kraftige Hurra. Til Prinsen var der afsendt Telegram, paa hvilket der indløb følgende Svar:

Hjærtelig Tak til Marineforeningen for den venlige Tanke for mig ved Stiftelsesfesten. Jeg sender dem alle en venlig Hilsen og mine bedste Ønsker.

Valdemar.

Hr. *Axel Thiess* talte for Marineforeningens Trivsel i Vendinger, der, om man ikke saa godt vidste det forud, for enhver vilde røbe denne vor tro Vens Kærlighed til Søen lige fra de unge Dage, og hans Ord modtoges med et Bifald, der delte hans Følelser.

Næstformanden i Lokalkredsen, Arkitekt *Marston*, fik derefter Ordet for at anmode Medlemmerne om at gøre sig bekendte med Indholdet af den lille Pakke, der forsvnet med Foreningens Emblem, laa ved deres Kuvert. Pakken viste sig at indeholde en plastisk Fremstilling af Forenings-emblemet udført i Gips, og indrettet til at hænge paa Væggen eller bruge som Brevpresser. Med Platten fulgte en Sang, der paa lagde Fstedeltagerne herfra og ude fra Landets Kredse at virke for Udbredelsen af Platten hos samtlige Medlemmer og disses Bekendte, idet alle derved indirekte gav et Bidrag til Foreningens Fond. Platten gjorde megen Lykke, og vi haaber, at Bestillingerne vil indgaa fra hvert eneste Medlem. Andetsteds i Bladet bringer vi en Gengivelse af Platten og en Anvisning for dens Anskaffelse.

Næstformanden i Lokalkredsen talte derpaa, idet han gik ud fra det Foredrag, vi havde hørt, for Orlogsmarinen og Handelsmarinen og disses Samvirken fra tidligere Dage og indtil nu, og udtalte Haabet om, at Erkendelsen af begges Betydning for Land og Folk stedse maatte vinde i Klarhed i større og større Kredse, — deri laa den betydningsfuldste Del af vor Forenings Opgave.

Stabslæge i Marinen, *F. Jacobsen*, holdt derpaa en fortræffelig Tale for Hr. *Holger Rosenberg* som den vidtberøjste Mand og udmærkede Taler og Forfatter, og Talen modtoges med stærkt Bifald. Hr. *Rosenberg* kvitterede ved at udtale sin Glæde ved at være i Marineforeningen for første Gang og forhaabentlig ikke sidste Gang, — en Forening, hvis Formaal og Virken han tillagde den største Betydning, — og foreslog derpaa Forsamlingen at mindes alle de danske Pionerer fra Søfartens og Handelens Omraader, om hvem vi i Aften havde hørt saa meget, og for hvem Hiemkomsten til Fædrelandet engang i Tiden efter vel udført Arbejde stod som Maalet. Forsamlingen benyttede Leiligheden til efter Talent endnu engang at hylde Hr. *Rosenberg* som en Tak for hans Foredrag.

Kgl. Vejer og Maaler *Durhaug* fra Ringsted, der hører til vore mest trofaste Medlemmer, der ikke skver Rejsebesværligheder for selv et faa Timers Ophold i København, og heller ikke denne Gang udeblev, talte i smukke Ord for Fædrelandet og Flaget, og Havneassistent *Hansen* henvendte en Tak til Lokalkredsens og dennes Skyttelavs Bestyrelser for det Arbejde til Medlemmernes Glæde, som disse udfører.

Hr. *Hauch* udtalte Ønske om, at de mange gode Sange, der i Aarens Løb var skrevne til Stiftelsesfesterne, maatte

udkomme som et Tillæg til vor Sangbog, et Ønske, som Bestyrelsen haaber snart at kunne imødekomme.

Fabrikant J. Schultz talte smukt for Lokalkredsens Besyrelse, og Formanden for den nystiftede Hirtshalskreds, Materialbestyrer P. Jensen mindedes i alvorlige og kønne Ord alle dem, der under Krigen blev derude, og bertil sluttede Forsamlingen sig ved at rejse sig i Taushed.

Endelig bragte Lokomotivfører Møller en Hilsen fra Holbæk-kredsen, og knyttede dertil Erindringer fra Tiden paa Orlogsværftet og Kammeraterne derudefra, hvem det altid var en Glæde at mødes med.

Under Festen indløb Telegram fra Svendborgkredsen ved dennes Formand, Direktør Aage Tuxen.

Under hele Fæsten havde Julian Olsens udmærkede Strygeorkester været sin Medvirken, og akkompagnerede senere, da vor brillante Sangbogs mange gamle og nvere Sange tonede gennem Salen; — overalt gik Samtalerne med full speed, medens Timerne løb med uforstaaelig Hast. Og saa var den 8de Stiftelsesfest tilende.

E. W. M.

VED STIFTELSESFEJESTEN DEN 6. MAJ 1921.

FOR DANMARK.

Mel. Høje Nord,

Fædreland! — Du er mit —
Mit fra Fortids dunkle Tider —!
Og mens Sekler fremad skrider,
Fædrene for det har stridt.
For, hvad kært vi har i Eje,
For hvert Hus, hvert Hjem, hvert Navn, —
Altid vil vi væge om vor Fødestavn!

Oldtids Daad, — Snekkers Stavn
Pløjed frem til fjerne Strande,
Helt til Svdens klarblaa Vande
Bragte ud de Vikingnavn.
Eg der var i Stavn og Planker,
Haardt med Ild og Sværd de for,
Og af deres Stamme endnu Manddom gror.

Gammel Tid, — Fortids Røst
Og de store Fortidsminder,
Ej ved dem vi ene vinder, —
Vi maa skabe selv med Lyst.
Vi vor Saga selv maa prente, —
Sende Skib for Skib fra Havn:
Derved skal vi fremad bære Danmarks Navn!

Flv, da ud, — brede Bord
Vi paa Nordso end kan føre, —
Danske Sømandsnavn man høre
Altid vil i Svd og Nord.
Lad vort Splitflag Vejen føre
Frem og ud mod Dag og Daad, —
Aldrig vil den danske Sømand fattes Raad.

Højt mod Nord er vor Havn, —
Sandet Strand, — og grønne Banker,
Der vi kaster helst vort Anker,
Naar vi prøved Langfarts Savn.
Var der skønt end andre Steder,
Skønnest er dog hjemlig Strand, —
Løv da højt vort Flag, — vor Konge, — og vort Land.

E. M.

SKYTTELAVET

afholder Møde i Carlsberg-Pavillonon Tirsdagen den 7de Juni Kl. 7 Aften.

Præmieskydningen og Helgolandsfesten den 8. Maj 1921.

»Vi mødes ej, blot for at sige Skaal
Nej, vi har sat os et større Maal
For værdigt at følge i Køl vand ved Moder
Vi synger jo efter de selvsamme Noder.«

Disse Ord lød i Velkomsten til Kammeraterne ved Lavets Nytaarsfest, og de er ogsaa holdt i Ære. Værdigt har Lavet søgt at følge Moderforeningens brilliant tilrettelagte Sæson og værdigt fulgte vor Fest efter den med den rette Marinestemning fulgte Stiftelsesfest.

Søndagen den 8. Maj skinnede Solen, som var den til Generalprøve paa Pinsevejret. Smaaafølene jubede i de blomstrende Frugttræer i Carlsberg Pavillonens Have, hvor Flaene smeldede i den friske Bramsejlskuling og forkyndte, at der var Festbasuner i Luften.

Glæde og ungdommelige samledes Gutterne og afgav deres Skud under Ledelse af Næstformanden, Apoteker Peytz og Undertøjmester Torp, medens Skvdekomitéen, Fabrikant Hornung og Forstander P. Jensen, sled Blyant efter Blyant med at notere Tiere.

Vor unge Kammerat Bønnelucke havde stillet sit elegante Automobil til Raadighed, og Formanden havde imidlertid afhentet Dagens Foredragsholder, Krigsassessor Peter Lund og flere andre af Veteranerne, og bestemt ved 8 Glas gik alle til Bords i den flagsmykkede Gildesal, der med dekorativ Kunst var arrangeret af Kammeraterne Søderlund og Bønnelucke.

Kammeraterne tog sig hjerteligt af de Gamle, hvoraf der var mødt en halv Snes, selv udenbys fra, som Fabricius fra Samsø der efter sigende skød Fortoppen paa »Schwarzenberg« i Brand, Lauritz Caspersen fra Hedehusene, den yngste i »Heimdal« Der var den 84-aarige Olsen af Holmens faste Stok, gamle Thomsen fra »Jylland«, Jacobsen, Nielsen, som sagt ialt 10. Bordene var pyntet med blomstrende Æbletræene og friskt Bøgeløv, ligesom et Billede af Suensons Landsstigning paa Toldboden smykkede hver Kuvert.

Formandens versificerede Velkomst satte straks Stemningen paa de rette Varmegrader, og da »Dannebrog« gik til Tops var det et Spørgsmaal, hvem der stod mest Ret, de gamle Veteraner eller de yngre Kammerater. Honnørmarschen fulgtes, som det sig bør, af »Kong Christian«, sunget med Apnel og Følelse af Flaadens gamle Dreng.

»Øl, Skaffe«, Baadsmændsflojterne trillede, og Bakstørnene, de hvidklædte Kelnere, fremtvullede den lækreste, solbrændte Biksemad, maaneskinsfarvet Smør og Ost og de lyserrødeste Radiser, der forsvandt under flittig Lodhivning, der mørede de Gamle.

Under stormende Tilslutning valgtes Fabrikant Johnsen til Ordstyrer, hvilket Hverv han klarede med Elasticitet, saa alt klappede programmæssigt.

Talernes Række indviedes af Ingeniør Høffding, der talte overordentlig smukt for vor Konge. Formanden talte varmt og hjerteligt for Svenson og hans Mænd, hvilket frembragte en saa stormende og følt Ovation for de tilstedeværende Veteraner, at det fik Taarerne i Øjet paa flere af dem.

Ved Kaffen begyndte Krigsassessor Lund sit Foredrag. Trods de 78. ringede Stemmen ungdommeligt gennem Salen. De gamle smilede genkendende, og de unge slugte med alle Sanser hvert Ord af de mange Enkeltheder, som endnu ingen Historiker havde faaet med. Det bragte Hjerterne til at banke stærkere, og Kinderne til at blusse, for den Daad var udført af vore egne kække Landsmænd. Malende blev det beskrevet, hvorledes Gutterne havde ligget paa Rælingen og iagttaget Fjenden, men ved hans første Skud, endnu før der var blæst, var sprunget til Kanonerne, klare til at give igen. Hvor følte man ikke Øjeblikkets knugende Alvor levende ved Assessorens jævne Ord. Og hvor betegnende for de Tidens strenge Pligtfølelse, følte man det ikke ved at høre Suensons Ord, da hans Mænd efter Slaget vilde drikke deres Punsch med ham, og han føjede dem, men sagde tillige, at de trængte til langt mere Exercits og langt mere Sejlsmanøvre. Og det var til de Mænd, der havde udført en stor og berømmelig Daad. Desværre er det jo ikke muligt at gengive hele Foredraget, men det var en glimrende Præstation. Øjnene hang ved Assessorens Læber, og Ørerne slugte hvert Ord, og Jubelen vilde ingen Ende tage, da Assessoren sluttede efter at have holdt sine Tilhørere i uafbrudt Aande ca. en hel Time.

Formanden tolkede Kammeraternes Tak og udtalte, at i Dag brændte der ingen Schwarzenberg, men der brændte en Bøjestringens, en Taknemlighedens og en Stolthedens Ild i Hjerterne ved Tanken om den stolte Daad, som vi nvs havde faaet saa jævnt, men derfor saa meget mere indtrængende indprentet. Et Leve for Assessoren fik Jubelen paany til at bruse.

Vor Kammerat *Gustav Olsen* sang med sin smukke Stemme en henrivende lille Sang til Nyboders Pris, og vakte fortjent Bifald.

Formanden foredrog et lille Digt om Nyboderdrengen, og derefter omdeltes Skyttelavets Festsang, forfattet af Lokalkredsens Næstformand og tilegnet Lavet. Den prægtige Sang, hvis herlige Linier var præget af Forfatterens, Arkitekt *Marstons* fulde kammeratlige Følelse, ringede rytme-fast gennem Salen og var en sikker Træffer. Sangen er utvivlsomt den bedste af de mange, der er rundet af Arkitek-tens talentfulde Pen, og det vil sige noget.

Bifaldet bruste, og i sin Takketale pegede Formanden paa vort nye smukke Lavsmærke, der til denne Fest var kunstnerisk udført af og til Lavet skænket af vor unge Kammerat *Bønnelycke*, og sagde, at ligesom de gyldne Lænker fastholdt vor Søjstjerne til Emblemet, saaledes skulde denne herlige følte Sang være Symbolet paa det inderlige smukke Forhold, der bandt Lavet til Moderforeningen, og som ikke mindst skyldtes Arkitekt *Marstons* Forstaaelse og fremragende personlige Egenskaber. Formandens Ord kunde ikke finde nogen bedre Bekræftelse end i Kammeraternes tropisk varme Tilslutning til Skaalen for den populære Forfatter.

Arkitekten kvitterede med en Tale for den danske Marine, og da han i sin Tid med Fregatten »Fyen« havde sejlet med Assessoren og Formanden, bad han disse om at modtage Skaalen, og Kammeraterne sluttede sig varmt hertil.

En af de gamle Veteraner foreslog at mindes de faldne Kammerater. Stille rejste alle sig, og efter en minutlang andægtig Tavshed gentog Kammeraterne Formandens: »Ære være de Faldnes Minde«. Det var et gribende Øjeblik.

Derefter kom et andet af Festens Glansnumre, den unge talentfulde Operaelev *Niggo Jensens* Solosang til Linne-manns udmærkede Akkompagnement. Hans mægtige Røst lod sine klangskønne Toner runge gennem Salen og høstede begejstret Bifald, først ved at synges en lille Sang af Formanden til Helgolandsheltenes Pris, og til Slut fik vi den smukke Flagsang af *Axel Juel*, saare udmærket fortolket. De taknemlige Kammeraters Følelser var paa Kogepunktet.

Af Veteranerne talte *Caspersen* fra Hedehusene meget morsomt om Erindringer fra Tjenesten, medens *Fabricius* fra Samsø gav hjertevindende Udtryk for de Gamles Tak for Festen.

Kammerat *Elwarth* udbragte et Leve for Lavet og dets Bestyrelse, et Emne han efterhaanden har givet en hel virtuosmæssig Behandling, og vor Kasserer, vor egen *Nath*, talte varmt for de Assisterende, der havde bistaaet saa smukt til Dagens festlige Forløb, og de Bidragværende, baade *Bønnelycke* for det pragtfulde Lavsmærke og de mange *Præmieydere*.

Et Par indløbende Telegrammer fra Odense og Nyborg gav Formanden en kærkommen Anledning til en Skaal for Provinskammeraterne, og han adresserede sin Tale til Grenaakredsens energiske og populære Formand, Havnefoged *Bilde*, der var blandt Gæsterne, og besvarede den paa sin djærve, sømandsmæssige Façon. Og dette modtoges af de tilstedeværende paa en Maade, der viste, at det gennem Bladet er bekendt, hvormeget Havnefoged *Bilde* er for sin Kreds.

Nu uddeltes Præmierne. Første Præmie, en vægtig Kompotske, tilfaldt vor *Nath*. Formanden benyttede Lejligheden til at fortælle Kammeraterne hvilken Skat, de havde i deres Kasserer, men de vidste det godt og gav deres Følelser Luft paa en Maade, som *Nath* aldrig vil glemme. Beskeden, som han er, protesterede han, og da han ikke selv havde skudt sin Gevinst, lovede han, altid, naar *Skeen* benyttedes, at ville mindes dette Udslag af smukt Kammeratskab.

Grundet paa Kammeraternes Ret til ved denne Skydning at lade skyde for sig, kom Præmierne paa Hænder, hvor det ikke var helt ventet. Der var over 20, de halve af lodigt *Sølv. Bing* vandt $\frac{1}{2}$ Flaske 3 Stjerne Cognac, som han ædelmodig skænkede til Bedste for Lavet. Den gik til Auktion, og vor Kammerat *Johnsen* aabenbarede hidtil uanede Evner som Auktionarius. Flasken gik i 30 Kr. Men Køberen lod den gavmildt gaa tilbage, og den indbragte endnu 20 Kr. Skøndt den ikke indeholdt mange Draaber, bragte den dog Kassen over daglig Vande.

Formanden takkede Præmietagerne for de udmærkede Resultater, der viste en flittig Træning, og man skiltes med et hjærteligt Tak for den dejlige Dag.

Vi bringer ovenfor et Billede af Marineforeningens Platte, der ved Stiftelsesfesten den 6. Maj 1921 laa ved hver Couvert som en Gave fra Foreningen, og som nu ved Sendemændene er bragt hjem til en Del af Kredsen. For at de øvrige Sendemænd og i det Hele alle Foreningens Medlemmer kan stifte Bekendtskab med Platten, har vi anset det for heldigt at bringe en Afbildning af denne, som gives i fuld Størrelse.

Ved Festen fulgte der med hver Platte en Anvisning paa, hvorledes Meningen er den, at ethvert Medlem bør have denne hængende paa sin Væg, — og den overordentlig billige Pris, — 1 Kr. 50 Øre pr. Stk., — lader os nære et berettiget Haab om, at ethvert Medlem ikke vil undlade hos sin Kredsformand at indgive Bestilling paa mindst et Exemplar. Formændene bedes paatage sig dette Arbejde, at samle Bestillingerne og derpaa indsende disse til Foreningens Kontor, Møntergade 22. I Løbet af ca. 14 Dage vil derpaa de bestilte Exemplarer blive udsendte til Kredsen, alt eftersom Bestillingerne indløber.

Naar vi meddeler, at det lille Overskud paa hver Platte vil indgaa i Foreningens Fond til Gavn for dets Formaal, der bl. a. omfatter Understøttelser til Sømandsenker og Børn, tror vi, at hvert Medlem vil være med, og bringe dette lille Offer paa sin Forenings Alter.

Enhver, — ikke blot Medlemmer, — men ogsaa disses Bekendte vil kunne erholde et, eller helst flere, Exemplarer af Platten, — hvert Medlem kan sælge saa mange han formaar, og bør gøre det.

Platten er udført i en særlig Gips-Støbning, der er meget holdbar, og kan holde sig skinnende hvid i lange Tider, — Platten er 10 Ctm. i Diameter. Den er overordentlig smukt og dekorativt udført, og vil pryde paa enhver Væg, — eller bruges som Brevpresser.

Saa venter vi, at Bestillingerne skal komme, og opfordrer igen alle Kammeraterne til at være med i denne, — vor egen Sag.

Ikke blot i Hjemmene bør Platten hænge, — men hvert Medlem, der har Forretning, hvor mange Mennesker kommer, bør anskaffe sig et Exemplar til Ophængning der, — og mange vil maaske derved ledes ind i vor Kreds, naar han faar Oplysning om, hvad Platten betyder og hvad den repræsenterer.

Derfor: Tag fat, alle Mand!

E. M.

NÆSTVED-KREDS DANNET.

Paa Initiativ af en Del gamle Marinere blev der sammenkaldt til Møde i Industriforeningens Lokale i Næstved den 3. Februar for at søge dannet en Marineforening, og da der syntes god Stemning derfor, samledes vi atter i Industriforeningens Lokaler Onsdagen den 9. Februar, hvor Købmand *Vilh. Jørgensen* bød Velkommen. Maskinmester *Olsen*, Magle Mølle, valgtes til Dirigent, og efter forskellige Forslag var drøftet, vedtoges det at danne en Forening under Navnet »Marineforeningen for Næstved og Omegn«. Dirigenten foreslog at skride til Valg af Bestyrelse, der kom til at bestaa af: *Barber Christiansen*, Købmand *Vilh. Jørgensen*, Konditor *Bundsen*, Fiskeeksportør *Carl Martens*, Prokurist *Drewsen*, Fabrikant *Kraa* og Bankkasserer *Lehnfeldt*.

Suppleanter: Branddirektør *Jacob Jensen*, Toxværd, Sognefoged *Jens Andersen*, Snesere.

Revisorer: *Barber Schubel* og Snedkermester *Ypckendanz*.

Suppleant: Kobbetsmed *Rasmussen*.

Efter Valget udbragtes der et kraftigt Leve for den ny-stiftede Forening, og efter Baadsmandspibens kendte Triller, med efterfølgende »Skaffe«, samledes Medlemmerne til et fælles Kaffebord. I Aftenens Løb blev der udbragt mangan Leve for den nye Marineforening, med alle gode Ønsker for deres Fremtid.

Onsdag den 16. Februar samledes Bestyrelsen i Bundsens Lokaler, der blev døbt »Messen« og konstituerede sig med

Prokurist *Drewsen*, Formand,
Konditor *Bundsen*, Næstformand,
Fabrikant *Kraa*, Kasserer og Sekretær.

Den 10. April blev der af samtlige Soldaterforeninger i Sydsjælland afholdt en Fællesfest, hvori deltog ikke saa faa af Marineforeningens Medlemmer. Festen tog sin Begyndelse Kl. 6 og Marineforeningen indledede Festen med at pibe »klar ved Flaget«, som Landsforeningen velvilligst havde stillet til Raadighed, og under fuld Honnør blev Flaget hejst og det gik ikke ubemærket hen, at en Del Marinere bevæget tørrede en lille Taare bort, der var kommet frem ved de gamle Minder. Da Festen, efter denne kendte Ceremoni var sat i god System, begyndte Spisningen.

Efter denne var der Koncert af den kendte Ankerkvarteret, hvorefter Gamle og Unge valsede rundt efter Dansemusikkens lokkende Toner. Kl. 1 blev der pebet »klar ved Flaget«, der blev strøget under fuld Honnør. Trods gentagen Piben »klar ved Køjerne«, var det med Tøven, at det blev efterkommet.

Denne første Fællesfest for de sydsjællandske Soldaterforeninger forløb fortrinligt, og Marineforeningen kan nok siges at have bragt en Del af Æren hjem for Festens gode Resultat. En Del af Marineforeningens Medlemmer, som ikke var med, ærgrede sig naturligvis, fordi de var udeblevne, men de har allerede begyndt at glæde sig til den næste Fest.

Foreningen tæller nu 80 Medlemmer, og vi haaber paa god Fremgang.

FREDERIKSSUND-KREDSEN

afholdt den 6. Marts sin aarlige Generalforsamling.

Mejeriforpagter *Arpe* valgtes til Dirigent. Formanden aflagde Aarsberetning. Kassereren oplæste Regnskabet, som enstemmigt godkendtes.

Indtægter Kr. 456,65. — Udgifter 370,70. — Kassebeholdning Kr. 85,95 — deraf indestaaende i Sparekassen Kr. 75,72.

Medlemsantallet 1. Jan. 1921 88 Medlemmer, deraf indmeldt i 1920 14.

6 Medlemmer udmeldt paa Grund af Rejse.

Valg af Bestyrelsen. Efter Tur afgik Gaardejer *N. P. Mortensen*, Fyrslev, Gaardejer *Krogskov*, Græse. Mejerist *Larsen*, Stenløse, Mejerist *Arp*, Frederikssund. Alle genvalgtes enstemmigt. Revisorerne genvalgtes. Til Fanebærer valgtes *Glarmester H. Nielsen*, Frederikssund.

Til Sendemænd valgtes *Blikkenslager Petersen*, Gaardejer *Krogskov* og *Møller Preisler* af Frederikssund.

J. M. L.

HIRTSHALS-KREDSEN

afholdt Torsdag den 10. Marts paa Gæstgivergaarden sin første festlige Sammenkomst med Damer.

Ved 8 Glas blev der pebet op fra Batteri og Banjer, og de gamle Gutter med Damer marcherede ind under Tonerne af »Gutter blaa«. Der blev derpaa pebet »Klar ved Flaget«, dernæst »8te Glas, Hejs Flaget«, og til Honnørmarchen gik

Flaget langsomt til Tops, imedens 3 smaa sømandsklædte Piger marcherede ind og gjorde stram Honnør for Flaget. »Kong Christian« blev sunget, og Formanden bød alle hjertelig Velkommen og udtalte Ønsket om, at Damerne vilde finde sig saa tilfreds i vor Forening, at de, naar Festen var sluttet, vilde være enige om, at i Marineforeningen er der godt at være.

Saa blev der pebet til Dans paa Dækket, og Gutterne svingede deres Damer, som var det paa et Skibsdæk. Ved 2-Glas blev pebet »Skej ud over alt. Alle Mand agterud«. Vagten kom ind med Brev fra Hr. Fabrikant *Im. Sthur*, Aalborg, hvilket oplæstes af Formanden, og hvorved Fabrikanten skænkede os vort Foreningsflag, Nr. 87-88-89 — alias de 3 smaa Søgutter — marcherede ind med Flaget og overrakte Formanden det med Honnør. Flaget blev afsløret og Formanden holdt en Tale for Flagets Giver, Fabrikant *Sthur*, og sluttede med et kraftigt Leve for samme, saa kraftigt, at man maatte holde sig for Ørene. Der blev dernæst pebet »Skift Flagene«, og med de 3 smaa Matroser som Skansevagt og til Honnørmarchens Toner, gik Stutflaget ned og Splitflaget op, hvorefter der blev sunget 1ste, 2det og 3die Vers af Nr. 3 i den blaa Bog. Dansen gik derefter atter til 4 Glas, da der blev pebet til Kaffe overalt. I en Fart blev Bordene sat ind og dækket, og Formanden holdt en Tale for Damerne, og en for Mændene. Samtidig indløb der Telegram fra Brofoged *Hjorth*, Aalborg. Det oplæstes, og der blev udbragt et Leve for ham. Hr. *Hjorth* havde ogsaa tilsendt trykte Sange, forfattet af ham selv til festlige Lejligheder, en for Damerne og en for Mændene; de blev sunget med Jubel. Det blev foreslaaet at sende Telegram til Fabrikant *Im. Sthur* som Tak for Gaven.

Efter at nogle Sange var sunget, blev der pebet til Dans paa Dækket igen, og Dansen vedvarede til 8te Glas blev slaaet, hvorpaa Flaget blev halet ned med Honnør. Nr. 1 blev sunget og Festen sluttede.

Den enstemmige Mening blandt Damerne blev som Formanden havde ønsket: De vilde gerne have Festen gentaget i en nær Fremtid.

Kredsen havde den Glæde, at en Malmklokke blev den foræret af Strandfoged *Jesper Thomsen* i Tornby kort efter Festen.

Ved Henvendelse til Kommandør *J. Schultz* har Kredsen velvilligst faaet tilsendt en Minebøsse til Anvendelse i Hirtshals. Den ankom Onsdag den 20. April, for at den kunde blive opstillet til St. Bededag 22. April, da der den Dag skulde være Landsindsamling til Fordel for gamle Sømænd og deres Efterladte.

Paa et Bestyrelsesmøde og et derpaa følgende Medlemsmøde blev et Motto udvalgt ved skriftlig Afstemning blandt 3 konkurrerende Medlemmers poetiske Indlæg. Det kom til at lyde:

For tapre danske Sømænds Liv,
Hans Efterladte, Barn og Viv,
Jeg her nu staar — og beder »Giv«!

og er forfattet af Sømænd *O. Kiel*, Hirtshals.

St. Bededag Kl. 6 om Morgenen mødte Formanden og fire Medlemmer og transporterede Bøssen til dens Plads ved Redningshuset, hvor en Flagstang var opstillet Dagen i Forvejen med velvilligst Tilladelse af Ingeniør *J. Fibiger*. Redningshusets Flagstang var med venlig Tilladelse af Hr. *Rimmer* stillet til Afbenyttelse til vore Signalflag, skænkede af afdøde Kammerat, Fyrmester *H. Hinrichsens* Enke.

Bøssen blev tildækket med Flag.

Ved 8de Glas blev pebet og varskaet »Hejs Flagene«, og med Splitflaget øverst gik alle Flagene til Tops, og alle blottede Hovederne.

Formanden holdt en Tale for Afsløringen, hvorpaa Bøssen blev afsløret. Formanden talte igen, og ved Ordene »Lad os minde vore afdøde Kammerater, der gik væk under deres fredelige Dont«, kippedes Flaget, og mens alle blottede Hovederne, herskede der dyb Tavshed i nogle Sekunder; efter et »Ære være deres Minde« hejstes Flaget til Tops, og efter at »Kongernes Konge« var afsunget, blev der Stormløb for at putte i Bøssen. Kammerat *O. Hall* var ankommen med Blomster, som blev sat paa Minens Stødhorn. Formanden anmodede Forsamlingen om sammen med Medlemmerne at møde under Flaget ved Strandfoged *Christiansens* Hus Kl. 3½ Efterm.

Kl. 3½ Efterm. stillede under Flaget; med det i Spidsen og medtagende alle, store og smaa, som mødtes paa Vejen, gik Processionen igennem Byen til Bøssen, hvor Formanden holdt en Tale, og samme Ceremoni, som om Morgenen fandt Sted, hvorefter Medlemmerne samledes en Times Tid paa Kroen og ved en Kop Kaffe blev Sange af den blaa

Bog sunget. Dagen endte med det gode Resultat: 131 Kr. til Minebøssen.

Bøssen er en Forskønnelse for den paabegyndte Havn, og kan ses langt bort; sammen med den nystartede Marineforening har den bevirket, at Frederikshavnerne nu rører paa sig og vil starte en Lokalkreds der. Vi er saa forfængelige at tro, det er Aarsagen, og ønsker dem hjertelig til Lykke i deres Foretagende, haabende at Skagen maa følge efter.

F. J.

FAABORG-KREDSSEN

afholdt Søndag den 3die April sin aarlige Generalforsamling. Formanden aflagde Beretning over det vigtigste, der var passeret det sidste Aar: Indvielsen af Minebøssen, Udflugterne til Sønderjylland og Thuro, og endelig den storslaaede og smukke Mindefest paa Fregatten »Jylland«, som Formanden og 2 Repræsentanter havde deltaget i. Regnskabet godkendtes, og den afgaaende Bestyrelse genvalgtes. Det vedtoges med Akklamation at afholde en festlig Sammenkomst med Damer Søndag den 8. Maj.

Ved den paafølgende Fællesspisning herskede der en ypperlig Stemning, som forøgedes i Aftenens Løb, idet hver især hjalp til at holde Humøret højt. Det vekslede med Taler og Sange, indtil der sent — Hundevagten var gaaet ind — sluttedes af med et sidste Leve for Marineforeningen. Alle var enige om, at det var en af de gode og fornøjelige Sammenkomster, som fæstner Kammeratskabsfølelsen og styrker Foreningen.

C. C. J.

THURØ KREDSSEN

afholdt den 10. April Generalforsamling paa Thuro Kro. Forud for Generalforsamlingen samledes Medlemmerne ved Snevringen til Afsløring af den nylig opstillede Minebøsse, som staar smukt paa et af Øens mest befærdede Steder.

Efter at man havde sunget »Danmarks dejligst Vang og Vænge«, talte Mægler *H. A. Hansen*, Veteran fra 64, smukt om Minebøssens Formaal og takkede de Mænd, som havde taget Initiativet til dens Opstilling, hvorefter Kaptajn *Thorvald Hansen* tog Dækket bort, og Minebøssen kom til Syne med sit Motto: »Staa stille og læg Din Skærv heri, saa staar Du nøddested Sømænd bi«.

Efter Sangen »Der er et yndigt Land«, defilerede Medlemmerne forbi Bøssen og lagde deres første Skærv deri, hvorefter man med Musik og Fane i Spidsen marscherede til Kroen, hvor Generalforsamlingen skulde holdes.

Da Formanden var forhindret i at være til Stede paa Grund af Sygdom, bød Næstformanden, Hr. *P. Andersen*, velkommen, og Mægler *Rasmussen* jun. valgtes til Dirigent.

Næstformanden aflagde derefter Beretning og dvælede her særlig ved den smukke Fest i Juelsminde og ombord i Fregatten Jylland samt ved Kredsens stemningsfulde Fest med Faneindvielsen sidste Sommer.

Kassereren fremlagde Regnskabet, som enstemmig godkendtes.

Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes enstemmig d'Hrr. *H. Bom*, *R. P. Hunsfeldt* og *L. S. Andersen*. Til Sendemænd valgtes Formanden, Hr. *R. S. Hansen*, Mægler *L. Rasmussen* og Kaptajnerne *Thorvald Hansen* og *Einar Christensen*.

Under Eventuelt blev Mægler *H. A. Hansen* med Akklamation valgt til Kredsens første Æresmedlem.

Derefter hævedes Generalforsamlingen med Leve for Marineforeningen og Bestyrelsen, hvorefter Kammeraterne samledes om Bordene, hvor man ved et Glas Punsch tilbragte et Par fornøjelige Timer sammen.

Da Minebøssen kort efter Generalforsamlingen blev tømt, indeholdt den 157 Kr.

AARHUS-KREDSSEN

afholdt den 21. April sin aarlige Generalforsamling paa Hotel Royal og havde samme Aften den Glæde som Gæster at se D'Herrer Arkitekt *Marston* og Bankfuldmægtig *Nath*, Næstformand og Sekretær i Københavns-Kredsen. Formanden aabnede Mødet med at byde Gæsterne velkommen og konstaterede, at Generalforsamlingen var lovlig indvarslet, hvorefter han gik over til Dagsordenen, idet han først mindedes vor afdøde Kammerat Skipper *O. Sørensen*, der var omkommet ved Forlis. — Efter at der var givet Meddelelse om det, der var sket i Aarets Løb, aflagde Kassereren Regnskabet, der godkendtes. Den afgaaende Bestyrelse genvalgtes, men suppleredes med to nye Medlemmer: Befragter *Herlov* og Ekviperingshandler *Christensen*. Til Revisorer

valgtes Befragter *Schmidt* og genvalgtes Fuldmægtig *Jens Dynesen*. Til at møde som Sendemænd ved Sendemandsmødet i København valgtes Formanden, Købmand *Henriksen*, Boghandler *Brummerstedt*, Befragter *Herlov*, Slagtermester *Hertz*, Skrædermester *Christensen* og Blikkenslagermester *Christensen*, Hadsten, hvorefter Generalforsamlingen sluttedes og Ordet blev givet til Arkitekt *Marston*, der for de desværre alt for faa mødte Medlemmer holdt Foredrag om »Redningsvæsenet i Danmark«. Det udmærkede Foredrag, der ledsagedes af smukke Lysbilleder, blev fulgt med stor Interesse af de tilstedeværende. Efter Foredraget samledes man om et fælles Smørrebrødsbord. Senere underholdt Hr. *Marston* Medlemmerne med at forevise flere gode Lysbilleder, dels fra Marineforeningens Udflugter og dels fra Sammenkomster i andre Byer.

Efter at Gæsterne Kl. 11 $\frac{1}{2}$ var rejst, forblev man endnu i nogen Tid sammen og ved en Bolle Punsch, Taler og Sang fortsattes det kammeratlige Samvær.

AALBORG-KREDSSEN.

For at imødekomme et af Kredsens mange nordenfjordske Medlemmer længe næret Ønske, afholdtes der, som Afslutning paa Vintersæsonen Mandag den 25. April paa »Hotel Royal« i Nørre Sundby en yderst vellykket og fornøjelig Sammenkomst. Langt over 100 Medlemmer havde givet Møde for at høre Hr. Malermester *Bjørnøe*, Aalborg, fortælle om sine Rejseoplevelser i Ægypten og Palæstina. Det interessante Foredrag ledsagedes af talrige, fortrinlige Lysbilleder, og i Løbet af ca. 1 $\frac{1}{2}$ Time besøgte man saavel Nilen og Pyramiderne, som alle de kendte Steder i det hellige Land, ligefra Jerusalem og Bethlehem til Libanon og det døde Hav.

Velfortjent Bifald hilste Foredragsholderen, da han sluttede, og efter at Formanden, Fabrikant *Stuhr*, havde givet forskellige Meddelelser, dels om det forestaaende Sendemandsmøde, dels om den glædelige Forandring, vort Medlemsblad snart vil undergaa, en Meddelelse, der i forbigaaende sagt, vakte ualmindelig Jubel, spillede Kredsens eget Orkester nogle Numre. Sangbøgerne kom frem, og man tilbragte endnu et Par gemytlige Timer i tvangsfrit Samvær. Det udmærkede Orkester, der nu tæller 16 Mand, høstede hele Aftenen velfortjent Bifald for dets glimrende Præstationer, og Kredsen vil sikkert i Tidens Løb faa baade Nytte og Glæde af, at denne originale Idé paa en saa fortrinlig Maade er bleven ført ud i Livet.

I Anledning af den over hele Landet Store Bededag, Fredag den 22. Maj ved Hjælp af Minebøssen foretagne Indsamling til gamle, trængende Sømænd og deres Efterladte, havde samtlige maritime Foreninger i Aalborg, Skipperforeningen, Sømændforeningen og Marineforeningen, ladet Minen festlig smykke med Guirlander og Flag, ligesom et Orkester paa Foreningernes fælles Bekostning fra Kl. 4—6 Efterm. spillede paa Korups Plads ved Pontonbroen, hvor Minebøssen er opstillet. Trods Regnen mødte Publikum dog talrigt frem, og alt i alt indbragte Dagen den smukke Sum af Kr. 225.00, der nu vil blive fordelt efter de vedtagne Bestemmelser.

NY MARINEFORENING I FREDERIKSHAVN.

I »Frederikshavns Avis« finder vi efterfølgende fortræffelige Artikel, som vi tillader os at aftrykke in extenso, da den paa udmærket Maade viser Forstaaelse af vore Maal og Midler i Arbejdet for Søværn og Søfart. Ikke mindst glæder det os, at det er fra Frederikshavn denne Artikel kommer, hvor vor Forening netop har startet en Kreds, — vi tvivler ikke om, at netop denne gamle Fiskerby vil give et vægtigt Bidrag til Udbredelsen af Forstaaelse af vore Sømænds Arbejde, og snart tælles blandt de største af Landskredsene:

Det er nu omtrent 10 Aar siden, at en Kreds af gamle Marinere, hvoriblandt flere Repræsentanter for Koffardimarinere, og tjenstførende Befalingsmænd i Flaaden besluttede at danne en Landsforening med det Formaal: at styrke Nationens Interesse for vort Søværn og Søfart ved at samle danske Mænd til fælles Arbejde for denne Sag samt at vedligeholde Forbindelsen og Kammeratskabsfølelsen mellem Mænd, der har aftjent Værnepligt i Marinen og tjenstgørende og ikke tjenstgørende Befalingsmænd.

Den Kærlighed, hvormed den danske Sømandsstand saavel til Orlogs som til Koffardis omfatter sit Kald, og det i store Kredse herskende Ukendskab til og Mangel paa Forstaaelse af dettes Betydning for vort Fædreland, var Grun-

den til denne Beslutning. Den første Marineforening traadte ud i Livet i 1913 og tog straks fat paa sin Hovedopgave: Oplysningsarbejdet Landet rundt ved talrige Foredrag om maritime Emner. Tilslutningen var stor. Mænd af alle Samfundsklasser med Interesse for vort Søværn og Søfart — uafhængig af, om de havde været i Marinens Tjeneste eller ej, — meldte sig ind og fulgte med Interesse Foreningens Arbejde, og der dannedes en Række Lokalkredse i Provinsen.

Foreningen udgiver et rigt illustreret Organ for Søværn og Søfart, »Under Dannebrog«, der er Foreningens Medlemsblad. Den udmærkede Række af Medarbejdere, der villigst har ydet Bladet deres Bistand i de forløbne Aar, har herigennem skabt et virksomt Led i Oplysningsarbejdet og en fast Sammenslutning mellem Foreningens over hele Landet spredte Medlemmer.

Marineforeningen har ogsaa som Opgave at værne vor Flaades store og smukke historiske Minder og har paa forskellig Maade hædret de Mænd, der har hævdet Flagets Ære.

Gamle Marineres fælles gode Minder fra deres Tjenestetid til Orlogs og den Hengivenhed, som mange af dem bevarer gennem Aarene for deres tidligere Befalingsmænd — en Følelse, der i fuldt Maal er gensidig — har bevirket, at Marineforeningens Bestræbelser for at vedligeholde Forbindelsen mellem dem, ogsaa efter at de har forladt Marinen, er bleven hilst med Tilfredshed fra begge Sider. Ved mange Sammenkomster er det gamle Bekendtskab og Kammeratskab blevet fornyet, og der er i Marineforeningens mange Afdelinger Landet over skabt et Sammenhold, der nok skal bære Frugt, om Foreningens Hovedformaal: at vække Nationens Interesse for vort Søværn og Næringslivet paa Soen, uden Hensyn til politiske Anskuelser.

Der er ingen Tvivl om, at hvis Sagen gribes an og ledes paa den rette Maade, vil der i Sø- og Handelsstaden Frederikshavn være udmærket Basis for en Marineforening. Men Starten skulde gerne være god, og derfor bør enhver, der har Interesse for Sagen, give Møde paa Hoffmanns Hotel førstkommande Tirsdag Aften.

Denne Artikel resulterede i, at der Tirsdag Aften den 3. Maj paa Hoffmanns Hotel, efter Indbydelse af flere kendte Frederikshavnere afholdtes et af ca. 60 Deltagere besøgt Møde for at søge dannet en Lokalkreds af Marineforeningen for Frederikshavn.

Efter at Fabrikant *Larsen* havde budt Forsamlingen Velkommen, blev Flaget hejst under Fanemarchens Toner og Afsyngelse af »Kong Christian stod ved højen Mast«, hvorefter Hr. Fabrikant *Stuhr*, Aalborg — der tilligemed Hr. Brofoged *Hjorth* og Betjent *Høfler*, der som Bestyrelsesmedlemmer fra Marineforeningen i Aalborg var til Stede — fik Ordet.

Hr. *Stuhr* holdt nu et længere Foredrag om Marineforeningens Maal, hvilke han klarlagde paa en smuk, tydelig og tankevækkende Maade. Især dvælede han ved, hvilke Hensyn og Kærlighed vi alle skyldte vort elskede Dannebrog og vort kære Fædreland. Hr. *Stuhr*'s Tale hørtes under stor Opmærksomhed og hilstes med stort Bifald.

Efter at der blev pebet til Grog, blev en Liste bragt rundt, og der tegnedes straks 52 Medlemmer til Tjeneste under Flaget. Den nystartede Forening valgte derefter et 14 Mands Udvalg, som det overdroges at danne den ny Bestyrelse.

Aftenen forløb meget gemytlig, der blev til Musikkens Toner afsunget en Masse Sange fra den blaa Bog, medens der holdtes flere Taler, ligesom der indløb Telegrammer fra Hovedforeningens Formand, Hr. Kommandør *Mægaard*, og Hirtshals nystiftede Marineforening samt flere andre.

Ved 6 Glas haledes Flaget ned under Fanemarchens Toner og Afsyngelsen af »Kong Christian«, hvorefter der blev pebet »skei ud overalt«.

Derefter samledes en Del af de Tilstedeværende endnu ved et Glas og drøftede gamle Minder, og det blev over Midnat, inden man skiltes, en hel Del gode Minder rigere.

Vor danske Marineforening er herved bleven en ny og kraftig Afdeling rigere til Ære for Konge, Land og Flag.
A. L.

ODENSE-KREDSEN

Den 8. Maj afholdt Kredsen sin aarlige Helgolandsfest paa Industripalæet, og denne var vel besøgt som sædvanlig, og forløb paa allerbedste Maade.

Som Æresgæster var indbudt Hr. Kommandør *Mægaard* samt den fynske Garnisons Kommandant, Hr. Oberst *Allerup* med Frue og tillige vor gode Kammerat, Hr. Grosserer

Valdemar Schou. Som et Skaar i Festglæden, kom der Meddelelse om, at Kommandøren var bleven forhindret i at deltage paa Grund af Sygdom, hvilket Deltagerne beklagede meget, og paalagde Formanden at meddele Kommandørens Kredens Medfølelse og Ønsker om snarlig Helbredelse.

Paa Slaget 4 Glas entrede Obersten med Frue Faldrebet, hvor Skansevagten gjorde Honorør, og straks efter stilledes til Parade, og Forsamlingen gik til Bords under Orkestrets Toner.

Efter at Flaget var hejst, bød Formanden Velkommen for senere at udbringe Skaalen for Hans Majestæt Kongen, der sekunderedes med 9 taktfaste Sømandshurraer, og Kongesangen blev sunget staaende. Der afsendtes telegrafisk Hilsen til Hans Majestæt, og Genvar med Hilsen indløb snart efter og blev oplæst, imens Deltagerne stod Ret.

Derefter talte Obersten smukt om Slaget ved Helgoland, og idet han mindedes de Faldne, udbragte han et Leve for Sejrherrerne i Slaget og for den danske Marine.

Formanden udbragte derefter en Skaal for Obersten og dennes Frue, idet han udtalte, at Obersten havde vundet de gamle Marineres Hjerter, da han med sin Adjutant mødte ved vort gamle Æresmedlems Begravelse for at honorere baade den gamle Veteran og vort Splitflag.

Overgartner *Gronenberg* talte for den udmærkede og gode Kammerat Grosserer *Valdemar Schou*, der aldrig skyer Ulejlighed, naar det gælder et Arbejde for Marineforeningen. Derefter talte Guldmed *Christoffersen* causerende for Marinernes Damer, og Overværkfører *Grundtmann* for Marineforeningen og Bestyrelsen, Bogholder *Nyhammer* for de nye Rekrutter i Marineforeningen, Formanden for Flaget og senere for Befalingsmændene i den danske Marine.

Under Festmaaltidet indløb telegrafisk Hilsen fra Københavns Marineskyttelav, og afsendtes Genhilsen; tillige indløb Hilsen fra Grenaa Sendemændene Bilde, Poulsen og Sørensen.

Tiden gik saa hurtig ved Bordet, at der blev slaaet 2 Glas, inden der pebes »Skej ud overalt« og Kaffe paa Banjerne. Efter Kaffen var der Underholdning paa Dækket, og denne bestod i et udmærket holdt Foredrag med Lyvbilleder af vor Kammerat *Valdemar Schou* om en Rejse til Ceylon, for hvilket Formanden, paa Deltagernes Vegne, udtalte en hjertelig Tak. Derefter pebes til Dans, og da Marinerne med Damer havde traadt Dansen i en lille Timestid, blev der pebet til »Omklædning i Paradedragt«, som denne Gang bestod i Dekorationer fra en Kottillon, Blomsterbuketter for Damerne og Ordener for »Mændene«. Kottillonon var arrangeret paa et Skibsanker.

Derefter hængtes igen i med Dansene, indtil 1ste Glas paa Hundevagten, da der pebes »Klar ved Flaget«, og, efter at dette var halet ned, »Klar ved Køjerne«, — men der var dog Gaster, der ikke kunde gaa til Køjs lige straks, og ca. 50 Mænd med Damer samledes om et Smørrebrødsbord, hvor Taler og Sange afløste hinanden, indtil det elektriske Lys efterhaanden var svundet ind til enkelte Lamper. Saa maatte man bryde op, med Løfte om at samles igen paa samme Maade, saasnart Kommandoen kalder til Daad.
C. B.

NYKØBING-MARINEFORENING

holdt forleden Generalforsamling paa Industribygningen, paa hvilke Formanden, Købm. *Lars Bernth*, aflagde Aarsberetning, Kassereren, Mægler *Emil Petersen* aflagde Regnskab. Begge Dele godkendtes. Til at repræsentere Foreningen ved Sendemandsmødet i København den 5. Maj valgtes Mægler *Petersen* og Murermester *Clausen*. Af Bestyrelsen afgik efter Tur d'Herrer Købmand *Lars Bernth*, *Hollænder Hansen*, *Boderup*, og Kaptajn *Gregers Petersen*, der alle nægtede at modtage Genvalg. I disses Sted valgtes Restauratør *Jørgensen*, *Vesterskov* (som Formand), Smedemester *Schmidt*, *Nagelsti*, og Mægler *E. Petersen* (Kasserer).

Efter Generalforsamlingen var der et gemytligt Punschesold.

MARIBO-KREDSEN

afholdt forleden Eftermiddag Generalforsamling paa »Olsens Hotel«.

Regnskabet, der udviste et Overskud paa 130 Kr., fremlagdes og godkendtes.

Den gamle Bestyrelse genvalgtes.

Det besluttedes at afholde en Sammenkomst, eventuelt Helgolandsdagen, 9. Maj, med Foredrag af Københavnerkredsens populære Formand, Grosserer *Schou*, der i Efteraaret var hernede og holdt et meget vellykket Foredrag.

Efter Generalforsamlingen var der Fællesspisning.

MARINEFORENINGEN FOR SVENDBORG OG OMEGN

holdt forleden Generalforsamling paa Hotel Svendborg. Man begyndte med at skaffe og samledes saa paa Skansen, hvor Chefen, Forstander Aage Tuxen, fra Kommandobroen gav Beretning om sidste Aars Togt. Man havde krydset mellem forskellige Begivenheder og selskabelige Sammenkomster. Blandt Mandskabet havde hersket den rette kammeratlige Aand og Tone. Der var i alt 130 hel- og mindrebefarne om Bord, inddelt i forskellige Vagter, som mødte mere og mindre flittigt. Alle, som i deres Ungdom havde pløjet Søen paa de gyngende Planker, burde melde sig, naar Baadmandspiben lød. Under Kvartermesterens Orlov fremlagde Chefen Opgørelsen over Togtets Omkostninger. De balancerede med Kr. 568.16. I Hyre var 181.96. Status balancerede med 367.27.

Til Chef udnævntes Forstander Tuxen, til Næstkommenderende Konsul Vald. Hansen, til Intendant Toldkontrollør Weber, Overintendant Amtsforvalter Blum, Sekretær Mægler Theill, andre Officerer blev Skibsvgmester And. Jensen, Direktør Hans G. Harder, Dommer Smith, Grosserer Knud Harder, Urmager Martin Petersen og Blokkedrejer Jacobsen. Flagmænd blev Sejlmager V. Nielsen og Snedkermester Landt-Christensen, Forlystelsesraader Fabrikant Otto Halberg, Direktør Jørg. Petersen og Direktør Irgens Hansen. Revisorer Sejlmager Vald. Nielsen og Ostehandler Nebel.

Saa blev Flaget taget ned til Fanemarschen og »Kong Christian«, og Mandskabet opholdt sig endnu nogen Tid paa Dækket til Sang og Spil og Historier. Men hvis Tonen til Søs ikke er mere raa end her om Bord, behøver ingen Sømandsbrud at ængstes for at sende sin Gut paa Togt med Marineforeningen. Den er, som den bør være under Dannebrog. Alene for dens smukke Erindringsmedaille, Emblemet, er det værd at gøre Togtet med. *Orlogsmand.*

MARINEFORENINGEN I NAKSKOV

holdt som tidligere omtalt forleden et Møde paa Harmonien, hvortil Sømandsforeningens Medlemmer var indbudt som Deltagere. Det gode Vejr havde nok sin væsentlige Del af Skylden for, at der ikke var kommen mere end et Hundrede Mennesker til Stede. Som sædvanlig, naar Marineforeningen fester, indlededes der med, at der blev pebet »Klar ved Flaget!« »Hejs Flaget!«, og medens dette gled til Vejrs, spillede Fanemarschen, hvorefter 1. Vers af »Kong Christian« blev sunget.

Formanden, Kammerjunker *Malthe-Bruun*, talte kort for Kongen og gav derefter Ordet til Aftenens Foredragsholder, Formanden for Marineforeningens Københavnskreds, Grosserer *Schou*.

I et meget livligt Foredrag skildrede den berejste Grosserer en Tur til Ceylon med Udgangspunkt i Genua, Turen gennem Suezkanalen og det røde Hav over til Ceylon, som naaedes 16 Dage efter Afgangen fra Genua.

Ved Hjælp af en lang Serie prægtige, kolorerede og meget skarpe Lysbilleder, illustrerede Foredragsholderen sin Tur rundt paa den eksotiske Ø, af hvilken man fik et meget tiltalende Indtryk i Løbet af de ca. halvanden Time. Foredraget varede.

Foredraget blev da ogsaa hilst med et meget stærkt Bifald, og efter at Formanden havde takket for Foredraget, samlede man om Kaffebordene. Her blev der ligeledes holdt en Del Taler, og saa begyndte Dansen.

Kl. 12 blev Flaget strøget, »Kongernes Konge« blev sunget, og saa blev der pebet »Klar ved Køjerne«.

MARINEFORENINGEN I MARIBO

fejrede Helgolandsdagen ved en Fest i Aktiehaven. Formanden, Lærer Hansen, Skelstrup, bød Velkommen, hvorefter Dir. Kromann holdt en lille Tale om Helgolandslaget. Derefter talte Grosserer Schou, København, om en Rejse paa Ceylon.

MARINEFORENINGENS PLATTE.

Som et Eksempel til Efterfølgelse for Marineforeningens Kredse, skal vi meddele, at der fra vor yngste Kreds, Hirtshals, gennem dennes Formand, Materialbestyrer P. Jensen, er indgaaet, som den første Bestilling af alle, Ordre paa 40 Platter.

EN GAMMEL VETERAN FRA FREGATTEN

»JYLLAND«

En af Aalborgs kendte Mænd, gamle Fiskehandler *Mølbak*, er afgaaet ved Døden paa Alderdomsasylet i Aalborg, 88½ Aar gl.

Mølbak var barnefødt i Sæby og kom som ung til Søs. Han sejlede nogle Aar paa Långfart, men blev som ung Matros indkaldt til Krigstjeneste i Aarene 1863—64, og var udkommanderet med Fregatten »Jylland«; han deltog med den i Kampen ved Helgoland.

Den raske Sømand var Fortopsgast, men under Kampen blev han meget mod sin Villie forsat til Artilleriet, tjenstgørende ved Batterikanon Nr. 9.

Under Kampen fandt en fjendtlig Granat Vej til Batteriet, sprang og dræbte flere af Mandskabet; der blev et Øjeblik Forvirring, men Mølbak, som den raske Gut, han var, raabte sine Kammerater an og sprang selv som første Mand til Kanonen, ladede og skød.

Denne Daad gik ikke upaaagtet hen, thi efter Kampens Ophør, og da den danske Eskadre stod Nord efter, og Dækket blev klaret op, var Mølbak blandt de første, der blev kaldt frem for Chefen og rost, og han fik ogsaa her Dannebrogsmændenes Hæderstegn, som han gennem de mange Aar, der er gaaet, har baaret med Stolthed.

Efter Krigen købte han en Kvase og sejlede i mange Aar med den i Kystfart, indtil han tog Stade ved Fiskehavnen, hvor han handlede med Fisk.

De sidste Aar har han sammen med sin Hustru haft Ophold paa Alderdomshjemmet. Han var rask og rørig til det sidste, og deltog for ca. 1 Maaned siden i Marineforeningens Stiftelsesfest, hvor han blev optaget som Æresmedlem; men han ramtes kort Tid efter af et apoplektisk Tilfælde, laa hen i nogle Dage, og Livet ebbede ud.

Da Marineforeningen for ca. tre Aar siden under Fregatten »Jylland«s Ophold i Nørresundby fejrede Dagen for Kampen ved Helgoland ved en Fest om Bord, var gamle Mølbak en af dem, der gav Møde. Det var interessant at høre den gamle Sømand fortælle om Kampen og den Jubel, der blev om Bord, da Raabet lød: »nu brænder »Schwartzenberg«, og ligeledes paaviste han Stedet, hvor Granaten sprang.

Ved hans Begravelse, der foregik paa Aalborg Kirkegaard under stor Deltagelse, mødte Marineforeningen med Flag og dens Bestyrelse: Formanden, Fabrikant *Im. Stuhr*, Brofoged *Hjorth*, Dommer *Hornemann*, Kon-

sul Müller, Fabrikant Kjør og mange af Foreningens Medlemmer fulgte den gamle Veteran til hans sidste Hvilested.

Da vort Flag for sidste Gang kippedes for ham, var alle enige om, at det sænkedes over en Mand, der har været en god Familiefader, en Pryd for sin Stand og en af de Sønner, som Danmark kun har Grund til at være stolt af.

Ære være hans Minde!

A. Hofler.

FHV. LODSOLDERMAND, KOMMANDØR I. BARDENFLETH

En af vor Marines ældste, veltjente Officerer, Kommandør *Ingolf Bardenfleth*, fhv. Lodsoldermand for Helsingør Lodseri, er den 29. April afgaaet ved Døden i sit Hjem i Helsingør, 81 Aar gammel. Naar »Under Dannebrog« finder Anledning til at bringe Meddelelsen om Afslutningen paa denne lange og indholdsrige Livsbane, uagtet sikkert langt mere kompetente Penne indenfor Søofficerernes Kreds vil vide at opridse denne nu afdøde gamle Hædersmands Liv, da er det udfra det Synspunkt, at Kommandør Bardenfleth ikke blot som Helsingør-Kredsens højtagede og skattede Æresmedlem vil blive savnet blandt dennes Medlemmer, men ogsaa fordi han blandt alle dem, der har haft den Glæde at møde ham i Marineforeningen, ved sin djærve gamle Somandsskikkelse fra en svunden Tid, vil efterlade et Savn. Man følte, naar han rejste sig og med en Livlighed, der ikke lod ane de mange Aar, talte, at man hørte en erfaren Mands Røst, en af dem, der havde været med i vort Lands Trængselstider og som højt op i Aarene havde bevaret det livlige Sind og den Kærlighed til og Tro paa sit Land og dets Fremtid, som kun Aarene havde formaaet at styrke. Dertil kom et smittende Lune, der ikke lod nogen Tvivl om, at man stod overfor en Mand, hvem Aarene og Liverfaringen havde givet et afklaret Syn paa Livet i Storm og Stille, og som forstod at aflukke Livet dets lyseste Sider. Derfor havde Helsingør-Kredsen næppe et mere skattet Medlem, til hvem alle saa op med Højagtelse.

Allerede 13 Aar gammel blev B. Kadet i 1853 og udnævntes til Løjtnant 1860 med Opnaaelse af Gernermedaillen, deltog i Krigen 1864, og gik efter denne i fransk Tjeneste i 2 Aar, hvorefter han udnævntes til Premierløjtnant, førte derefter i nogle Aar Postdampskib paa Kiel og blev derpaa Chef for Fiskeriinspektionen indenfor Skagen. Fra denne Tjeneste blev han af Kong Georg af Grækenland kaldet til Adjutant hos denne og Chef for det græske Torpedovæsen. Efter sin Hjemkomst fra græsk Tjeneste virkede Kommandøren fra 1890 til 1912 som Lodsoldermand i Helsingør, og har nu efter 9 Aars Otium endt sit begivenhedsrige Liv i den gamle By, til hvis kendteste Skikkelser han hørte.

Da Marineforeningen i sin Tid stiftedes i Helsingør, var han blandt de første der meldte sig ind, og trofast mødte den gamle Kommandør til alle Møder, der ikke syntes rigtig vellykkede, naar hans Skikkelse manglede, og dette skete kun i den allersidste Tid, da Alderen tvang den kraftige Ætling af en gammel og højtaget Slægt af Somænd og Statens tro Tjenere til at boje Knæ.

Marineforeningen vil bevare hans Minde.

M.

FLAADENS IDRÆTSSTÆVNE

DEN 12.—14. MAJ 1921.

Paa Marineministeriets Foranstaltning og under Protektorat af Kommandør *Scheel* indlededes de afsluttende Kampe i Flaadens store Idrætsstævne Torsdagen den 12. Maj 1921 paa Orlogsværftet. Ved Ministeriets Velvillie var der, som det vil være samtlige vore Medlemmer bekendt gennem derom udsendte Meddelelse, givet disse fri Adgang til at overvære alle de afsluttende Kampe, der strakte sig over ialt 3 Dage og omfattede et overordentlig righoldigt Program, begyndende om Morgenen Kl. 9 og med et Hvil ved Middagstid naaende hen paa Eftermiddagen hver af de ovennævnte Dage. I Stævnet deltog saavel Officerer som Underofficerer, »Marineunderofficerernes Idrætsforening«, Konstabelskolen, Konstabelelevskolen og et stort Antal Menige af Exercerskolen ombord i »Fyen« og paa Kasernen.

Det udmærket tilrettelagte Program omfattede følgende Øvelser:

1000 Mtr. Løb	Længdespring	Pistolskydning
Vægtløftning	Klavring	Gymnastik
Højdespring	Haandgranatkast	Fodbold
Tovtrækning	Stangspring, Spyd-	Kaardefægtning
Fleuretægtning	kast	Friluftsgymnastik,
Boxning	Diskoskast	Héberts
500 Mtr. Løb	Bajonetægtning	Forhindringsløb,
Friluftsgymnastik,	Sabelfægtning	Héberts.
Héberts.	1500 Mtr. Løb	

For dem, der havde Lejlighed til at overvære Øvelserne og de afsluttende Kampe i dette Stævne, der er det første i sin Art, som Marineministeriet har taget Initiativet til, og i hvilket Kaptajnerne *Wolfhagen*, som Forsvarsministerens Adjutant, og *Briand de Crèvecoeur* som Kommandør Scheels Adjungerede, har nedlagt et meget stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde, vil disse Dage paa Orlogsværftet være et sjældent smukt Minde, — og for Deltagerne selv, — ikke mindst de unge Værnepligtige, hvem vi gamle »forhenværende« ligefrem kunde misunde, naar vi tænkte tilbage paa vor egen Skoletid« for snart 25 Aar siden, da vi med Geværret paa Nakken travede op og ned paa den selv samme grønne Mark, hvor nu Marinens Sportsplads og Stadion er anlagt og hyder vore yngre Efterkomemre netop noget — eller meget — af det, som vi kunde længes efter, nemlig en styrkende Afveksling i en Uddannelse, som vi, trods al Lærelyst, dog nok til Tider kunde føle lidt ensformig gennem de 5—6 Uger, indtil vi kom ombord i Skibene.

Nu var der et mylrende Liv af unge og noget ældre af Marinens Sportsmand, og Solen straaled ned over et Stadion fuldt af Mænd, der tog fat med Liv og Lyst til Gavn for dem selv og det Værn, de tilhører, og blandt »Mænnen« vil Idrætsstævnet sikkert komme til at danne den Mærkepæl i deres Uddannelses-tid, for og efter hvilken Begivenhederne vil sætte sig paa Plads, naar Minderne engang tages frem til Beskuelse i en mere fremrykket Alder.

I Kommandør Scheel og hans Officerers Hænder har dette første Marine-Idrætsstævne formet sig saa smukt og velarrangeret, paa een Gang præget af den største Frihed og en velgørende Disciplin, at det forhaabentlig vil blive fulgt af mange andre som en fast Institution indenfor vore Flaademandskabers Uddannelse, og Overgymnastiklærer *Dahl* tilligemed Formanden for »Marineunderofficerernes Idrætsforening«, Baadsmand *E. Hansen*, og Foreningens Lærer, Kanoner *Oluf Hansen*, der fremførte dennes Præsentations-

hold i Odd-Fellowpalæet, dirigerede deres forskellige Hold paa udmærket Maade.

Betydelig Interesse knyttede der sig til Exercerskolens og Korpsartilleriskolens Opvisninger i Friluftsgymnastik efter Héberts System, ligesom ogsaa Marineunderofficerernes Idrætsforenings Præstationer i samme System, der foregik i den store Gymnastiksal paa Stævnets sidste Dag. Der opereres ved disse Opvisninger med ret store Styrker paa een Gang, og de forskellige Øvelser, der følger hurtigt paa hinanden, byder ikke blot Afveksling, men kræver ogsaa et betydeligt og gavnligt Arbejde af Udøveren, der stadig maa følge Trop med sine Kammerater. Særlig Korpsartilleriskolens Opvisning heri gav et udmærket Billede af Systemets mange gode Sider og morede Tilskuerne meget.

Naturligvis ydede Idrætsforeningens trænedede Hold det bedste her, men Artilleristerne kom godt op paa Siden af af dem. Beundringsværdigt var det at se, hvad man havde faaet ud af Exercerskolens Mandskab, der kun havde øvet denne Gymnastik i de tre Uger fra deres Indkaldelse den 23. April.

Resultaterne er følgende:

1. *Héberts Tikamp*: 1. Præmie, udsat af Marineministeriet, Søkadet Pontoppidan, 5065 Points; 2. P., uds. af Kadetskolen, Baadsmænd K. Nielsen, 4455 P.; 3. Pr., uds. af Marineoff. Idrætsfor., Konstabel H. C. Hansen, 4412 P.
  2. *100 m. Løb*: 1. Pr. Konstabel Axel Christoffersen, 12,90 Sek.; 2. Pr. Konstabelelev Georg Mücke, 13,05 Sek.
  3. *500 m. Løb*: 1. Pr. Konstabel Will. Christensen, 1 M. 19,33 Sek.; 2. Pr. Konstabel Dalbro, 1 M. 20,13 Sek.
  4. *1500 m. Løb*: 1. Pr. Konstabel Will. Christensen, 4 M. 56,20 Sek.; 2. Pr. Kay Brinck, 4 M. 56,90 Sek.
  5. *Højdespring med Tilløb*: 1. Pr. Korpsartillerist S. Mikelsen, 1,50 m.; 2. Pr. forhv. Underkanoner Jønsson, 1,42 m.
  6. *Højdespring uden Tilløb*: 1. Pr. Konstabel H. C. Hansen, 1,28 m.; 2. Pr. Konstabel Georg Nicke, 1,23 m.
  7. *Længdespring med Tilløb*: 1. Pr. Overkonstabel Bannow, 5,42 m.; 2. Pr. Konstabel Eigil Larsen, 5,27 m.
  8. *Længdespring uden Tilløb*: 1. Pr. Konstabel H. C. Hansen, 2,71 m.; 2. Pr. Overkonstabel Bannow, 2,61 m.
  9. *Klavring*: 1. Pr. Overkonstabel Bannow, 5 m. paa 6,15 Sek.; 2. Pr. forhv. Underkanoner Jønsson, 5 m. paa 6,40 Sek.
  10. *Vægtløftning*: 1. Pr. Baadsmænd Aa. Ohlsen, 40 kg. 28 Gange; 2. Pr. Konstabel Lauritz Larsen, 40 kg. 23 Gange.
  11. *Kuglesød*: 1. Pr. Baadsmænd E. Hansen, 17,27 m. sammenlgt.; 2. Pr. Konstabel Lauritz Larsen, 16,42 m. smlgt.
- Til alle Konkurrencerne under Numrene 2—11 incl. var 1ste Præmierne udsat af Marineministeriet, 2den Præmierne af Marineunderofficersforeningen.
12. *Pistolskydning*: 1. Pr., uds. af Søofficersfor., Baadsmænd K. Nielsen, 15 Tr., 129 Points; 2. Pr., uds. af Marineforeningen, Baadsmænd C. Hansen, 15 Tr., 122 Points; 3. Pr., uds. af Marineunderoff. Foreningen, Baadsmænd K. Nielsen.
  13. *Haandgranatkastning*: 1. Pr., uds. af Søofficersforeningen, Baadsmænd K. Nielsen, Totalsum 127,37; 2. Pr., uds. af Marineministeriet, Overkonstabel Bannow, Totalsum 104,48; 3. Pr., uds. af Marineunderofficersforeningen, Korpsartillerist Rasmussen, Totalsum 97,67.
  14. *Forhindringsløb*: (Héberts Holdløb) Pr. uds. af Marineforeningen, Konstabelskolen, 146,40 Sek. smlgt.
  15. *Tovtrækning*: Pr. uds. af Marineforeningen, Undervandsbaadstationen.
  16. *Boksning*: Pr. uds. af Marineministeriet, Bantam vpl. 7983 Ejner Jensen; Fjervægt vpl. 8040 Svend Ross; let Mellemvægt Konstabel Holbeck; Mellemvægt Konstabel L. Larsen; Pr. uds. af Marineunderofficersfor. for den bedste Bokser, vpl. 7983 Ejner Jensen.
  17. *Forhindringsløb* (Enkeltmandskonkurr.): Pr. uds. af Marineministeriet, 1. Pr. forhv. Underbaadsm. G. Hansen; 2. Pr. Konstabel Lauritz Larsen.
  18. *Stangspring*: Pr. uds. af Marineministeriet, Underkanoner J. Christensen, 2,80 m.
  19. *Fleurelfægtning*: 1 Pr. uds. af Marineoff. Idrætsf., Marineingeniør Hinrichsen, 4 vundne 1 tabt; 2. Pr. uds. af Marineministeriet, Premierløjtnant Kofoed Hansen, 4 vundne 1 tabt.
  20. *Sabelfægtning*: Pr. uds. af Marineministeriet, Kaptajn Ørsted, 2 vundne, 0 tabt.

21. *Bajonelfægtning*: 1. Pr. uds. af Marineforeningen, Konstabel Kay Brinck, 5 vundne, 0 tabt; 2. Pr. uds. af Marineministeriet, Konstabel H. C. Hansen, 4 vundne, 1 tabt.

22. *Kaardefægtning*: Opmuntringspræmier. Kadetskolens og Marineministeriets Præmier, Marineingeniør Hinrichsen, 3 vundne 1 tabt; Fægtelærer Østrups Præmie, Kapt. Grandjean, 3 vundne 1 tabt.

23. *Fodbold*: Vandrepræmie uds. af Marineunderoff. Idrætsf. Konstabelskolen, 3 Maal mod 2; Faneplyde uds. af Marineunderoff. Idrætsf.

24. *Forhindringsløb*: (Enkeltmandskonkurr.) Konstabel G. Mücke.

25. *Fleurelfægtning*: forhv. Underbaadsmænd Palle.

26. *Boksning*: Konstabelelev Frede Jensen.

Til de sidste 3 Konkurrencer var udsat Opmuntringspr. af Marineunderoff. Idrætsf.

Stævnets sidste Konkurrence var Forhindringsløbene, der foregik over Vandgrav, over en høj Barriere og over en 2 Meter lodret Mur for efter et Spring fra en Vold gennem et Risgærde at ende i Opløbet. Det var en meget livlig Øvelse, der fulgtes af Tilskuerne med største Opmærksomhed; der var Fart og Flugt over Løbet i dettes forskellige Stadier, og kraftigt Bifald lønnede Holdene.

Medens Marinens Musikkorps musicerede, samledes man kort efter til Præmieuddelingen, der foregik fra et Telt paa Sportspladsen. Her var opstillet den store Mængde smukke Solvpræmier, der var skænkede af Marineministeriet, Søofficersforeningen, Marineunderofficerernes Idrætsforening, Marineforeningen og flere. Efter at Stævnets Præsident, Kommandør *Scheel*, havde rettet en Tak til de forskellige Foreninger, der havde sendt Deltagere til Stævnet, overrakte Kommandøren Præmierne til de mange Vindere, hvis Navne optraadte af Kanoner *Flye*, medens disse modtog et Haandtryk og en Lykønskning af Præsidenten. Alle Sejrherrerne modtoges ved deres Fremtræden med den store Forsamlings Bifald, der tiltog, naar den samme Vinder flere Gange maatte frem for at modtage Sejrens Pris, og dette var adskillige Gange Tilfældet.

Til sidst talte Værftschefen, Admiral *Konow*, omtalte Stævnets Betydning for Uddannelsen af Legemet hos hver enkelt til Fædrelandets og Søværnets Gavn samtidig med, at Aandens Uddannelse ikke forglemtes, og rettede sluttelig en Tak til Stævnets Præsident og alle, der havde medvirket til dettes saa smukke og vellykkede Forløb, og udbragte et Leve for Præsidenten.

Hermed sluttede Marinens første Idrætsstævne, der foruden af Hs. Excellence Forsvarsministeren havde været overværet af talrige højere Officerer af Flaaden og Hæren og mange af dennes Underofficerer, mange Civile, Medlemmer af Marineforeningen o. fl. Stævnets Forløb giver grundet Haab om, at det vil blive en aarlig tilbagevendende Begivenhed, — et Maal for Flaadens Mænd at stræbe henimod i det daglige Arbejde i Aarets Løb, — og en sjælden, gavnlige og fornøjelige Øvelse for de Værnepligtige, thi for alle, Høje og Lave, vinker derved den officielle Anerkendelse ved Stævnet af det Arbejde, der er udrettet.

E. M.

MEDDELELSER TIL BLADET

bedes altid tilsendt Redaktionen senest den 17. i hver Maaned for at kunne finde Optagelse i først udk. Nummer.

Referater fra Kredsmøder bør skrives umiddelbart efter disses Afholdelse og straks tilsendes Redaktionen. Derved undgaar man, at Referaterne bliver for gamle og tildels taber Interessen for Medlemmerne.

Til Marineforeningens Medlemmer!

Som Dhrr. Medlemmer vil se af Foreningens Meddelelse i forrige Nummer, er der truffet et Arrangement med undertegnede, hvorefter jeg har overtaget Administrationen af »UNDER DANNEBROG«s Annonceafdeling. Ved denne Overenskomst er det blevet Foreningen muligt at udsende Bladet i det tidligere gode Udstyr og i et forøget Sideantal, hvorved Bladet skulde præsentere sig i en Skikkelse Foreningen værdig.

Men da denne Overenskomst er i højeste Grad baseret paa Medlemmernes Støtte i Form af Annoncer i Bladet, anmoder jeg ærede Medlemmer Landet over — og der er jo en Mængde Forretningsdrivende blandt Foreningens Medlemmer — om at tilsende Bladet en Annonce til Støtte for den ny Ordning. Annoncerne tegnes for et Aar = 12 Gange, og man vil efter nedenstaaende lille Prisliste selv kunne vælge Størrelsen.

Ærbødigst
O. KONGSBY.

Post-Adresse:
»Under Dannebrog«s Expedition, Frederiksborggade 12.
København K.

No. 1.
Kr. 20.00 pr. Gang.

No. 2.
Kr. 10.00 pr. Gang.

No. 3.
Kr. 10.00 pr. Gang.

No. 4.
Kr. 15.00 pr. Gang.

No. 5.
Kr. 7.50 pr. Gang.

AGENTUR SØGES.

For vore Specialartikler:
Filtergrus, Blæseværk- & Tagpapgrus saavel som Glassand,
søger vi for Nordstaterne

et energisk Agentur

mod høj Fortjeneste.

Interessenter, der er velindførte i Jernindustrien, chemisk Papir — og Tagpapper — saavel som Glasindustrien, bedes sætte sig i Forbindelse med os.

Oberlausitzer Kies- & Sandwerke

G. m. b. H.

Elsterwerda. Provinz Sachsen. (Deutschland).

Konserverfabriken „DANICA“ ved Cornelius Stau
Kronprinsessegade 14

Fineste Fabrikat af Grønt- og Rød-Konserver.

Provianterede »Danmark-Ekspeditionen«, »Kaptajn Mikkelsen«, »Kaptajn Kock« samt flere andre
arktiske og videnskabelige Ekspeditioner. — Leverandør til Marinen

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: »Dannemora«, »Special Dannemora«, »Dora og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. - Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

J. S. V. WEILBACH

Grundl. 1799. - Kgl. Hoflever.
Niels Juelsg. 6. - Tlf. 1220.

Reglementerede Flag og Vimpler.

Leverandør af Marineforeningens Faner og Dekorationsflag.

Det Dæckerske Telt-
og Pavillonbyggeri

Christoph & Unmack, Telf. Helrup 301
Grundlagt 1882

Callisensvej 31 - København.

Leverandør til Krigs- og Marineministeriet, Røde Kors, Hospitaler og Sygehuse.
Tilkendt mange Guldmedailler og Ærespriser.

Jacob Holm & Sønner

Strandgade 4

Kjøbenhavn C.

Tougværk

Telegr.: Holmssønner

Telefon 1611

Dansk Rekyrliffel Syndikat

Rekylvej, Frihavnen

Telefon Central 10,045 - 10,065

Geværer — Pistoler.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkoll
och dynamoborstar, lämpliga för alla
i marknaden förekommande apparater
och maskiner. Begär offert.

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark.
Grand vin sec Extra dry. Ca te Blanche 1906 Extra dry.

Vestfyens Kulimport,
Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

Forlang færøske Fiskeboller

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJAN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE VI.
JUNI.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL

KØBENHAVNSKREDSSENS

Bestyrelse undersøger for Tiden Muligheden af at iværksætte den tidligere omtalte Fællestur med Skib til Sønderjylland. Udsigterne kan desværre ikke betegnes som lyse, idet de paaløbende Omkostninger efter al Sandsynlighed vil blive saa store, at den enkelte Deltagers Billet til Tur og Ophold i 3 Dage paa de historiske Steder, delvis med Natteophold ombord, kun vil muliggøre Deltagelse fra et Faatals Side, og det bør netop være en Tur, hvori saa mange som vel muligt kan komme med. Imidlertid — Haabet om en Ordning, er ikke endnu opgivet.

Af Sommerens Program kan Bestyrelsen stille en Fællestur til Dragør i Udsigt, med forudgaaende Besøg paa Kaptajn Engelhardts Baadebyggeri. Turen tænkes arrangeret med de store Turist-Automobiler og ender med en Fællesspisning i Dragør, hvorefter man kører hjem til Byen.

Som før meddelt modtog Københavnskredsen af et kendt og meget agtet Medlem i Vinter et Beløb af 1000 Kr., som den anonyme Giver ønskede anvendt til Anskaffelsen af et nyt og større Flag til særlig Brug under Repræsentation udadtil. Efter at Giveren og Kredsbestyrelsen nu har forhandlet endeligt om Gavens Udførelse, vil det nye Flagspil blive sat i Arbejde, og vil forhaabentlig blive færdigt til Indvielse ved Vintersæsonens Begyndelse. Medens vort nuværende Flag har en Højde af lidt over 4 Alen i Stangen, vil det nye Flag blive ca. 6 Alen i Stangen og Splitflaget forstørret i Forhold dertil. Stangen vil blive nøjagtig af Udseende som den nuværende, og Beslaget udføres, ligesom ved det i 1915 indviede og af Grosserer Valdemar Schou skænkede Flag, af Hof-Broncestøber Lauritz Rasmussen, medens Orlogsværftets Modellør, Otto Dørge, har lovet ogsaa denne Gang at ville udføre selve Asketræsstangen.

KØBENHAVNSKREDSSEN.

Lysbilledarkivet.

Medlemmerne erindres om vor tidligere Opfordring til, i den kommende Tid at huske paa vor Vinterunderholdning gennem Lysbilledarkivet, ved at benytte Sommerrejser i vore Farvande til Fotografering af saadanne Motiver, der vil kunne have Interesse for os og vore Formaal.

Tirsdag den 7. Juni mødte ca. et halvt Hundrede af Skydebrødrene og, erindrende Gnyet fra Helgolandsfesten, hilste de hverandre med et hjerteligt: »Tak for sidst«. Dagen havde været meget hed, saa der blev dækket i Haven, som den stille Sommeraften gjorde til et overordentlig behageligt Opholdssted.

Efter Skydningen bød *Formanden* Velkommen, og da den varme Aftensmad var gledet ned, blev den smukke Platte forevist til de Kammerater, der ikke havde deltaget i Marineforeningens Stiftelsesfest, og et anseligt Antal af den blev solgt; den vakte almindelig Beundring.

Ordet blev givet til Kammerat *Elwarth*, der gav en drastisk Beskrivelse af den sidste 25 Aars Jubilæumsfest, hvilket morede Kammeraterne og gav Mester *Borrild* Anledning til at takke for den Interesse, Jubilæarerne havde vist Værftet.

Gustav Olsen sang en køn lille Sang, hvorefter alle istemmede vor klangfulde Festsang, hvis herlige Tekst og Toner snart fik en beundrende Tilhørerkreds. Vi havde jo ikke kunnet flytte Flygelet ud i Haven, men med sin smukke Stemme sang Kammerat *Hornung* for, og det gik storartet.

Bing og *Borrild* kappedes om at fortælle muntre Historier, og Maskinmester *Andersen* havde et helt Repertoire af fornøjelige Digte, der gav Motion til Lattermusklerne. Den blaa Bog blev flittigt taget i Brug, og først sent endte denne herlige Aften.

MARINEFORENINGENS SKYTTELAV

afholder sin næste Sammenkomst Tirsdag den 5. Juli med Solosang og Historier. Husk, alle Lokalkredsens Medlemmer er velkomne.

ÆBELTOFTKREDSSEN.

Søndagen den 22. Maj afholdt Kredsen Præmieskydning paa Hotel »Skandsenskilde«. Skydningen begyndte Kl. 9 Fm. og fortsattes til om Aftenen. Der var udsat en stor Mængde Præmier bestaaende i Sølvgenstande, Barometre, Lædersager etc. Af Resultaterne anføres:

1. Præmie: Murer J. Nyhus, et Barometer med Termometer.
2. Præmie: Landmand J. Petersen, 6 Kaffeskeer.
3. Præmie: Købmand P. M. Andersen, et Barometer.

Præmieuddelingen foregik ved en festlig Sammenkomst, der afsluttedes med Dans.

G. H.—P.

ODENSE-KREDSSEN.

Flagdagen, den 15. Juni, havde Marinerne valgt til at samles i den gamle smukke Næsbyhoved Skov for at indvie den nye Winchester Riffel, og for første Gang i Kredens Levetid havde Bestyrelsen arrangeret en Præmieskydning og Gevinstkeglespil for at sondere Stemningen for Startning af et Skyttelav.

Det skal siges straks, at Bestyrelsen ikke blev skuffet i sine Forhaabninger til Trods for, at Skyttelavet havde haft sin store Fest Dagen før. Marinerne mødte mandstærke og deltog i Skydning og Keglespil med Liv og Lyst, og man forbausedes over den Energi og Skydefærdighed, som de fleste Mennesker var i Besiddelse af. Lige fra Begyndelsen, Kl. 3 Eftm. til Kl. blev 8, var der ingen Ophold, og havde der været mere Tid inden Omskydning og Skafning, vilde der være bleven skudt langt mere endnu, men ogsaa Sømands Maver kræver Næring, og Kl. 8½ gik man i Lag med Skafningen.

Efter at den værste Sult var stillet, og Hans Majestæts Skaal var udragt, uddelte Formanden Præmierne, der baade var smukke og værdifulde. For Skydningens Vedkommende tilfaldt 1. Præmie Grd. Rasmussen, Ørreslev, 2den fik Mejeridirektør Thomsen, 3die fik Mejerist Sigerstrøm og 4de Montør Ubbe. En Flidspræmie tildeltes Telegrafassistent Rasmussen og endelig fik Formanden en Præmie, fordi han var den daarligste Skytte. Præmien bestod af et Par Børnestrømper og var udsat af Næstformanden.

I Keglespillet fik Mejeribestyrelse Christoffersen, N. Søby, 1. Præmie, Proptr. Mayland 2den, Maskinpasser Andersen 3die, Forretningsfører Rasmussen 4de Præmie og Flidspræmien tilfaldt Restauratør Christensen fra Stige.

Selvfølgelig skete Uddelingen under vældig Jubel og Hurraraab for de dygtigste, og da Præmieuddelingen var overstaaet, toges fat med Taler og Sange af Sanghøven. Ved Kaffen dannedes saa det virkelige Skyttelav for Odensekredsen og der tegnede sig straks 26 Medlemmer, og et Udvalg, der kom til at bestaa af Direktør Thomsen, Ingeniør Holm, Togfører Steffensen og Installatør Overgaard, blev nedsat til at arrangere det fornødne. Tilstede var en Kammerat fra Københavns Skyttelav, Repræsentant Otmar, der gav forskellige Oplysninger om dette, ligesom Formanden meddelte, at Bankfuldm. Nath, Næstformand i Københavnskredens Skyttelav, havde lovet at komme til Odense, dersom Udvalget maatte ønske det, for at være behjælpelig ved Starten.

Det siger sig selv, at den nye Institution indenfor Kredsen var Genstand for en Masse gode Ønsker i Aftenens Løb, og for man anede noget derom, var man naaet ind i Hundevagten, og denne var omtrent forbi, inden de sidste Kammerater skiltes med Haabet om snart at mødes i det virkelige Skyttelav.

C. B.

EBELTOFTKREDSSEN.

Krydserkorvetten »Valkyrien« der den 17. Juni skal føre H. M. Kongen til Island, er allerede for nogen Tid siden klargjort og er lagt ud fra Lejet paa et kortere Togt i vore nærmere Farvande.

Under dette lagde Krydserkorvetten forrige Fredag ind ved Ebeltoft, og at dette Besøg har været til Glæde for vor Lokalkreds, og sikkert ogsaa for Krydserens Besætning, vil ses af nedenstaaende Beretning, som vi har modtaget fra Kredens Sekretær, Hr. Holm-Petersen:

Krydserkorvetten »Valkyrien«, Kommandør Cold, der i en nær Fremtid skal føre Kongen til Island, ankrede Fredag Aften op i Ebeltoft Vig og forblev der til den paafølgende Onsdag Aften for at foretage Forberedelser til Togtet. Allerede om Aftenen efter Krydserens Ankomst sværmede Baade fra Ebeltoft rundt om denne og nød Musikken fra det 15 Mand stærke Orkester, der spillede ombord. Paa Initiativ af Marineforeningens Sekretær og ved elskværdig Imødekommen fra Kommandør Colds Side afholdt Krydserens Orkester Tirsdag Aften Koncert paa Byens Torv, og baade dette og Vinduerne i alle de omliggende Bygninger var fyldt af interesserede og taknemlige Tilhørere. Programmet rummede 10 Numre, men udvidedes ved Tilhørernes kraftige Applaus til 13 Numre, hvoraf det sidste, »Kong Christian«, paahørtes med blottede Hoveder og modtoges med rungende Bifald.

Efter Koncerten takkede Borgmester Bredstrup paa Byens og Vinhandler Holm-Petersen paa Marineforeningens Vegne, Stabshornblæser Bentzen for den Nydelse og Glæde, Koncerten havde beredt, hvorpaa Orkestret efter Indbydelse af Byraadet og Marineforeningen indtog Forfriskninger paa »Høtel Vigen«. Grundlovsdagen den 5. Juni havde »Valkyrien«s Chef indbudt Marineforeningens Medlemmer med Damer til at aflægge Besøg ombord Kl. 2, og under dette Besøg besaa

man det smukke Skib, der snart skal ud paa sin historiske Færd, og de Foranstaltninger, der er truffet ombord til Modtagelse af H. M. Kongen med Følge. Medens Orkestret spillede, serveredes i Officersmessen Vin og Kager, og man forlod derpaa Krydseren med de bedste Ønsker for Skib og Besætning paa Turen til det høje Nord, til Sagaen, der nu for 3die Gang i sin tusindaarige Historie faar Besøg af Danmarks Konge.

MARINEFORENINGEN I GRENAA.

Forleden Aften afholdtes paa Badehotellet et Møde, hvortil var Adgang for Alle, og som havde samlet godt Hus.

Formanden, Havnefoged Bilde, bød Velkommen, og derefter holdt Pastor, Dr. theol. Bindegaard-Petersen, Vejlbj, et fortræffeligt Foredrag i Anledning af, at Fiskerne nu drager ud paa deres Sommertogt til Vestkysten.

Foredragsholderen gik ud fra det gamle Ordsprog: »Øst, Vest, hjemme bedste«, hvori er nedlagt det, der er det bedste i Livet. Mange Mennesker har prøvet Livet under forskellige Himmelstrøg, men gjort den Erfaring, at intetsteds har man det saa godt som hjemme. Mange har ude i det fremmede faaet Vingerne stækkede, men alligevel haft noget godt deraf. Og mange har det saaledes, at de har en tvingende Magt over sig, at de maa tage hjemmefra for at prøve, om Livsvilkaarene skulde være bedre andetsteds, saa at de bedre kan hævde sig. Og Taleren vil sige til disse: Tag Hjemmet med, ikke i udvortes, men i indvortes Forstand — man kan tage Hjemmet med i sin Sjæl; dem, der gør det, er i Reglen dem, der faar det bedste ud af Livet.

Man skal tage Hjemmet med i Tanke og Sind, naar man tager herfra. Hjemmet er jo først og fremmest de aandelige Værdier. Lad Hjemmets hellige Ild brænde klart og lyse op i alle Eders Tanker. Saa vil I faa at se, at dermed har I faaet en Værdi med, som vil være til uvurderlig Hjælp for Eder, naar I staar ude i det Fremmede; den vil være en Hjælp til at modstaa alt det onde og alle Fristelser, der melder sig derude. De store Havnebyer paa det store Fastland og tildels ogsaa England er Arnestedde for mange Fristelser — det er farlige Steder at komme til. Men for Resten er vi ogsaa kommen godt med herhjemme. Husk, at det gælder om at kunne sige Nej overfor alt det onde og alle Fristelser. Det gælder om at kunne sige Nej første Gang. Hvis vi kan sige Nej den første Gang det Onde vil have os i sin Magt, vil det blive lettere at sige Nej de følgende Gange, og hver Gang man siger Nej, styrkes man i Befæstelsen af sin Modstand mod det Onde. Man maa forstaa at vaage over alt det, der i Tanke og Sind knytter sig til Hjemmet. Det skal være som en Helligdom. Men vi kan ikke tænke paa det enkelte Hjem uden at tage vort Folkehjem med, vort Fædreland.

Naar I nu rejser ud, saa staar vort Fædreland og tilvinker Eder med Ønsket om, at hver Mand maa gøre sin Pligt. Det er en god Ting at høre til et Folk, der har faaet et saa godt Omdømme som det danske, og det har I Lov til at være glade for, naar I nu sejled ud. Og derfor har Fædrelandet Lov til at sige: I skal gøre Eders Pligt, og hvad vor Pligt er, fortæller vor Samvittighed. Det Menneske, der paa en eller anden Maade vanærer sit Legeme, vanærer ogsaa sin Sjæl, og det Menneske gør ikke sin Pligt. Tag Hjemmet med, alt det rene i Sjæl og i Sind.

Formanden bragte med Forsamlingens Tilslutning Pastor Lindegaard-Petersen en Tak for Foredraget, og efter at man havde afsunget »Kongernes Konge«, sluttede han Mødet med at udbringe et Leve for den danske Sømand.

TIL MEDLEMMERNE!

Som det vil ses af en Annonce paa Side 51, kan Medlemmerne tegne deres Sø- & Transportforsikringer samt Brandforsikringer paa Marineforeningens Kontor, idet Sekretæren har overtaget et Agentur for det bekendte Firma, Max Levig & Co., som er Generalrepræsentant for bl. a. »Baltica« og det store engelske Brandforsikringselskab »The Liverpool & London & Globe Insurance Comp.«

Da der ligger en god Plan til Grund for dette Arrangement, skulde det glæde os, hvis Skibsredere og større Handlende blandt vore Medlemmer, saavel i København som Provinsen, vilde tegne deres ovennævnte Forsikringer paa Marineforeningens Kontor.

MARINEFORËNINGENS REGNSKAB FOR AARET 1920

ADMINISTRATIONS-KONTO PR. 31. DECEMBER 1920

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Festligheder	58	05	Kontingent og Indskud	9383	10
Inventar, 10 pCt. Afskrivning	180	95	Renter	30	02
Rejser og Agitation	Kr. 1945.30		Fortjeneste ved Salg af Sangbøger.....	222	90
÷ refunderet ved Gave.....	- 1331.40				
	313	90			
Kontorhold.....	1735	00			
Tryksager	333	60			
Virksomhed, Lovenes § 6	240	88			
Emblemer.....	1562	00			
Diverse Omkostninger	1121	47			
Porto	293	95			
At overføre til 1921	3796	22			
	9636	02		9636	02

MEDLEMSBLADETS KONTO

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Saldo fra 1919.....	17750	12	Annoncer.....	9000	00
Forsendelse	1474	34	Salg	96	80
Papir, Tryk og Hæftning	11000	18	Tilskud fra Medlemmer	2608	50
Medarbejdere.....	486	00	» » Dansk Dampskibsrederiforening..	6000	00
Diverse Omkostninger	36	99	» » Kbhvns. Lokalkreds	257	10
Redaktionsomkostninger.....	602	00	Saldo.....	13711	76
Klichéer.....	324	53			
	31674	16		31674	16

STATUS PR. 1. JANUAR 1921

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Kassebeholdning.....	560	19	Bogtrykkerens Tilgodehavende.....	1374	08
Bankbeholdning	849	63	Kapital fra forrige Aar: Kr. 18944.32		
Tilgode hos Lokalkredsene	5808	45	÷ Medlemsbladets Andel.....	- 257.10	
Inventar.....	Kr. 1809.52				
÷ Afskrivning.....	- 830.95				
	978	57	Overført fra 1920.....	Kr. 18687.22	
Emblemer, 80 Stk. à 3.00	240	00		- 3796.22	
Beholdning af Medlemsblade	50	00			
» » Sangbøger Stk. 1292	658	92	÷ Medlemsbladets Saldo.....	Kr. 22483.44	
Tilgode for tegnet Bidrag til Medlemsbl.	1000	00		- 13711.76	8771 68
	10145	76			10145 76

København, Marts 1921.

KJÆR

Regnskabet revideret og befundet rigtigt.

FRED. A. MØLLER

ALB. CLAUSEN

JUBILÆUMSFESTEN FOR MARINERE AF AARGANGEN 1896—1921.

Lørdag den 21. Maj, Kl. 11 Formiddag, samledes cirka 70 civ. Mennesker udenfor Værftsbroen ved Orlogsværftet. De kiggede først, ligesom for 25 Aar siden, som fuldständig Fremmede paa hverandre; men saa kom det fra een med et stort Gensynssmil: »Hvad Pokker, er det Dig 17«. — »Javel er det 17!« — »Er det Dig Smed« o. s. v., og et Øjeblik efter var det blevet en eneste stor Familie, som var kommen sammen for at holde deres 25 Aars Marinejubilæum.

Den bekendte Overkanoner *Bachmann* præsenterede de gamle Gutter for Kanonererne *Lund* og *Petersen*, som havde paataget sig at forevise dem Værftet. Først besøgte Vaabenmagasinet, Idrætspladsen, Modelkammeret etc., og det gjorde altsammen stor Lykke; derefter begav man sig til Marketenderiet, hvor allerede flere af Gutterne havde været en lille Afstikker for at hilse paa den gemytlige Marketenderske. I »Tutten« bødes der paa Bixemad, Ost, Snaps, Øl, Kaffe og Cognac osv.

Da Skafningen var forbi, marcheredes til den ny Kaserne for at se, hvorledes Nutidens Gutter lever som Søfolk, og man maa sige, at Nutidens Basser, med de hygieiniske Forhold, der nu findes paa Kasernen, bliver anderledes forplejede end i gamle Dage; men vi holder dog ligegodt paa den gamle Maner med Logiskibene, den var mere sømandsmæssig. Derefter blev der givet Landlov, og man skiltes for at hvile ud til Aftenfesten.

Kl. 7 Aften samledes man igen i »Ny Rosenborg«, hvor der først stilledes i Beklædningsmagasinet, hvor man fik Krave og Hue, med 1896—1921 i Huebaandet, udleveret, hvorefter man begav sig ned paa Gaden og tog Opstilling med Jarmerstaarn i Baggrunden, og en Fotograf tog en Plade af de glade Gutter. Dette Intermezzo vakte stor Opsigt og Spørgsstandsning.

Saa stilledes der til Honnør for Flaget i Festlokalerne, og Festmaaltidet (varm Ret, 1/2 Hummer og alt,

hvad der kan tænkes til koldt Bord) kaldte straks Dagens kammeratlige Stemning frem. En Masse Taler blev holdt, og en af *Carl Skov* i Dagens Anledning forfattet Sang sunget, ligeledes blev vor blaa Sangbog flittig benyttet. Telegrammer indløb fra forskellige Kammerater, og efter et gemytligt Samvær krydret med Vittigheder og smaa »Kan Du huske?«-Oplevelser forfattet paa Sømands lune Vis, vakte en af Festudvalget rekvireret Bolle Punch Lykke, og det blev langt ud paa Hundevagten, inden der blev pebet til Udskejning med et Leve for Festudvalget.

— — —
 Fotografier af Fstedeltagerne kan faas tilsendt ved Indsendelse af Kr. 5,50 til *Ch. Elwarth*, Studiestræde 8. Lynet.

BYGGESAGEN.

Som det vil ses af Referatet af Sendemandsmødet, blev det sørgeligt fastslaaet, hvorledes Manglen af egne Lokaler føles som et stort Savn i Marineforeningens Liv, afhængig som Foreningen er af Værter Naade og Barmhjærtighed. Og værre bliver Forholdene i Fremtiden. Bestemte Aftaler kan ikke træffes og bliver ofte uden videre annullerede til stor Skade for Foreningslivet.

Gang paa Gang er der skrevet og talt om en egen Bygning, og et Byggeudvalg er ogsaa nedsat. Men hvad saa? At det er for dyrt at bygge i Øjeblikket kan vi være enige om, men viser der sig noget passende i Horizonten, da gælder det om at være klar. Saa vilde det være rart at have Kapital til Raadighed, og dette er en Sag, der har Bud til alle Kammeraterne hele Landet over.

Forslag om et Byggefond var indbragt paa sidste Sendemandsmøde af Skyttelavet, endda vedlagt Tilsgagn om de første 500 Kr. Det blev drøftet, men ikke bragt til Afstemning, grundet paa, at det ikke forinden var bragt til Kredens Kundskab. Trods den udelte Sympati, Provinsformændene nærede for Forslaget, — de talte saa smukt derfor, ønskede de ikke at stemme forinden Sagen var drøftet med Kammeraterne hjemme.

Har Forslaget ikke Bud til os alle? Vi ser fremmede Nationer her i selve København bygge Opholdslokaler for deres Marines Søfolk. Men kommer Ungdommen hertil fra Provinsen for at aftjene Værnepligten i Søværnet, saa mangler de det, de fremmede har. Københavnskredsen giver altid en Del Unge Adgang til vore Sammenkomster, men det er jo kun engang om Maanedene. Tænk paa Ungdommen.

Her i København ligger vi ikke paa den lade Side. For at fremme Formaalet bliver der i Oktober arrangeret en større Fest, hvortil det skulde glæde os at se Kammerater fra Provinsen. Og de dygtige, initiativrige Provinsbestyrelser vil sikkert ikke finde det uoverkommeligt at holde en lille Bazar, Tombola, Lotteri e. l., saa vi alle til næste Sendemandsmøde kan kappes om at komme med det største Beløb. Pengene kan dog blive i de respektive Kasser, og senere stilles til Disposition. Ved eventuel Anvendelse udstedes en Kvittering, der sikrer Kredsen en tilsvarende Andel af Udbyttet, der saaledes kommer Kredsen til Gode.

En anden Maade at skaffe Penge paa er den, at vi alle køber det lille Foreningsmærke og anvender det paa alle vore Breve.

Al Begyndelse er jo svær, men Begyndelsen er gjort. De første Penge har vi, flere er paa Falderebet, og er først Sagen i Gang plejer der at være Drøn i os Danske.

Lad os være med alle, hver efter sin Evne, saa engang vor Bygning bliver, hvad den bør være, Kammeratskabets sande Hjem.

J. S.

KRONBORG.

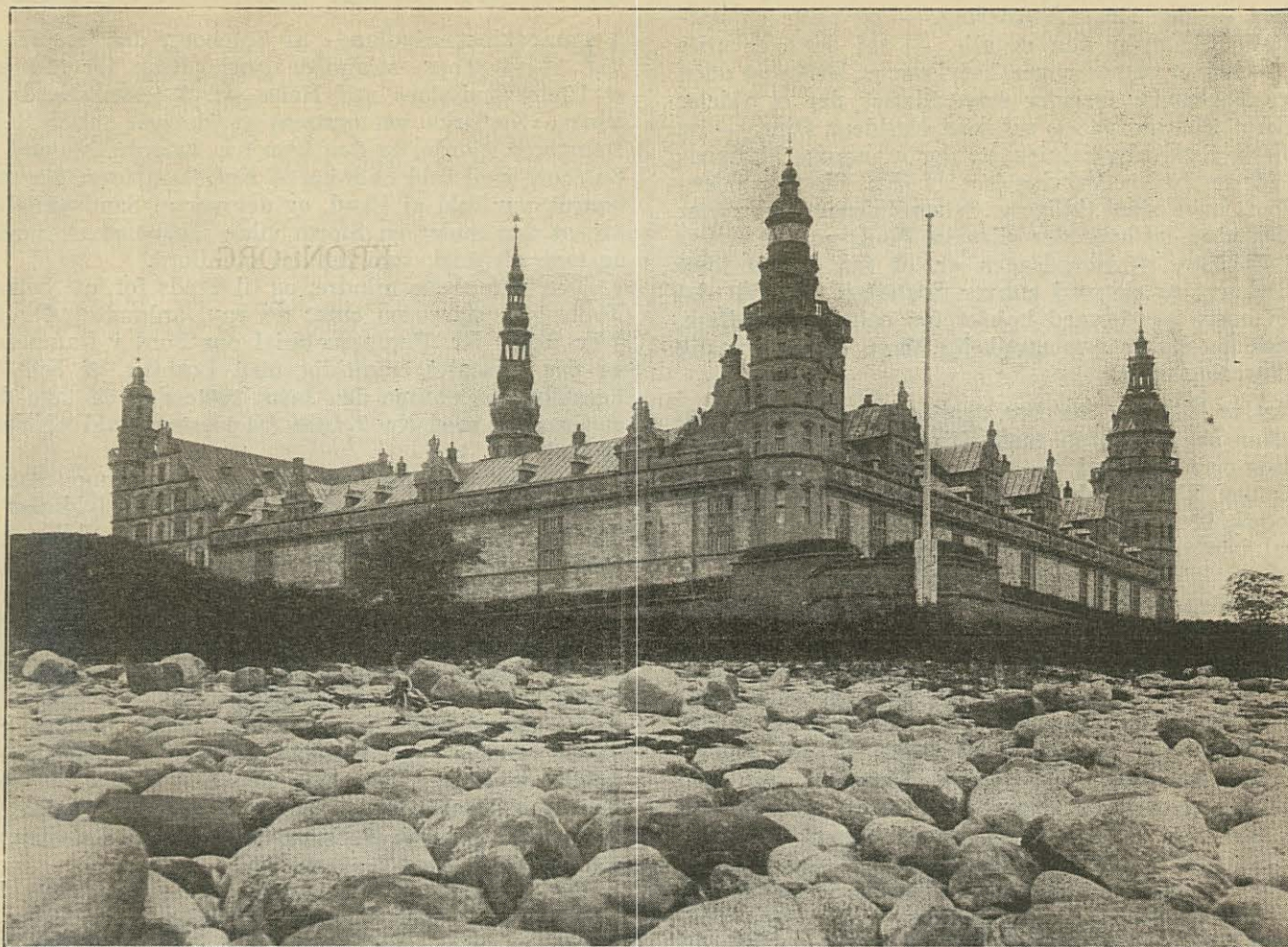
Under Dannebrog's Redaktion har fra Museumsdirektør for Handels- og Søfartsmuseet paa Kronborg, *E. F. S. Lund*, modtaget en af denne udgivet Bog: »Kronborg, Kaserne eller fredet Minde«. Den meget interessante og smukt udstyrede Bog, der overordentlig objektivt og sagligt behandler det brændende Spørgsmaal, der er angivet ved Bogens Titel, kunde vi ønske den videste Udbredelse i vort Land, ikke blot blandt alle dem, for hvem der knytter sig særlige Interesser til Handels- og Søfartsmuseet, og som forstaar at skatte dettes Indhold — vi indskyder her, at de besøgendes Antal i sidste Aar har været over 25.000 og er stærkt stigende, — men ogsaa alle, for hvem Frederik den Andens og Kristian den Fjerdes Pragtbygning er et Kleinodie i den danske Stats- og Kunsthistorie, paa hvilken der maa tages med varsomme og forstaaende Hænder.

Et gammelt Ord siger, at der bør være Taushed, medens Retten sidder, og Retten sidder nu til Doms over denne vor nationale Skat. — dens Skæbne for lange Tider vil snart finde sin Afgørelse, og der er alt brugt meget Blæk i Indlægene for eller imod Bygningen som Kaserne eller fredet Nationalminde, kun anvendt som Museum i Lighed med Frederiksborg; men uagtet det ikke er vor Sag at bryde denne Taushed, der efter Sagens hidtidige Forløb, kan betyde baade Ondt og Godt, tøver vi dog ikke med, idet vi gaar ud fra, at det er enhver dansk Mand ikke blot Ret, men ogsaa Pligt, hvor saa vitale Interesser staar paa Spil, at tilkendegive vor Mening saaledes, som denne maa forudsættes at være delt af de adskillige Tusinde af vor Søfarts Mænd, vi tæller i vore Rækker, og som sikkert alle uden Undtagelse og uanset politiske Standpunkter, — udelukkende som Danske, der har faret vide om Verden, og Gang paa Gang har frydet sig ved Farten gennem Østersøens Port, naar Vejen faldt hjemad, — er enige om, hvorledes de maatte ønske at genfinde Danmarks Vartegn med de slanke Taarne og Splitflaget paa den yderste Bastion.

Ikke blot disse, men ogsaa de Tusinder af Søfartsinteresserede i vort Land vil vide at vurdere de Samlinger, som ved Handelsministeriets Foranstaltning og ved private Ofre danner Museet paa Kronborg, og ved at være anbragte der er blevne unddragne Ødelæggelse eller Forglemmelse. For hver den, der formaar at se mere end Dagen og Vejen, er Museet som en uudtømmelig Kilde til Viden om vor Søfarts og Handels Historie i mere end 400 Aar, og dermed ogsaa til vort Lands Historie. At se alle disse gamle Skibstyper, Billeder, Dokumenter og de Hundreder af Ting, der har Tilknytning til de Danskes Veje i Aarhundreder paa det blaa Hav er noget, der nok kan sætte Tankerne i Svingninger. Hvem vil ikke ønske at sikre disse Minde fra Fortiden ned til vore Dage.

Medens der paa Museets altfor lille Plads ophobes en Mængde Genstande, der i sig selv er uerstattelige, staar der en stille, men derfor ikke mindre skæbne-

svanger Kamp om Slottet selv, — om dettes Bibeholdelse som Kaserne — ganske vist med en minimal Belægning, — lidt over 100 Mand, — eller Slottets udelukkende Anvendelse som Museum, i hvilket sidste Tilfælde enhver Brandfare skulde udelukkes som utænkkelig. Medens man i Genforeningsaaret udsendte, — og endnu udsender — til alle Verdens Egne Frimærker med Kronborgs Billede, der viser Slottets verdenskendte Silhouet, nærer man samtidig herhjemme ikke blot Tvivl om Slottets fremtidige fuldkomne Sikring, der kun kan naas ved at udelukke Beboelse med dertil hørende Belysning og Ildsteder, — men man omgaas endog med Tanker om ved Anlægget af en Havn paa Kronborgs Nordside, med en mægtig udløbende Mole at ødelægge den samme skønne Silhuet fra Nord.

Har end Skibsværftet haft stor Betydning for Helsingør og den hjemlige Skibsbygning, — saa har dets Anlæg i sin Tid været et Fejlgreb i Henseende til Placeringen, der fuldstændig har ødelagt Synet af Kronborg Vest fra, — men derfor bør det ikke være nødvendigt ogsaa at ødelægge Synet Nord fra, og dette er det, man tænker paa. Vel kræver Tiden, at de saakaldte praktiske Hensyn overalt skal gaa først, — og vel er Helsingørs Havneforhold yderst indskrænkede, og en Udvidelse mod Syd vanskelig paa Grund af Baneanlægene, men Kysten ned mod Nivaa er isfri nok, — vi kender jo næppe Isvintre mere, — og en Plads til en Havn vil sikkert kunne findes Syd paa uden at komme for langt bort.

Sikkert findes der dem, der uden at blues, ønskede Kronborg bort som blot en Hindring for et virkeligt storstilet Havneanlæg — men endnu er vi ikke saa

langt. Livet og Omsætningen kræver sin Ret, men den, der ikke værner om det værdifulde Gamle, handler daarligt.

Paa den anden Side af Sundet har man Opmærksomheden fuldt rettet paa det, der skal foregaa med Kronborg, og man ved fuldkommen godt, hvorledes der fra Frederik den Sjettes Tid er handlet med Danmarks og Nordeuropas skønneste Bygning. Røster har hævet sig i Sverige til Fordømmelse af den Tilstand, hvori Slottet er. Og ikke blot der, men ogsaa i det Land, der med største Omhu vaager over sine gamle Bygninger, England, vil man med Harm se, at Hamlets og Shakespeares Slot ikke af det danske Folk opfattes som den Skat, det i Virkeligheden er, men — om ikke rent ud forsømmes, — saa dog behandles med Ligegyldighed og lægges paa Vægtskaalen for en Ubetydelighed som 100 Soldaters Husly. Det paastaas, at disses stadiige Ophold paa Slottet betyder en mere effektiv Overvaagning, medens dog Slukningen af en eventuel Brand i meget væsentlig Grad gøres afhængig af, hvorvidt Københavns Brandvæsen kommer rettidigt til Hjælp, — i Løbet af 1 $\frac{1}{4}$ Time, — indenfor hvilken Tid det meste af Bygningen kan være omspændt af Ilden og uhjælpelig tabt.

Det er for saa vidt ikke Militærets Tilstedeværelse paa Slottet, der er noget at indvende mod, men udelukkende de med disses Ophold forbundne Farer ved Lys og Ild, der er saa umoderne installeret som ved Petroleumslamper og meget kraftig Kulfyring i Kakkellovne, medens der Aar for Aar samles mere og mere Smuds i de ganske uhygieiniske Lokaler, som Militæret er tvungne til at benytte, fordi de endnu ikke kan

faa andre. Slottets Brand vil koste Staten 13 Millioner Kroner, — den sidste Vurdering, — og sætte en uaf-tvættelig Skamplet paa os alle, — thi dette er alles Sag. — Der er næppe nogen Tvivl om, at Militæret uden større Beklagelse forlader selve Slottet, der er aldeles uskikket til Kaserne, — set med Nutidens Øjne, — og i højeste Grad uhygiejnisk, og der er mange Mulighe-der for en bedre Anbringelse i f. Ex. Slottets Uden-værker, hvor den tidligere Sekondløjtnantsskole har sin Bygning, og hvor der vil være Plads nok til et Par Nybygninger, — Hovedsagen er, at faa Slottet tomt for Beboere og dermed enhver Brandfare, saavidt det for Beboere og dermed befriet for enhver Brandfare, saavidt det ligger i menneskelig Magt, og en grundig Restaurering udført.

Det er Nutiden, der bør oprette, hvad man for ca. 100 Aar siden forbrød mod Kronborg af økonomiske Grunde og af Mangel paa Pietet, idet man under Frederik den Sjette greb mægtigt ind i Slottets Struktur for at skaffe Plads til Garnisonen, delte den høje Rid-dersal i to ved at indlægge et Bjælkelag, hvorved der fremkom to Etager med Belægningsstuer, opførte en Mængde Bræddeskillerum for at danne Lejligheder, op-murede Skorstene etc.

Det er nærmest et Mirakel, at ingen Brand endnu har hærget Bygningen, — og for saa vidt er det rig-tigt, at Militærets Tilstedeværelse har medført, at der stedse har været Mennesker til Stede, der har kunnet gribe ind, hvis nogen Fare var for Haanden, men man maa ikke glemme, at denne Fare netop stammer fra dem, der skal vaage. Betegnende er det, at den Kon-ge, der netop udtalte de kendte Ord: »Nu skulle vi alle spare«, — nemlig Christian den Ottende, — havde den fulde Forstaaelse af, hvor ilde man under hans For-gænger havde handlet mod Slottets Kunstværdier, thi under ham blev Slottets Kirke, der blev benyttet til Ma-gasin, atter ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse og indviet paa ny. Havde Midlerne været til Stede, havde Kongen vel helst fulgt sit Hjertets Lyst og sat hele Bygningen i den Stand, hvori vor nationale Velanstæn-dighed ene bør se den, — som fredet Minde.

Dette er en Folkesag, som politiske Hensyn ikke bør have med at skaffe, og Folket, der sikkert vil lam-mes, hvis Kronborg en Dag ligger i Ruiner, vil sikkert ogsaa gennem sine Repræsentanter paa Tinge, hos hvem Afgørelsen ligger, endnu i den ellefte Time be-væge disse til at se paa denne Nationalsag, som det gavner Kronborgs Bevarelse bedst.

E.M.

Minebøssen ved Grenaa Havn.

ET SMUKT DANSK BJERGNINGSARBEJDE

Dampskibet »Sydland« af Göteborg, der lastede ca. 10,000 Tons, strandede nogle Dage før Jul paa et Undervandsskær ved Høno, ca. 3 Sømil Nord for Vinga. »Sydland« var omtrent ny; det var anden Rejse Damperen gjorde, og den kom fra Amerika bestemt til Göteborg med fuld Ladning af Kul. Damperen, der stod haardt, var fuld af Vand, og der var al Sandsynlighed for, at den under en Storm vilde glide ned af Skæret og tage alt med, som fandtes om Bord.

Men ikke desto mindre, og til Trods for, at Svitzers Kontrakter siger: no cure, no pay, anbragtes der for over 80,000 Kr. Pumpemateriel om Bord i Damperen, og der forsøgte, samtidig med Losning af Kul fra Forskibet, at pumpe den læns, tætte den og tage den af Grunden med Nr. 2 Last (Storlasten) fuld af Vand og Kul.

Arbejdet blev nu koncentreret paa denne Maade, indtil det efter ca. 8 Dages Forløb endelig lykkedes at faa en Dykker ned, der konstaterede, at Skibet var brækket midt over omtrent under Kommandobroen, og at selve Bunden var skubbet ind over hinanden.

Herefter kunde der ikke være Tale om at bjerge hele Skibet, da det umuligt kunde holde med Nr. 2 Lasten fuld af Vand; det maatte derfor skæres over, og der skulde losses en Del af Ladningen fra Agterskibet for at faa Hoveddækket over Vandet og sat Skodder op, thi der fandtes ingen vandtætte Skoder mellem Hoved-dækket og øverste Dæk (Stormdækket), og det var nød-vendigt af Hensyn til, at Vandet kunde løbe fra Hoved-dækket ned gennem Kullbunkerne og ned i Maskinrum-met, at dette Skod blev sat op.

Der blev saa sat et saadant Skod op, og der blev losses ca. 600 Tons Kul fra Agterlugens Forkant, og Skibet kom som beregnet saa højt op, at Hoveddækket laa lige i Vandet eller rettere lige fri af Vandet. Begge Dæk — disse er altid af Jern i saa store Skibe — og begge Skibssider blev nu brændt over; dette blev gjort paa 4 Timer, men da Bundtankene og noget andet der-nede endnu holdt, maatte man sprænge med Dynamit, og da Dykkeren maatte anbringe disse Skud paa Lykke og Fromme, saa forstaaer man Spændingen over, hvordan det vilde gaa, og om det vilde gaa nogenlunde den rigtige Vej, men tilsidst kom Rasmus (Søen), som er en stærk Mand, og gjorde Resten, under et øredø-vende Spektakel, som varede i flere Timer.

Endelig skete det vidunderlige — Agterskibet skiltes fra Forskibet, og Bjergningsdamperne, som laa med Slæber paa og næsten var begravet i Vand — thi det blæste mere og mere, og Søen var høj, og det værste var, at det tillige straks efter blev taaget — kunde nu slæbe af Syd paa med Agterskibet, som stak 28 Fod.

Klokken var da 8½ Aften, Søen og Taagen tiltog, og det maa sikkert have været et Befrielsens og Let-telsens Suk, der er undsluppet Mandskabet, da det for-tøjede for Natten ved Bolværk i Göteborg Havn næste Aften, men det maa ogsaa have været med en vis Følelse af Stolthed (endskønt Søfolk føler sig meget sjældent stolte over egen udført Bedrift) og Tilfreds-hed, da de læste i de svenske Blade om deres saa vel udførte Arbejde, thi i Sverrig og Norge forstaaer de og skriver mere end danske, lige fra det største til det mindste Dag- og Ugeblad, idet de paa denne Maade søger at give til kende, at de forstaaer at værdsætte Somaends Arbejde og den Betydning, det har, enten det saa er en Bjergning eller et andet Arbejde i den al-mindelige Skibsfart, og de forsømmer aldrig en Lejlig-hed til at sætte dette paa Prent; danske Blade af en hvilken som helst Anseelse og Art tager paa en noget

anderledes Maade paa alt vedrørende Skibsfarten; det er særlig Udbyttet og den deraf flydende Skat, der kan faa dem til at ofre Sværte, ja, og ikke at forglemme personlige Angreb paa en eller anden af Mænd i Søerhvervet, men maaske det danske Folk ikke ønsker andet, thi der siges jo, at et Folks Ønsker udtrykkes i dets Blade.

Af Svitzers Bjergningsskibe deltog bl. a. »Viking« — med den ogsaa den kendte yngre Fører, Kapt. P. Egeberg, i Arbejdet.

SKIBSFARTENS STILLING

De fortvivlede Forhold paa Fragtmarkedet, som har kendetegnet 1921, er maaske ikke helt af det onde. Depressionen har bremset den planløse Skibsbygning, og særlig er Amerika vaagnet til Eftertanke, man begynder at forstaa derovre, at Evnen til at drive Skibsfart ikke alene afhænger af Antallet af Skibe, der skal mere til. Paa et stort Redermøde i New York udtaltes da ogsaa Ønsket om, at det ikke maatte komme til nogen Fragtkrig med Udlandet, en saadan Kamp vilde kun være odelæggende for Amerikanerne.

Skibsbygningen gik dog allerede tilbage i 1920, hvori der byggedes 1 Million Tons mindre end Aaret før, men der blev dog bygget 2½ Mill. Tons mere end i Rekordaaaret fra før Krigen, 1913. Skibsbygningen reagerede for Krigstabene, men nu da det mistede er mere end erstattet, nu maa Bygningen bremses. Nedgangen i Skibsbygnings-Virksomheden i 1920 skyldes dog nærmest det, at De forenede Stater standsede deres store Produktion, thi hvad Storbritannien angaar, saa byggede Landet over 2 Mill. Tons eller 35 % af hele Verdensproduktionen. Dette betyder, at Storbritannien i 1920 atter erobrede sin gamle Plads som det førende skibsbyggende Land.

Men hvad hjælper det at bygge Skibe, naar Skibsfartens Stilling stadig er fortvivlet, det ser ud til at hele Verdensmarkedet maa i Smeltediglen, før det kan blive godt igen; den japanesiske Reder havde sikkert Ret, naar han udtalte, at der ikke kan ventes en Bedring i Skibsfartens Stilling, før hele Verdens Forhold atter bliver som før Krigen, og før Tonnagen svarede til Efterspørgslen. I Mellemtiden, hvor lang den end bliver, gælder det blot om at holde ud.

Tonnage og Efterspørgsel skal staa i Forhold til hinanden, men fra flere Sider er det hævdet, at Depressionen i Skibsfarten ikke saa meget skyldes Overflod paa Tonnage, som det, at Handelen ikke endnu er kommen i god Gænge igen. Som Mr. Noble, Direktøren for Caine Line, utalte, findes der nu af søgaaende staalskibe 6¾ Mill. Tons mere end i 1914. Under normale Forhold, d. v. s., hvis der ikke havde været Krig, og hvis Bygningen af ny Tonnage var foregaaet i samme Tempo som før Krigen, skulde vi nu have haft 10¼ Mill. Tons mere end i 1914. Der er saaledes bygget 3½ Mill. Tons mindre end under normale Forhold. Af den samlede Forøgelse i Tonnagen siden 1914 bestaar 2 Mill. Tons af Tankskibe, som hovedsagelig anvendes til den stærkt udviklede Olie-transport, og som egentlig maa trækkes fra Overskudstonnagen. Tillige findes der mange Skibe, som under rolige Forhold vilde være hug-op for længe siden, og som heller ikke kan sejle med Fordel ret længe endnu. Mr. Noble mener, at der findes 1½ Mill. Tons af saadanne ubrugelige Skibe, og at Verdensflaadens Tonnage som Følge af disse Fradrag

er 7 Mill. Tons mindre end den under normale Omstændigheder skulde være.

Skibsværfterne fik udlignet Tabene ved Krigen langt hurtigere, end man ellers naaede det i Verden; Tonnagen var klar til at tage fat, længe for Handelen var saa udviklet igen, at den kunde bruge Tonnagen.

Storbritanniens oversøiske Handel er maaske kun halv saa stor som før Krigen; og i Central- og Østeuropa er der 200 a 300 Mill. Mennesker, som ikke producerer noget. Man kan ikke vente, at Verdenshandelen kan naa sit tidligere Standpunkt, før disse Mennesker atter begynder at arbejde, eller før Tilliden mellem Nationerne atter genoprettes.

Det kan jo være, at den svigtende internationale Handel er Skyld i hele Miseren, men det hjælper ikke, hvad end Grunden er. Forholdene er, som de er. Naar Skibe er færdigbyggede, hales de ud i Bøjerne og bliver liggende uvirksomme, næsten 40 pCt. af hele den danske Flaade.

Et trøstesløst Syn byder de britiske Havne med Masser af oplagte Skibe. Man ser store nybyggede Dampere blive bugserede ud fra Værfterne for at oplægges ved Kajer og i Bøjer. Der findes knapt et mere talende Billede paa Depressionen end alle disse Skibe, tomme, skamfilede Skrog Side om Side i lange Rækker, en Skov af nøgne Master med nedfiredede Bomme, og Stilhed over hele Billedet.

Gaa til andre Lande, og Forholdene er lige sørgelige. Den velsignede Ottetimersdag, som skulde kompenseres ved en forøget Arbejdspræstation og skabe ny Arbejdsglæde, er resulteret i lige det modsatte. Arbejdet i Havnene er aldrig gaaet saa daarligt, som siden Ottetimersdagen blev Lov.

En Tur i Göteborgs Havn er lærerig, naar man vil studere Havnearbejdernes ny Maade at arbejde paa, for at komme ud af Depressionen. Kun et Hold ved hver Luge, det har man bestemt, og de, som arbejder, passer nøje paa, at det ikke gaar for hurtigt. Det er det britiske ca'canny System, ikke arbejd for hurtigt, Side- manden skal ogsaa vinde med. Man er kommen saa vidt, at Ugebaadene paa regelmæssige Ruter ikke kan holde deres Tur, men maa ligge over, fordi man ikke paa fire Dage kan overkomme at losse og lade ca. 1000 Tons Gods.

I Stockholm, hvor Havnearbejderne strejkede, klarede man sig mindst lige saa godt som før. Man opdagede, at der var Folk, som virkelig vilde arbejde. Fagforeningerne har ved deres ukloge Politik i de senere Aar tabt i Respekt, og Benævnelsen Strejkebryder har tabt en Del af sin gamle Klang i Arbejdernes Øren. Det er de *arbejdsvillige*, der skal føre Samfundet ud af Depressionen de arbejdsvillige, hvad enten de er paa Kontorer, Fabrikker, paa Skibe eller i Havne.

C. I. SPERSCHNEIDER,

MEDDELELSER TIL BLADET

bedes altid tilsendt Redaktionen senest den 17. i hver Maaned for at kunne finde Optagelse i først udk. Nummer.

Referater fra Kredsmøder bør skrives umiddelbart efter disses Afholdelse og straks tilsendes Redaktionen. Derved undgaar man, at Referaterne bliver for gamle og tildels taber Interessen for Medlemme.

DA HOLLÆNDERNE HJALP OS 1658—1660.

EN HISTORISK FREMSTILLING AF SOGNEPRÆST H. D. LIND.

(Fortsat.)

Tegninger af Henning Schiøler.

Det var altsaa et meget stort Flaadestævne, som fandt Sted i den nordlige Del af Bæltet. Til Wassenaers 33 Skibe var Ruyters 38 komne; føjes hertil de 40 engelske og de 2—3 danske, var altsaa ikke mindre end henimod 120 Orlogsmænd samlede paa dette ene Sted; og man ser endda bort fra, at de svenske ogsaa havde vist sig med ret anseelige Orlogseskadrer baade Nord og Syd for Bæltet.

Medens der i dobbelt Forstand var meget Sprængstof samlet i dette Farvand, indløb der et Brev fra Frederik III til Wassenaer, hvori denne opfordredes til fornyet krigersk Virksomhed, nu, da de 3 Ugers Stilstand var udløbet. Men alle tre Admiraler fastholdt deres Lydighed mod Koncerten og indlod sig i besindige Underhandlinger med hinanden. Under disse blev Stilstandens 3 Uger forlængede med 3 andre. Denne Forlængelse kom Ruyter meget fremmed for, da det var det samme som at give Sverrig frie Hænder; og imedens laa Hollænderne med slig en anseelig Flaade og maatte ikke røre en Haand, — en i det hele meget fortrædelig Historie! Men Admiralernes Forhandlinger endte dog 25 Juni i en Overenskomst, som forbød Montagu at tage Station andre Steder end mellem Kullen og Lappen, og ligeledes forbød Ruyter at sejle til København; dette var derimod Wassenaer tilladt. Næste Dag afsejlede Englænderne nordpaa og Wassenaer med Ruyter sydpaa.

Wassenaer følte sig vedblivende saa trykket af Situationen, at han udbrød: „Jeg vilde ønske, at jeg aldrig havde hørt Danmarks Navn nævne“. Og dog var hans Sympati paa Danmarks Side. Da Flaaderne den 28. Juni var komne til Femern, tilbød han af sig selv de danske Raader, at han efter Evne vilde undsætte Nakskov, men efter hans Optegnelser skal Raaderne have erklæret Projektet for udførligt. Da han hørte, at 6 svenske Skibe blokerede København i Kongedybet og at 4 andre spærrede Drogden, saa at Hovedstaden derfor led stor Mangel paa alle Fornødenheder, lod han en paatænkt Konvojering fare, — den overlod han til Ruyter at besørge, som foreløbig blev liggende ved Femern, — og sejlede med alle danske og hollandske Skibe, der nu var 37 i Tallet, direkte til Køben-

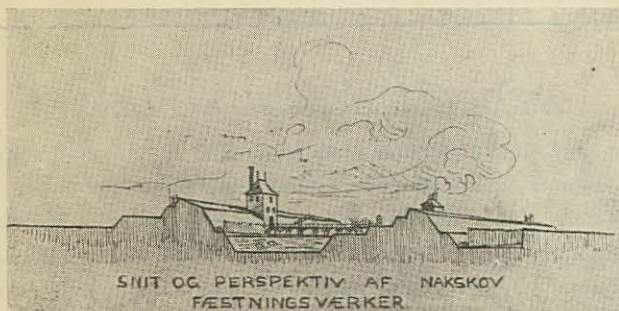
havn; 3. Juli ankrede han i Drogden, og Blokadeskibene forsvandt ad Landskrona til. Paa Vejen havde han erfaret, at Montagu havde brudt Aftalen og lagt sig ved Hven; derfor følte han sig heller ikke bundet ved den og befalede Ruyter ligeledes at afgaa til København. Denne anden Flaades Ankomst bebudedes for Københavnerne ved en smuk Salut, — Troppestyirken, som Ruyter havde om Bord og som kommanderedes af Obersterne Killegren, Meteren og Alsa, kunde ikke efter Bestemmelsen blive sat i Land, da der ingen Proviant var til den i den belejrede By, men foreløbig blev der Brug for Soldaterne paa nogle Ekspeditioner til Søs.

Blokaden, der havde varet fra 27. April til 3. Juli, havde især været effektiv de sidste 43 Dage.

CHRISTIAN V SOM BARN

da Indespærringen var saa fuldstændig, at næsten intet Skib eller Fartøj kunde slippe igennem og at kun yderst faa Efterretninger kunde indhentes om den fraværende dansk-hollandske Flaade. Desto større Glæde vakte dennes Genkomst hos baade høje og lave, og Kongehuset viste ikke mindst, hvor velkomne Hollænderne var. Wassenaer blev straks efter Ankomsten komplimenteret paa Kongens Vegne af Otto Krag, der kom om Bord og indbød Admiralen til Avdiens hos Kongen, men Wassenaer tog ikke den Dag imod Indbydelsen, da han ikke gerne vilde være fraværende om Natten fra sit Skib med Fjenden i Sigte; og næste Dag lykkedes det ham ikke at komme til København. Men han fik Oprejsning 9. Juli; da blev han sammen med alle de hollandske Viceadmiraler tilsagt til det kgl. Taffel, som var anrettet i to store Telte ved Dragør, hvor Vinen flød i tSromme og „selv den ellers saa

maadeholdne Konge førte an i Drikkelagets Nydelser“. Efter Maaltidet kom Hs. kgl. Højhed Prinsen til Stede og førte Diskurs med Gæsterne, og Ruyter udtalte senere, at den 13-aarige Prins skulde snarere holdes for at være 25 Aar gammel, hvad Kundskab og Dømmekraft angik. Bagefter red Kongen, Rigsraaderne og Wassenaer til København. 13. Juli gjorde Admiralen Gengæld; han afhentede Prinsen i Dragør og førte ham og hans Følge paa nogle Chalupper igennem hele Flaaden, hvorefter Prinsen „gjorde Wassenaer den Ære at spise hos ham“ og førtes endelig tilbage til Dragør, efter at der „var ham al mulig Ære (med Flagning og Salutter) bevist til Prinsens Contentement“. Denne udsøgte Venlighed, som saaledes vist Hollænderne, gjorde aabenbart sin Virkning. Der blev holdt en Konferens i Rigshofmesterens Hus, hvor ogsaa de tre hollandske Oberster var til Stede, og hvor der blev taget vigtige Beslutninger, bl. a. om et nyt Undsættelsestogt til Nakskov. 21. Juli tog Wassenaer Afsked med Kongen, da han efter dennes Ordre snart vilde gaa under Sejl, og næste Dag gav han ogsaa Tegn til Afgang, men Flaaden i sin Helhed blev roligt liggende; da Wassenaer hørte, at Kongen var paa Henrik Bjelkes Skib, begav han sig derover og modtog her af Majestæten Opfordring til straks i dennes Nærværelse at lette Anker. Dertil var det nu blevet for sent paa Dagen; men næste Morgen, straks ved Dag gry, vilde Admiralen gerne efterkomme Ønsket. I øvrigt var en god Del af Dagen blevet anvendt til et stort Drikkelag, hvorved der blev baade pokuleret og saluteret stærkt, 1 Skud for hver Skaal, og Wassenaer bragtes „hel beskænket“ om Bord hos sig selv. Senere traf han ikke oftere sammen med Frederik III. efter hvad hans Skibsjournal beretter.

Til Togtet, som altsaa nu skulde begynde, var der efter Evne truffet store Forberedelser. Foruden Killegrens 4000 Mand skulde der til Ekspeditionen ogsaa bruges 3000 Ryttere, som skulde hentes i Kiel; derfor udkrævedes der ogsaa store Transportmidler; sammen med disse Førselskibe skal hele Flaaden have talt ikke mindre end 300 Sejlere. Paa Afgangsdagen, 23. Juli, naaede man næppe nok til

Stævns og — dermed var Togtet forbi; næste Dag kom Wassenaer over paa Trefoldigheden og meddelte, at der 14. Juli var afsluttet en ny „Koncert“ af de tre Stormagter, i Følge hvilken det var blevet ham forbudt at følge Kongens Ordre, saa at hans Hænder paa ny var bundne. Atter vakte Hollændernes uforklarlige Adfærd ny Overraskelse, Harme, Forbitrelse, Modløshed hos de danske. Det kunde ikke have stor Betydning, at Oberst Killegren erklærede sig villig til at agere, da han personlig ikke havde faaet noget Forbud derimod; i den Anledning synes der om Bord paa de hollandske Skibe at have dannet sig to Partier, hvoraf Landmilitæret dannede Krigspartiet og Søofficererne var Fredsvennerne. Men Ruyter hørte dog ikke til disse sidste; han klager over, at det hele kun blev til Snak og til blot at ligge ganske uvirksom med alle disse mange Skibe. Landofficererne fik siden deres Krigslyst en Smule styret 6. September, idet 1100 Mand under Killegren bragtes om Bord paa nogle af Ruyters Skibe for at føres til Ystad, som de danske havde besat; men de kom for sent, Byen var allerede opgivet, og de maatte vende tilbage med uforrettet Sag.

Sorgen over det fejlslagne Tog til Nakskov forøgedes ved Efterretningen om, at denne By efter en heltemodig Modstand og efter at have bortskudt sit sidste Krudt, havde maattet overgive sig 15. Juli. Hertil kom en ny Jobspost om et andet føleligt Tab.

Den Eskadre, som efter Slaget mellem Lolland og Femern (30. April) sendtes til Kolding Fjord for at histaa de brandenburgske Tropper ved deres Overgang til Fyn, og som anførtes af Kaptajn de Koningk. bestod af de danske Skibe Graa Ulv, St. Johannes, Svenske Svane, og Forgylt Skulf og af Hollænderne Prins Willem (ogsaa kaldet De jonge Prins, 28 K.), Magd van Enckhuysen, 27 K., og Caleb, 40 K., (Deuticum, 24 K., kom senere i sidstnævntes Sted). Vel lykkedes Overgangen for en Del, og Fænø blev besat, men 14. Juni kom den omtalte svenske Eskadre paa 17 Skibe, som vi har set Wassenaer paa Jagt efter i Kattegat; og efter en hidsig Kamp jages Deuticum paa Grund og opbrændes af sin egen Besætning.

(Fortsættes.)

MAX LEVIG & CO.

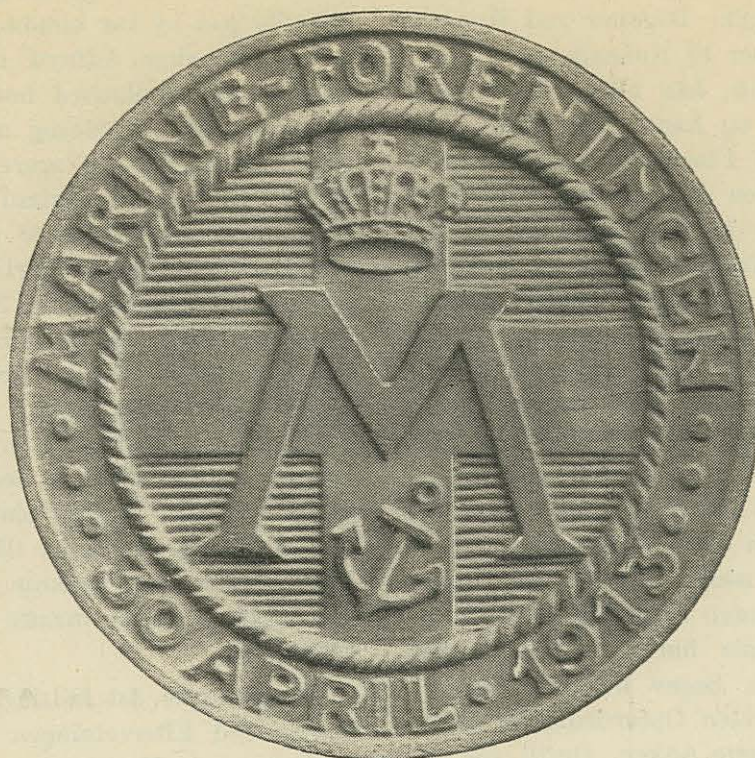
Sø- & Transportforsikring

samt

Brandforsikring.

Tegning af Forsikringer i ovennævnte Brancher modtages paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, Telf. Byen 3448.

Ovenstaaende Platte, der er udført i en særlig Gips-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er 1 Kr. 50 Øre pr. Stk., og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJEN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE VII.
JULI.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL.

KØBENHAVNKREDSEN

Den i forrige Nr. af Medlemsbladet omtalte Udflugt til Dragør finder Sted Tirsdag den 9. August. Mødested: Kaptajn Engelhardt's Baadeværft (lige for Serum Institutet) Kl. 3¹/₂ pr.

Efter endt Besøg paa Værftet indbydes Medlemmerne til en Sejlur gennem Sydhavnen, Amager rundt til Dragør. Paa Dragør Badehotel har vi tænkt at samles ved et fælles Aftensbord, 4 Stk. Smørrebrød, Øl og Kaffe til en Pris af Kr. 3,00 pr. Kuvert.

Kl. 10 Aften afaar Baaden fra Dragør Havn og forventes at være i København ved Nordre Toldbod Kl. ca. 11¹/₂ Aften. Da kun et begrænset Antal (125) kan deltage, bedes Kört til Turen afhentet paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, senest Lørdag den 6. August.

Husk Emblem og Sangbog.

SAMMENKOMSTEN DEN 5. JULI

Skönt Himlen truede med en velgørende Regnskylle, var Skydebrødrene mødt i stort Antal, og det var ligesom de lette Røgskyer fra Bøsserne forjagede de mørke Kolleger højere oppe, saa Aftenen blev lun og stille.

Der trænedes livligt, saa Resultaterne spaaede, at uden Hensyn til Bolignøden vil den store Vandrepokal let kunne finde sig et nyt Hjem til Vinter.

Det lækre Aftensmaaltid indlededes med en ny Variation paa en rimet Velkomst af *Formanden*, og efter Kaffen oplæste han diverse Hilsner fra ferierende Kammerater, saaledes fra Overkanoner *Harald Jensen* fra Skagen, lille *Torps* fra Sønderjylland, og fra Krigsassessor *Lund*, der med sit Foredrag paa Helgolandslaget har sat sig et varigt Minde i Lavet. *Formanden* fortalte en Del Træk fra Tjenestetiden, om hvorledes Assessoren ved hele sin noble Optraeden altid havde paavirket sine yngre Kolleger paa det bedste. Erindringerne modtoges med Bifald, og med Akklamation vedtoges det at sende Assessoren en telegrafisk Hilsen.

Den musikalske Underholdning indlededes med Marstons rytmiske Festsang, hvori Text og Toner, saa inderlig sammenknyttede, faar en aldeles rutineret Udførelse.

Et af Marineforeningens første Medlemmer, *Desinfector Jensen*, havde med stor Elskværdighed efterkommet vor

Anmodning og bedt sin Søn, Operaelev ved det kgl. Teater, *Viggo Jensen*, om at synge lidt for os. Og flere Gange i Aftenens Løb lod denne under stort Bifald sin prægtige Stemme runge i Salen, først til *Sonnemanns* og senere til en Del morsomme Sange til eget Akkompagnement. Bifaldet gentoges efter *Formandens* Tale for Fader og Søn.

Som en veltjent Tak talte Kammerat *Nath* varmt for Akkompagnatøren, *Sonnemann*, der altid er villig, naar han kan være til Tjeneste med sit smukke Spil.

Kappestriden fra Skydningen var sikkert gaaet Kammeraterne i Blodet, for de kappedes nu ogsaa her, men det var om at levere Historier. *Elwarth* lagde for, og *Bing* og *Maskinmester Andersen* overgik hinanden.

Desværre svandt Tiden altfor hastigt, men Historierne fortsattes paa Hjemvejen, og hver Gang En skulde brække fra, maatte Resten vente, til han havde faaet Tampen med.

Næste Mødeaften Tirsdagen d. 2. Aug. Vor lille Jolle-roer har lovet at fortsætte med sine uforlignelige Oplevelser, der gjorde saa stor Lykke ifjor.

KOLDING-KREDSEN

Som tidligere meddelt, vedtog Kolding Lokalkreds paa sin ordinære Vintgeneralforsamling med Akklamation at optage Veteran fra Helgolandslaget, Rentier *H. P. Thinggaard*, Vamdrup, som Æresmedlem af Kredsen.

I den Anledning har Bestyrelsen ladet udfærdige et kunstnerisk udstyret, kalligraferet Æresdiplom, og forleden overrakte dette Diplom af Bestyrelsen til det nye Æresmedlem under højtidelig Form. I Bil kørte den samlede Bestyrelse til Thinggaards Hjem, Kjørmindegaard i Vamdrup, hvor den modtoges med ægte jydsk Gæstfrihed. *Formanden* holdt en smuk Tale for den gamle Veteran og overrakte ham Æresdiplomet med hjertelige Ord. Thinggaard takkede meget bevæget for den smukke Tanke, der laa bag denne Udnævnelse, som han altid vilde betragte som en af de bedste Oplevelser, han havde haft.

Der flagedes mange Steder i Byen i denne Anledning, og under det senere kammeratlige og festlige Samvær fortalte det nye Æresmedlem mange Episoder fra Helgolandslaget, hvor han havde gjort Tjeneste ombord paa Fregatten »Niels Juel«.

— n.

RANDERS-KREDSEN

I Dagene fra 17.—21. Juni havde vi her i Randers det sjældne Syn af en større Samling Marinefartøjer, idet Havnen gæstedes af 5 U.-Baade samt Værktøjskibet »Grøn-sund«.

Randers Marineforening benyttede da Lejligheden til at vise Gæstfrihed ved at indbyde Besætningen paa samtlige Skibe til en lille Underholdning Søndag Aften i Klubbens Lokaler i Fællesskab med Marineforeningens Medlemmer med Damer. Idéen slog saa godt an, at saagodt som alle Underofficerer og Menige var bænket om Kaffebordene, da *Formanden* bød velkommen. Kaffen krydredes nu ved livlige Sange og gemytlige Taler saavel fra Gæsternes som Medlemmernes Side. Efter at Salen var ryddet, gik Dansen lystig til Kl. 1, da Flaget blev halet ned efter et udbragt Leve for den danske Marine.

Sluttelig bragte en af Gæsterne paa egne og Kammeraternes Vegne en af taktfaste Hurraraab ledsaget Tak til Randers Marineforening for den udviste Gæstfrihed.

72.

FREDERICIA-KREDSSEN

foretog den 26. Juni en særdeles vellykket Udflugt til Fænø og Middelfart. Udflugten var arrangeret paa den ret originale og praktiske Maade, at man havde lejet Skipper P. Bechs Fartøj, hvis Lastrum var nydeligt dekoreret med Guirlander og Flag, og hvor der var hensat lange Borde.

Der afsejlede ved 9-Tiden, og Turen gik først til Fænø, hvor man spiste Frokost og glædede sig over den pragtfulde Natur. Ved 4-Tiden sejlede man til Kongebrokskoven, hvor der spistes til Aften af medbragte Madkurve, og her blev der holdt forskellige Taler.

Efter endt Aftensmaaltid gik »Mændene« og deres »Piger« atter om Bord, og nu sattes Kursen efter Middelfart, hvor man drak Kaffe paa »Hotel Melfar«, og de unge fik Benene rørt ved en rask Svingom.

Kl. 11 bordedes »Fregatten« atter, den var nu illumineret med kulørte Lamper, hvilket i den ret mørke, blikstille og dejlige Sommeraften tog sig pragtligt ud. Umiddelbart forinden Afsejlingen fra Middelfart afbrændtes der et flot Fyrværkeri.

Efter en udmærket Sejlads, hvor Sang og Skæmt vekslede paa den allerbedste Maade, ankom man til Fredericia Kl. 12, og de glade Sømænd og deres Damer gik hver til sit efter at have tilbragt en i enhver Henseende fornøjelig og munter Dag.

HIRTSHALS-KREDSSEN

Søndag den 26. Juni afholdtes Salonskydning ved Kroen. Allerede Kl. 7 Morgen, i skyet Luft og Kuling af Sydvest med Udsigt til Regn, stillede nogle af Kammeraterne sammen med Formanden paa Havnepladsen for at træffe Forberedelserne til Dagens Idræt, skottende til Himlen med det ene Øje og lidt syrlige over Udsigterne til en vaad Dag. Men Solen kiggede gennem Skydækket og Humøret steg, og saa tog man fat med fuld Kraft, fik indhegnet det Stykke, hvor Skydningen skulde finde Sted, og rejste et Telt. Der skulde skydes til 2 Skiver, og da disse var anbragt paa Pladsen, var der endnu Tid til at styrke sig i Kroen en lille Stund. Efter at Flaget var hejst Kl. 10, tog man fat paa Skydningen; trods Vejret var Kammeraterne mødt talrigt frem, og der skødes med en Iver, der næppe tillod Middagspause Kl. 12. Kl. 1 toges der fat igen paa Hovedskydningen og Serieskydning om de smukke Præmier, der var udstillede hos Snedkermester Chr. Jensen. Her paa Eftermiddagen tog Regnen fat for Alvor, men Skytterne lod sig ikke afficere; med Kraven op om Ørene fortsatte de ufortrødent deres Dont, som om der var »Klart Skib«, og mange af Resultaterne stod lige, saa der maatte skydes om.

Ved 8 Glas samledes Medlemmerne med Damer i den udsmykkede Sal paa Kroen, hvor Formanden, efter at Flaget var hejst med Hønnør og »Kong Christian« afsunget, bød alle velkommen og henvendte en Tak til Udvalget for Skydningen, Kammeraterne O. Hall og H. Jensen, for deres ihærdige Arbejde for at fremme den gode Idé, Skydningen, der havde givet smukke Resultater. Og saa begyndte Dansen paa »Dækket«. Formanden aabnede Ballet — i Dagens Anledning med Galoscher paa, ganske vist uden at vide det — men Glæden blev ikke mindre derfor, da det blev opdaget, og med Liv og Lyst fortsattes der til ind paa Hundevagten — ja, selv et Praj om Overdans maatte efterkommes.

Det blev en udmærket Dag trods Regn og Slud, og først sent kunde der varskoes »Klar ved Flaget«, »Hal ned Flaget«. Kammeraterne fra Tornby var mødt frem som altid, naar Pligten kalder. Der skal blæse mere end en Orkan, for at de skulde udeblive.

Efter længere Tids Sygdom er vor gode Kammerat, Sømand *Chresten Hansen Christensen*, Aargang 1883, afgaaet ved Døden Lørdag den 30. Juni. Hans Begravelse fandt Sted den 8. Juli under stor Deltagelse fra Kammeraternes Side. Disse var mødt med Marineforeningens Flag, og en signeret Krans med røde og hvide Silkebaand blev nedlagt paa hans Kiste.

Ære være hans Mindel

F. J.

MINEBØSSEN I HIRTSHALS

Formanden for Hirtshalskredsen, Materialbestyrer *F. Jensen*, meddeler, at Minebøssen paa Havnen efter 2 Maanedes Forløb har indsamlet 333 Kr. 35 Øre. Et særdeles smukt Resultat, til hvilket vi bringer baade Formanden og Kredsen vor bedste Lykønsning.

EBELTOFT-KREDSSEN

foretog Søndagen den 26. Juni sin Fisketur — uden Damer — til Hjelm. Kredsen havde den Glæde, at Grosserer *Vald. Schou*, Københavnskredsen's Formand, havde efterkommet Kredsen's Indbydelse til at deltage i Turen.

Begunstiget af et dejligt Vejr og med Grammofonmusik ombord afsejlede man Kl. 10 $\frac{1}{2}$ fra Havnen. Ved Ørhagen spiste man sin Frokost ombord, derefter pilkedes Torsk, og da Baaden var kommen Hjelm i Sigte, saas Flagene paa Fyr, Fyrmesterbolig og Forpagtergaarden gaa til Tops som Velkomsthilsen til os. Øens Baade befordrede os i Land, hvor Fyrmester, Reserveløjtnant *H. A. H. Nielsen* og Forpagter *Baltzer Nielsen* bød os Velkommen. Efter at have beset Vesthagen med Maagerederne, besteg man Marsk Stigs gamle Borgvolde og havnede i Fyrmesterens smukke Hjem ved et veldækket Kaffebord — der sikkert var alle Deltagerne meget velkomment.

Efter Kaffebordet gik man op i det exemplarisk vedligeholdte Fyr og nød derfra den pragtfulde Udsigt til Sjælland, Sejrø, Samsø, Thunø og Jyllandskysten.

Besøget paa Hjelm afsluttedes med Fællesspisning paa Stranden og et Hurra for Fyrmesteren med Tak for hans og hans Frues sædvanlige store Gæstfrihed imod Foreningen. Paa Hjemturen pilkedes igen Torsk og Dagens Resultat blev ialt ca. 30 Stk.

Ved 9-Tiden havnede man igen i Ebeltoft, alle enige om at have tilbragt en sjælden rar Dag. At Grosserer Schou, Københavnskredsen's almindelig afholdte Formand, »vores alles Schou«, gentagne Gange paa Turen blev hyldet med Hurraraab af Deltagerne, behøves næppe at tilføjes, og det var os alle en Tilfredsstillelse at mærke, at han havde befundet sig vel paa Turen, saa at vi kan have Haab om igen at se ham herovre ved lignende Lejligheder i Foreningen.

C. H. P.

DIREKTØR BRUNCHMANN

Direktør i Bryggeriforeningen, fhv. Marineintendant *Brunchmann*, afgik i Juni Maaned ved Døden og begravedes den 25. Juni under stor Deltagelse fra Holmens Kirke. Foruden en meget stor Repræsentation fra Bryggeriverdenen var tilstede Repræsentanter for Marinens Intendantur m. fl. Marineforeningen repræsenteredes af Hovedforeningens Formand, Kommandør *Maegaard* og Næstformand i Københavnskredsen, Arkitekt *Marston*, medens Foreningens Flag paraderede i Koret. Holmens Provst, Lic. theol. M. Fenger, talte meget smukt over den Afdøde og det Savn, hans Bortgang voldte i vide Kredse, der værdsatte hans trofaste, lyse Sind og store Arbejdskraft.

Ogsaa i Marineforeningen vil Direktør Brunchmann's Død efterlade et Savn. I Foraaret i Aar trak B. sig tilbage fra en flereaarig Virksomhed indenfor Foreningens Hovedbestyrelse, da hans store Privatvirksomhed ikke mere levnede ham Tid, og indenfor Foreningen vil vi savne hans kraftige Personlighed med det lyse Smil og hans Interesse for os og vort Virke.

Hans Minde vil blive bevaret blandt os.

DET NY BRITISKE PROGRAM.

Da Storbritannien har besluttet at bygge 4 ny Kampskibe, er det givet, at Admiralitetet betragter saadanne Skibe som uundværlige for Fremtiden til Beskyttelse af »the Empire« og for at opretholde Herredømmet paa Havet. At samme Opfattelse om de store Skibes Værd næres af De forenede Stater og Japan, fremgaar af det Skibsbygnings-Program, som disse Lande er i Færd med at føre ud i Livet.

Det er givet, at Bygningen af saadanne store Skibe vil medføre svære Udgifter, og den britiske Skatteborger er jo haardt spændt for; 6 sh. pr. Pd. Strl. siger Admiral *Percy Scott*. Det er ingen Overdrivelse at sige, at de kommende Kampskibe vil koste mere end end hel

Eskadre af Dreadnoughts. Den første Dreadnought, bygget i 1905—06, kostede ialt 1,8 Mill. Pd. Strl. »Hood«, som byggedes i 1916—19, kostede lidt over 6 Mill. Pd. Sterl. Men Arbejdslønnen og Materialet er siden da steget saa enormt, at »Hood« nu vilde koste mindst 8 Mill. Pd. Sterl. eller det samme som fire Skibe af den første Dreadnought-Type.

Imidlertid er det ikke sandsynligt, at de fire ny Skibe skal ligne »Hood«. Tværtimod er der Grund til at tro, at de vil overgaa »Hood« i Fart, Aktionsradius, Armering og Panser og følgelig vil Deplacement og Bekostning blive fordyret. Forslaget nævner ikke Bekostningen, der er kun foreløbig bevilget 2½ Mill. Pd. Strl. til forberedende Arbejder, Kollægning etc. og beregnet til næste Marts. Man har ikke ment det ønskeligt at offentliggøre den samlede Byggesum. Heller ikke Navnene er fastslaaet for disse ny »capital ships«, hvis Byggetid anslaaes til 3 Aar.

Lord Jellicoe har foreslaaet, at der skabes en stor Flaade i Pacificoceanet. En saadan Flaade vilde kræve store Udgifter til ny Dokker i Australien og Singapore, og dette Forslag er derfor ikke modtaget med særlig stor Glæde i Storbritannien. Man vil foretrække en «flying squadron» af kraftige Skibe, stationeret i britiske Farvande eller Middelhavet, og i Stand til hurtig at naa et hvilket som helst Sted i Verden, hvor Angreb truer.

Skibe egnet til en saadan Tjeneste maa være i Besiddelse af meget høj Fart og stor Aktionsradius, altsaa stor Brændselsbeholdning. Indførelse af Oliefyring har simplificeret dette Problem; med et givet Brændselsforbrug kan man nu naa over større Distancer end før, og man kan hurtigere fylde Olie, end tidligere Kul. De fire ny Skibe maa have særlig høj Fart og kan derfor ikke være af moderat Størrelse.

Der er ingen Tvivl om, at det britiske Admiralitet koncentrerer sin Opmærksomhed paa Oliefyringen; dette ses af Bestræbelserne for at skaffe Hs. Maj. Skibe Bunkringsstationer for Olie baade i Hjem- og Udlandet. First Civil Lord udtalte for nylig i Underhuset, at om kort Tid vilde Orlogsflaaden kun bestaa af Skibe med Oliefyring. Olie-tankdepoter er projekterede paa Falklandsøerne, Kap, Gibraltar, Hongkong, Port Said og andre Steder, særlig naturligvis paa de britiske Øer.

Erfaringen fra den store Krig siger, at Anvendelsen af Kul til Skibsbrug er forældet, hvorfor Admiralitetets Krav om Kul snart vil være meget ringe. Kul er snart ikke længere den Faktor, det har været, thi ogsaa andre Mariner og Handelsskibe af alle Nationer, muligvis ogsaa Industrien og Jernbanerne, vil efterhaanden gaa bort fra Anvendelsen af Kul.

De ny Skibes Armering maa være saa stærk, at den kan veje op mod andre Nationers ny Kampskibe. Hidtil har det moderne britiske Kampskib haft en Hovedarmering af 8 svære Kanoner i 4 Dobbelttaarne, et Princip, som først blev indført i Queen Elisabeth-Klassen. Efter Jyllandsslaget har man krævet flere Kanoner for at forøge Chansen for at ramme Maalet, særlig med Henblik paa de store Afstande, hvorpaa Nutidens Kampe maa føres. Man ser ogsaa, at de Kampskibe, som nu bygges i Udlandet, har ikke mindre end 12 svære Kanoner. I de ny britiske Skibe foreslaas Hovedarmeringen forøget til 10, maaske 12 Kanoner, anbragt 3 i hver Taarn i Lighed med det amerikanske System. Til Forsøg har man affholdt Prøver med 3 Kanoner i samme Taarn, hvilke Forsøg efter Sigen- de er faldet godt ud.

Et Skib skal rimeligvis bygges i Portsmouth, et an-

det i Devonport, men der er sikkert stærkt politisk Pres paa for at hindre, at Statens Værfter alene skal have Arbejdet. Man har derfor ogsaa nævnet Armstrong, Vickers og Fairfield Værfter i denne Forbindelse. En saa stor Ordre vil sikkert være særlig velkommen for den nødstedte britiske Skibsbygnings-Industri.

C. I. Speerschnider.

MEDDELELSER FRA SKIBSFARTEN

Det store Projekt til Stockholms Frihavn foreligger nu færdigt. Overslaget er paa 30 Mill. Kr. i en fireaarig Periode, som beregnes afsluttet i 1925, da Havnen skal staa fuld færdig til at modtage den store Trafik, som man efter de indvundne Erfaringer gør Regning paa. Med de 10 Mill. Kr., som allerede er bevilget til Frihavnen, kommer Bekostningen paa ialt 40 Mill. Kr.

Som Planen har udviklet sig, faar Stockholm en vel udrustet og tilstrækkelig rummelig Havn for den transoceaniske Trafik, som bringer Varer til det mellemste og nordligste Sverige og Kysterne ved botniske og finske Bugt.

Planen omfatter Anlæg af 2 Havnemoler paa hver Side af et 10 Meter dybt Bassin til en Bekostning af 15 Mill. Kr. Endvidere 2 Magasiner til 10 Mill. Kr., samt Planering og Sporlægning for ca. 5 Mill. Kr. Efter Planen faar Frihavnen et Areal paa 265,000 Kvadratkilometer, Kajlængden bliver 1300 Meter, og Vanddybden 9 a 10 Meter. Midt i Havnen bygges to 170 og 190 Meter brede Havnekajer paa 350 a 400 Meters Længde.

* * *

Til Trods for den almindelige Depression paa de britiske Værfter, bygges der dog af al Kraft paa Olie-tankskibe, fordi Efterspørgslen stadig er stor efter disse Skibe. De store Olieselskaber skal skaffe Olie til de umættelige Fyrrum og maa stadig have flere Transportskibe for at faa den forøgede Produktion fordelt. I Begyndelsen af Aaret kunde de britiske Værfter ikke modtage ny Bestillinger, og Ordre for Bygning af Tankskibe gik derfor over Atlanterhavet til amerikanske Værfter. Nu er saa mange Kontrakter om Bygning af Fragtdampere bleven annullerede, og de fleste britiske Værfter er derfor nu i Stand til at modtage Tankskibsbestillinger og tager imod med Glæde.

Olie-tankskibe er vanskelige at bygge, de fordrer særlig Uddannelse og speciel Erfaring, og de britiske Værfters Erfaringer fra lange Tider sætter dem i Stand til at bygge disse Skibe. Mange af de amerikanske byggede Skibe har man derimod ikke været helt tilfreds med, hvorfor man i Amindelighehed foretrækker at lade disse Skibe bygge i England.

* * *

Skønt der ikke bestilles nye Skibe i England for Ojeblikket, kan Tingene dog ikke blive ved med at gaa paa den Maade, før eller senere maa Rederne atter ty til Værfterne og møde frem med deres Bestillinger. Naar Skibsbygningen genoptages, vil mange af de nye Skibe antagelig blive indrettet med Oliefyring. Rederne har nu haft Tid til at sammenligne oliedrevne og dampdrevne Maskiner og har anstillet deres Betragtninger herover. At et saa stort Motorskib som »Glenogle«, paa 14,000 Tons, har været en Sukces, og at det samme kan siges om alle de store Motorskibe, som er bleven bygget i det sidste Par Aar, ved de britiske Redere nu. Men der er ogsaa andre Grunde til at gaa over til Motorskibe. Det har været ret kostbart at bygge Motorer fremfor Dampmaskiner, men som Følge af forbedrede Metoder, og fordi man har indført Standardbygning, er Forholdene nu anderledes. I Stedet for at bygge 1 a 2 Motorer, konstruerer de store Firmaer nu fra 10 til 12 Sæt Motorer af nøjagtig samme Størrelse og Type i Værkstedet, som er specielt indrettet i denne Hensigt. Der vil derfor for Fremtiden blive meget lidt Forskel i Pris mellem Bygning af Dampere og Motorskibe af samme Størrelse og Fart.

* * *

Det første 10,000 Tons Motor-Tankskib til Anglo-American Oil Comp. brænder daglig 11¾ Tons Olie med 11 Knobs Fart, medens 35 Tons bruges i en lignende Damper med Oliefyring. Det er derfor ikke saa mærkeligt, at der ved en Olie-tankdampers Stabelafløbning blev udtalt, at det eneste uheldige ved Skibet var, at det ikke var et Skib med

indre Forbrændings-Motorer, da Brændselsregningen til et Motortankskib over en Bank kun er halv saa stor som en Dampers Brændselsregning.

Det samlede Antal tyske Skibe, som Storbritannien har faaet udleveret som Erstatning for Tab i Krigen, er 301, hvori indbefattet Passager- og Fragtdampere, Sejlere og Trawlere, og af disse er solgt 145 Dampere, 4 Sejlskibe og nogle Travlere. Der er endnu ca. 150 Skibe, som ikke er solgt, og Bestemmelserne om, at Skibene kun kan sælges til britiske Undersaatter, staar stadig ved Magt.

Man har set, hvorledes Skibene er faldet i Værdi, et godt Eksempel har man for Damperen »General Lyautey«, der synes at sætte Rekord. Damperen er paa 9690 Tons Dødvægt, 6366 Br. Tons og er bygget i Sunderland i 1900. I Novbr. 1919 blev den solgt til Frankrig for ca. 250,000 Pd. Strl., og nu skal den sælges ved Auktion i Rotterdam for en Sum, der svarer til 5700 Pd. Strl. Prisfaldet hidrør sikkert fra, at saa mange ekstyske Skibe udbydes til Priser, som vilde have været latterlige sidste Sommer. Man har Eksempel paa, at en tidligere tysk Damper paa 12300 Dødvægt Tons med en Fart af 10½ Knob og bygget i 1915, blev solgt i Aug. i Fjor for 210,000 Pd. Strl. Nu kan Søsterskibet faas for 80,000 Pd. Strl.; og en Damper paa 9700 Tons Dødvægt, Fart 9 Knob, bygget i Fjor i Tyskland, er solgt for 7 Pd. Strl. 10 sh. pr. Ton Dødvægt.

Dette er vel nok beklageligt for de britiske Redere, som mistede Tonnage under Krigen, og som paa Eftersommeren købte tyske Dampere for at faa den tabte Tonnage erstattet. Britiske Redere var vel ikke tvungne til at købe, men man appellerede til deres Patriotisme, og til Gengæld har de nu faaet Skibe, som ikke er en Trediedel værd af det, de købte dem for. Den britiske Reder, som købte den 12300 Tons Damper, tabte 130,000 Pd. Strl., og et Rederi, som købte flere ekstyske Skibe, der tidligst blev budt ud, har — naar de nuværende Priser lægges til Grund — tabt over 1 Mill. Pd. Strl., hvilket maa mærkes paa Reservefondet eller paa Fortjenesten.

Den svenske Panserkrydser »Fylgia« havde under sit Ophold i Marseille nu i Foraaret arrangeret en Udstilling om Bord af svenske Industriartikler, som Byens Myndigheder og Handelsstand blev indbudt til at tage i Øjesyn. Dette svenske Initiativ skal efterlignes i Frankrig, idet den franske Regering efter Forlydende har besluttet at udsende en Krydser, medførende en lignende Udstilling af Varer til Sydamerika.

»Fylgia« har været flere Steder i Middelhavet i Vinter, og midt i Marts var man i Barcelona, hvor Skibet blev gæstfrit modtaget af de spanske Myndigheder og den skandinaviske Koloni. Paa Byens største Kinematograf fandt en vellykket Forevisning Sted af de medbragte Industriefilm.

Marin.

MODERNE MOTORBAADE

Under Krigen gjorde de lynsnare Motorbaade megen Nytte, maaske særlig de 40 og 50 Fods Kystmotorbaade, der var armeret med en Torpedo og havde høj Fart. Det er maaske uheldigt, at man ikke under Krigen naaede at faa en større Klasse prøvet, som var projekteret. En Baad af denne større Type er nu bygget og har holdt Prøvetur paa Themsen. Den er bygget hos Thornycroft og er 70 Fod lang. Paa Prøveturen opnaaedes 41 Knob, og maaske kan man naa op til 45 Knob med fuld Last.

Dette er jo et helt godt Resultat med et søgaende Fartøj, der kan taale alt, undtagen de haardeste Storme. For at naa en saa høj Fart anvendes 2 Motorer, hvor paa 800 H. K. og med 1200 a 1300 Omdrejninger pr. Minut.

Baaden styres fra en Cockpit midtskibs, og en almindelig Telegraf til Maskinen findes hos Rorgængerens. Baaden har Radiotelegraf, og hele Besætningen bestaar af 6 Mænd, hvoraf 2 Navigatorer, 3 Maskinister og 1 Radiotelegrafist.

Denne Type kan muligvis yderligere udvikles; man stræber i Storbritannien hen mod Motor-Torpedobaade, og sikkert vil et større Fartøj af samme Type blive bygget.

S—r.

DA HOLLÆNDERNE HJALP OS 1658—1660.

EN HISTORISK FREMSTILLING AF SOGNEPRÆST H. D. LIND.

(Fortsat.)

Tegninger af Henning Schiøler.

De jonge Prins maatte efter dette Uheld flygte til Horsens Fjord. Eskadren, som Wassenaer efter „Koncerten“s Bydende havde kaldt hjem, maa dog ogsaa have medvirket ved det nye Overgangsforsøg den 25. Juni, som ganske mislykkedes. For at forberede et nyt Forsøg sendtes de Kønigk med sin Eskadre til Jyllands Østkyst for at samle Baade til Troppettransporten, men en svensk Eskadre paa 7 Fregatter under Kaptajn Owen Cox angreb ham ved Ebeltoft 23. Juli med den Virkning, at et Skib (Magd van Enckhuysen) sprang i Luften og at 4, deriblandt Monnickendam, som var traadt i Deuticums Sted, blev erobrede og førte til Landskrona; ligeledes opbrændtes 30 Skuder i Aarhus Havn. Senere søgte Hollænderne ved Dykkere at bringe Enckhuysens Kanoner, Ankere etc. op fra Havbunden; ogsaa i vore Dage har man opfisket en Metalkanon, endog med fuld Krudtladning, fra dette Vrag.

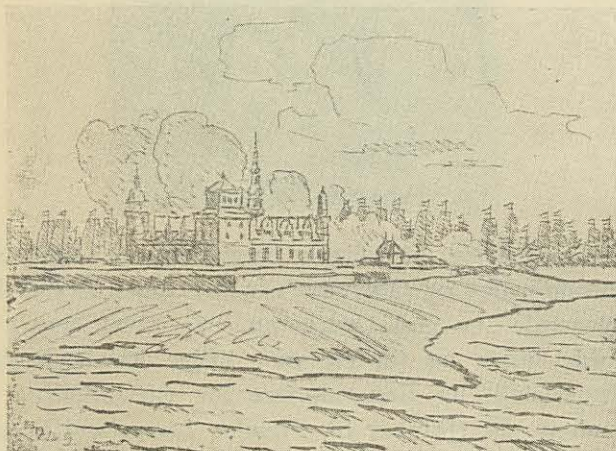
Trods Skuffelsen, som Hollænderne havde beredt Landet, vedblev de danske Skibe en Tid lang at følge Wassenaer, men Kongen fastholdt sit Ønske om at bringe København Undsætning af Tropper i den Grad, at han paabød Henrik Bjelke at

assistere derved med de danske Skibe alene, hvis Hollænderne ikke vilde bekvemme sig til at yde Hjælp. Wassenaer erklærede, at han var nødt til at parere Generalstaternes Ordre, men hvis disse kunde blive ændrede, var han villig til Kongens Tjeneste. Dertil var der dog ikke megen Udsigt, da en ny vedtaget, tredje Koncert af 25. Juli foreskrev en haardere Behandling af den Magt, der ikke vilde indgaa nogen Fred, hvilket Frederik III lige saa lidt som Svenskekongen hidtil havde villet. Da Henrik Bjelke og Otto Krag 8. Avgust besøgte Wassenaer, fremkom denne med en imødekommende Udtalelse om, at han gerne vilde gaa til Sejls; dog nærede han Betænkeligheder, hvis han skulde agere mod de Svenske, da hans Flaade af forskellige Aarsager var saa svækket, at han kun havde 25 Skibe til sin Raadighed, hvorimod de Svenske kunde let stille langt større Magt paa Benene; dog, føjede han til, „vi vil haabe, at den gode Gud ligesom tidligere vil være paa vor Side, om det end ikke kommer ham belejligt alle Dage at gøre Mirakler i Favør af os arme elendige Syndere“. For at styrke sin Flaade vilde han beholde Ruyters, der da laa mellem Møen og Stævns, i Sigte som en

Reserve. — Nogen Aktivitet udfoldede Hollænderne dog ved denne Tid, idet de erobrede et svensk Krigsskib Kong David, 40 K.; dets Kaptajn Johan Niels-son Krabat blev af sin Øvrighed dømt til Døden for sit Forhold ved denne Lejlighed.

13. August gik Wassenaer altsaa under Sejl fra København, men hans Togt blev aldeles blottet for egentlige Krigsbegivenheder. 18. August ligger han ved Femern og resolverer, at han selv skal konvojere gennem Kattegat, medens Ruyter skal afgaa til København; sidstnævnte tager Afsked med ham 23. August og afsejler. Fire Dage efter følger Wassenaer hans Eksempel og søger nordpaa gennem Store Bælt. 5. September har han naaet Aalborg og vender derpaa atter tilbage, saa at han 25. September er ved Samsø. Her vil han gerne gøre noget til Kongens Tjeneste og laaner Henrik Bjelke nogle Galioter og Folk til at gøre Landgang med paa denne Ø, som nogle Svenske har besat; efter en Uges Forløb kommer Bjelke igen, men om Udfaldet af hans Togt berettes intet; dog bliver en svensk Skøjte med 30 Mands Besætning taget. 4. Oktober er Wassenaer tilbage ved Femern. — Men dermed var hans Krigerfærd til Bedste for Danmark væsentlig til Ende, da Generalstaterne, nærmest af økonomiske Grunde, havde kaldt ham og hans Flaade hjem. 6. Oktober kommer Ruyters Flaade i Sigt paa dens Fart fra København til Kiel; næste Dag tager Ruyter Afsked med Wassenaer; ogsaa Henrik Bjelke byder ham Farvel, og fra nu af forlader de 3 danske Skibe hans Flaade for at slutte sig til Ruyters, der afsejler 9. Oktober. Samme Dag letter Wassenaer ogsaa og er 11. Oktober i København for at paaskynde Losningen af det Brændte til Kongen, som de hollandske Skibe havde hidbragt fra Jylland; det trak længere ud end ventet, og Afrejsen, der skete ret pludselig, hindrede den fuldstændige Losning, saa at det blev lagt Admiralen til Last, at noget af Brændet førtes med til Holland. Fik han under al denne Travlhed Stunder til at tage Afsked med Kongen? Vinden havde i nogen Tid været ugunstig for Hjemrejsen, men man

Flaaden passerer Kronborg.

resolverede 22. Oktober, at man rolig vilde vente paa Medbør. Denne viste sig uventet hurtig; allerede næste Dag kunde man gaa under Sejl. Wassenaer tog Afsked med København med 13 Skud, som besvaredes med 3, det danske Løsen; en engelsk Fregat, som laa paa Reden, hilste med 7 og fik 5 til Svar. Da Hollænderne passerede Helsingborg, begyndte de Svenske straks at skyde med Skarpt, men fik et helt Lag til Gengæld; Kronborg skød kun et Skud, men belært af den Lektion, Helsingborg havde faaet, hørte Slottet op med det samme. 23. Oktober var Flaaden allerede næsten ude af Kattegat og 3. November paa Reden ved Helvoetsluys; om Aftenen gjorde en Præst Takkeprædiken for den vellykkede Rejse. Næste Dag rejste Wassenaer til Haag.

Ikke alene i Danmark, men ogsaa i Nederlandene havde der været Misfornøjelse med hans Flaadeførelse paa det nu afsluttede Togt, og dette Mis-hag havde mod Slutningen været i stadig Stigen. Næste Aar skete der da ogsaa en Undersøgelse af hans Forhold i de danske Farvande. Resultatet heraf standsede ham dog ikke paa hans Krigerbane. Men i Slaget 13. Juni 1665 ved Lowestoff mellem England og Nederlandene sprang hans gamle Admiralskib d'Endracht i Luften, og han selv fandt saaledes Heltedøden.

Paa Grund af hans store Fortjenester af Danmarks Redning fra den overhængende Fare bør hans Minde holdes højt i Ære. Ogsaa Frederik III vilde vise ham sin Taknemmelighed ved Løfte om en Hædersgave paa 12000 Dlr. en Gang for alle og om en aarlig Pension paa 1200 Dlr. Men de følgende Tidens trykkende Pengemangel bevirkede, at Løftet ikke kunde blive indfriet i mange Aar; først 1732 afgjordes den hele Gæld, der var løbet op til store Summer, ved en Udbetaling til Wassenaers dalevende Efterkommere af 24000 Dlr., ligeledes en Gang for alle.

Uagtet Kong Karl Gustaf ikke havde antaget Freden, blev han dog ikke, saaledes som Stormagterne jo havde besluttet det, behandlet som Fredens Fjende; men paa den anden Side var Generalstaternes Velvilje mod Danmark atter i Stigen; de ydede det forarmede Land de fornødne Pengelaan; de erklærede at ville undsætte det trængende København med store Kvantiteter af forskellige Levnedsmidler og af Brændsel, — en Undsætning, som den svenske Orlogsflaade senere laa paa Lur efter i Sundet, dog uden nogen som helst Udbytte, — og endelig blev der 24. August endog givet Ordre til, at den hollandske Flaade skulde gøre Sverrig direkte Afbræk. Det blev Ruyter, hvem det tilfaldt at udføre denne Befaling. Han gjorde det med Fornøjelse; otte Dage forinden havde han skrevet: „Gud give, at vi endelig en Gang maatte faa at vide, hvad vi turde gøre; for det er meget fortrædeligt for mig

og alle ærlige Mænd, der vil tjene vort kære Fædreland, at ligge saa længe uvirksom med saa konsiderabel en Magt“. Som vi ovenfor har seet, skiltes han 23. Avgust fra Wassenaer ved Femern, og tre Dage efter kom han for København med sin Flaade. Her i Sundet kunde han nu røre sig friere, da Montagu netop samme Dag var afsejlet med sin Flaade, idet han kun efterlod 2 Fregatter; Grundet

til Hjemreisen var Sygdom om Bord, som det hed sig; men i Virkeligheden ønskede Montagu at være hjemme ved de forestaaende politiske Forandringer dér; i øvrigt havde han for nogen Tid siden vist de Danske den Venlighed at bortjage nogle svenske Orlogsmænd, som under Hollændernes Fraværelse paa ny vilde blokere København. 27. Avgust lød Ruyters Ordre paa, at han ved Kronborg skulde gøre svenske mistænkelige Foranstaltninger alt tænkeligt Afbræk. Næste Dag ser han 18 svenske Skibe ligge udenfor Landskrona, hvorfor han beslutter at afskære dem fra Havnen dér; men inden han kom dem nær, var de allerede smuttet ind, og en stiv Østenvind hindrede ham i at følge efter dem. Næste Dag igen sejlede Størstedelen af hans Skibe til Kronborg, medens en Eskadre holdt Vagt udenfor Landskrona; det var jo nødvendigt at være forsigtig i sin Færd, da man havde med en meget „subtil“ Fjende at gøre. Et Skibsraad overvejede Forslaget om at besætte Skaanes Kyst, hvorefter velbemandede Baade skærmyslede med svensk Ryteri paa Kysten. Endnu 10. September beordres han til fremdeles at alarmere de Svenske og beskyde baade Helsingør og Helsingborg det mest mulige. Et Par Dage efter gør han dernæst Forsøg paa med alle sine Skibe og med Brandere at angribe de svenske Skibe ved Kronborg, men Nordenvinden, der gik over til Storm, og Nordenstrøm hindrede Udførelsen af Planen. Derpaa blev han kaldet til København, hvor han ankom med Flaaden 23. Septbr.

Han skulde nemlig medvirke ved et større Foretagende end det, han hidtil havde haft mellem Hæn-

der. Netop 23. September vedtog Generalstaterne, at deres Flaade og Tropper skulde med al Kraft agere mod Kongen af Sverrig og ikke afholde sig et Øjeblik derfra, førend han var gaaet ind paa den foreslaaede Fred. Ved denne Resolution godkendtes det Krigsforetagende, som længe havde været planlagt og gentagne Gange var blevet forsøgt at bringe i Udførelse, nemlig Fyns Erobring. Feltmarskal Hans Schack skulde lede Ekspeditionen og Ruyter yde den aldeles uundværlige maritime Hjælp dertil, ligesom ogsaa de 40 hollandske Kompagnier under Killigrew udgjorde en vigtig Del af Togtets Landgangstropper. 1. Oktober gik Ruyter under Sejl med omtrent 116 Skibe-, nemlig 40 Krigsskibe og en stor Transportflotille; næste Dag var han ud for Lybek og kunde ikke sejle videre, da, som han skriver, Efteraarsvejret var slemt for de arme Folk i de smaa Fartøjer, der ikke var forsynede med Proviant. Han laa derpaa flere Dage ved Femern, hindret af Storm, traf sammen med Wassenaer, tog for sidste Gang Afsked med ham og fulgtes videre paa sin Vej af Henrik Bjelke og de danske Skibe. Først 12. Oktober havde han naaet Bestemmelsesstedet, Bugten ved Kiel, og laa udfor „Skansen“ (Frederiksort); 6 Dage efter lagde han længere ind til Byen. Her prøvede han at rejse et Laan, men da Pengemændene forlangte mere end 40 pCt. aarlig, blev ingen Forretning gjort. 19. Oktober opfordrer han Schack til at fremskynde Indskibningea af Tropper; og efter flere Opsættelser gaar Ruyter selv under Sejl med 100 Skibe i alt og lader Viceadmiral Helt sammen med 4 Hollændere blive tilbage for at tage

Resten med sig. Af Schack, Ruyter og de hollandske Viceadmiraler og Oberster var der taget Beslutning angaaende „en god Ordre om, paa hvad Manér vi skulde lande og fordele os“, tillige havde Ruyter selv udstedt en Generalordre for Chalupperne og Baadene. 28. Oktober fik Flaaden Langeland i Sigte, hvor de brændende Bavner viste, at Svenskerne var aarvaagne; næste Dag var man ud for Nyborg.

Uagtet det var temmelig sent paa den korte Dag, befalede Schack, at der straks skulde ske et Angreb paa Nyborg Fæstning ved bemandede Baade; men det mislykkedes, da Aftenen kom for tidlig og en stærk Storm blæste op. Landgangsmandskabet, 2000 Mand Soldater og Matroser, „sad hele Natten til ingen Nytte i Baadene, daarlig klædte mod Kullen“; paa Grund af Mørket vidste de ikke, hvor de skulde lande, da ingen af dem var kendt der paa Egnen, og først næste Morgen kom de om Bord igen. Fjendens Batterier tilføjede ogsaa Orlogsskibene en Del Skade. Ruyter bebrejdede Schack det uheldige Arrangement og skal have lagt sin Harm for Dagen ved at rive Haar ud af sit eget Hoved.

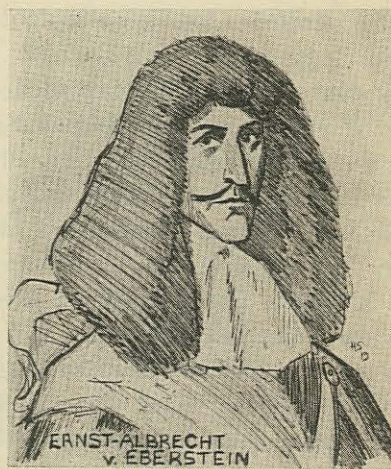
Der blev derpaa taget den Beslutning at angribe et andet Sted. Den danske Aarskaptajn til Søs, Peder Pedersen Kærteminde, sendtes af Sted for at lodde Dybderne ved sin Fødeby Havn. Efter at have gjort blind Alarm ved Nyborg, for at fastholde Fjenden der, og efterladt 7 Orlogsskibe samme Steds, lagde Flaaden sig 31. Oktober udenfor Kærteminde. Den bestod af 3 Eskadrer, Fortruppen under Henrik Bjelke, som skulde lede Kursen, Hovedflaaden under Ruyter og Evertzoon, hos hvem de hollandske Soldater var om Bord, og Bagtruppen under Schoutbynacht Pieter van Brakel. Naar Bjelke lod sin gule Admiralstander flyve agter og Ruyter sin røde, skulde hele Flaaden ankre op og gøre Baadene klare til Landgangen; naar de danske og hollandske Vimpler vajede paa Skibenes Storaa, skulde Tropperne stige i Baadene, og endelig skulde et Kanonskud være Signalet til, at Angrebet maatte gaa for sig. Der begyndtes først med en Kanonade fra Skibene paa Byen, saa at denne „stod i ét Støv“ af de mange søndrede Tag- og Mursten, og de der værende svenske Ryttere „vidste ikke noget Sted, hvor de kunde bjærge sig“. Da det varede Ruyter for længe, inden selve Landgangen begyndte, drog han om Bord til Henrik Bjelke og opfordrede ham til hurtigst muligt at give Signalet. Bjelke fulgte ogsaa Opfordringen, og alt gik godt, indtil Baadene rørte ved den flakke Grund „et Pistolskud fra Byens Bro“; men i den Stilling blev de saa hæftigt beskudte af Fjenden, at Baadsbesætningerne begyndte trykke sig ved at gaa løs paa Fjenden. Da raabte Ruyter, der, klædt som Matros, var i forreste Række i en Jolle, gentagne Gange paa sin Hollandsk: „Fald an, Manne! fald an!“ — et Raab, som gentoges af andre, og Schack, Killegrew o. fl. sprang i Vandet, efterfulgte af Matroser og Soldater, og gjorde „som herlige Krigsfolk“ et kraftigt Anfald mod de Svenske, der efter en kort Modstand flygtede gennem Kærteminde og sydpaa. Næste Dag kom ogsaa Rytteriet i Land, over 1000 Heste, og Bagagen; ligeledes ved denne Lejlighed udmærkede Ruyter sig ved sin store Aktivitet, hvorved han selv tog Haand med i Arbejdet. 7. November drog Schack af Sted med Trop-

Landgangen ved Kjerteminde.

perne for at søge Fjenden, og Ruyter lod Broen ved Kærteminde over Fjorden bevogte af 130 Matroser, men Storm nødte ham til foreløbig at blive liggende med Flaaden. 12. November skrev Kong Frederik et Takkebrev til ham for hans tapre og mandige Assistentens ved den vellykkede Landgang.

Medens Schack og Ruyter var i Kiel, var der blevet truffet den Bestemmelse (23. og 25. Oktober), at den fungerende danske Schoutbynacht Markvard Rodsteen paa det danske Spes med det hollandske Orlogsskib Rathhuys van Haarlem og 6 Kapere skulde sendes til Lille Bælt for at lette Feltmarskal Ernst Albrecht von Eberstein Overførelsen af Tropper til Fyn paa Vestsiden. I Bæltet laa 3 svenske Krigsskibe; men dem erobrede Rodsteen, saa at Landgangen kunde gaa uhindret for sig, skønt Transportmidlerne kun var ringe. Eberstein, hvis Tropper mest bestod af brandenburgske, østrigske og polske Regimenter i en broget Skare, forenede sig i Odense med Schack, skønt der herskede Jalousi

mellem de to Hærførere; og de forenede Hære leverede derpaa de svenske et Slag 14. November udenfor Nyborg ved Hjulby. I Begyndelsen af Kampen fulgte Heldet de Svenske, men dernæst skete der en Vending til de Danskes Fordel, og hertil bidrog Killegrews Hollændere i en betydelig Grad; de gjorde sig bemærkede ved deres gode Holdning og deres Færdighed i at bruge Musketter og Piker. — Uden-

for Nyborg var de 7 hollandske Orlogsskibe supplerede med 3 andre og havde stadig holdt Svenskerne i Aande med Alarmeringer. Paa Schacks Anmodning gik Ruyter 12. November til Ankers med sin øvrige Flaade ved Knudshoved og lagde sig næste Dag ind i selve Nyborg Fjord. Paa Slagdagen sendte han 3 af sine Skibe længere ind mod Byen, som derpaa den følgende Dag blev beskudt i en fuld Time med den Virkning, at de svenske udsendte en Trompeter og bad om „Kvartér“. Samtidig havde Ruyter angrebet Skansen paa Knudshoved og bortjaget dens Besætning; Admiralen planlagde Oraniefanen paa Volden der og gjorde 2 Kanoner til Bytte. — Byen maatte overgive sig paa Naade og Unaade, og et stort Krigsbytte faldt i Sejrherrenes Hænder. Efter at den „danske“ Hær havde holdt sit Indtog i Byen, blev den som erobret Fæstning overgivet til Plyndring, under hvilken især de polske Tropper vidste at sprede Rædsel om sig. En Undtagelse gjorde ogsaa her Höllænderne, der udviste megen Mandstugt. — Ruyter skriver: „Saaledes er vi nu, Gud være takket, i kun 15 Dage blevet Mester over hele Fyn“. Sejren kunde i Betydning sættes ved Siden af den sejrrikt afslaaede Storm paa København i Februar; den syntes ogsaa at aabne Udsigt til en taalelig Fred. I København fejredes „den lykkelige Viktorie“ ved Takkefest i alle Kirker, hvor Klokker og Basuner lod sig høre, ved Pavkers og Trompeters Lyd fra Rundetaarn og ved de sædvanlige Saluter. Ogsaa i Holland vakte Sejren Glæde; Digterne besang Heltegeerne, og en Del af Amsterdams Fæstningsværker blev opkaldt efter den Ø, paa hvilken Sejren var vundet.

Men haabede de danske nu, at Sejren skulde danne Indledning til en Række nye Sejrvinger, maatte de blive skuffede. Særlig satte de deres Haab til Ruyters Foretagsomhed. 16. November havde Admiralen en Sammenkomst i Nyborg med Schack og Bjelke, hvorved vistnok et Angreb paa Sjælland er blevet drøftet; men her erklærede han, at han ikke længere turde hazardere sin Flaade ved at lade den blive liggende ved Nyborg, da den led Mangel paa Proviant. En Storm, som var i Anmarsch, kunde ogsaa minde ham om Farerne ved et Efteraarstøgt. Udsigten til en Sejr, paa Sjælland var unægtelig heller ikke stor; den Hær, de Danske raadede over, vilde sikkert ikke forslaa til at vise sig de svenske Troppestykker paa denne Ø overlegen, tilmed, da de Danskes Handlekraft var betydelig svækket ved de to Hærføreres Uenighed, som ganske kort efter blev aabenbar derved, at Eberstein uden Ordre trak sig tilbage med sin Hær til den jydsk Halvø, hvorfra han var kommet.

18. November letter Ruyter fra Nyborg med 120 Skibe, deriblandt de til Troppetransporten hidtil brugte Fartøjer, og kommer to Dage efter til Lybek, vistnok for at proviantere. Her oplevede han det Æven-

ADMIRAL HENRIK BJELKE

tyr, at de svenske vilde tage ham til Fange ved 500 Mand Soldater, som de udsendte fra Wismar; men da han var blevet varskoet i Forvejen, undgik han Faren. I Begyndelsen af næste Maaned brød han op derfra og var 5. December ved København, hvor den stolte Række Orlogsskibe fyldte Farvandet fra Tolboddbommen til Dragør.

Han skriver: „Vi var velkomne“, og han fik mange Beviser derpaa. Kongen lod ham hente fra Dragør med sin Vogn og gav ham Audiens, under hvilken Majestæten ytrede sin Glæde over hans Ankomst. Derpaa var han med sine Viceadmiraler 7. December til Kongens Taffel; Gæsterne blev fortræffeligt underholdte og havde stor Fornøjelse af at være sammen med Kongen og hans Rigsraader. 3 Dage efter overbragte Rigsadmiralen ham fra Kongen en smuk Guldkæde med en prægtig Medalje i; paa den ene Side af denne saas Kongens Billede, omgivet af 42 Diamanter, paa den anden var et Orlogsskib fremstillet; nedenunder hang en skøn Perle; det hele vurderedes til nogle Tusind Daler. Da Ruyter senere takkede for Gaven, svarede Kongen: „Jeg véd, i den Tilstand jeg er, ikke andet at give ham.“ 2. Januar i det nye Aar var Kongen og forskellige Ambassadører som Gæster om Bord hos Ruyter, som stod, saa længe Maaltidet varede, selv for Borde og opvartede Herskaberne, der alle var „helt glade“. En Uge efter var Obersterne fra den hollandske Landmilits til Taffels. I Februar viste Kongen Admiralen Kunstammeret og alle de skønne Rariteter, som dér fandtes, bl. a. et Skib, 3 Fod langt (det er Modellen til Norske Løve, som nu findes paa Rosenborg), „det var helt gjort af Elfenben og Sølv; Master, Sejl, Ankere, Kanoner og alt andet var net og vel udført, saa at det var en Lyst at se derpaa“.

(Fortsættes).

RETTELSE. I sidste Numer Side 52 og 53 staar anført Navnet Killegren. Det skal være Killegrøw.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE VIII.
AUGUST.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDEAFTENER I SÆSONEN 1921—1922.

I Vintersæsonen 1921—1922 vil København-Kredsens Mødeaftener finde Sted i Studenterforeningens Lokaler paa følgende Dage:

1921	1922
11. Oktober	24. Januar
8. November	21. Februar
6. December	21. Marts.

Programmet for de enkelte Mødeaftener vil blive meddelt i UNDER DANNEBROG i det umiddelbart inden Mødet udkommende Nummer, saavidt dette vil være Bestyrelsen muligt.

Medlemmerne opfordres indtrængende til at bemærke sig ovenstaaende Datoer.

Bestyrelsen.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHIØU og AXEL JUEL)

KØBENHAVN-KREDSSEN

Som meddelt i Juninummet, havde Bestyrelsen under Forarbejde en Fællestur til de historiske Steder i Sønderjylland. Allerede den Gang maatte man tage al Reservation med Hensyn til Muligheden af at gennemføre en saadan Tur paa Grund af de dermed forbundne overordentlige Omkostninger, der vilde bringe Prisen pr. Deltager i en saadan Tredagestur op paa Højder, der kun vilde tillade yderst faa at deltage, og yderligere Forhandlinger om Leje af det mindste og billigste Skib, med hvilket denne Tur skulde kunne gennemføres, lod ethvert Haab om Sagens Gennemførelse ude af Betragtning. Ydermere har Sommeren i Aar bragt et saadant Antal forlængst anmeldte Foreninger fra Jylland og Øerne til Sønderjylland, at Indkvarteringsforholdene derved vilde være vanskelige, om ikke umulige.

Tvunget af Omstændighederne har Bestyrelsen derfor set sig nødsaget til at opgive ethvert Haab om at gæste det genvundne Land i Aar. Hvad der ad Aare vil kunne lade sig gennemføre i denne Retning, vil Tiden vise. Det er saavist ikke Lysten, der har manglet.

Ved København-Kredsens Udflugt til Dragør den 9. August, i hvilken deltog 53 Medlemmer, blev der paa Initiativ af pens. Overkanoner *Harald Jensen* indsamlet et Beløb af 132 Kr. som et Bidrag til Anskaffelsen af en Baad af Kaproningstypen til »Marineunderofficerernes Idrætsforening«.

Overkanoneren talte smukt for den livskraftige Idrætsforening, hvis smukke Opvisninger i Koncertpalæet og ved Marinens Idrætsstævne paa Orlogsværftet i Foraaret mange af vore Medlemmer vil have fulgt med stor Interesse.

Beløbet er overrakt Idrætsforeningens Formand, Hr. Baadsmænd *Ernst Hansen*, fra hvem der er udtalt en varm Tak til Marineforeningen.

»STRAFFEBAKKEN«S SKOVTUR DEN 14. JULI.

I Sommersol og i godt Humør mødte 70 af Straffebakkens glade Gæster i Havnegade, hvor *Julius* havde kaldt til Samling. Kl. 3 gik man ombord i det af »Bakken« charrede Fartøj, M/S »Frem« af Kastrup, hvorpaa Kursen sattes Syd paa gennem Knippels- og Langebro for at bese den nye imponerende Sydhavn med dens mange store industrielle Virksomheder, der i de senere Aar er opstaaet her. Desværre saa vi ogsaa de altfor talrigt oplagte Skibe, der mindede os om Øjeblikkets alvorlige, økonomisk daarlige Tider. Efter at have prøvet den interessante Sejlads gennem Sluseværkerne, vendte vi, og tilbage gik det gennem Havnen og videre ud i Sundet med Skodsborg som Maal, kun afbrudt af vor gamle Bekend, Hønsbroen, der netop svingede ud for Holmens Arbejdere og spærrede os Vejen, en kærkommen Lejlighed for os alle til rigtig grundigt at tage Flaadelejet i Øjesyn og mindes de gode gamle, svundne Dage.

I Skodsborg modtoges vi med Kanonsalut, medens Straffebakkens Kendingsflag fra Broen bød os velkommen. Med Musik og Flag i Spidsen marcherede vi saa til Skovløberhuset, hvor Kammerat *Soderlund* havde smykket Festpladsen og Bordene med Flag og Vimpler; og ovenpaa Sejladsens Strabadser gled de medbragte »Klemmer« hurtigt ned til »Bakken« gratis Snaps og Cognac. Taler og Sange gik Slag i Slag, Loddet blev hevet, og Stemningen steg. En Sang af »Gammelholm« gjorde berettiget Lykke, ligeledes nogle fortrinlige Væddeløb imellem Medlemmerne, og kun altfor hurtigt gik Timerne derude i den lyse Bøgeskov.

Fra Fæstningsartilleriforeningen mødte dennes Formand, Hr. *Hammer*, som tilfældigt opholdt sig derude; han talte for vor Forening og bragte kammeratlige Hilsener fra sin Forening. Selvfølgelig modtoges hans Tale med Begejstring og Hurraraab og alle gode Ønsker for vor Broderforening. Klokkeren var imidlertid blevet mange, og i March begav vi os atter ombord, hvorpaa den pragtfulde Sejlads i den stille

danske Sommernat satte Kronen paa Værket, medens Maanen fornøjet smilede ned til alle de glade Gutter.

Sekretæren.

KØBENHAVN-KREDSSENS BESØG PAA KAPTAJN
ENGELHARDTS VÆRFT OG FÆLLESTUREN TIL DRAGØR
DEN 9. AUGUST 1921

Sommeren har været varm som ikke i adskillige Aar, og alle, der mellem Byens Mure har sukket efter en Luftning, har længe maattet vente paa Køling. Og naar saa Afsvalingen kommer, sker det med en saadan Kraft, at end ikke de søvante gamle Marinere, der havde glædet sig til den søvarts Tur til Dragør, som Programmet lød paa, naaede at faa deres Haab opfyldt. Det være med det samme sagt — for at tage Brodden af de mulig indiskrete Spørgsmaal, der af Ikke-Deltagere utvivlsomt vil blive rettet til de lykkelige, der var med — at det var Erfaringen i vore Dragørskipperes Skikkelse, der fraraadede Turen ad Søvejen syd om Amager, og da ingen af de 53 Deltagere mødte med Olietøj og Søstøvler, og Foreningens Beholdning af saadanne fortræffelige Sager ikke var stor nok, kiggede man langelig sydpaa fra Langebro ud over det skumpiskede Kalvebodstrand og bøjede stiltiende sit Hoved for Sagkundskaben. — Køgebugt i Vestenvind og saa et aabent Fartøj — en herlig Tur, naar man er klædt paa dertil; men som sagt, Mændene havde stuvet Sotøjet væk afvejen, og ingen gad gaa hjem at hente det.

Saa skred man da til Programmets første Punkt: Besøget paa »The Engelhardt Decked Life Boat Co.« Værft ude paa Amagerboulevard. Ved et af Vintermøderne havde Kaptajn Engelhardt — Opfinderen af den verdenskendte Redningsbaad — velvilligst stillet Muligheden af et Besøg paa Værftet i Udsigt og modtog nu personlig de Besøgende ved Værftets Indgang. Under Kaptajns Ledelse besaa man forskellige af disse Baade, der har spillet en saa stor Rolle i Livredningens Tjeneste, ikke mindst under Verdenskrigen med dennes uhyre Antal Torpederinger og andre Søulykker, hvor det gjaldt om hurtigt som Tanken at komme foraborde, fordi de Læsioner, der af Miner og Torpedoer tilføjedes Skibene, oftest var af saa stort Omfang, at Synkningen fulgte saa at sige umiddelbart efter. Men allerede før Verdenskrigen viste Kaptajn Engelhardts Baade deres glimrende Egenskaber. Mange vil sikkert endnu huske de Billeder, der fremkom nogen Tid efter »Titanic«-Katastrofen, og som viste de Reddede i Baadene umiddelbart inden deres Optagelse i de Skibe, der ilede til Stedet for Ulykken. Baadene var »Engelhardt-Baade« med disses karakteristiske Form, og stuvende fulde af Skibbrudne havde disse Fartøjer her paa det aabne Atlanterhav bevist deres glimrende Egenskaber og bragt Redning til mange, der maaske ellers aldrig havde gænsat deres Land.

Ikke mindst denne frygtelige Søulykke bragte Baadens Ry Verden om, og vi herhjemme maa vel i al Beskedenhed have Lov til at være stolte over, at en dansk Mands og Sømands Snille og store praktiske Sans har kastet Glans over vort Land og dets Sømandsstand.

For dem, der ikke ved Besked derom, kan Opfindelsen i sin geniale Simpeltid kortelig forklares ved, at Baadens Fribord eller det over Vandet værende Stykke af Baadsiden, fra Overkant af Lønningen og indtil ca. 6 Tommer over Vandlinjen, er udført af svær Sejldug, fastgjort dels til Baadens Bord nærmest Vandlinjen, dels til en let Lønning foroven. Ved en enkelt Bevægelse af to Mand kan denne sammenfoldelige Baadside løftes til sin fulde Højde, samtidig med, at de i Borde anbragte meget enkle og sindrige Stivere fastholder Baadsiden paa Plads. Lænselemme findes i Siderne, saaledes at de i Baaden værende altid kommer til at sidde ret tørt, selv om Baaden tager Søer over. Umiddelbart over Vandlinjen er Baaden forsynet med et Dæk, saaledes at hele Baadens Underdel danner en Art synkefri Ponton af meget ringe Højde, men af overordentlig Styrke og Bæreevne. At Baaden er forsynet med Vandtank, vandtætte Proviantkasser etc. samt forude et Skjulsejl, er en Selvfølge. En meget stor Fordel ved »The Engelhardt Life Boat« er endvidere den overordentlig ringe Plads, disse Baade ved deres ringe Højde indtager i sammenklappet Stand, og hvorved det er muligt at forsyne Skibene med et betydeligt større Antal Baade end tidligere, idet disse Baade kan stilles oven i hinanden og, hvis Affiring ved David'erne ikke skulde være mulig, af sig selv flyder af, naar det synkende Skibs Dæk naar Vandfladen, idet Pontonkonstruktionen gør dem synkefri. Ogsaa Udløsningsmekanismen for David-Taljerne er meget smuk og, hvad der er det vigtigste, saa enkel som vel muligt.

Med største Beundring fulgtes Kaptajn Engelhardts Forklaringer over alle disse Ting, der er Resultatet af Aars Ar-

bejde og Forsøg. Baadene findes nu paa alle Have og Baa-debyggerier for disse Life Saving Boats saavel her som i England og Amerika. Efter Forevisningen, der skete fra en i et Bassin liggende 30-Fods Baad, og under hvilken man havde Lejlighed til at følge og beundre Haandteringen af denne, bød Kaptajn Engelhardt paa en Forfriskning, under hvilken *Formanden* bragte ham en varm Tak for den venlige Modtagelse og det Indblik, man havde faaet i Danmarks Indsats i Arbejdet for Sikkerheden paa Søen. Deltagerne sluttede sig hertil ved et kraftigt Leve for Kaptajn Engelhardt.

Med Amagerbanen sattes Kursen derefter mod Dragør, hvor man efter et kort Ophold paa Strandhotellet samledes paa Grønningen udenfor dette til Fotografering. Efter denne begav man sig ud til Dragørfortet, hvis Chef, Kaptajn *Robdrup*, med megen Velvillie havde tilladt et Besøg. Ved Ankomsten modtoges man af Løjtnant *Munch-Knudsen*, under hvis elskværdige Førerskab Fortet blev beset oppe og nede. Imponerende var Vandringen ovenpaa de mægtige Bastioner, hvis 14 Meter tykke Jordlag skjuler Jernbetonkonstruktioner af en Sværhed, der modstaar selv det moderneste Kampeskys. De største Fæstningskanoner, vort Land ejer, rækker her deres mægtige Munder ud mod Drogden, medens Maskinskyts af forskellige Kalibre behersker Farvandet omtrينت hele Horizonen rundt. Selv for gamle Marine-Artillerister var der meget at imponeres af, hvad Artilleriets Mægtighed angaar, og Fortets pyntelige Indre med de lyse Rum og smukke maskinelle Anlæg til Projektørene e.c. vakte Beundring. En interessant og belærende Vandring, for hvilken *Formanden* bragte Fortchefen og Løjtnant *Munch-Knudsen* Foreningens bedste Tak.

Ad den lange Fortbro gik Turen tilbage til Land, hvor man saaledes om Smørrebrødsbordet paa Hotellet og efter den ret kolde og stormende Tur af et godt Hjerte tog til sig af Varerne. *Formanden* bød Velkommen tilbords og rettede en særlig Velkomst til det tilstedeværende nye Medlem Kaptajn *Lepper* af D. F. D. S., Fører af »C. P. A. Koch«. Det var en særlig Glæde blandt Deltagerne at se Koffardimarinenes Mænd saa stærkt repræsenterede som Tilfældet var, idet ogsaa Kaptajn *Svarrer*, Kaptajn *Chr. Olsen* fra »Atlanterhavet«, Kaptajn *Mathiesen* m. fl. deltog, og denne Omstændighed gav *Næstformanden* Lejlighed til at tale for Koffardimarinen, med en særlig Henvendelse til de tilstedeværende Repræsentanter for denne, samt udtale Haabet om, at ligesom man indenfor Marineforeningen stedsde havde haft den fulde Forstaaelse af det Arbejde, Handelsflaaden udrettede, ikke mindst under Krigsaarene, og søgte at bibringe vort Folk Forstaaelsen heraf og vække Interessen derfor og for Søerhvervet i det Hele taget, saaledes haabede han, at det gode Samarbejde der stedsde havde været mellem vor Marine og Koffardiflaaden, maatte fortsættes og uddybes ogsaa indenfor vor Forening, Vor Opgave er jo ikke mindst den, efter Evne og hver indenfor sin Kreds, at sprede Kendskabet til Flaadernes Virke hver paa sit Felt og i Fællesskab.

— Vi kan kun beklage, at ikke flere deltog i denne meget vellykkede Sammenkomst, thi Tilstedeværelsen af saa mange af de Mænd, der havde faret paa Søen under Krigen i Farvande, fyldte med Miner og Undervandsbaade, baade i Nord og Syd, affødte en Mængde Fortællinger fra disse farefulde Togter. Baade Kaptajn *Lepper* og Kaptajn *Mathiesen* fortalte om spændende Sejladser i disse Aar under de tilstedeværendes aandeløse Opmærksomhed. Det var umuligt ikke at føle for og med dem, der saa roligt havde passet deres fredelige Dont midt blandt alle Søkrigens Rædsler, og som ved deres støtte og modige Arbejde havde lettet os, der sad hjemme, for saa mange af Krigsaarenes Byrder, medens vor Marine i al Stilhed ryddede Vejene, ad hvilke Skibene maatte søge ud og hjem, samtidig med, at den oprykkede alt det Krigens Ukrudt, der saaedes ved vore Kyster.

— Det var en Aften, der længe vil mindes af Deltagerne ved den smukke Stemning, der fødtes og vedligeholdtes, og smukt klang vore Sange, alt som Aftenen skred frem. Fabrikant *Schultz* talte for Bestvrelsen, Kapt. *Svarrer* og Kapt. *Lepper* for Foreningen, og Talerne vexlede, indtil der maanedes til Opbrud. Ad Dragørs mørke Gader vandrede man til Toget for at tage hjem, ikke eet, men adskillige Minder rigere — ikke saa meget ved Turens ydre Hændelser, som ved det indre Gehalt, Deltagerne selv havde formaaet at give den. Derfor bringer vi dem vor Tak, idet vi haaber, at Vinteren vil bringe os endnu nærmere sammen til fælles Glæde og Belæring.

Enhver havde ved sit glade og kammeratlige Sind gjort sit til, at Dagen blev vellykket, men ingen af os gamle Medlemmer vil vist nægte, at det var de tilstedeværende Medlemmer fra Koffardimarinen, der satte deres Præg paa Af-

tenens Forløb, og at det friske Pust, de bragte med sig, var velgørende og vil blive os en ny Spore til at fremme alt, hvad der kan samle dem og os i fælles Arbejde under Dannebrog.

E. M.

SAMMENKOMSTEN 2. AUGUST.

Efter en udmærket og vellykket Skydning, hvor Kappelysten viste sig lige saa varm, som Dagen selv, gik Brødrene tilbords og hilstes der »Velmødt« paa traditionsmæssig Maade, idet Formanden, Fabrikant J. Schultz, med den ham egne Evne i rimede Vendinger aabnede Brøderlavet og særlig henvendte sig til Hædersgæsten, Krigsassessor Lund, og til de mange nye Brødre.

Dagen havde et særlig Præg, ikke alene ved de usædvanlig mange nye Skydebrødre, men ogsaa ved, at vor skattede Gæst fra Helgolandsdagen, Krigsassessor P. Lund, havde ønsket at takke Kammeraterne personlig for de udviste Opmærksomheder. Kammeraterne blev yderligere belønnet, idet Hr. Lund var saa elskværdig paa Opfordring at give en Skildring af Underofficersforhold i gamle Dage. De mange pudsige Træk fra Livet i Nyboder og navnlig fra Livet ombord, vakte stormende Munterhed, og Kammeraterne kvitterede med et kraftigt Bifald.

Kort forinden ankom Lokalkredsens Formand. Den hjertelige Modtagelse, han fik, maa være ham et Bevis for, hvilken Popularitet han nyder, og med hvilke Følelser Kammeraterne omfatter ham og skatter hans Værd.

Formanden talte varmt, først for Krigsassessor Lund og siden for Grosserer Schou, og den hjertelige Tilslutning rørte dem begge synligt.

Paa manges Opfordring sang Kammerat Gustav Olsen en af sine kønne Sange, vel modtaget som sædvanligt, og Kammeraterne kappedes om at levere (Slangudtryk ombord for at præstere Underholdning).

Grosserer Schou talte hjerteligt for Fædrelandet, Nath særlig varmt for de mange nye Brødre, og Sonnemann, der hele Aftenen uegennyttigt havde akkompagneret til de mange Sange, talte til Lavets Pris.

— Alt i alt en yderst vellykket Aften.

Præmieskydning.

Søndag den 4. September Kl. 9½ Fm. afholder Skyttelavet sin store Præmieskydning paa Carlsberg Pavillonen. Mange Præmier og udmærket Underholdning vil der blive sørget for. Aarets Mesterskytte vil først blive hædret foran Fronten, og en stor Gave vil blive afsløret og overrakt Lavet. Skulde nogen af Kammeraterne bestige Pegasus, bedes Resultaterne indsendt, ligesom eventuelle Præmier modtages med Taknemlighed.

Indmeldelse til Frokosten: stor Bøf med Øl, Ost og Brød og Kaffe for 4½ Kr., bedes sendt til Formanden, Østerbrogade 21, Telf. Øbro 3712, eller Kassereren, Korsørgade 29, Telf. Øbro 2002 y. Kun de Indmeldte kan vente Bordplads.

AALBORG-KREDSSEN.

(Paa Grund af et af Redaktionsmedlemmernes Sygdom og Bortrejse fremkommer nedenstaaende Referat først i dette Hefte af Under Dannebrog.)

Den stærke Depression, der i Øjeblikket gør sig gældende i Skibsarten har jo desværre medført, at mange store Skibe har maattet indstille deres Virksomhed og foreløbig »lægge op« rundt om i de forskellige Havne, og det er derigennem bleven Aalborg-Kredsen muligt paany at hævde sit Ry for originale Paafund, idet denne Kreds Onsdagen den 15. Juni, Valdemarsdagen, med velvillig Tilladelse af Rederiet »Volante« afholdt et vellykket »Skibsbal« om Bord i Fuldskipet »Viben« af København, pt. beliggende i Nørre Sundby Havn.

Sjældent eller aldrig har Kredsen afholdt en mere vellykket Fest, og selv om Vejret fra Morgenstunden af tegnede alt andet end lovende, idet Regnen strømmede ned, og en stiv vestlig Kuling hylede i Fuldskipets smukke Rejsning, klarede det i Dagens Løb dog op, Solen kom frem

og Vinden løjede af, og selv om Varmen ikke var overvældende, blev Aftenen dog smuk og straalende. Ved Næstkommenderendes og Skibssergantens forenede Anstrengelser var det store, smukke Skib bragt i den skønneste Orden, og medens Faldrebgasterne gjorde Honnør, og Baadsmændspiberne skingrede, myldrede Gæsterne i et Antal af ca. 400 Damer og Herrer om Bord, medens Politiet paa Kajen holdt Orden mellem de mange nysgerrige, der havde samlet sig for at se vore Medlemmer gaa om Bord og lytte til vort originale Orkestres smeltende Toner.

Ombord paa Fuldskipet »Viben«.
Fot. Clemmensen, Aalborg.

Det meget store, ballastede Skib, hvis Dæk laa saa højt over Vandet, at alle profane Blikke udelukkedes, fyldtes hurtigt af en talrig Skare, blandt hvilke mange maaske for første Gang satte Foden om Bord i en rigtig »Langvejs-træder«, hvis svimlende Rejsning og mægtige Dimensioner, ca. 2200 Tons, i høj Grad imponerede de mere usøvante, for hvilke de helbefarne med mange tekniske Udtryk forgæves søgte at forklare det indviklede Væv af Stag og Tovværk, der over deres Hoveder ragede højt op i den klare Aftenluft.

Restaurationen var for Tilfældet overtaget af »Hotel Royal«; i Kabysserne var »Køkkenet tændt«, og lange Rækker af Borde og Stole indbød de trætte og tørstige Sjæle til Hvile, medens hvidklædte Kelnere vimsede omkring og efter Eyne søgte at betjene de mange Gæster, hvis Tørst ud paa Aftenen voksede i en foruroligende Grad, saaledes at de rødkindede Ungmøer i Kabyssen dojede med at levere Vand nok til Kaffen og de mange Tepunschere.

Ved otte Glas viste Formanden, Fabrikant Stuhr, sig paa Broen og bød Forsamlingen velkommen om Bord, ligesom han i sin Tale takkede saavel Rederiet og Nørre Sundby Havneudvalg for Tilladelsen, som Havnefoged Simonsen og Installatør Smith for deres fortrinlige Assistance; ikke mindst den sidste, som i Anledning af Festen ganske gratis havde foretaget den nødvendige elektriske Installation om Bord.

Derefter sang man Arkitekt Marstons smukke Sang for Flaget (Nr. 29), og Formanden mindede derpaa i smukke og velvalgte Ord om Dagens Betydning og om de Forpligtelser, vort Motto, »Under Dannebrog«, paalægger alle Medlemmer, saaledes at vort smukke gamle Flag kan blive det Samlingsmærke, det er og bør være for alle, der kalder sig Danske.

Dansen tog derefter sin Begyndelse; placeret paa Storlugen leverede Foreningens eget udmærkede Skibsorkester under Direktion af Lods Holmgaard den fornødne Dansemusik, og en broget, danselysten Skare fyldte hurtigt det mægtige Dæk, medens de ældre rundt om ved Bordene nød det muntre Skue, der yderligere hentede Glans og Tillokkelse ved de maritime Omgivelser, i hvilket Festen foregik.

Ved to Glas haledes Flag og Gjøs ned med fuld maritim Honnør, medens alle efter god gammel Orlogsskik blottede Hovederne, et smukt og gribende Øjeblik, der for mange sikkert stod som Aftenens Glanspunkt. Senere fortsattes Dansen med Liv og Lystighed, og medens det elektriske Lys forgæves søgte at overstraaale den skønne, nordiske Sommernat, gled Timerne kun alt for hurtigt.

Ved otte Glas afbrændtes der fra Halvdækket under almindelig Jubel et smukt lille Fyrværkeri, og ved fire Glas paa Hundevagten sluttede omsider den vellykkede Fest. Men endnu længe holdt man ud rundt om ved de mange Borde, og Dagens Konge straaled allerede højt paa Himlen, inden de sidste gik fra Borde og satte Kursen over Pontonbroen,

glade og stolte over den udmærkede og fornøjelige Sammenkomst, der sikkert yderligere vil befæste den Popularitet, Marineforeningen allerede nyder i de to travle Byer ved Limfjorden.

Aalborg-Kredsens Skibsorkester.
Fot. Clemmensen, Aalborg.

KOLDING-KREDSEN

foretog Lørdag den 16. Juli sin aarlige Sommerudflugt, som denne Gang havde Graveshoved som Maal. Turen havde vundet god Tilslutning og forløb i det prægtige Vejr paa den fornøjeligste og mest kammeratlige Maade. Fra Kolding Havn sejlede man ved Middagstid i Skipper *Rasmus Schmidts* store, flagsmykkede Motorjagt, der af Ejeren gratis var stillet til Foreningens Disposition. Ombord paa Skibet serveredes Kaffe med »Marinekringle« (Gave fra Konditor *Klaaborg*) og Cognak og Cigarer (Gave fra Dir. *Lumbye*).

Efter at have gjort en lille Afstikker til Hejlsminde, hvor man besøgte den gamle Færgetro, sejlede Selskabet til Graveshoved. Her beundrede man det ret storslaaede Anlæg og samlede senere til et overdaadigt Aftensbord, der som sædvanlig leveredes af Foreningens Proviantmester, *Hotel-ejer Nielsen*, Palæhotellet. Det udmærkede Arrangement med medbragte Madkurve vandt i fuldt Maal Medlemmernes Bifald, og Taler og Sange krydrede Aftensbordet paa festlig Vis. Som Æresgæster var indbudt de to eneste Veteraner i Foreningen, Rentier *Thinggaard*, Vamdrup, og Hospitalsforstander *Jens Jensen*, Kolding.

Det blev sent, inden man kunde beslutte sig til at tage tilbage til Kolding, men efter en dejlig Hjemtur i den vidunderlig kønne Sommeraften langs den smukke Kyst og Fjord, skiltes man under muntre Hurraraab i Kolding ved Midnatstid og alle var enige om, at af alle Marineforeningens udmærkede kammeratlige Sommerudflugter havde denne dog været en af de bedste.

— n.

FREDERIKSSUND-KREDSEN

Søndag den 17. Juli afholdt Frederiksværk og Frederikssund-Kredsene en vellykket Sammenkomst paa Kalvøen i Frederikssund. Kl. 1 ankom Marinerne fra Frederiksværk og modtoges ved Havnen af Marinerne fra Frederikssund, hvorefter der afmarcheredes med Flag i Spidsen til Kalvøen. Kl. 1 $\frac{1}{4}$ ankom fra København Grosserer Vald. Schou, Overretssagfører Kjær og Fuldmægtig Nath, der modtoges paa Banegaarden af Bestyrelsen for Frederikssund-Kredsen.

Efter Ankomsten til Kalvøen samlede Marinerne med Damer ved et fælles Kaffeboard.

Her blev Gæsterne budt velkommen af Formanden for Frederikssund-Kredsen, Slagtermester *Lund*, Jægerspris. Derefter talte Formanden for Frederiksværk-Kredsen, Gaardejer *V. Pedersen*, for Kongen, hvilken Tale Forsamlingen besvarede med 9 Hurraer. Derefter talte Gaardejer *Krogskov*, Græse, for København-Kredsens Formand, Grosserer Vald. Schou, og takkede ham og de to Sekretærer, fordi de var komne tilstede ved Festen. Grosserer *Vald. Schou* takkede for Modtagelsen og talte smukke og varme Ord for de to Kredse. Sekretær *Nath* talte smukt og stemningsfuldt for Frederikssund-Kredsens meget agtede Æresmedlem, Veteran *Kaspar Nielsen*, Skoven. Tømrermester *Petersen*, Skævinge, talte derefter for det gode Kammeratskab, og Sekretær *Nath* for Damerne, hvorefter en af Frederiksværk-Kredsens Ældste spandt en Ende fra et Togt til Sydhavsøerne. Man hævdede derefter Kaffeboardet og til Trods for den tropiske Varme begyndte Dansen. De gamle Søgutter svang deres Damer, men havde fornuftigvis forinden slængt Stortrøjen.

Kl. 9 fandt Afrejsen Sted, og man marcherede med to Flag i Spidsen ned til Havnen og tog Afsked med Kammeraterne fra Frederiksværk-Kredsen, idet alle var enige om at have tilbragt en i alle Maader vellykket Dag.

J. L.

Veteran Kaspar Nielsen.

STIFTELSEN AF EN LOKALKREDS PAA SKAGEN

Efter forudgaaende Indbydelse i det lokale Blad »Skagens Avis« stiftedes den 25. Juli en Kreds af Marineforeningen paa Skagen. Som Indbydere stod Arkitekt *Marston*, Fabrikant *Im. Stuhr* og Grosserer *Vald. Schou*, og foruden den almindelige Bekendtgørelse om Mødets Afholdelse var der rettet særlig Henvendelse til en Del af Skagens og Højens kendte Mænd om at komme tilstede. Vi bringer nedenfor »Skagens Avis« Referat af Mødets Forløb, der var meget vellykket. Til Inspektionsskibet »Dianas« Officerer, Underofficerer og Mænd var der rettet Anmodning om at bivaane Mødet. Fra Skibets Chef, Kaptajn *Pontoppidan*, der var forhindret i at komme, modtoges en overordentlig smuk Skrivelse med alle gode Ønsker for Starten og den nye Kreds Fremgang. Kaptajnen havde velvilligt stillet Mandskab til Raadighed til Flagets Hejsning ved Mødets Begyndelse. Dette overværedes tillige af d'Herrer Premierløjtnanter *Hempel-Jørgensen* og *Morch*, Underbaadsmand *Sørensen* — kendt som meget dristig og modig Desarmerer af inddrevne Søminer — Marineingeniør *Olsen* samt flere Befalingsmænd fra den i Havnen liggende Torpedobaadsflotille. Af kendte Marineforeningsmedlemmer var yderligere tilstede Formændene for Svendborgkredsen og Hirtshalskredsen, d'Herrer Navigationsskolebestyrer *Tuxen* og Materialbestyrer *F. Jensen*, samt Brofoged *Hjorth* fra Aalborg, der alle ydede værdifuld Assistance til Mødets gode Forløb.

Ialt kom ca. 50 tilstede, hvilket ikke er noget stort Tal for en By af Skagens Størrelse, men havde sin naturlige Forklaring deri, at en meget stor Del af Fiskerflaaden efter de foregaaende Dags ret stærke Storm, i hvilken Fiskeri ikke havde været muligt, var gaaet tilsøs i det nu indtrufne stille Vejr. Vi giver herefter Ordet til Skagens Avis:

»Som berammet afholdtes i Aftes paa Sømandshjemmet et forberedende Møde til Stiftelse af en Skagens-Afdeling af Marineforeningen. Mødet fik, takket være forskellige gode Hoveder, helt igennem et glimrende Forløb, som varsler godt for Afdelingens Fremgang. Ved Talerstolen var plantet en Flagstang med Marineforeningens Flag med det smukke Emblem i Hjørnet, og før Mødet tog sin Begyndelse, blev Flaget af »Mændene« fra »Diana« hejst under tilbørlig Honor, medens Vagtmanden, Brofoged *Hjorth* fra Aalborg, og saa kaldet »Stuhrs Skygge«, lod sin skingrende Baadsmandspibe høre.

Derpaa besteg Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Schou*, Talerstolen og hød ganske kort Velkommen til Forsamlingen, og Arkitekt *Marston*, København, fik derpaa Ordet for at klarlægge Marineforeningens Program og Formaal. Arkitekten, der ligefrem duftede af Hav og Sol, og som for den Sags Skyld godt kunde være en halvgammel Søulk, redegjorde kort men udførligt for Foreningens Opgaver. Foreningen vil, sagde Arkitekten, samle alle indenfor sine Rammer, som har tjent i Marinen, og alle, som har Interesse for vor Søfart, for vor Orlogs- og Handelsmarine; den vil udvikle Kærligheden til Flaget, til Kongen, til Fædrelandet, og indenfor Kredsen vil den søge at fremme Kammeratskabet mellem Medlemmerne det bedst mulige. I Krigsaarene gik det op for vort Folk, hvad vor Flaade var værd, og hvad vore Handelsskibe udrettede. Det er et Arbejde, som vi alle maa bøje os for i Beundring, og som er al Ære værd. Det er Kærligheden til og Interessen for vor Flaade, vor Søfart og vort Fiskeri, vi i Marineforeningen vil ophjælpe og støtte efter bedste Evne. Nu tæller For-

eningen, selv om den kun er 8½ Aar gammel, allerede 5000 Medlemmer i 33 Kredse Landet over, og overalt har Medlemmerne efterhaanden set, at der indenfor vore Rammer er Sammenhold og Kammeratskab. Det kan virke lidt tungt straks, men meget hurtigt glider vi sammen. Vi har fra første Begyndelse mødt Velvillie og Forstaaelse fra Orlogsmarinens og fra Marineministeriet; og paa forskellige betydende Steder begynder man nu at regne med Marineforeningen som en Faktor. — Hvad den økonomiske Side af Sagen angaar, da betaler hvert Medlem indenfor den enkelte Forening 3 Kr. i Kontingent aarlig; heraf gaar Halvdelen til Hovedforeningen. Men det er iøvrigt stillet de enkelte Kredse frit at opkræve et større Kontingent.

Lærer *Myrup* fremviste derpaa en Serie udmærkede Lysbilleder, alle med Motiver fra baade Orlogs- og Handelsmarinens, til en fyldestgørende Forklaring af Arkitekt *Marston*, og derefter viste Fabrikant *Stuhr*, Aalborg, der er Formand for den snart landskendte Aalborg-Afdeling, sit smilende Aasyn paa Talerstolen. Hr. *Stuhr*, hvis gamle Fader, der er Veteran fra vor sidste Krig, overværede hele Mødet Aftenen igennem, taler baade med Fyndighed og Varme. Han præciserede nærmere Foreningens Opgaver og sammenfattede dem i de faa Sætninger, at »kalde og holde Folk sammen paa nationalt Grundlag og lære dem at agte vor Konge, vort Flag og vort Land«.

Hr. *Stuhr* fremdrog derefter en Række Træk fra Livet ombord, og gik derefter over til at tale om vort smukke gamle Flag og nævnte her det store Øjeblik, da Kongen fik overrakt det gamle Flag paa Dybbøl Banke. Flaget er det dyreste og smukkeste af alt.

Grosserer *Schou* bød nu Forsamlingen tage Plads ved et langt Bord, hvor der kort efter voksede vældige Fade Smørrebrød op, flankeret af Ølflasker; og medens baade Fade og Flasker tømtes, redegjorde Grosserer *Schou* kort for, hvad der var gjort for at danne en Marineforening her i Byen. Der skulde nedsættes et Udvalg til at forberede hele Sagen, og man havde anmodet Havnemester *Larsen*, Redningsbestyrer *P. K. Nielsen* og Fuldmægtig *Eisenreich* om at træde ind i dette Udvalg. Udvalget blev gjort en Del større, og der valgtes endvidere Signalør *Michelsen*, Skipper *Chr. Møller Petersen*, Hotelejer *Ruth*, Fisker *Albert Madsen*, Skipper *Christoffer Dalsgaard* og Fiskehandler *Janus Gajhede*. Disse Mænd tager mod Indmeldelse til Foreningen, og senere indkaldes der til konstituerende Generalforsamling, hvor der skal vælges Formand og Bestyrelse, og hvor Foreningens Virksomhed og Rammer nærmere skal fastslaaes. Der indmeldtes i Aftes 18 Medlemmer i Foreningen.

Ved Kaffen og Cigaren blev der rigtigt Sømandsliv og Sømandshumor. Der blev holdt et Utal af Taler, og særlig Bordets nederste Ende, hvor de tre Kæmper *Marston*, *Stuhr* & *Skygge* holdt til med Skibsklokken og med Cigarkassen, var det en Fryd at høre. Hr. *Stuhr* spandt nogle forfærdelige Ender om, hvad de præsterede i Aalborg-Foreningen, og var blot Halvdelen sandt (Retfærdigheden byder at sige, at Hr. *Stuhr*'s Ansigt sagde, at det hele var sandt!), er Aalborg Marineforening et helt lille Paradis, og kan man tro alle de gode Ord, der faldt, vil Skagens-Afdelingen uden Tvivl blive en lille Afdeling af dette Eden.

Da alle fik sagt, hvad de havde paa Hjerte, tog Lærer *Myrup* atter fat med Billederne til Arkitekt *Marston*'s Forklaring, og denne Gang var det Redningsvæsenet, Arkitekten gav Tilskuerne et lille Indblik i. *Ruth* fik Lejlighed til at sige Goddag til sig selv et Par Gange, og vi andre fik nogle gode Indtryk af Redningsvæsenets Virksomhed, bl. a. nogle udmærkede Strandingsbilleder og nogle Typer af de sidste Motorbaade.

Og saa skingrede tilsidst Fløjten igen. Alle rejste sig, Flaget gled ned, »Kong Kristian« lød, og saa var denne Skagens Marineforenings første Aften forbi. — Den varslede mere end godt for dem, der følger efter. M.

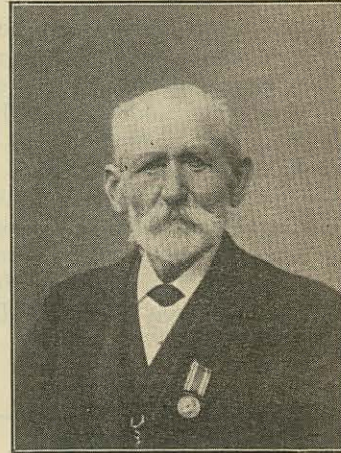
EBELTOFT-KREDSSEN

Ebeltoft-Kredsen foretog Søndag den 31. Juli en Udflygt for Medlemmer med Familie til Fuglsø. Turen var paa Grund af ugunstig Vejr bleven udsat fra den foregaaende Søndag. Kl. 2 Efterm. lagde man fra i fint Vejr med sydlig let Brise fra den nye Havn i *Alfred Olsens* Motorbaad, og med Formandens, Toldbetjent *Petersens* Jolle paa Slæb. Paa Grund af den sydlige Vind var man noget i Tvivl om at kunne lande ved Fuglsø, men dette lykkedes dog, uden at nogen af Deltagerne blev vaade. Efter Ankomsten til Fuglsø Strand begav man sig op til Kroen, hvor Kaffen indtoges i den festligt pyntede Sal. Derefter besteg man de 127 Meter over Havfladen beliggende »Trehøje« og nød derfra den storslaaede Udsigt over Land og Hav. Efter Tilbagekomsten til Kroen havde Damerne af de medbragte Madkurve dækket

et langt Bord i Krohaven, hvor man i gemytligt Samvær gensidig lod sig hverandres Mad smage. Efter Spisningen begav man sig ind i Salen og svingede sig et Par Timer til Tonerne af *Hoegs* Kæmpeharmonika. Kl. 9 sluttedes af med en Tale og et Hurra til Kroejer *Christiansen* for den gode Behandling, der var bleven os til Del i Kroen.

Paa Vejen ned til Stranden overraskede Købmand *Ander- sen* Deltagerne med et smukt Fyrværkeri af Sole og Raketter, og ved Ankomsten til Stranden bombarderedes vort paa Søen ventende Fartøj yderligere med en sand Raketregn, et prægtigt Syn i det stille Aftenvejr. Efter en behagelig Sejl- tur hjemad landede vi Kl. 11 i Ebeltoft Havn, alle Delagerne begejstrede over den dejlige Tur, vi havde haft.

AFDØD VETERAN.

Den 12. Juli begravedes paa Aalborg Kirkegaard Veteran Smed *Jens Jakobsen*.

Afdøde blev 85 Aar og var rask og rørig til det sidste. Han gjorde Tjeneste i begge Krigsaarene, var en Tid udkommanderet med »Fylla« og deltog senere i Træfningen ved Rügen.

Det var en interessant gammel Mand, der gerne talte om fordums Dage, og gerne dvælede han ved Minderne fra den Tid, han kæmpede under Dannebrog.

Han var Æresmedlem af Marineforeningen, deltog f. A. i Juelsmindefesten og har lige siden Foreningens Start været et af dens bedste Medlemmer, altid mødte han og altid i et straalende Humør.

Paa Begravelsesdagen mødte Flaget, ligesom Bestyrelsen var repræsenteret, og mange Marinere var mødt for at følge den gamle Veteran til hans sidste Hvilested.

Ære være hans Mindel!

A. H.

VORE REDNINGSMÆND

Under Marineforeningens Auspicier og til Fordel for saadanne Gamle og Svage af det Nørrejydske Redningsvæsenes tidligere Baadmænd paa Skagen og Højen eller disses Enker, der efter Bestyrerens, Kaptajn *P. K. Nielsen*'s Skøn maatte kunne have en Støtte derved, holdt København-Kredsenes Næstformand, Arkitekt *Marston*, den 19. Juli et Foredrag med Lysbilleder om »Det danske Redningsvæsen« i Salen paa Jeckels Hotel paa Højen. Til Foredraget var indbudt det nørrejydske Redningsvæsenes Bestyrer, Kaptajn *P. K. Nielsen*, og dettes Fuldmægtig, Hr. *Eisenreich* fra Skagen, samt alle Baadmændene fra Højen med Opsynsmand ved Redningsstationen der, Hr. *Ruth*, og enkelte gamle, fhv. Redningsmænd. En talrig Kreds af Højens Sommerbeboere, der alle regner de gæve Baadmænd for gode Bekendte og Venner, havde grebet Lejligheden til, ved at

overvære Foredraget, at støtte en god Sag, og den rummelige Sal var fyldt til sidste Plads, medens Hæderspladserne forrest optoges af Baadsmændene med Fuldmægtig Eisenreich, Opsynsmand *Ruth* og Baadformand *Christen Møller* i Spidsen.

Foredragets Slutning formede sig som en Hyldest og Tak til de tilstedeværende Repræsentanter for Redningsvæsenet for det store og menneskekærlige Arbejde, der udføres af denne Institution, som er altfor lidt kendt her tillands i Forhold til dens Betydning for egne og andre Nationers Søfarende, og er stærkt medvirkende til det høje Omdømme, vore Søfarende nyder udadtil. De tilstedeværende gav ved kraftigt og langvarigt Bifald tilkende, at hvad der var sagt og vist gennem Foredraget, havde deres fulde Tilslutning. Foredragsholderen havde den Glæde at kunne tilsende Bestyreren et Beløb af 150 Kr. som Aftenens Udbytte og modtog senere fra denne en smuk Tak og Meddelelse om, at Pengene vilde blive uddelte som Julegaver. Paa Grund af Inspektion var Kaptajn P. K. Nielsen desværre ikke istand til at være tilstede. Hotelejer *J. Heintzelmann* havde som sit Bidrag gratis stillet Salen til Disposition, og denne Velvilje bidrog ikke mindst til, at Overskudet naaede den anførte Størrelse, hvorfor vi bringer ham vor bedste Tak. I Lærer *Myrup* fra Skagen havde Foredragsholderen en ypperlig Medhjælp ved Billedernes Forevisning.

E. W.

FRA UNGDOMSTIDEN.

Opfostret i Nyboder og af gammel Nyboderslægt fik jeg der indpodet Kærligheden til Marinen, ikke mindst ved min Bedstefaders Fortællinger om sine Rejser med »Valkyrien«, »Thetis« m. fl. og om hans treaarige Ophold paa vor Koloni Trankebar, og ogsaa om Slaget ved Helgoland kunde han fortælle — der havde han været med. Min Hu stod til at komme til Flaaden, saasnt Konfirmationen var overstaaet, og i 1886 blev jeg udkommanderet med Skonnerten »Fylla« paa Grønlandstogt. Dybt indprentedes det i mit Barnehjerte, da jeg sammen med de mange andre stod paa Dokøen og saa Splitflaget gaa op under Gaflen med Honnør — det var saa højtideligt og smukt, at jeg fra det Øjeblik lovede mig selv altid at holde vort Flag i Ære.

Under Kap Farvel fik vi en Orkan. Bramstængerne blev strøgne, og med klodsrebede Merssejl laa vi underdrejede flere Døgn. En Dag blev der varskoet: »En Sejler to Streger om Bagbords Bov«. Alle styrtede vi afsted til Bagbords Lønning for at se. Det Syn kan jeg aldrig glemme. Med klodsrebede Sejl kom en Bark lænsende for Vejret, hævende og sænkende sig i den svære Sø, og holdende ind paa os paa Prajehold. Agter paa Hytten stod en gammel, graaskægget Skipper i Olietøj og Sydvest. Med Raaberen for Munden prajede han i Forbifarten over til os, om vi vilde have Bud med hjem, og vor Chef, Kaptajn *Braëm*, raabte tilbage: »Hils hjemme — alt vel ombord — Farvel — god Rejse!« Det var Barken »Nordlyset« af Kgl. Grønlandske Handel, og medens Afstanden mellem det og os blev større, kippede det Splitflaget med de korslagte Harpuner tre Gange for os. Klart og rent stod Flaget imod den disede Luft. Barken væltede sig i den ubændige Sø, den gamle Skipper vinkede over til os med Raaberen — det var et Billede, som ikke glemmes, og for Drengefantasiens var det, som da Tordenskjold efter endt Kamp med Engelskmanden fra Bakken tømte sit Glas paa sin Modstanders Velgaaende og saa hev Glasset

overbord. Jeg stirrede efter Skibet, saa længe jeg kunde øjne det — Hjemveen tog sit Greb om mit Hjerte — 3 Gange over Stængesalingen viste sig at være en probat Kur mod Drømmerierne.

Min næste Rejse var som frivillig Tømrerlærling med Korvetten »Dagmar« i Middelhavet 1887—88 med afdøde Viceadmiral *Brun* som Chef. Af mine mange gode Oplevelser fra denne Tur vil jeg fortælle om to, der særlig staar klart for min Erindring. Det var en ualmindelig streng Vinter det Aar, og da vi for Hjemgaaende laa ved Skagen, fik vi Ordre til at gaa til Kristianssand i Vinterkvarter. Kattegat og Sundet var lukkede for Is. Jeg vil ikke paastaa, at vi var glade for det, men saa tog vi det med. I Kristianssand vankede der ofte Landlov, og allerede anden Dagen efter, at vi var ankomne paa Rheden, blev der varskoet Omklædning i Paradetøj for dem, der vilde aflægge Besøg ved vore faldne Kammeraters Grave fra Slaget ved Helgoland 9. Maj 1864. Heroppe sov jo 14 danske Sømand fra Danmarks Hædersdag deres sidste Søvn i Fællesgraven, og norske Brødre hagede og plejede om deres Minde. Vi var ikke mange, der blev ombord, og i Procession marcherede vi op til Kirkegaarden, hvor vor Chef ved Graven holdt en gribende Tale, medens han og tilstedeværende norske Autoriteter nedlagde Kranse. Ogsaa det var egnet til at fæste sig i unge Sømands Hjerter, og sikkert ingen af os, der var med, vil glemme Dagen, ligesom vi ikke heller vil glemme den Kærlighed, hvormed Nordmændene i Kristianssand dengang som nu gør de danske Sømands Gravsted til et af Kirkegaardens smukkeste.

En Søndag var jeg ene i Land i Byen; knapt var det med Monten, saa jeg maatte undvære den Kaffe og de danske Aviser, som vi Lærlinge plejede at knibe os hos vor fælles Værtinde, Madam Smedeby kaldet, og heller ikke en lille Røg indendørs var der Raad til, medens man drøftede Chancerne for snart at komme hjem igen. Ledig drev jeg ned ad Gaden og kiggede mig om, da en Kane, hvori der sad en ældre Dame, kørte forbi mig. Et Par Huse længere henne i Gaden standsede den, medens jeg stod og glanede paa dette Syn. Damen blev staaende og saa efter mig, og flov tørnede jeg rundt og lagde Kursen paa en anden Bov. Lidt nede i Gaden hører jeg bag mig raske Jomfrufødder, Trip — Trip, og lidt efter en Pigestemme, der raaber: »Hallo, du Gut.« Rundt brasede jeg, og foran mig stod den nysseligste lille Jente med hvidt Forklæde og hvide Blonder i Kysen. »Hør Du Sjøgut, Fruen min vil tale med Dig, Du.« Jeg kender ikke Deres Frue«, svarede jeg. »Men Du faar komme, Du«, blev hun ved. Jeg skævede overlæng ned ad Gaden, og stod ikke den gamle pæne Dame fra før og vinkede til mig, nu var hun kommet et helt Stykke ud paa Kørebanen. Det maatte altsaa være mig, der var ingen Fejltagelse mulig, altsaa fremad, og lidt efter stod jeg med stram Honnør foran hende. »God Dag, danske Sogut, kom ind og sid ned«. Det var jo svært nydeligt, tænkte jeg, takkede for godt Tilbud, og lidt efter sad jeg bænket overfor den ubekendte Dame.

Saa kom Gaadens Løsning. Hun var dansk; i 30 Aar havde hun, som gift med en norsk Konsul, haft sit Hjem i Norge, men Kærligheden til sit Fødeland havde hun bevaret stærk og usvækket gennem de mange Aar; lykkelig havde hun været ved at se det danske Splitflag vaje paa Havnen fra Korvettens Gaffel, og nu maatte, maatte hun tale med den lille danske Sogut, der saadan var ført paa hendes Vej, og som tilsyneladende uden Maal og Med drev om i den fremmede By, maaske med lidt Hjemlængsel som hun selv. Og medens Pigen dækkede op med Vin og Kager, maatte

jeg fortælle om alle mine Kære derhjemme, dem hun ikke kendte, men som hun for Landsmandsskabets Skyld nærrede varm Interesse for; deres Liv og Væren derhjemme i det lave Nyboder var jo en lille Del af Livet i hendes gamle, aldrig forglemte Danmark. Og da jeg langt om længe maatte bryde op, tog hun mig om Hovedet og saa mig ind i Øjnene: »Hils nu det gamle Land, naar Du kommer hjem igen, hils dine Forældre og dine Nærmeste, som jeg slet ikke kender, og fortæl dem, at der her oppe i Norge sidder en gammel Dame, som aldrig har glemt sin Barndom og første Ungdom i Danmark. Saadan en gammel een som jeg har nok Lov til at blive lidt følsom, naar de gamle Minder kommer frem fra deres Gem, og saa ung Du er, min Dreng, saa forstaar Du vist allerede, hvad det er, der har rørt mig saadan; det er Hilsenen derhjemme fra gennem Skibet derude — og saa Synet af Dannebrog, og af en dansk Søgut i Din lille Person. Jeg maatte tale med Dig.«

Saa sagde vi Farvel til hinanden, og saa langt hun fra sit Vindue kunde følge mig ned ad Gaden, vinkede hun utrætteligt til mig — og der gik jeg, ikke fri for at føle en mistænkelig Klump i Halsen og lidt vaadt i Øjenkrogene. Den Gamle og den Unge havde vexlet mange Tanker, medens de sad sammen der i Stuen, og endnu gemmer jeg alt det smukke og gode, hun sagde mig om Kærligheden til Fædrelandet og Flaget, den hun havde bevaret usvækket og altid vilde bevare, den jeg allerede selv formaade at føle, om end mindre afklaret end hun. Hun kan til alle Tider staa som Forbilledet for alle danske Mænd og Kvinder.

F. Jensen,
Hirtshals.

DE GAMLE CLIPPERSKIBE

I en fornylig i England udkommen Bog opfriskes Begebenhederne fra de gamle Clipperskibes Dage; der fortælles om disse Skibes Redere og om denne Sejlskibenes Guldalder, hvor man med en Clipper kunde komme frem over Havet i kortere Tid end med manganen en Damper. Man betragtede en 120 Dages Rejse fra England til Australien som en meget god Præstation, indtil Kaptajn Godfrey paa »Constance«, idet han benyttede Storcirklen, som netop var anbefalet, gjorde Rejsen fra Plymouth til Adelaide i 76 Dage, hvilket forårsagede vild Sensation.

Dette hændte i 1850. Fem Aar senere afsluttede Pilkington and Wilson, Grundlæggerne af White Star Linie, en Kontrakt med Postvæsenet om at bringe Posten til Australien paa 68 Dage eller at bøde 100 Pd. Sterling for hver Dag, hvormed Rejsens Længde gik ud over 68 Dage.

Rederen for »Black Ball Line« sluttede paa samme Vilkaar en Kontrakt for 65 Dage. Hans første Skib blev købt i 1851, og saa hurtigt udviklede hans Bedrift sig, at »Black Ball Line« allerede i 1860 ejede 86 Skibe, bemandede med 300 Officerer og 3000 Mand. »Marco Polo« var et af de første Skibe, som gjorde Turen til Australien i mindre end 76 Dage; det forlod Liverpool den 4. Juli og ankom til Australien 68 Dage efter og havde slaaet Damperen »Australia« en hel Uge. I Oktober sejlede Skibet fra Australien og ankom den 26. December til Mersey, saaledes at hele Rejsen blev gjort paa 5 Maaned og 21 Dage. En Rekord for de Dage.

Af andre berømte Skibe kan nævnes »Sovereign of the Seas«, som gjorde Turen fra New York til Liverpool i 13 Dage 22 Timer og 50 Minutter. Endvidere nævnes »Lighthning«, som løb 436 Sømil i 24 Timer paa sin

første Rejse og senere i 1857 næsten 430 Sømil pr. Etmaal. »Red Jacket« fra White Star Line løb fra Sandy Hook til Rock Light paa 13 Dage og 1 Time samt paa 6 følgende Dage gennemsnitlig 336 Sømil pr. Etmaal. »Champion of the Seas«, »James Baines« og »Donald Mackay« var ogsaa berømte Skibe, der udmærkede sig ved hurtig Sejlads.

I 1873 var »Orient« ifærd med at afsejle fra London bestemt til Adelaide, da Rederen kom om Bord og sagde til Kaptajnen, at Tømmermanden paa »Lammermuir« havde glemt sin Værktøjskasse og sit Værktøj, og om Kaptajnen vilde tage Sagerne med ud til Adelaide og aflevere det der. Kaptajnen svarede, at han vilde aflevere dem, før han naaede Linien.

»Lammermuir« var afsejlet 10 Dage før, men paa 5° N. Br. blev det indhentet, og et Fartøj blev sendt over med Værktøjet. »Lammermuir« kom dog kun 6 Dage senere end »Orient« til Australien.

Om »Beltana« fortælles følgende: Skibet rundede Kap Horn for hjemgaaende i svær vestlig Storm og med Bramsejl paa slørede det afsted. En Sejler saas forude, og skøndt den holdt samme Kurs, laa den for klosrebede Mærsejl. For at vise sin Foragt for en slig Forsigtighed, holdt Kaptajnen paa »Beltana« ned mod den fremmede Sejler, løb foran om den, lagde Roret ned og drejede til Vinden. Da »Beltana« kom til Vinden, krængede den over, saa man næsten kunde se dens Køl, og fra den anden Sejler ventede man hvert Øjeblik, at den skulde kæntré, eller at Masterne vilde gaa over Bord. Men »Beltana« klarede Situationen; skøndt læ Lønning var under Vandet, lystrede den Roret, og Kaptajnen manøvrede omkring den anden Sejler, braste tilsidst firkant og løb atter forbi det klosrebede Skib. Det var sikkert ikke enhver, der i Kap Horn Soen vilde foretage en lignende Manøvre, men de gamle Clipperskibe holdt til mere end det.

C. I. Speerschneider.

SKANDINAVIENS HANDELSFLAADER

Efter det norske Veritas Skibsregister kan følgende Oplysninger uddrages om de skandinaviske Handelsflaader.

Danmarks Handelsflaade har i 1920 haft en Nettotilgang af c. 50 Skibe paa c. 130,000 Br. Tons. Brutto-Tilkomsten var 108 Skibe paa 155,000 Tons, hvoraf 62 Dampere paa 120,000 Tons og 26 Motorskibe paa 28,000 Tons. Paa danske Værfter blev færdigbygget 60,000 Tons (i 1919 c. 35,000 Tons), og der bygges nu i Danmark 146,000 Tons. Brutto-Afgangen var 58 Skibe paa tilsammen 27,000 Tons. Den danske Tonnage steg i 1920 med 16 pCt.

Den norske Handelsflaade har i 1920 haft en Nettotilgang af 123 Skibe paa 380,000 Tons. Brutto-Tilkomsten var 223 Skibe paa 490,000 Tons, hvoraf var 169 Dampere paa 430,000 Tons og 50 Motorskibe paa 56,000 Tons. Paa norske Værfter blev i Aarets Løb færdigbygget 60,000 Tons, og for Tiden bygges i Norge 87 Skibe paa c. 100,000 Tons. Brutto-Afgangen var 100 Skibe paa 114,000 Tons. Den norske Tonnage steg i 1920 med 22 pCt.

Sveriges Handelsflaade har i det forløbne Aar haft en Netto-Tilgang af 29 Skibe paa 84,000 Tons. Brutto-Tilkomsten har været 93 Skibe paa 130,000 Tons, hvoraf 43 Dampere paa 99,000 Tons og 32 Motorfartøjer paa 23,000 Tons. Ved svenske Skibsværfter blev færdigbygget 42,000 Tons og der er nu under Bygning c. 100,000 Tons. Brutto-Afgangen var 64 Skibe paa 46,000 Tons, og den svenske Tonnage steg i 1920 med 8 pCt.

Af de skandinaviske Byer staar København som Nr. 1. Den 1. Januar 1921 havde Byen 353 Damp- og Motorskibe paa tilsammen 667,793 Br. Reg. Tons. I Kristiania fandtes 348 Damp- og Motorskibe paa ialt 537,844 Tons. Derefter kommer Bergen med 315 Skibe paa 501,863 Br. Tons; Göteborg med 297 Skibe paa 426,757 Tons og Stockholm med 278 Skibe paa tilsammen 274,468 Tons.

De tre Landes Handelsflaader i Procent af Verdenstonnagen var ved Aarsskiftet: Danmark 1,46, Norge 3,98 og Sverige 1,8.

Norges hele Handelsflaade er nu 1854 Skibe med 2,369,426 Br. Tons; Sveriges 1301 Skibe med 1,072,075 Br. Tons og Danmarks 761 Skibe med 868,426 Br. Tons.

Der arbejdes haardt i Danmark for at faa Del i Verdensskibsfarten, og der bygges baade i og til Danmark langt mere end før Krigen. Der er mange Lande, hvor Regeringen giver Præmier for Skibsbygning, det gør man ikke i Danmark, og dog staar vort lille Land med Hensyn til Handelsflaaden som Nr. 9 blandt Verdens Riger, som et fremragende maritimt Land. Hvert Skib vi bygger, giver os Del i de store Have og i alt det, der kan hentes hjem fra fremmed Strand.

Vi, der er knyttet sammen »Under Dannebrog«, forstaar, at vi er et Folk af Søfarende, og at vi aldrig var bleven til det vi er, hvis vort Land ikke havde haft Havet ved sin Dør.

S—r.

HANDELSSKIBES STØRRELSE OG TYPE

I 1914 fandtes der 3668 søgaaende Dampere, hver paa 4000 Tons og derover, medens der nu er 5209 Skibe. Den største Forøgelse har fundet Sted for Skibe mellem 6000 og 10,000 Tons, idet deres Antal er gaaet op fra 1004 i 1914 til 1784 i 1921. Følgende Tabel viser den relative Stilling mellem de vigtigste maritime Lande med Hensyn til Antallet af store Skibe samt Fremgangen i de sidste 7 Aar. Tabellen omhandler Skibe fra 4000 Tons og derover.

	1914	1921
England	1883	2186
Forenede Stater	143	1449
Holland	112	194
Frankrig	169	269
Italien	107	260
Japan	111	276
Norge	72	146

I Aaret 1914 fandtes der ialt 385 Tankskibe med en total Tonnage af 1,479,000 Br. Tons, medens der nu er 861 Damp- og Motorskibe paa tilsammen 4,419,000 Tons, der fører Olie i Tank, en Forøgelse paa 200 pCt.

Hvis man fraregner de mindre Skibe under 2000 Tons, der mest anvendes i Lokaltrafikken, vil Gennemsnitsstørrelsen for de resterende 731 Tankskibe være 5875 Tons. Der findes af store Tankskibe 55 Skibe mellem 8 og 10,000 Tons og 37 Skibe over 10,000 Tons.

Antallet af Motorskibe er enormt forøget siden 1914. Dengang var der indregistreret 290 saadanne Skibe paa ialt 234,000 Tons, medens der nu er 1447 Motorskibe paa tilsammen 1,263,000 Tons.

En livlig Udvikling har ogsaa fundet Sted for Dampere, der fyrer med Olie. I 1914 var der 364 Dampere paa 1,310,000 Tons, der brugte flydende Brændsel; nu findes der 2536 saadanne Skibe paa ialt 12,797,000 Tons, d. v. s. Tonnagen er mere end 9 Gange saa stor som før Krigen. Følgende Sammenligning er ganske interessant:

	1914	1921
	pCt. af hele	Tonnagen.
Sejlskibe	8,0	5,0
Motorskibe	0,5	2,0
Oliefyring	2,5	20,7
Kulfyring	89,0	72,3

Dette viser, hvorhen Udviklingen bærer. Nu bruger 72 pCt. af Verdenstonnagen Kul, men i 1914 var Procenten 89.

Endnu en Ting kan anføres angaaende den Forandring, som har fundet Sted i Fremdrivningen; nu er 1100 Skibe udrustet baade med Sejl og Hjælpemaskine, heraf er 740 Skibe forsynet med Motor, og derfor indbefattet i de ovenfor nævnte 1447 Motorskibe.

Marin.

Ovenstaaende Platte, der er udført i særlig Gips-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

Marineforeningens Kontor,
Møntergade 22,
København.

Prisen er 1 Kr. 50 Øre pr. Stk., og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende.

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IX.
SEPTEMBER

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDEAFTENER I SÆSONEN 1921—1922.

Som meddelt i forrige Nummer er det lykkedes Lokalkredsens Bestyrelse at reservere Mødeaftener i Studenterforeningens Lokaler paa følgende Dage:

1921	1922
11. Oktober	24. Januar
8. November	21. Februar
6. December	21. Marts.

Bestyrelsen vil, for at spare de store Udgifter til Porto ved Udsendelse af Meddelelse til hvert enkelt Medlem, saavidt muligt give Medlemmerne Underretning om den paagældende Aftens Program gennem det nærmest før Mødet udkommende Nummer af vort Medlemsblad.

Desuden vil der i Dagspressen Dagen før et Mødes Afholdelse blive givet endelig Underretning.

For yderligere at bringe Foreningens Mødeaftener i Medlemmernes Erindring, vil der i en nær Fremtid til hvert Medlem blive udsendt Kort med Angivelse af ovenstaaende faste Mødeaftener.

Med Studenterforeningens nye Vært, Hr. Restauratør Jørgensen, har Bestyrelsen truffet tilfredsstillende Arrangementer.

Følgende Herrer har velvilligst lovet at ville holde Foredrag i Løbet af Vintersæsonen:

- Hr. Kaptajn *Chr. Olsen*: »En Rejse gennem Patagonien«.
- » Navigationsdirektør *Funder*: »Skoleskibet »Viking«s Togt til Peru«.
- » Kaptajn *Bacher*: »Verdenskrigen til Søs«.
- » Købmand *Philipson*: »Japan«.
- » Bibliotekar *Dumreicher*: Et maritimt Emne.
- » Inspektør *Gronenberg*: »Alaska, Klondyke«.

Foredragene ville blive ledsagede af Lysbilleder.

Desuden vil der paa nogle af Mødeaftenerne blive Forevisning af Lysbilleder af Lokalkredsens Lysbilledarkiv, der i Sommerens Løb er blevet forøget.

Bestyrelsen.

TIL MEDLEMMERNE!

Ved særlig Imødekommenhed fra Orlogsværftets Chef vil der Søndagene *den 2den og den 9de Oktober* — hver af disse Dage for 30 Medlemmer, — blive Adgang til *Orlogsværftets Modelsamling*, der vil blive forevist og gennemgaaet af Hr. Modellør *Otto Dørge*.

De Medlemmer, der maatte ønske at deltage, maa indtegne sig paa Foreningens Kontor, Møntergade 22, senest Lørdagen den 1. Oktober, paa hvilken Dag Listerne slutes. Som ovenfor anført, vil der til hver Forevisning kunne indtegnes 30 Medlemmer, og Indtegningen er kun gældende for en af Dagene.

Der mødes paa Værftsbroen Kl. 10 præcis. — *Emblem skal bæres.*

Bestyrelsen.

MARIBO-KREDSSEN.

Søndag den 31. Juli samledes en Del af Marineforeningens Medlemmer fra Kredsen i Nakskov, Nykøbing og Maribo i sidstnævnte By til en Fællesudflugt. Umiddelbart efter Togenes Ankomst spadserede Deltagerne ud i Aktiehaven, hvor man samledes om et fælles Kaffe bord. Købmand *Bech*, Maribo bød her Kammeraterne og deres Damer velkommen til den skønne By med de herlige Omgivelser. Kl. 5 gik hele Selskabet om Bord i en ventende Motorbaad, der havde en stor Travalje paa Slæb, og i disse Fartøjer gik Turen saa ud til Borgø. Med Musik og Flagene i Spidsen marcheredes op til Restaurationen, hvor hele Selskabet skaffede af de medbragte Madkurve. Stemningen ved Bordet var fortrinlig, og der holdtes en meget lang Række Taler. Lokomotivfører *Nielsen*, Nakskov, talte for Kongen, og fhv. Dampskibskaptajn *Rasmussen*, Nykøbing, for Fædrelandet. Arkitekt *Marstons* Sang fra Sendemandsmødet, »For Danmark«, blev sunget af en for Tilfældet dannet Kvartet og hilstes med stor Begejstring. Lokomotivfører *Nielsen* talte nu for Foreningen, Baadfører *Christensen*, Nakskov, for Flaget og Bagermester *Christoffersen*, Nykøbing, for Damerne. Efter Bordet begyndte Dansen, og man saa baade unge og gamle svinge sig i en Sekstur.

Ved Solnedgang haledes Flaget ned under Afsyngelsen af »Kongernes Konge«, og saa blev der pebet til Punsch! Paany aabnedes Talerne Sluser. Lokomotivfører *Nielsen* foreslog at samles i Nakskov næste Aar, et Forslag, der modtoges med stærkt Bifald og med Løfte fra alle Deltagerne om da atter at give Møde. Kl. 9 afsejlede man atter fra Borgø til Maribo, hvor der netop var Tid til at faa en »Slukefter«. Ved 10 $\frac{1}{2}$ -Tiden afrejste Nakskovitterne under Hurraraab, og 3 Minutter senere kørte Nykøbingenserne hjemad.

Turen havde fra først til sidst været ualmindelig vellykket, begunstiget af et henrivende Vejr, og der var blandt Deltagerne kun een Mening om, at saadanne Sammenkomster absolut maa gentages ad Aare.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt den 6. August selskabelig Sammenkomst med Damer paa Gæstgivergaarden i Hirtshals. Ved 8 Glas pebes der klar ved Flaget, som derpaa hejstes til Honnørmarchens Toner, og for den helt fyldte Sal holdt dernæst Brofoged *Hjorth* fra Aalborg-Kredsen en udmærket Tale for Konge, Fædreland og Flag, og gik derpaa over til at tale om Livet gennem Tiderne paa Marinens Skibe, og trods det, at Lysbilledapparatet til Tider gjorde Knuder, forstod Hr. *Hjorth* dog at interessere sine Tilhørere saa stærkt, at han ved Foredragets Slutning takkedes med stormende Bifald. Fra Formanden rettedes der derpaa en varm Tak til Foredragsholderen, der lovede at komme igen.

Saa pebes der til Dans paa Dækket, og til Tonerne af Kammerat *P. Kiels* Trækspil svingede Gutterne deres Damer, saa det var en Lyst, til de gammelkendte Melodier. Vor gamle Kammerat *Christiansen*, Veteranen fra Helgoland, spandt en Ende om sine Oplevelser ombord den 9. Maj 1864, og saa var man naaet til 8 Glas paa Aftenvagten, hvorpaa Flaget haledes ned med Honnør efter en sjælden vellykket Sammenkomst. Dog var der dem, der først naaede til Køjs et godt Stød ind paa Hundevagten.

Kredsen havde atter vist sin Livskraft ved den store Tilslutning og Interesse, Medlemmerne viser, saa snart der kaldes til Samling.

ODENSE-KREDSSEN

havde den 31. August indvarslet til ekstraordinær Generalforsamling. Anledningen var: Dannelse af et Skyttelav.

Generalforsamlingen afholdtes paa Industripalæets Veranda, og denne fyldtes inden Kl. 8, da Formanden bød Velkommen og udbragte et Leve for Hans Majestæt Kongen. Derefter valgtes Lektor *Black* til Dirigent og gav Ordet til Formanden, der redegjorde for Grundene til den ekstraordinære Generalforsamling. Dels mente man paa denne Maade bedst at kunne faa skydeinteresserede Medlemmer i Tale, og dels maatte Kredsen stille nogle formelle Krav til Skyttelavet, da dette skal bære Marineforeningens Navn.

Man enedes om at anbefale Dannelsen af Lavet, imod at dette overholder nogle Vedtagelser, gaaende ud paa: At Lavet ledes i Marineforeningens Aand; at Lavet ikke konkurrerer med Kredsen ved Afholdelse af Sammenkomster, det tilkommer denne at arrangere; at et Medlem af Kredsbestyrelsen vælges ind i Lavets Bestyrelse, og at Kredsen ikke har noget Ansvar for Lavets pekuniære Administration.

Disse Punkter vedtoges enstemmigt, og ligeledes vedtoges det enstemmigt at skænke Skyttelavet en Kredsen tilhørende Salonriffel og Skydebuk.

Derefter blev Generalforsamlingen sluttet og Dannelsen af Skyttelavet fandt Sted under Ledelse af samme Dirigent.

Der indmeldtes 36 Medlemmer, hvilket maa siges at være en god Start. Til Formand valgtes Installatør *Overgaard* (Medlem af Kredsbestyrelsen) og til Næstformand Ingeniør *Holm*. Til Kasserer valgtes Montør *Ubbe*, og som menige Medlemmer af Lavets Bestyrelse valgtes Direktør *Thomsen* og Fabrikant *Nielsen* samt til Suppleant Ingeniør *Bruun*. Revisorer blev Glarmester *J. Jensen* og Direktør *Kl. Hansen*.

Efter Valget fortsatte de nye Skyttebrødre endnu nogle Timer i kammeratligt Samvær, hvor Sangbogen flittigt benyttedes, ligesom Talerne var mange, i Særdeleshed for det nye Skud paa Marineforeningens Træ, som man ønskede en straalende Fremtid.

Søndagen den 4. September afholdt Odense-Kredsen sin aarlige Fisketur, der blev lige saa vellykket som de foregaaende.

Kl. 11 Form. laa Damperen »Kvik«, der ejes af vor Kammerat *Andersen*, klar ved Køhøllerbakken for at sætte os ud til Gabet, samme Maal som forrige Aar, da vi desværre ikke naaede længere end til Klintebjerg paa Grund af Orkan; men denne Gang skulde Gabet naas trods den stive Kuling.

Under Føring af Formanden gik vi til Søs, og efter 3 Timers Sejlads var vi ved Gabet, hvor vi overværede en Kap-sejlad, der afholdtes af Odense Sejlklub; det siger sig selv, at de gamle Marinere nød det smukke Syn af de hvidvingede Sejlere, der kun af og til lod Skrogene se, da disse var mere under end over Vandet i den stærke Kuling og Sø.

Ved Gabet gik vi i Land og lejrede os paa Hals Odde, hvor vor Vært, Kammerat *Christiansen*, der var Indehaver af Restaurationen ombord, ogsaa sørgede for vaade Varer til de medbragte Klemmer, der spistes under fornøjeligt Samvær med Taler og Sange. Efter Skafningen serverede Fyrmesterens Hustru Kaffe, og derefter besaas Fyrtaarnet, før man igen faldt paa Fartøjet og stod Gabet ud for at pilke; men Søen var al for høj, til at der kunde blive noget rigtigt Fiskeri, og Forstævnen vendtes da imod Stige.

Kl. 6 lagde vi til ved Stige og marcherede til Krøen, hvor vor Kammerat *Christiansen* med vanlig Elskværdighed bød os velkommen og sørgede for vor Forplejning. I Haven blev arrangeret et langt Fællesbord, hvor Marineerne bænkedes sig, og da den gemytlige Skafning var overstaaet, havde Solen gemt sig saa langt væk, at vi maatte indendørs, hvor det kammeratlige Samvær fortsattes ved Kaffe bordet, og senere kom der en Grog, spenderet af to nye Kammerater, der første Gang var med paa Fisketur.

Det kneb med at rive sig løs fra dette hyggelige Samvær, og Klokkeren blev omtrent 10, inden der brødes op for at gaa ombord. Det var nu saa mørkt, at man omtrent maatte føle sig frem til Fartøjet, men der var anbragt en Lanterne paa Broen, og da man først var naaet ombord og Øjnene havde vænnet sig til Mørket, gik Sejladsen glat op ad Kanaalen til Odense under Formandens Styring.

Det var en af de Dage, som hver Gang sætter et uforglemmeligt Minde i Odense-Kredsens gamle Marinere, og man længes allerede efter den næste Fisketur, selv om Fangsten ikke er det afgørende.

ODENSE-KREDSSENS SKYTTELAV.

Mandag den 5. September samledes Skyttelavet i Odense for første Gang, og da Kl. var 8, havde de fleste af Kammeraterne givet Møde i »National« store Sal, hvor Skydningen i Vinterhalvaaret skal finde Sted. En Del af Kammeraterne havde haft den gode Idé at tage nogle Kammerater med, som ikke havde været til Stede ved Stiftelsen af Lavet, men som nu meldte sig ind, saaledes at Lavet voksede fra 37 til 51 Medlemmer. Der blev skudt livligt i et Par Timers Tid, og en Del Skiver blev gennemhullet, medens der jo ogsaa var nogle, som ingen Skade tog. De Kammerater, der ikke var optaget af at skyde, fik sig et Slag Kort i den tilstødende Sal.

Naar enkelte smaa Ændringer bliver foretaget ved Skydningen, skal det nok vise sig, at den første Mandag i hver Maaned vil flere og flere Medlemmer give Møde i »National« Sal og deltage i Skydningen og det kammeratlige Samvær, og saa vil Lavets Formaal være naaet, nemlig: »Ved Salonskydning at vække den Kappelyst, der var Drivfjederen i Tjenestetiden, og ved maanedlige Sammenkomster at værne om Minderne fra denne og derved styrke og befæste Kammeratskabsfølelsen«.

P. G. H.

Søndagen den 4. September begyndte med en forfriskende Byge, som fik tvættet de støvede Blade og Frugter i Carlsberg Pavillonens hyggelige Have. Saa brød Solen frem og skinnede lunt paa de endnu sommerfriske Træer. I et Antal af ca. 100 troppede Skydebrødrene op, og opflammede af det smukke fyldte Præmiebord, hvor Sølvet dominerede, og Foreningsflag og Platter virkede dekorativt, afgav Gutterne en Skydning, der næsten var forbløffende. Tre Kammerater stod lige med højeste Points til 1. Præmie, der ved Omskydning tilfaldt Skibsreder *H. Christiansen*, der fik sig et velfortjent Hurra.

Efter endt Skydning traadte Lavet an og blev rettet ind, skønt det kneb lidt med vor allesammens lidt buttede Ven, Kaptajnen fra Frederiksberg Have. Foran Fronten blev saa Aarets Mesterskytte, Skibsrederen, dekoreret med den af »Holmens faste Stok indenfor Lavet« skænkede gyldne Mesterskabsstjerne, at bære i et søblaat Baand, der var prydet med forgyldte Sølvplader, hvori de tidligere Mesterskytters Navne og Aarstal var indgraveret. I samme Øjeblik lod Lavets klangfulde Hyldesthonor, og med Mesterskytten og Formanden i Spidsen gik Brødrene samlede til Festsalen, hvor Solen skinnede paa vort smukke Emblem og de smykkede Borde.

Efter Formandens traditionelle rimede Velkomst opmarcherede de lækreste Bøffer, store som Skaffebakker, og lukkede Mundene fuldstændigt, hvad Talens Brug angaar, dog med en enkelt Afbrydelse, da der gaves vor kære Formand i Lokalkredsen, Grosserer *Vald. Schou*, en stormende Modtagelse, der viste, hvor skattet han er i denne Kreds.

Ved Kaffen blev Festsangene afsunget, som i Forbindelse med en telegrafisk Hilsen fra Forfatteren, Arkitekt *Marston*, atter fik Jubelen til at runge.

Vor Kasserer, *Nath*, oplæste et Brev fra Singapore, hvorfra en Kammerat indmeldte et nyt Medlem, »selvfølgelig« ogsaa i Lavet. Af dette »selvfølgelig« motiverede Formanden en varmtfølt Tale for Moderforeningen, som han naturligt adresserede til *Vald. Schou*, hvilket indbragte denne en fornyet Hyldest.

Præmierne uddeltes af Formanden. Første Præmie, en vægtig Sølvpotageske, skænket af *Vald. Schou*, tilfaldt altsaa Skibsreder *H. Christiansen* tilligemed Vandrepokalen, i sin Tid indstiftet af *Hans Torp*. Formanden talte for Mesterskytten og udbragte et Leve. De øvrige 25 lykkelige Skytter hændte efterhaanden deres Præmier, ledsaget af et venligt Ord og Haandtryk af Formanden og Hyldest af Kammeraterne. Til sidst takkede Formanden dem for den udmærkede flittige Træning og det smukke Resultat og udbragte et Leve for de lykkelige, hvilket blev udført med en Hjertelighed, der talte smukt for det gode Kammeratskab.

Ingeniør *Hoffding* talte varme Ord for Flaget, og en udmærket Sang af Ingeniør *C. Mikkelsen* blev sungen. De mange smaa vittige Hip til forskellige Kammerater vakte Bifald, og da et af Versene endte med et Leve for Formanden, foreslog Grosserer *Schou* at give ham dette straks, hvilket Kammeraterne ikke lod sig sige to Gange.

Aarets værdifulde Opmuntrings- og Flidspræmie, skænket af Bankkasserer *Nath*, blev vundet af Fabrikant *Hornung* og overrakt denne af Giveren med en meget smuk Tale. *Hornung* takkede og oplæste en dygtigt udført Statistik, hvoraf det fremgik, at henvend 10 Brødre var mødt hver Gang, og lige saa mange en Gang mindre. Lavet talte nu over 200 Brødre, hvoraf Halvdelen aktive. Skønt mange af disse ikke bejler til Præmie, grundet paa svagt Syn, men kun skyder for at støtte Lavet, var Gennemsnitspointet dog kun én mindre end det. Landets bedste Skyttekreds har, hvilket maa siges at være fint.

Underholdningen besørgedes navnlig af Lavets to Gæster, hvoraf Forstander *Richard Jensen* bidrog med muntre Fortællinger og en »italiensk« Vise, som dog alle forstod, og endte med et Leve for Lavet, »hvor man ikke kunde andet end føle sig hjemme straks«, og Koncertsanger *Viggo Jensen*, der til *Sonnemanns* dygtige Akkompagnement bl. a. sang *Axel Juels* »Flaget« meget smukt. Den prægtige Røst klang herligt og hidlokkede en Mængde Tilhørere. Begge

blev de takkede varmt af Formanden og paaskønnede af Kammeraterne.

Vor lille Jolleroer havde ogsaa begaaet en god Vise, hvis mange Vers vakte forstaaende Munterhed hos Deltagerne i Dragørturen.

Formanden bragte en Hilsen fra forrige Aars Skyttekonger, Fabrikant *Helmar*, der ikke var til Stede grundet paa Sygdom, og det blev med Akklamation vedtaget at bringe ham Kammeraternes Hilsen.

Blandt Talerne skal nævnes Bankkasserer *Naths* for Præmiegiverne og Kammerat *Gammel Holms* for de gamle Marinere. Og mange af Kammeraterne bidrog til Festens glimrende Forløb med morsomme Beretninger og Viser, ligesom den blaa Bog var flittigt i Brug til *Elwarths* dygtige Musikledsagelse.

En lille Episode maa ikke forbigaa. En af Kammeraterne havde vundet en Flaske af Livets Vand og igen skænket den til Lavet, hvis Bestyrelse lod den bortauktionere til et veldædigt Formaal. Som Auktionarius fungerede Kammerat *Parbæk*, der med stort Talent fik Flasken op til den utrolige Pris af Kr. 115,20, for hvilke Formanden takkede de Ofervillige varmt.

Først langt hen paa Eftermiddagen skiltes man, fuldstændig enige om, at det havde været en smuk Slutning paa Sommersæsonen.

I OKTOBER er der sædvanlig Skydning den 4de Kl. 7 i Carlsberg Pavillonon, Strandvejen Nr. 20, med en »Kan du huske?«-Aften bagefter. Bestyrelsen lægger for, bl. a. vil Hornung synge og Formanden fortælle om en Tur med Kongeskibet.

LAVETS FØDSELSDAGSFEST afholdes den 29de Oktober Kl. 7 pr. i Studenterforeningen. Det bliver med Damer, og Billetter a 2 Kr. pro persona kan faas hos Formand og Kasserer, Østerbrogade 21, St. og Korsørgade 29, og hos *Gustav Olsen*, Vesterbrogade 25, Farvehandelen. Intet Billetsalg ved Indgangen, og ingen Adgang uden Billet. Efter Underholdningen, der bliver god og mangedartet, men endnu ikke kan fastsættes i Enkelthederne, bliver der Dans til god Musik. Indtægten gaar til Byggefonden, saa ingen maa svigte, og Lokalkredsens Medlemmer med Damer kan deltage, selv om de ikke staar i Lavet.

MARINEFORENINGENS SANGBOG.

Vor Sangbogs 62 Sange vil i en nær Fremtid blive forøget med 10 Sange, der vil udkomme som et lille Hefte, der kan indsættes efter Sangbogens No. 62. Allerede længe har Bestyrelsen været opmærksom paa de Ønsker, der fra forskellige af Medlemmerne har været fremsat, om at faa udgivet et saadant Tillæg, der rummede særlig de Sange, som ved festlige Lejligheder i Aarens Løb har vakt Glæde og vundet Bifald, og som almengyldigt udtrykte, hvad der i Foreningslivet har og til alle Tider vil have Værdi.

Den ældste af de Sange, som det nye Tillæg vil bringe, er forfattet af afdøde Pastor *Otto Sommer* og blev afsungen ved Marineforeningens første Fællesbesøg paa Orlogsværftet i 1913. Sangen vakte dengang overordentlig Bifald, og det er kun en simpel Retfærdighedshandling at drage den frem fra Forglemmelsen. En væsentlig Fordel er det, at samtlige 10 Sange er skrevne til Melodier, som alle kender, og dette vil sikkert ikke mindst bidrage til at bringe dem fornyet Popularitet samtidig med, at de vil bringe en velkommen Variation i det hævdvundne Repertoire.

Af Forfatterne til Sangene kan vi nævne, foruden som ovenfor anført, Pastor *Otto Sommer*, Digteren, Kontorchef *Axel Juel*, Direktør *Burcharth*, Dommer *Helms*, Arkitekt *Marston* m. fl.

HOVEDBESTYRELSES- OG KREDSFORMANDSMØDET I AALBORG

DEN 17. SEPTEMBER 1921.

Den smukke og begivenhedsrige Dag er forbi, og Gæsterne fra det store Møde ved Limfjordsbyen er atter hjemme hver i sin Kreds, belæssede med et Fond af smukke Minder om en storstilet ægte jydsk Gæstfrihed, der gennem et ypperligt tilrettelagt Arrangement, som Dagen igennem klappede til Fuldkommenhed, medgav hver og en af Deltagerne et fuldgyldigt Indtryk af, at det er med Rette, at Aalborg Kreds af vor store Landsforening har Ry som Monsterekreds par excellence. Gennem de respektive Formænd vil Oplevelserne komme til Medlemmernes Kundskab, og sikkert vil i Dagene efter den 17de mange Takkebreve naa frem til Aalborg-Kredsen og dennes Formand, men desuagtet mener vi at tale alles Sag ved gennem vort Medlemsblad at frembære en varm Tak til Marineforeningens Aalborgkreds og dennes energiske Formand, Fabrikant *Im. Stuhr*, til Bestyrelsens Medlemmer med Næstformanden, Brofoged *H. Hjorth*, den glimrende og utrættelige Arrangør og Chefens trofaste Næstkommanderende, til Kontorchef *Mejlsby*, paa hvis Skuldre et meget stort Arbejde hvilede, og som den Dag erhvervede sig mange Venner, til alle de mange Medlemmer, der beredvilligt havde stillet sig til Bestyrelsens Raadighed paa enhver Maade for at gøre Gæsterne Dagen saa behagelig som vel mulig.

For alt dette Arbejde sammen med den Hjertelighed, der mødte os ude fra, fra hvert Medlem af Aalborgkredsen, takker vi, idet vi tilføjer, at det smukke, djærve Kammeratskab, den gensidige Hjælpsomhed og det uforklarlige Bindestof, der er en af Marineforeningens Hemmeligheder, det, der straks lader Mændene finde hinanden, hos Aalborgkredsenes Mænd findes i fuldt Maal.

Men lad os begynde med Begyndelsen.

Hovedbestyrelsesmødet.

Fra hele Landet var Hovedbestyrelsens Medlemmer og Kredsformændene, ialt ca. 40, stævnedes til Aalborg og havde straks fundet sig Bolig enten paa Hotellerne eller privat, takket være Arrangørernes Omhu, og medens Kredsformændene endnu et Par Timer kunde »slange sig«, mødtes Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Hovedbestyrelsens Medlemmer til Forhandling paa Parkhotellet ligeoverfor Banegaarden. Under Præsidium af Landsforeningens Formand, Kommandør *Mægaard*, aabnedes Mødet med, at Fabrikant *Stuhr* bød Velkommen og udtalte Haabet om, at Mødet maatte være frugtbringende og sætte sig mærkbare Spor, og at Dagen maatte forløbe paa den Maade, som han og Kredsen havde tænkt sig. *Kommandøren* rettede en Tak til Fabrikant *Stuhr* for hans Tanke at samle Hovedbestyrelse og Formænd til et saadant Møde, ved hvilket der vilde blive Lejlighed til, i endnu højere Grad end ved Sendemandsmødet i København, at veksle Tanker til Foreningens Bedste.

Af de Sager af almen Interesse, der forhandlede, kan nævnes Spørgsmaalet om Fastsættelsen af et særligt Reglement for Underafdelinger af Kredsen til Anskaffelsen af eget reglementeret Flag, om Brugen af Foreningsemblemet, om Anskaffelsen af Marchalsstave til Brug ved Begravelser m. m. Der udtaltes bestemt Ønske om, at Hovedbestyrelsen umiddelbart efter hvert Valg konstituerede sig. Medlemsbladets Forhold drøftedes indgaaende.

Om flere af Spørgsmaalene førtes en ret langvarig Diskussion, saaledes at Formanden, Kommandør *Mægaard*, først umiddelbart før den for Frokosten fastsatte Tid kunde erklære Mødet for hævet. Man begav sig derpaa til Mødet med Kredsformændene, der fandt Sted i Handelsforeningens Lokaler. Tilstede her var ogsaa Aalborgkredsenes Bestyrelse.

Mødet i Aalborg Handelsstandsforenings Lokaler.

Aalborg er vistnok en af de Byer i Danmark, der er bedst forsynet med pompøse Selskabslokaler, i saa Henseende overfløjer den langt København, hvilket for saa vidt ikke siger stort, men man imponeres unægtelig ved ikke mindre end tre Gange i Løbet af Dagen paa tre forskellige Steder at stilles overfor Rumforhold, der tilfredsstillende alle rimelige Krav til Komfort, og ved deres Størrelse virker meget til-

talende paa den, der ellers maa tage til Takke med knebent Albuenum.

Efter at man var gaaet til Bords, bød Fabrikant *Stuhr* Velkommen, hvorefter der skaffedes af et godt Hjerte af den fortræffelige Mad, og efter at Sulten var stillet, aabnedes Talerens Række, efter at en udmærket Sang af Kredsenes Næstformand, Brofoged *Hjorth*, var afsunget.

Politibetjent *Høffler* talte ypperligt for Foreningen og Fædrelandet, og senere Odensekredsenes Formand, Telefonmester *Buchgreitz*, for Aalborgkredsen. Begge Taler blev modtagne med stor Tilslutning, Iøvrigt gaves der ikke Lejlighed til yderligere Taler, og Deltagerne kunde hengive sig til Beundring af det smukke Bordarrangement med det illuminerede Krigsskib paa Hovedbordet, Bordflaget og Klokkerne og de blomstersmykkede lange Borde, — alt meget festligt og smukt. I de tilstødende Værelser indtoges Kaffen, og derpaa begyndte Mødets alvorligere Del ved at Kommandør *Mægaard*, efter at alle var samlede igen om de lange Borde, og Klokkerne havde lydt, aabnede Forhandlingerne og rettede en Tak til Aalborgkredsen for Indbydelsen til Mødet. Desværre havde Formændene for Kredsen i Assens, Frederikssund, Grenaa, Næstved, Vejle og Thuro ikke været i Stand til at give Møde. Kommandøren forelagde derpaa et fra København-Kredsenes Skyttelav indkommet Andragende om at maatte anskaffe som egen Ejendom et reglementeret Flag, og meddelte de Overvejelser. Hovedbestyrelsen i denne Anledning havde haft, samt lod oplæse et Reglementsudkast. Der udviklede sig nogen Diskussion om dette Spørgsmaal. Formanden for Korsørkredsen, Togfører *Bendixen*, ønskede Forsamlingens Udtalelse om Flagets Anvendelse, og Hovedforeningens Formand meddelte, at Flaget udelukkende maa anvendes ved f. Eks. Begravelse af Medlemmer, men ikke, naar det er disses Paarørende, der jordfæstes. Iøvrigt vil der blive tilstillet Kredsen et Eksemplar af det for Foreningen af Justits- og Marineministeriet udstedte Reglement.

Kommandøren omtalte derpaa Medlemsbladets Forhold og udtalte Ønsket om, at Provinsen vilde yde sin Medvirken, og Arkitekt *Marston* anmodede indtrængende alle Formændene om, hver i sin Kreds, at ville støtte Bladets Annoncering ved at arbejde for Tegning af Annoncer. Man burde ikke her udelukkende regne med det umiddelbare positive Udbytte, som det i alle Tilfælde vilde være vanskeligt, om ikke umuligt at paavise, men de rent positive Grunde burde heller ikke være de ene afgørende for de Medlemmer, der støttede Medlemsbladet gennem Annoncer. Taleren ansaa iøvrigt vort smukke Blad, hvis høje Standard han fremhævede, og som trykkes i 5000 Eksemplarer, for et meget godt Annonceblad, idet det snart sagt spredtes over hele Landet, ligesom det var ham bekendt, at det var stærkt søgt ogsaa af Ikke-medlemmer, og ogsaa havde ført mange ind i vore Rækker. Bladet glæder sig ved en Række trofaste Annoncører, hvem vi er megen Tak skyldige, og det, det drejede sig om at naa for at faa et sikrere Grundlag at virke paa, var kun endnu en Annonce-mængde, svarende til to Sider, og dette vilde opnaas ved, at hver Kredsformand i sin Kreds fik tegnet blot to Annoncer. Dette burde med den Kærlighed til Foreningen og dennes Virken, der spores overalt i Provinsen, være en Opgave, der sattes noget ind paa.

Af Mødets mange Talere skal endnu nævnes Formanden for Frederiksværkkredsen, Gaardejer *P. V. Petersen*, der talte for at give Private Adgang til enkelte af vore Foredrag mod Entré, for derved at skaffe Midler, Færgfører *Christensen* om Flagets Brug, Fabrikant *Stuhr* om Invitationer til de andre Soldaterforeninger, Fabrikant *Kjær* om Annonceringen og dennes Priser.

Kommandør *Mægaard* gav Kredsformændene et Advis om Opkrævningen af Kontingenter og dets Indbetaling til Kontoret. Odensekredsenes Formand, *Buchgreitz*, talte om Bladet og Helsingørkkredsenes Formand, *Dr. Klubien*, om Støtte gennem Annoncerne, Frederikshavnskredsenes Repræsentant om Betingelserne for Optagelse i Foreningen, Arkitekt *Marston* om Salget af Foreningens Platte, Formanden for Hirtshalskredsen, Materialbestyrer *F. Jensen*, om samme Emne, og Naksbovskredsenes Formand om Behandlingen af Platten. Hr. *F. Jensen* talte endvidere for Anskaffelsen af et Diplom for Æresmedlemmer, og et saadant fremvistes af Fabrikant *Stuhr*. Faaborgkredsenes Repræsentant, Købmand *Larsen*, forespurgte om Oprettelsen af Kredse i Sønderjylland, og Kommandør *Mægaard* lovede at opage denne Sag til Behandling i Hovedbestyrelsen, men udtalte, at Tiden formentlig endnu ikke var inde dertil.

Ribekredsenes Repræsentant talte om det af Ribekredsenes Formand ved Mødet ifjor i Horsens rejste Spørgsmaal om

Anskaffelsen af et lille Emblem, men Sagen, der diskuteredes i nogen Tid, mentes ikke at kunne tillægges særlig Betydning og henlagdes indtil videre.

Fredericiakredsens Formand henvendte en Tak til Kommandør *Maegaard* i Almindelighed, og for hans Virken i et Tilfælde i Særdeleshed, hvilket gav Kommandøren Anledning til i sin Tak at præcisere, at for ham som Hovedforeningens Formand var alle Kredse omfattede af hans varmeste Interesse uden Forskel, og at disse altid kunde komme med de Ønsker og Forslag til Foreningens Fremme, som de maatte nære.

Fabrikant *Stuhr* indprentede Kredsformændene, at de saa vidt muligt burde føre Journal over alle Begivenheder i deres Kreds, der kunde have Interesse for Elfertiden, saaledes at Foreningen derigennem skrev sin egen Historie.

Korsorkredsens Formand talte om Sendemandsmødet i København og de dermed forbundne Udgifter, og hermed var Forhandlingsemnerne udtømte.

Med en Tak til Aalborgkredsen, som havde givet Stødet til dette for Landsforeningen frugtbringende Møde, hævdede Kommandøren Mødet, og man begav sig derefter ned til de paa Torvet ventende Automobiles, der af Medlemmer i Aalborg med stor Beredvillighed var stillede til Raadighed for en Udflugt rundt i Byen og dennes Omegn. Det var en hel Vognpark, der kort efter førte Deltagerne rundt i den smukke og store By, der utvivlsomt har virket imponerende paa mange, der her for første Gang saa, hvad Limfjordsbyerne rummede indenfor deres Rammer af Pladser, Bygninger, Boulevarder, Havne- og Fabriksanlæg m. m., og ikke mindst den henrivende Omegn Nord og Syd for Limfjorden. I det straalende Solskinsvejr præsenterede det sig saa skønt, at man vanskeligt kunde faa et bedre Indblik i det baade enerjisk arbejdende og naturskønne Jylland. Der var almindelig Begejstring over denne skønne Rundtur.

»Ulke-Aftenen« i Haandværkerforeningen.

Efter et Hvil samledes man atter Kl. 7½ i Haandværkerforeningens brillante og rummelige Lokaler. Efter den Dag, man havde tilbragt, var Forventningerne til Aalborgkredsens Arrangementer ogsaa ved denne Lejlighed ikke smaa, og de blev fuldt honorerede. Foruden Deltagerne i Formiddagens Møder var her et betydeligt Antal af Kredens Medlemmer tilstede, og henvend 250 Medlemmer og Delegerede modtog efterhaanden, som de ankom, deres Skytsedler med Angivelse af Bakke og forskellige Hverv af Skibssergenten, der stod i Falderebet og med sit inkvisitoriske Øje, der lyste af godt Humør, mønstrede Gutterne.

Den store Spisesal var festligt smykket med Flag og Guirlander under Loftet og paa Længdevæggene, medens et Billede af Slaget ved Helgoland sluttede Salens nederste Væg. I den modsatte Ende dannede en veritabel Kommandobro med Rat, Kompas, Telegraf og Bagtæppe, der forestillede Mast og Skorsten, et helt illuderende Billede af et Skib, paa hvis Fordæk der var dækket festligt op for Mændene. Heroppe havde tillige det udmærkede Skibsorkester, »Snittekassen«, med Lods *Holmgaard* som Dirigent, sin Plads og lod Tonerne smelde ud over Salen, medens Forsamlingen, efter at Næstkommanderende havde pebet til Skafning, fandt deres Pladser efter Skytsedlerne.

Saa pebes der til Faldreb, og medens 4 smaa Marinere gjorde Honnør, førte Fabrikant *Stuhr* Kommandør *Maegaard* til Ærespladsen midt for Hovedbordet.

Til Tonerne af Honnørmarchen hejstes Flaget, efterfulgt af »Kong Kristian« hvorefter Hr. *Stuhr* begyndte med de Ord: »Under Spisningen ingen Taler; vi vil have Madro«. Og Roen blev benyttet, thi ikke mindre end 700 Pund Torsk skulde skaffes af Vejen — og det skete, selv om det krævede Mændernes anspændte Opmærksomhed.

Forinden var Baksformændene sendt afsted for at hente Brændevin, og saa gik »Slaget« løs paa god Marinefacon og med fuldt Humør i Bakkerne.

Talernes Række aabnedes af Kommandør *Maegaard*, der udbragte H. M. Kongens Skaal i følgende udmærkede Tale:

Ældre og yngre Kammerater! Efter Opfordring af den ærede Bestyrelse for Aalborg-Kredsen skulde jeg motivere et Leve for Konge og Fædreland. Jeg takker for den beviste Ære, thi saaledes opfatter jeg Anmodningen, da der sikkert indenfor Kredsen findes Folk, der kunde gøre det bedre end jeg. De unge Englændere, der drager ud i Verden for at gavne sig selv og deres Fædreland, har en kort og rammende Maade at udtrykke deres Følelser for deres Fædreland paa, idet de siger: »East, West, home best«. Dette Fyndord vil let forstås i en Kreds som denne, hvor der findes saa mange, der i kortere eller længere Tid har været fjernt fra vort kære gamle Fædreland. Thi det er jo nu en Gang saaledes, at Kærligheden til Fædrelandet vokser med Afstanden fra det. At forklare, hvorfor det er saaledes,

er ikke let, det er en sammensat Følelse. En Skagbos og en Københavners Kærlighed til Fædrelandet har vel nok et ret forskelligt Grundlag, men fælles for dem begge og for os alle er vel nok, at det Land, som vi kalder vort, er vi rede til at forsvare til sidste Blodsdraabe, om det gøres fornødent, og det Land ønsker vi Fremgang og Lykke og alt muligt godt. Som en Slags Generalnævner for de Følelser, der næres af de forskellige Individuer, har vi vor Konge, thi ingen er mere besjælet af et inderligt Ønske om vort Lands Vel end vor Konge, der baade ifjor i Sønderjylland og nu i Aar paa Færøerne, Island og Grønland ved sin takfulde, mandige og kloge Optræden mere og mere har hævdet sin Plads som Enhedsmærke for Folket. Ifjor, da Hans Majestæt ved sine klare Taler og paa en Gang kongelige, mandige og ligefremme Optræden ved at løfte den lille Pige op paa sin Hest, da han red over Grænsen og ved at kysse Flaget paa Dybbøl Banke vandt Sønderjydernes Hjerter, — da var vi stolte og glade over vor Konge. Og nu i Aar, da »Islands« Telegrafist modtog Signalet: »S. O. S.«, Stop urther service, »Jeg er i Nød«, og Kongen straks gav Ordre til, trods Storm, Taage og Isbjergs at ile det betrængte »Bele« til Hjælp — da vi indenfor Marineforeningen kunde vide, at dette var en baade for Kongen og Dronningen virkelig farefuld Sejlads — da var vi stolte over at have en Konge, der var besjælet af de smukkeste Sømandstraditioner: At ile en betrængt Kammerat til Hjælp. Og hermed vil jeg slutte min Tale, idet jeg udtaler Ønsket om, at Kongen i mange Aar maa være Konge over et frit, lykkeligt og enigt Danmark. Dette Ønske vil vi bekræfte med et nifoldigt »Leve Hans Majestæt Kong Kristian den 10de!«

Kommandørens fortræffelige Tale fulgtes af rungende Hurraer, der viste, at man tilfulde delte de Følelser, han havde givet Udtryk.

Bankdirektør *Knudsen* talte for Foreningens Ærespræsident, H. K. H. Prins Valdemar.

Man afsang dernæst en udmærket Velkomstsang af Fabrikant *Stuhr*, hvorefter denne talte for Gæsterne, Politibetjent *Høfler* for Minderne fra Marinetiden og for Aalborgkredsens skattede Medlem, den berømte Kaptajn *Thostrup*, hvem der ved hans snarlige Hjemkomst til Fødebyen efter vel tilendebragt Tur til Ishavet sikkert venter en Modtagelse, der er Byen værdig. Arkitekt *Marston* talte for Foreningens Minder, dens mægtige Fremgang og det Arbejde, der laa for, Grosserer K. L. E. *Jensen* for Flaget, Telefonmester *Buchgreitz* for de tre tilstedeværende Veteraner, Dr. *Klubien*, Helsingør, for Aalborgkredsen. Envidere havde Konsul *Rützebeck*, Garver *Klitgaard*, Brofoged *Hjorth*, Konsul *Borch*, Frederikshavn, Togfører *Bendixen*, Korsør, og mange flere Ordet.

Der blev nu afsunget en af Arkitekt *Marston* forfattet Sang for Minderne.

Ind imellem pebes 17. Bakke, Skibsorkestret, der jo ogsaa kunde trænge til at skaffe lidt — paa Broen gentagne Gange, og imponerende var det, hvad dette musikalske Unicum formaaede at yde under Holmgaards Taktstok.

Under Kommando af Lods *Christensen*, der viste sig paa Broen, blev Loddet hevet og halet ind, og Bundprøven afleveret til Chefen; den viste 18 Favne med ren Sandbund, saa Lodsens kunde rolig slaa fuld Kraft frem — og Farten fortsattes med samme støtte Kurs som før.

Kommandør *Maegaard* bragte en Tak paa Kredsformændenes Vegne og oplæste et fra Landsforeningens Æresmedlem, Godsejer *Schou*, Palsgaard, indløbet Brev, der vakte megen Glæde og besvaredes med Telegram.

Fabrikant *Stuhr* oplæste under meget Bifald Teiegrammer, der var indløbne fra Kaptajn *Ewald*, fra Havnefoged *Bilde*, Grenaa, Godsejer *Malthé-Bruun*, Nakskov, Kaptajn *Thostrup*, Dr. *Carstensen*, Formanden for Frederikshavnskredsen, Hr. *Lund*, Hr. *Engberg Sørensen*.

Imidlertid var man kommet saa nær under Land, at Postboaden var kommet tilborde, og under almindelig Jubel uddelte Næstkommanderende og Skibssergenten, fønede i Brofogedens joviale Person, Postens Breve og Pakker til Mandskabet. Baade Brevenes og Pakkernes Indhold vakte stormende Jubel; Brevene maatte læses op og Pakkerne pakkes ud, Spegepolser og Ost og uldne Underbenklæder og Halstørklæder i skøn Forening — det var himmelsk og vakte gamle Minder, og indbragte ikke saa lidt ved den paafølgende Bortauktionering.

Saa hævedes Bordet, og medens Bordene spuledes, luftede Mændene sig i de tilstødende Lokaler for lidt senere at samles til Næstkommanderendes Forevisning af Lysbilleder med tilhørende Foredrag, idet Chefen mente det rigtigst ikke at forsømme Mandskabets aandelige Uddannelse, og sjældent har vist en Næstkommanderende haft en mere forstaaende og taknemlig Skole at tale til; men det var ogsaa interessante Billeder af en stor Del af Mændene i deres fejreste Vaar og i Kongens Klæder, unge og slanke og haarrige — altsaa for

største Delen ukendelige nu — men Forklaringen fulgte jo gratis med, og den var ikke det mindst fornøjelige.

Smaatimerne var nu inde. Land skimtedes forude, og der gjordes klar ved Anker og Kæde. »Paa Post til Ankring!« Det havde været en herlig Tur ud paa Mindernes og det gode Kammeratskabs Farvande — derud, hvor der er mere end 18 Favne til Bunden — derud, hvor ingen af os endnu har og forhaabentlig aldrig vil naa at kunne lodde Bunden — der, hvor Bølgerne vel kan gaa højt, men hvor de aldrig braader over Bakken, og hvor man endnu lytter til Tonerne fra Hjemmet som de bedste, vi kender, hvor Traditionerne fra Søen er dem, der holdes højt i Ære under Dannebrog, enten det saa er Splitflaget eller Stutflaget.

Det var en herlig Sejlads, som vi ikke vil glemme — Aalborg og dens Marineforening værdig!

Og inden vi gaar fra Borde, sender alle vi, der var med paa Turen, endnu en hjertelig Tak til Chefen, Næstkommanderende og alle Officerer og Menige for alt godt ombord. Alvor og Gammen havde fulgt hinanden, som det sig hør og bør, og Resultaterne skal nok vise sig ad Aare i øget Samvirken mellem Kredsen til det Heles Bedste.

E. W. M.

KØBENHAVN-KREDSSENS LYSBILLEDARKIV.

Vort Lysbilledarkiv bringes atter i Medlemmernes Erindring. Billeder, Plader og Films med Emner fra Foreningens Liv i Sommeren 1921 og fra Medlemmernes Færden paa Søen, ude og hjemme, vil være velkomne som Forøgelse af det, allerede efter et Par Aars Forløb, anselige Arkiv, som Lokalkredsen nu besidder.

Vi beder om Medlemmernes Støtte til Fremme af denne Sag, der har været og vil blive til fælles Gavn og Glæde.

Bidrag bedes tilsendt vort Kontor, Møntergade 22. Efter Afbenyttelsen vil Materialet blive retourneret.

VETERANEN PETER JENSEN MUNK.

Et Stykke Fortid fra en Periode med dyrekøbte Nationalminder traadte os i Møde i Veteranen Peter Jensen Munks Skikkelse.

En djærv gammel Fisker og Vestjyde med et lunt Blik i sine havblaa Øjne, som levede i Erindringen om vort sejrige Slag ved Helgoland og huskede alle de gamle Sange fra den Tid, og som kunde foredrage dem med den ægte Begejstring, er gaaet »agterud« til Chefens Kahyt den høje.

Peter Munk, som han dagligdags kaldtes, havde været ombord paa Chefskibet Fregatten »Niels Juel« som Værnepligtig under Admiral Suenson i Slaget ved Helgoland. Han havde under Slaget haft Vagt ved en Kanon, hvor det gik hedt til og havde været med til at bære de saarede ned i Skibet.

Peter Munk havde virkelig en særlig Evne til at fængsle sine Tilhørere med Fortællinger fra den Tid. Tildragelsen var ligesom blevet hele hans Liv: »Jow — Jow, Schwartzenberg og Radetzky maatte afsted, de haj int' møje, de skold' ha' sagt«. De 3 prøjsiske Kanonbaade, der ganske vist paa nogen Afstand deltog i Affæren, var aldeles ikke Omtale værd.

Tro nu endelig ikke, at Peter Munk var et gammelt mimrende Nus, som naar han fortalte smaa Historier eller sang, appellerede til det veldædige Publikum! Nej, han følte sig som én, der har bedre Adkomst dertil end andre; han havde selv været med, derfor var hans Foredrag saa ægte. Dertil var hans Stemme behagelig, Maalet, det brede jydsk, klædte ham fortræffeligt og næsten ligesaa godt som hans høje gamle rustbrune Hat.

Peter var noget af en Original, men i den gode Betydning af Ordet: hans Hjerte var af Guld. I den daglige Virksomhed er der vel dem, der naar videre end Peter Munk, men han havde saa mange gode Sider og Egenskaber, som man satte højt.

Naar han sad i et muntret Lag med en stor Dram foran sig, kunde han være uimodstaaelig. En Kunstmaler sagde

engang til ham: »Naa, Peter Munk, det var nok en ordenlig Kæfert, De havde paa i Aftes!« Dertil svarede han sindigt og i fuldt Alvor: »Ja, man har det godt her i Danmark!«

Han levede et lykkeligt Liv paa sin lille Husmandslod i Tornby ved Vesterhavet og ejede Klitarealer helt ud til Havet. Denne Ejendom havde hans Kone, Ane Marie, bragt med i Ægteskabet. Det lille straatækte Stuehus saa udvendig og indvendig nøjagtig saaledes ud, som Bønderne boede for 100 Aar siden, med smaa blyndfattede Ruder. En Løj-bænk, et Bord og to brede Alkove-Senge bag blaa Gardiner var hele det nedarvede Møbement.

Ane Marie, som døde for flere Aar tilbage, var efterhaanden blevet noget affældig, og hun var da urolig for Peter, da han skulde over til København og synge paa Fregatten »Jylland«. »Pas nu paa, bette Peter, at Du ikke falder i Havet under Rejsen!«; hun troede, at Dampskibet ingen Ræling havde, og at naar man gik paa Dækket, drattede man uden videre i Vandet. Naa, den gamle høje Hat kom i Vadsækken, en Bid Brød og en Dram fulgte med. Rejsen gik godt nok, og Peter gjorde stor Lykke i København.

Hans Historier var hans egne Oplevelser, som altid endte med: »Det er sku' sandt«, og han taalte ingen Modsigelse. Som de fleste Vestjyder var han meget overtroisk, og han fortalte morsomt om en »Havjomfru« (Havfrue), som han engang havde set. Det var en maaneklar Nat, da de havde fisket paa Havet og havde trukket Vaad, saa faar de Havfruen trukket med op i Nettet, og der sad hun paa Rælingen. Naar man saa spurgte Peter om, hvordan hun saa ud, svarede han: »Ja, Underkroppen var som en Torskale, Overkroppen som et skønt Fruentimmer og det lange Haar skilt i Midten. Vi fik ikke fat i hende, hun var glat som en Aal. Ja, i Havet er der mange mærkelige

Væsener«, fortsatte han, »der er ogsaa disse Havkatte, som man kan finde flere Pund Rødspætter i, naar man aabner deres Flab«.

Halvtredsaaers-Festen for Krigen i 1864 blev en stor Tid for ham. Da Godsejer Schou købte Fregatten »Jylland« af Komitéen til Bevarelse af Fregatten, som havde overtaget denne, efter at Statskonsulent Løfting og Overingeniør Holtermann havde købt den tilbage til Danmark af tyske Opkøbere, holdt Godsejeren en stor Fest til Ære for Helgoland-Veteranerne paa Fregatten, som da laa opankret i Juelsminde-Bugten. Her sang Peter Munk de herlige gamle Helgolandssange for den danske Marines højeste Officerer med Prins Axel i Spidsen, og Peter forstod at begejstre sine Tilhørere og satte den rigtige Stemning over Festen.

Hans Fødselsdag den 21. Juni blev mindet paa Egnen ved Besøg af Beboerne og Badegæster, og derover glædede han sig meget.

En ejegod gammel dansk Veteran har lukket sine Øjne for stedse. Ære være hans Mind!

OTTE GLAS —

*Han gik ud som et Lys, da det gryed ad Dag;
han var slukt, da vi andre til Livet blev vækket;
saa svøbte de ham i hans Fædrelands Flag
og stillede Baaren paa Dækket.*

*Præsten talte med gribende Ord —
hist og her blinkede i Øjet en Taare — —
saa kastede han stille de tre Skuffer Jord
paa den bannerindhyllede Baare.*

*Og Skibet laa stoppet paa to Mile Vand
og i Sol paa den duvende Dønning — — —
saa fired de langsomt den ensomme Mand
over Damperens Læsides-Lønning.*

*Under Dannebrog's lysende, rødhvide Flag
gled han ud i det dybe, det ukendte tomme. — —
Fra Klokkerne i Formasten lyder der Slag:
otte Glas — Vagten er omme.*

Atlantehavet i August 1921.

Edward Spore.

FRA EN DANSKER I AMERIKA,

den udmærkede Miniaturmaler *Gustav Brock*, der er gift med en dansk Dame, født Bardenfleth, og bosat i New York, har Redaktionen modtaget nedenstaaende Gengivelse af et af ham udførte Maleri af Hans Majestæt Kongen, fremsendt med efterfølgende Brev:

»Fra mine Vinduer ser jeg udover Hudsonfloden, hvor den amerikanske Atlanterhavsflaade ligger, hvergang den kommer til New York. Til Tider synes Floden at være fyldt med Staal; Slagskibe og Krydsere, Torpedobaade og Torpedojagere i saadan Mængde, at det maa imponere Tilskueren.

Amerikanerne er stolte af deres Flaade og roser sig af at være gode Sømand; men de er ogsaa særdeles praktiske, og da de i Fjor forsvarede Amerikapokalen mod Sir Thomas Liptons fornyede Angreb, bemandede de den amerikanske Kutter med lutter Skandinavere; alle Mand ombord med en eneste Undtagelse, nemlig Amatør Kaptajnen, var Skandinaver — og de vandt.

Oftes ses fremmede Gæster blandt de amerikanske Krigsskibe: Englændere, Franskmænd, Italienerne, Spaniere, Portugisere, Argentinere og Brasilianere, alle har de været her som velkomne Gæster og vist deres Flag, ja sidste Aar fik vi en Hilsen fra Skandinavien, da det svenske Flag smældede fra »Fylgia« — men hvor er Dannebrog, det skønneste af dem alle? Kom over og vis de store og prangende et Skib fra den Flaade, der fra Absalon til Suenson aldrig blev slaat i ærlig Kamp.

Vi havde et Haab: Rygtet lød, at Kongen vilde besøge Amerika; men Rygtet skuffede os. Dog haaber vi endnu. Maaske kommer Kongen senere, og lov os da, I, der udgør den danske Flaade, at Kongen ikke skal komme hertil under fremmed Flag, som den belgiske Konge gjorde det, men naar Salutskuddene drøner og tordner, og alt det vældige Staal synes levende, lad da vor Konge staa høj og kongelig rank med sit faste, stærke Blik, som jeg her har malet ham, og faa vor jublende Hyldest under Dannebrog!

Gustav Brock.

ERINDRINGER.

ATHEN.

Paa Havnekajen i Piræus gik to danske Marinere Arm i Arm. Ombord i Krydseren kaldtes de til daglig »53« og »Skejs«. De var sjæleglade som et Par Skoledrenge, der lige havde faaet lange Bukser, for det var Søndag! Solen skinnede fra en skyfri Himmel, og de havde i Lommen en Formue, der sammenlagt var omtrent 8 Kr. dansk; nu skulde de more sig, men ikke paa den sædvanlige Manér med at dumpe ind i den første den bedste Vinstue og blive siddende der! Nej, de vilde være fornuftige, og agere Turister.

Maalet var Athen!

Der maatte lægges en Slagplan — »Skejs« var nemlig lidt af en Strateg — dog Ro maatte der til, og de gik derfor ind i den nærmeste Vinstue for at overveje, hvorledes Dagen bedst kunde anvendes.

Planerne var store. De skulde bese det kongelige Slot, Akropolis skulde bestiges, og den gamle Arena skulde ogsaa undersøges, kan hænde en romersk Kejser engang havde tabt en Guldring derinde; for et Par raske Marinere var Mulighederne store Kl. 9 om Formiddagen.

Efter et Par Timers Forløb, og efter at adskillige Glas sur Vin var gledne ned, blev Resultatet, at de skulde gaa til Athen, intet nyde undervejs, spise en tarvelig, men ægte græsk Middag i Athen og saa besé alt, hvad der var værd at se, og tilslut køre paa 1ste Kl. med den elektriske Bane tilbage til Piræus om Aftenen.

Begyndelsen var ikke særlig lovende; de gik en halv Mils Vej ud ad en Landevej, der desværre viste sig at føre i forkert Retning, tilbage igen, og efter en lang Parlamenteren med nogle Grækere fik de anvist den rigtige Retning. Det eneste græske Ord, de kendte, var nemlig »Athen«, og de var ikke helt sikre paa, at det udtaltes rigtigt.

Denne Gang viste det sig heldigvis at være den rigtige Vej, og Arm i Arm, syngende den gamle Melodi »Hjalmar og Hulda«, marcherede de rask afsted mod det desværre saa fjerne Maal, Akropolis, der paa Grund af sin Højde syntes saa nær.

Solen, der fra først af havde smilet til dem, blev mere og mere stikkende, Vejen blev daarligere og daarligere, opkørt og med et tykt Lag Støv, og et Par korte Matrosben er nu engang ikke egnede til længere Marchture, saa da de, Løftet tro, var gaaet forbi to Vinstuer, kunde de ikke mere, de maatte ind i den tredje for at skylle Støvet af Halsen.

Desværre sank det i Kassebeholdningen; de var allerede klar over, at Middagen maatte stryges, men Appelsiner var billige; man kunde vel nok leve en Dag som Vegetarianer, det var jo forøvrigt sundt, trøstede de hinanden med.

Udasede naaede de endelig Athen, og nu kom den første alvorlige Modgang, en Regnbyge, der tvang dem til et Par Timers Ophold i en skummel Vinstue, hvor Vinen opvakte Minder om Holmens sure Øl.

Da Solen atter skinnede kom det andet »Stød«. Ifølge Værtens Udsagn slog Pengene lige til, og da han var stor og stærk, var det bedst at gøre gode Miner til slet Spil og liste af med tomme Lommer og tomme Maver.

Efter en Del Søgen fandt de det kongelige Slot og Haven, hvor der, efter en tidligere Besøgendes Udsagn, skulde være saa mange Appelsiner, at man gik og vadede i dem. Dette viste sig at passe, men det blev af de skortklædte Soldater betydet dem, at her hed det: »se, men ikke røre«, og for ikke at friste Maven over Evne, maatte de hurtigt mulig gaa igen.

Efter en Del Besvær og ad mange unyttige Omveje fandt de endelig op til Parthenon, og de fortrode det ikke. Selv om de ikke havde megen Kunstforstand, kunde de dog se, at det var noget andet og mere storlaaet end Ruinerne af Christiansborg derhjemme; men med en tom Mave og omme Fodder kan nogle væltede Marmorsøjler og Statuer med afslaaede Næser dog ikke interessere i Længden, og da det tilmed begyndte at blive mørkt, var det vist bedst at tænke paa Hjemturen.

Ja, Hjemturen! For deres udhungrede Blikke stod pludselig den lange støvede, mørke Landevej, med de mange vildledende Sideveje, og om et Par Timer skulde de være ombord, ellers vilde al Landsens Ulykker ramme dem — det var jo desværre ikke første Gang, det hændte. »53« trøstede sig med, at Lykken tidt er bedre end Forstanden; maaske de nede ved Stationen kunde træffe en velbeslaaet Kammerat, der vilde betale Billetten for dem!

Tog kom og Tog gik, men ikke en eneste Mariner var at se; de var nok alle ombord forlængst, saa var der kun een Udvej tilbage — at tage med som »blind« Passager. Som tænkt saa gjort — da det næste Tog gik, borede de sig ind i den værste Trængsel, slap til deres store Forbavselse forbi Kontrollen og fandt en tom Krog, hvor de pressede sig ind, og agerede sovende, hvergang Konduktøren kom forbi. I Piræus slap de lige saa let forbi Kontrollen, og nu gik det i skarp Trav ned til Krydseren, som naaedes i sidste Øjeblik.

Næste Dag var de overfor Kammeraterne rørende enige om, at bedre Dag havde de aldrig oplevet, men i et svagt Øjeblik kunde »53« dog ikke andet end prale lidt overfor Hulgasten med den fine Maade at klare en gratis Rejse paa! Hulgasten saa lidt forbavset paa ham, og pegede saa i Tavshed paa en Plakat, der hidtil var undgaaet »53«s Opmærksomhed. Der stod:

»Det meddeles herved, at al Rejse frem og tilbage mellem Piræus og Athen med Banen er gratis for Krydserens Besætning.

Chefen.«

Chr. H.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE X.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

HANS MAJESTÆT KONGENS FØDSELSDAG.

Paa en i Anledning af Hans Majestæt Kongens Fødselsdag den 26. September fra Marineforeningen fremsendt telegrafisk Lykønskning er indløbet følgende Svar:

Bringter Marineforeningen min hjertelige Tak for gode Ønsker.

Christian R.

MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS

afholder

Møde i Studenterforeningens Lokaler
Tirsdag den 8de November Kl. 7¹/₂ Aften.

FOREDRAG MED LYSBILLEDER
af Hr. Grosserer M. Philipson:

»JAPAN«.

Af Hensyn til Lysbillederne anmodes Medlemmerne om ikke at ryge i Salen inden Foredraget.

Smørrebrødsbord, ØL, Kaffe a Kr. 3.50 pr. Kuvert.

Efter Bordet Forevisning af nye Billeder af Marineforeningens Lysbilledarkiv, særlig fra Marinens Idrætsstævne paa Orlogsværftet i Foraaret 1921.

Emblem bæres. Sangbog medbringes.

KØBENHAVN-KREDSENS MØDEAFTENER:

1921.	1922.
8. November	24. Januar
6. December	21. Februar
	21. Marts

Nærmere Program for Moderne vil findes i »Berlingske Tidende«, de Ferslewske Blade og »København« Dagen forud.

Medlemmer af Hovedbestyrelsen ved Mødet i Aalborg den 17. September.

BESØG PAA ORLOGSVÆRFTETS MODELSAMLING.

Vor Marine ejer i sin pragtfulde Modellsamling et Materiale til Studiet af den danske Marines Skibstyper gennem Aarhundreder, som vistnok maa siges at være enestaaende blandt de europæiske Orlogsmariner. England har i Greenwich og Holland paa Rijksmuseet smukke Samlinger af Skibstyper, begge Lande har jo store Traditioner som førende Mariner sammen med den danske lige fra det syttende Aarhundredes Begyndelse, og af Modeller af Datidens pragtfulde Skibe rummer vor Marines Modelkammer Exemplarer, der fylder den, der har Interesse for Studiet deraf, med den største Beundring, ikke blot for de Konstruktorer og Tømmere, der dengang skabte Originalerne, men ogsaa for dem, der udførte Modellerne og derigennem bevarede indtil de mindste Enkeltheder Fortidens Skibe for os. Man føler det, naar man ude paa Værftet stilles overfor disse mange gamle Skibsmodeller, — og nyere Modeller af gamle historiske Skibe med klangfulde Navne, — at det er Danmarks og vor Flaades Historie, der taler til os fra de forskellige Montrer, hvori Skattene opbevares. *Christianus Quintus*, — *Prins Christian Frederik*, — *Jylland*, — op til de første jernklædte Træskibe og Nutidens Panserskibe og Undervandsbaade.

Ved særlig Velvilje fra Værftschefens Side var der givet Adgang til Besøg Søndagene den 2. og 9. Oktober paa Modellsamlingen, og under Ledelse af Hr. Modellør *Otto Dørge* gennemgik endel af København-Kredsens Medlemmer Samlingen og fik alt forklaret. Hr. Dørge, der som bekendt selv har udført mange af Modellerne, gav Marineforeningens Medlemmer en meget instruktiv Forklaring over alle de forskellige Typer og fulgtes med stor Interesse.

Efter Gennemgangen af Samlingen rettede Kredsens Næstformand en varm Tak til Hr. Dørge for den Beredvillighed, hvormed han havde fulgt Foreningens Anmodning ikke blot ved denne men ogsaa ved andre Lejligheder, i Arbejdet for at skabe Interesse og Forstaaelse af Marinens Historie og Virksomhed.

MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS

Vintersæsonens Begyndelse og Flagindvielsen i Studenterforeningens Lokaler den 11. Oktober 1921.

Navigationsskolebestyrer Funder's Foredrag: En Rejse med »Viking«.

Hvis man af den første Mødeaftens Forløb i denne Marineforeningens 9de Vinterkampagne tør tage Varsler om Fremtiden, da vil denne Sæson komme fuldt paa Højde med de foregaaende, om ikke overgaa dem. Fuldt Hus og udmærket Stemning, — alle de Trofaste tilstede sammen med en Mængde nye Ansigter, — Foreningens nye Medlemmer, der nu skal til at se, hvordan vi plejer at have det indendørs og til at leve med i det kammeratlige og fornøjelige Liv, som vi regner for vort Speciale, og som vel er Hemmeligheden, der uden synlige Baand formaar at samle alle de mange Aldre til en Helhed, med sin egen Stemning og af sin egen Art. Man syntes at kunne mærke den mægtige Forøgelse i Medlemstal, vi har haft i det sidste Halvaar, og at en Del af de snart 650 nye Medlemmer i Landsforeningen ogsaa er komne København-Kredsen tilgode.

Desværre var Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, ved et pludseligt indtruffet Ildebefindende forhindret i at aabne Mødet og Sæsonen, og Næstformanden, Arkitekt *E. W. Marston*, besteg derfor i hans Sted Talerstolen og bød Forsamlingen Velkommen, idet han rettede en særlig Velkomst til Aftenens Gæster, Formanden i den norske Understøttelsesforening i København, Grosserer *Wattne*, der sammen med den norske Militærattaché her, Oberstløjtnant *Graff-Wang*, havde modtaget Invitation til at overvære Sammenkomsten. Desværre var sidstnævnte ved Bortrejse forhindret i at give Møde. Næstformanden fandt Lejlighed til overfor den norske Gæst at udtrykke vor Glæde ved at se en Repræsentant for Broderfolket blandt os, og henvendte derpaa en Velkomst til de ligeledes som Gæster tilstedeværende Konstabelelever, Navigations elever og Værnepligtige af Søværnet, og den bebudede Indvielse af Kredsen nye og store Flag fandt dernæst Sted, idet Næstformanden først rettede en Tak til den hidtil anonyme Giver for hans kammeratlige Sindelag og store Offervillighed og anmodede ham om at ville hejse det nye Flag. Medens Forsamlingen rejste sig ved Kommandoen »Klar ved Flaget«, blev den nye Flagstang af en ung Styrmand blandt de Værnepligtige, eskorteret af 7 andre tilstedeværende Værnepligtige, baaret ind i Salen og op gennem denne til Flagfoden, der var opstillet ved Talerstolen. Den nye 5½ Alen høje Flagstang med det pragtfuldt skinnende Broncebeslag med Foreningens Mærke og det store Splitflag vakte almindelig Beundring. Giveren, Direktør *Friis Svensson*, traadte derpaa hen til Flaget for ved Kommandoen »Hejs Flaget« for første Gang at lade Splitflaget gaa til Tops, hvorefter man afsang »Kong Christian«. I en smuk Tale mindede Direktør *Svensson* om Flagets Betydning og udtalte Haabet om, at det i mange Aar maatte samle stedse talrigere Skarer under sin Dug og skabe Enighed i vort Folk og vor Forening, og udbragte derpaa et Leve for Flaget. Medlemmerne takkede Direktør *Svensson* for hans Gave med kraftige Haandklap og Bravoraab, — og han fortjener det for det Sindelag, der har indgivet ham Tanken, hvorved vor Foreningskreds nu ejer et virkelig pragtfuldt Flag foruden det ganske lignende, men mindre, der i 1914 skænkedes af den nuværende Formand. Da Flaget saaledes var hejst og den første Mødeaften dermed indledet, talte Næstformanden efter vore Traditioner først for *H. M. Kongen*, hvis Interesse for vor Marine og Handelsflaade er kendt og værdsat i vor Kreds, og mindede om den Glæde, det havde været for Foreningens Odensekreds ved Kanalindvielsen at have kunnet paradere for Hans Majestæt, og udbragte derpaa et med ni Hurra besvaret Leve for denne

Som bekendt havde Navigationsskolebestyrer *Funder* til sagt sin velvillige Assistance ved at berette om Skoleskibet »Viking«s Togt til Peru, og efter at Næstformanden havde hilst Foredragsholderen Velkommen, gav han Ordet til denne. Som Deltager i dette betydningsfulde Togt med den danske Handelsflaades Stolthed, — Danmarks første firmastede Skoleskib, — kunde Hr. *Funder* berette med hele Selvoplevelsens Friskhed, — og som den vidtberarne Mand, han er paa Søen, kunde man ikke have nogen bedre Fortolker af de Følelser, der naturligt maatte røre sig hos alle dem, der med Stolthed over at vise Dannebrog paa Verdenshavene ombord i et saa prægtigt Skib, havde den Lykke at være med. Og da Billederne begyndte at vise sig paa Lærredet med Motiver fra brusende Medbør i Passaterne for bugnede Sejl, — fra Daabsbegivenhederne under Ækvatorpassagen, — fra Sejlmanøvrer i Storm, og fra de 6 Ugers Tørn rundt om Kap Horn, hvor den vordende Sømands Standhaftighed i Kærligheden til sit Kald blev sat paa den skrap-

peste Prøve, medens »Viking« mere under end over Vandet, i ugevis laa underdrejet i taarnhøj Sø og rygende Snestorme, — da bankede Hjertet vistnok i Livet paa mange af de ældre og yngre Sømænd, der nede i Salen med spændt Opmærksomhed fulgte med. Og ogsaa Fortællingen om den Glæde over Gensynet med Flaget, der gav sig Udtryk hos de Danske, man traf i Havnene paa Sydamerikas Vestkyst, gjorde Indtryk, — ikke mindst ved en Sammenligning med det frodige Fædreland og saa de storslaaede, men uendelig golde og triste Bjergrakter i Peru, hvortil disse Danske havde expatrieret sig. Morsomme Billeder var der fra Sammenkomsten med »Viking«erne, arrangeret af Landsmænd derude med dansk Humør og Stemning, — og fra Rideture ind i Landet over Stok og Sten, — mest Sten og atter Sten, med de sneklædte Cordilleres de los Andes som den alt beherskende Baggrund for næsten alle Billederne. Fra *Limas Havneby*, *Callao*, gik Hjemturen saa først Vest paa ud i Stillehavet og saa østover, Syd om Hornet hjemad, hjem til Fødelandet gennem Verdenskrigens Brand, thi denne var udbrudt, medens »Viking« laa i Peru. 178 Dage varede Hjemturen, og helt og velbeholdent gik Skoleskibet atter ind til København, efter vel tilendebragt Togt.

Hr. *Funder* viste til Slutning nogle vellykkede Billeder fra en Passage gennem Maghellans-Strædet, tagne af Kaptajn *Chr. Olsen*, der nu paa sit nye smukke Skib »Atlantehavet« er paa Vej til Amerika, og disse Billeder gav udmærket Forstaaelse af den snævre og farlige Sejlads i dette berømte og berygtede smalle Farvand mellem Sydamerika og Ildlandet, og af de Folketyper, der findes paa disse sydlige Bredder.

Efter at Næstformanden havde takket Hr. *Funder* for det interessante Foredrag, gik man tilbords, hvor Talerne indlededes med, at den fungerende Formand, henvendt til den norske Gæst, Grosserer *Wattne*, mindede om vort norske Æresmedlem, Kommandør *Kielland*, og om de mange Baand, der gennem Aarhundrederne havde knyttet de skandinaviske Fok sammen og da særlig Norge og Danmark, under den lange fælles Regering, og sluttede med at udtale Haabet om fremtidigt endnu nærmere Samvirken mellem de to Lande, der ikke mindst ved de to Folks fælles Kærlighed til og Interesser paa Søen og ved vore Mariners fælles Minder havde saa mange Betingelser for at kunne virke til begges Gavn og Ære. Medlemmerne gav deres kraftige Tilslutning til Talerens Ord, og man sang »Ja, vi elsker dette Landet«.

Overretssagfører *Schoustrup* bragte Foredragsholderen en Tak for hans Tilstedeværelse i Aften i Marineforeningen, men navnlig for hans store Arbejde for vor Sømandsstands Dygtiggørelse til sin Gerning, og Hr. *Funder* takkede ved at udbringe et Leve for den danske Ungdom, der vælger sin Gerning tilsøs. Grosserer *K. L. E. Jensen* talte for de tilstedeværende unge Konstabelelever, Navigations elever og Marinere, og Ingeniør *Hoffding* for vor Marine, Hr. *Hauch* for Sømandslivet og Minderne fra Tiden ombord i de store Sejlere paa Verdenshavene, da den unge Sømands hele Rigdom var et Par stærke Arme og et ukueligt Mod paa Livet.

Grosserer *Wattne* bragte en Tak til Foreningen for det Indblik i dennes Liv, han ved sin Nærværelse havde faaet, og som det havde glædet ham at lære at kende og udbragte et med ni norske Hurraer fulgt Leve for Foreningens Trivsel.

Ved Hundevagtstide sluttede det vellykkede Møde. Vi ses igen den 8de November.

E. M.

»TEDDY«S HJEMKOMST.

I Anledning af »Østgrønlands Handelsselskab«s Undsætningsskib »Teddy«s Hjemkomst efter heldig fuldført Expedition under Kaptajn *Thostrups* Førelse, har København-Kredsen Formand og Næstformand aflagt Besøg ombord for at lykønske Kaptajnen til hans raske og dygtige udførte Sømandsdaad. Naar disse Linier læses, vil »Teddy« forlængst være afrigget og oplagt, og Kaptajn *Thostrup* være hjemme i sin Fødeby Aalborg, af hvis Kreds af Marineforeningen han er et almindelig afholdt og skattet Medlem, og saavel Byen som Marineforeningen vil sikkert have vidst at berede ham en festlig og hjertelig Modtagelse.

ODENSE-KREDSEN.

Efter det store Uddybningsarbejde i Odense Fjord og Kanal indviedes det nye Sejlløb den 28. September, idet Hans

Majestæt Kongen med Dronningen, Kronprinsen og Prins Knud ombord i Kongeskibet sejlede igennem Løbet og Kanalen til Odense, som i den Anledning var smykket paa det mest festlige, og Titusinder af Odenseanere — og forøvrigt Folk fra hele Fyen — var kommet tilstede for at give Ankomsten saa festlig et Præg som muligt. Marineforeningen havde indkaldt sine Medlemmer til at paradere for Majestæten sammen med flere andre Foreninger, og Medlemmerne havde givet Møde i stort Tal. Fra Industripalæet marcherede Marineforeningen med Flag og Musik i Spidsen ned til Havnen. Undervejs sluttede flere Foreninger sig til, da ikke alle havde været saa heldige at erhverve Orkester, saaledes at det var et stort Tog, da vi naaede Havnen og tog Opstilling, inden Kongeskibet gled ind, og Marineforeningen var saa heldig at blive den første, som kunde sænke sit Flag til Hilsen og Velkommen til Landets Konge ved Indsejlingen.

Kongen hilser paa Odense-Kredsens Medlemmer.

Paa Styrbords Hjulskasse havde Majestæten taget Plads og lidt længere tilbage stod Dronningen med Kronprinsen i Marinelojtnantens smukke Uniform, ligesom Prins Knud, der var i Kadetuniform. Efter at de øredøvende Hurraraab var hendøet, gik de kongelige Herskaber i Land og hilste først paa Honoratiorens ved Landgangen. Senere passerede Majestæten med Forsvarsministeren og den tjenstgørende Adjudant langs med Fronten af de opstillede Foreninger og hilste paa alle. Ved Marineforeningen dvælede Majestæten længe og trykkede hvert enkelt Medlem i Haanden, alt imens Flaget sænkedes og Orkesteret spillede.

Efter Paraden marcherede Foreningen tilbage til Industripalæet, hvor Flaget afleveredes under militær Hønnør, og Mændene samledes til en animeret Frokost, hvor den rette kammeratlige Stemning rigtig udfoldede sig, og hvor Taler og Sange afløste hinanden.

Det var den anden Parade, som Marineforeningen i Odense har haft den Ære at stille til for Landets Konge, og vi er stolte deraf i Odense Marineforening.

Dagen efter Indvielsen havde Kanaludvalget indbudt Kongeskibets Besætning til Middag, paa Palæet og som en særlig Opmærksomhed mod Marineforeningen tillige Odensekredsens Formand, Næstformand og Kredsens »Flagbærere«, Chefen for Kongeskibet, Kommandør *Bojesen*, og Næstkommanderende sendte endvidere Kredsens Formand, Telefonmester *Buchgreitz*, deres personlige Tak for Marineforeningens Nærværelse.

B.

Tirsdagen den 4. Oktober begyndte Vintersæsonen, og et meget stort Antal af Kammeraterne havde fundet Vej til den nyanlagte Skydebane i Carlsberg Pavillonen. Der bliver sikkert mange Konkurrenter til den smukke Flidspræmie.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen, og den lækre varme Mad med Ostepind forsvandt med Torpedobaadsfart. Efter Kaffen fortalte Formanden om en Tur med Kongeskibet »Dannebrog«. Han skildrede Livet ombord, naar de Kongelige var med, og naar Skibet laa og ventede ved Hønsbroen, og fortalte fornøjeligt om de forskellige karakteristiske Typer, om Doktorens Mirakelkur, der skaffede en af Lakajerne hans Hørelse tilbage til den gamle Konges store Forundring, og meget andet. Livligt Bifald fulgte Beretningen, hvorefter Talerne indlededes af Bankkasserer *Nath*, der talte for de nye Gæster og særlig henvendte sig til Ingeniør *Holm*, vor tidligere københavnske Kammerat, der har været nogle Aar i Odense og nu bragte en frisk Hilsen fra det nydannede Skyttelav der samt fortalte kvikt om Kanalen Aabning og Kongens Deltagelse i Festlighederne.

Muntre Historier afløste hinanden, og vore mange smukke Sange, der selvfølgelig indlededes med Lavets udmærkede Festmarch, lød klangfuldt i den sommermilde Aften, saa der maatte en Kraftanstrengelse til for at rive sig løs, da der pebes til Udskejning.

Skyttelavets næste Sammenkomst bliver Tirsdag den 1. November. Der bydes paa Torskegilde, Punsch og Æbleskiver for 5 Kr. Eventuelle Forfattere af Torskeviser bedes sadle Pegasus'en, og Indmeldelser modtages hos Formanden, 21 Østerbrogade, Telefon Øbro 3712, og Kassereren, Korsørgade 29^a, Telefon Øbro 2002 y. Stor Tilslutning forventes.

AALBORG-KREDSSEN.

Næppe var Kredsen kommen lidt i Ro efter det store Stævne, før den igen maatte i Ilden; først ved den af Soldaterforeningerne i Aalborg arrangerede Veteranfest den 26. September, Kongens Fødselsdag, hvor Flaget, fulgt af ca. 50 Mand, deltog i den store Procession gennem Byen og hvor Formanden, Fabrikant *Stuhr*, senere ved den stilfulde Aftenfest i Mentons Palmehave talte smukt for de gamle Krigere. Festen indbragte ialt ca. 1200 Kr., som forlængst er indbetalt til rette Vedkommende.

Endelig vendte vor Kammerat, Lods *Thostrup*, den 8. Oktober hjem fra sin ærefulde Grønlandsfærd, og skønt en Udsættelse af Ankomstdagen forårsagede en Del Forstyrrelse i det planlagte Arrangement, fik Modtagelsen af den kække Lods og Ishavsfarer dog et meget smukt Forløb. Paa Kajen stod Marineforeningens Medlemmer opmarcherede med Flaget paa højre Fløj, medens et morgendueligt Publikum fyldte Havnepladsen, saa langt Øjet kunde række. Næppe viste *Thostrups* joviale Skikkelse sig paa Damperens Landgang, før et tusindstemmig Hurra hilste ham velkommen og lod ham føle, at vi her i de to Byer ved Limfjorden tilfulde forstaaer at værdsætte hans raske Sømandsdaad.

Paa Marineforeningens Vegne overrakte Formanden, Fabrikant *Stuhr*, nu saavel den brave Lods som dennes Frue mægtige Buketter i de nationale Farver, og tolkede samtidig i djærve, velvalgte Ord vor Glæde og Stolthed over den Bedrift, *Thostrup* og hans raske Mænd har øvet, en Daad, der tjener den danske Sømandsstand til Ære og kaster fornyet Glans over vort Flag og vort kære, gamle Fædreland. Formandens smukke Ord fandt Tilslutning i rungende Hurraraab fra hele Forsamlingen, og eskorteret af Marineforeningens Medlemmer, Flaget forrest, banede *Thostrup* med Hustru og Børn sig langsomt Vej gennem Mængden for at gaa ombord i den ventende med Blomster pragtfuld smykkede Bil, hvis Ejer, Fabrikant *Stuhr*, selv tog Plads ved Rattet. Under endeløs Jubel forsvandt Bilen langsomt i det bølgede Menneskehav og tog Vejen over Pontonbroen for at bringe den *Thostrupske* Familie til dens Hjem i Nørre Sundby, hvor den raske Lods rolig kan lægge Kommandoen i andre Hænder og uden Frygt for »Isskruninger« nyde Familielivets stille Lykke.

HIRTSHALS-KREDSSEN.

Hirtshals-Kredsen afholder Møder den første Lørdag i hver Maaned Kl. 8 Aften paa Gæstgivergaarden.

Den 15. Oktober afholdt Hirtshals-Kredsen en festlig Sammenkomst med Damer paa Gæstgivergaarden. Tilstede var Brofoged *H. Hjorth* og Fabrikant *Kjær* fra Aalborg-Kredsen. Aftenen var meget vellykket.

BISÆTTELSE.

Medlem af København-Kredsen, Murermester *Valdemar Bald*, R. af D., bisattes den 13. Oktober under stor Højtidelig fra reformert Kirke i Gothersgade. Murermester Bald, der indenfor den københavnske Haandværkerstand indtog en meget anset Stilling ved sin Dygtighed og sin personlige Elskværdighed, valgtes for nogle Aar siden ind i Borgerrepræsentationen og indtog desuden forskellige Tillidsposter blandt Kolleger. I Marineforeningen saas han i en Periode ofte, men hans meget Arbejde og svigtende Helbred forbød i de sidste Par Aar hans Deltagelse i vore Møder, ligesom sidstnævnte Grund formentlig var medvirkende til, at han ifjor trak sig tilbage fra sin Virksomhed i Borgernes Raad.

Ved Bisættelsen saas en fyldig Repræsentation af Københavns Haandværksmestre og Mænd, der har Tilknytning til Byggevirksomheden i vor Hovedstad, og i Kirkens Hjørner var opstillet Murer- og Stenhuggerlaugets og Haandværkerforeningens Bannere, medens Marineforeningens Flag paraderede ved Kistens Hovedende i Sidegangen. En Æresvagt af Laugsbestyrelsen havde taget Opstilling paa begge Sider af Kisten, der ligesom Kirkens Stolerader og Gange var dækket med et mægtigt Blomsterflor.

Marineforeningens Lokalkreds var repræsenteret ved Næstformanden, Arkitekt *E. W. Marston*, ligesom ogsaa af Bestyrelsen Fabrikant *Emil Johnsen* var tilstede. Desuden saas af vore Medlemmer Direktør *Frits Svensson* m. fl.

M.

SANGBOGEN.

Fra Venner i Provinskredsene, der i forrige Nummer har læst om Tillægget, har vi modtaget Forespørgsler om, hvorvidt Sange, der er skrevne til festlige Lejligheder i Lokalkredsene, vilde kunne optages i dette.

Vi skal til Oplysning, — og idet vi takker for den Interesse, Forespørgslerne vidner om, — meddele følgende:

Mellem nogleogtredsindstyre Sange, der i Tidens Løb var fremkomne, dels i København-Kredsen, dels i dennes Skyttelav og ved andre Lejligheder, har man foretaget et Valg

af saadanne, der først og fremmest omhandlede almengyldige Emner, — altsaa var ganske uden Allusioner til Personer eller specielle lokale Forhold i Kredsen, — thi af saadanne findes der alt en Del i Sangbogen, — og som tillige kunde synges af alle, idet Melodierne var almenkendte, hvilket desværre ikke er Tilfældet med adskillige af den nuværende Sangbogs udmærkede gamle Viser og Sange, der ganske vist har deres naturlige Plads i Bogen for derved at sikres mod helt at forglemmes, men hvis Melodier, der var vore Fædre velbekendte, er glæde ud af den nuværende Slægts Eje, — i hvert Fald for en meget stor Dels Vedkommende.

Det Tillæg, der nu kommer, er saaledes Resultatet af en omhyggelig Udskilning af alle de i og for sig brillante Sange, der ved den givne Lejlighed har glædet alle dem, der forstod og kunde gøutere Hentydningerne til de i Sangen nævnte Personer eller Begivenheder. Ligesaa fortræffelig en saadan Sang er paa rette Tid og Sted, ligesaa haabløs uforstaaelig er den for Alle, der ikke kender Personerne eller Begivenhederne. Det vil derfor let indses, at skulde der skabes noget Tillæg til Sangbogen, — og dette ansaa man for paakrævet, — da maatte det blive af Sange, hvis Emner har Gyldighed til alle Tider indenfor vor Forenings Kredse. Af praktiske Grunde vilde man endelig ikke kunne gøre et til Indklæbning beregnet Hefte af større Tykkelse, end det nu foreliggende. Ad Aare er det Tanken at udgive en helt ny og forstørret Sangbog, og denne vil da kunne medtage, hvad der til den Tid maatte foreligge af nye Sange af Værdi. Hvis der i Kredsene i Tidens Løb fremkommer Sange, der særlig vinde Yndest, vil man kunne benytte samme Fremgangsmaade, som her benyttet, nemlig trykke saadanne Sange i Bogens Format og indsætte dem i denne. Den langt overvejende Del af den Poesi, der er skabt i Foreningens Kredse er netop en saadan, der har Stedets Aktualitet, men næppe forstaas udenfor dette.

Med denne senere Udgivelse af en ny og større Sangbog for Øje, beder vi derfor Kredsene opbevare de Sange, som maatte fremkomme, for at der, naar Tiden kommer dertil, kan foretages et Udvalg blandt disse.

E. M.

TILLÆGGET TIL MARINEFORENINGENS SANGBOG.

Kredsformændene erindres om at indsende Bestillinger paa det nylig udkomne Tillæg til Sangbogen til Kontoret, Møntergade 22. Prisen er 50 Øre pr. Stk.

DA HOLLÆNDERNE HJALP OS 1658—1660.

EN HISTORISK FREMSTILLING AF SOGNEPRÆST H. D. LIND.

(Sluttet.)

Tegninger af *Henning Schiøler*.

I samme Maaned havde Ruyter ikke blot Kongen men ogsaa Dronningen om Bord tilligemed en Hertug af Brunsvig-Lyneburg med Gemalinde og Henrik Bjelke med Frue; ogsaa de var meget fornøjede med Samværet.

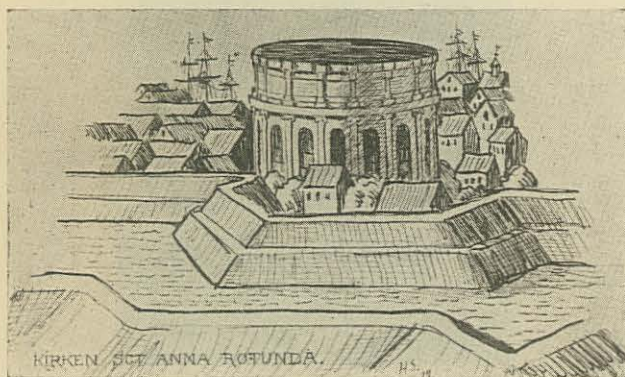
Tiden gik dog ikke blot med disse Glæder. Vinteren krævede ogsaa alvorlige Arbejder. Straks ved Flaadens Ankomst var Frosten taget til i den Grad, at Skibene ufortøvet maatte „kortes“ (bugseres) indenfor Bommen med Undtagelse af nogle Vagtskibe, som skulde ligge udenfor, og af andre, som havde faaet Ordre til at vende hjem til „Patria“. Om trent midt i December kom 4 Orlogsskibe, deri-

blandt Viceadmiral Helts, paa Grund i Drogden og i Fare ved Isens Tryk, men reddedes dog efter 3—4 Dages Forløb. Kort før Jul blev flere hollandske Skibe lagte „i god Rang“ for at kunne tage imod Fjenden; i samme Hensigt isedes der Juleaften en Vaage, 40 Fod bred, fra Toldboden til Kristianshavn; Kongen selv tilsaa Arbejdet og havde stort Behag i, at det gik saa flittigt fra Haanden. Denne Vaage blev hele Januar i det nye Aar forbedret og forlænget udenfor Bommen helt ud til Prammen („Tækkeprammen“, som havde gjort saa god Tjeneste under Københavns Belejring); Isen var den Gang meget tyk. Men i Begyndelsen af Februar blev

Forholdene bedre, saa man for første Gang i to Maaneder kunde bruge Baade og Slupper i Havnen.

Ligesom Ruyter ved Isningen sørgede for det passive Værn mod Fjenden, saaledes havde han ogsaa Omsorg for det aktive. I December ordonnerede han omtrent 1000 Mand Matroser til eventuelt at betjene Kanonerne paa Voldenes Bolværker; hver Afdeling fik sin Post anvist i Tilfælde af Alarm; 400 Mand Soldater dannede en Reserve. Disse Tropper indordnedes i 10 Kompagnier, som Kongen sammen med nogle høje Officerer inspicerede og med Tak anerkendte at være „stillede i god Positur“. 5. Januar blev der Brug for dette Korps, da der ved Midnat blev slaet Alarm; Batterierne blev hurtigt besatte af Hollænderne, og deres Reserver samledes ved Rundekirke; men Fjenden gjorde ikke Alvor af Angrebet og forsvandt.

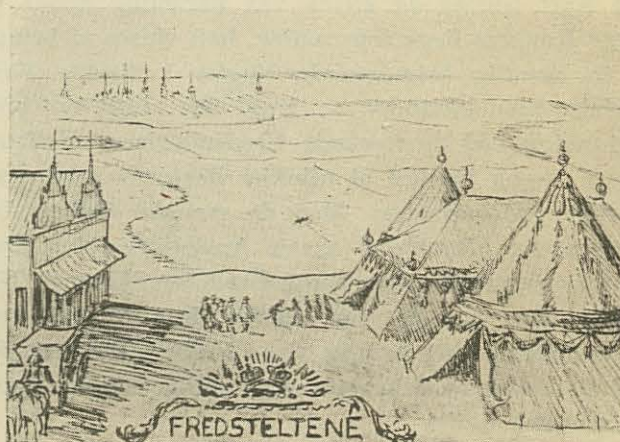
Vinteren havde forvoldt mange Sygdomme blandt det hollandske Mandskab om Bord; der var ogsaa blevet udseet et Hus i Byen, hvor de syge kunde blive plejede. Skibet Haarlem maatte dog hjemsendes, da Chefen, hans Løjtnant og 60 af dens af 190 Mand bestaaende Besætning var blevet angrebet. Men det mildere Vejr opfordrede nu Flaaden til at lade Uvirksomheden ophøre; i Januar havde Generalstaterne ogsaa beordret Flaade og Hær til at optræde mod Sverrig af al Magt.

10. Februar udsendtes en Galiot til Landskrona for at udspejde den svenske Flaades Tilstand der; Galioten saa 36 Skibe, store og smaa, som dog endnu ikke var fuldt udrustede. Ruyter lod Kongen dette vide og fik Tak for Underretningen. En Uge efter havde Admiralen afsendt 18 Orlogsskibe til Landskrona, som nu skulde bløkeres, og et Par Dage efter kom han selv til Stede, han sender Bud efter nogle Brandere og afpejler Indløbet til Havnen. Imedens arbejder de Svenske flittigt paa at klargøre deres Skibe; Stænger blev satte op og Ræer krydsedes. Da skete der Ting, som maatte kunne hindre Ruyters Virksomhed paa dette Punkt.

Den mærkeligste Begivenhed var Kong Karl Gustafs Død i Gøteborg 13. Februar, kun 38 Aar gammel. Ved den kunde Udsigterne til Fred blive mere sikre og Iveren for Krigens Fortsættelse mere kølnet. Og 6. Marts havde de til Stede værende holland-

ske Gesandter vedtaget, at den nederlandske Flaade ikke maatte skade den svenske. Og omtrent samtidig viste der sig Tegn til, at Danmarks andre allierede, Brandenburg, Kejseren og Polen, ogsaa vilde svigte deres Forbundfælle. Dette kunde vel gøre Kong Frederik mere tilbøjelig til Fred end hidtil, men foreløbig forsøgte han at afværge Ophævelsen af Landskronas Blokade eller i det mindste selv paa egen Haand at foretage sig noget alvorligt mod denne Krigshavn. 6. Marts kom det danske Orlogsskib Lindormen med nogle Brandere og 2 Galioter ud for Landskrona, og næste Dag kom Kongen selv med Hertugen af Brunsvig-Lyneburg og Henrik Bjelke for at tilse Værket, som vist har haft til Hensigt at indebrænde den svenske Flaade. Netop samme Dag havde Ruyter faaet Ordre fra Gesandterne om at fjerne sig fra Landskrona, men da han saa, at de Svenske just forberedte sig paa at løbe ud efter at have „anslaet“ deres Sejl, blev han liggende for at gøre sine overordnede Modforestillinger, vistnok af Hensyn til de Ønsker som Kongen havde fremstillet for ham i et Brev. Men 9. Marts fik han absolut Befaling til at bryde op og ingen Hostilitet vise imod Svenskerne; og samme Dag maatte Kongen vende tilbage uden at have opnaaet sin Hensigt. Ruyter laa nogen Tid med sin Flaade godt Syd for Hven og fra 18. Marts ved København. Underlig nok maatte Hovedstaden nu belave sig paa en ny Indespærring fra Søsiden, den tredje under Belejringen.

Den svenske Admiral Bjelkenstjerna havde allerede, ved Landskrona søgt at sætte sig i et godt Forhold til Ruyter ved at sende ham Gaver (Vin og Kød); nu, da den hollandske Admiral laa paa Københavns Red, lagde 7 Orlogsskibe, der kom fra Landskrona under Admiral Gustaf Sperling, sig tæt ved ham og sendte en Kaptejn om Bord for at komplimentere ham, hvorpaa de Svenske ganske uhindret tog forskellige danske Skuder, skønt det hele gik for sig i kun et lille Kanonskuds Afstand fra Hollænderne. 6 Svenske laa desuden opankrede længere sydpaa. Denne Blokade varede i 3 Uger. Imedens havde Frederik III indvilliget i Fredsunderhandlinger, som gik for sig i de saakaldte Freds-

telte udenfor København. Da vendte Vinden sig endnu en Gang.

Den hollandske Regering havde paatalt, at dens Gesandter uden dens Bemyndigelse havde forbudt Ruyter at skade den svenske Flaade; hvis der ikke kunde opnaas en virkelig Vaabenstilstand, skulde derfor den hollandske Flaade paa ny optræde imod den svenske. Allerede 9. April kunde Ruyter derfor tilkendegive Svenskerne paa Københavns Red, at han vilde hindre dem i at sejle videre, men at de derimod skulde retirere til Landskrona. Modvind hindrede dem i at adlyde før næste Dag; dog opholdt 2 Orlogsskibe sig vedblivende i Drøgden, hvor de afskar Byens Tilførsel. 25. April var Ruyter i Land og fik her at vide, at 5 Orlogsskibe, 1 Galiot og nogle Koffardiskibe under Kaptejn Karl Kjøring var løbne ud fra Landskrona; de hollandske Gesandter i Byen gav ufortøvet Ruyter Ordre om at standse disse Skibe. Inden han kunde sætte Ordren i Værk, havde Svenskerne søgt at benytte den friske Nordenvind til at slippe ud i Østersøen; men han kom dog tidsnok til at naa dem ved Saltholm, hvor han bragte dem til at ankre paa nærmere Ordre. De skjulte deres Harmen i en høflig Saluttering, som besvaredes af ham. Denne Arrestation af Svenskerne iagttoges med Glæde af de Danske fra Rundetaarn i København. Næste Dag protesterede vel en udsendt Søofficer mod Arresten, men Ruyter svarede, at den kun var Repræsalie for den „Affront“, som svenske Skibe havde vist Hollændere i Store Bælt. Et Par Dage efter saa det ud, som om de arresterede Skibe uden videre ville lette Anker, hvorfor Ruyter maatte forestille dem, at han i saa Fald vilde angribe dem; Vand, Fetalje og Brænde, som efter Haanden slap op for dem, fik de dog Tilladelse til at hente i Byen med Baade.

Hollændernes Optræden havde vakt ikke alene Svenskerne men ogsaa Franskmændenes og Englændernes yderste Forbitrelse, og det kunde se ud, som om al Forhandling om Fred var ganske spildt. Da optraadte den danske Adelsmand Hannibal Sehested, som havde været Statholder i Norge, men var faldet i Unaade og en Tid havde opholdt sig hos Karl Gustaf og altsaa var personlig kendt af begge Kongers Regeringsraader; han vidste at bringe de to egentlig krigsførende Magter i direkte Forbindelse med hinanden —, hvad der hidtil var hindret netop ved de neutrale Fredsmægleres Mellekomst, — og forstod at aflokke Parterne ikke ubetydelige Indrømmelser. Men de svenske Skibes Arrest var nu blevet den eneste Anstødssten for Freden; Sverrig vilde ikke slutte Fred før Skibenes Tilbagelevering; og det var derfor kun at gøre en Fredsslutning helt umulig, naar Hollænderne nu tilbød Danmark at ville rette et fjendtligt Angreb imod de svenske Skibe.

Da gav Hollænderne efter. 26. Maj, da der ved Fredsforhandlingen var opnaet Enighed paa alle Punkter, fik Ruyter Ordre til at frigive Skibene, hvilket skete straks efter med mange Komplimenter og til stor Glæde for begge Parter; Ruyter lettede og lagde sig i nogen Afstand fra de tidligere Fanger, og da disse sejlede bort gennem Drøgden, fejredes Afskeden ved store Saluter. De Svenskes Glæde over Frigivelsen maatte forøges ved Tanken om, at

den Ladning, som Skibene indehavde, nu kunde føres i Sikkerhed til Stockholm; den bestod i værdifulde Sager, der var tagne som Krigsbytte især fra Kronborg; der nævnes smukke Tapeter, den store Klokke, en kunstnerisk udført Fontæne, en Portal o. s. v.

Men de Danske maatte ogsaa føle Glæde, fordi den Fred, hvorefter de saa længe havde sukket, nu endelig blev skænket dem; den gengav dog Rigerne Trondhjems Stift; den lod Bornholm vedblivende være dansk, mod en Godtgørelse i privat dansk Jordegods i Skaane; den opgav en svensk Fordring om Skadeserstatning paa 400,000 Dlr.; den fritog Danmark for det farefulde Forbund med Sverrig, som havde Østersøens Lukning for fremmede Skibe til Maal; den overgav Danmark-Norge som et selvstændigt og uafhængigt Rige til Fremtidens Slægter. Og selv om det ogsaa var blevet et udsuget og forarmet Rige, saa var dog Hovedstadens byrdefulde Belejring endelig ophævet og det øvrige Land friet for Fjenders og Venners hængende Besættelse. Derfor ringede 27. Maj Saluterne fra Københavns Volde og fra den nederlandske Flaade; Borgervæbning, Garnison og hollandske Hjælpetropper afgav med Præcision og Nøjagtighed tre Musketsalver efter hinanden. — I det gode Resultat, som opnaedes ved Freden, havde den nederlandske Regering, — til Trods for, at der ikke var blevet ydet al den

Hjælp, som de Danske havde ønsket, — en meget stor Andel; og det danske Folk er de hollandske Sø- og Landkriegeres Tak skyldigt for deres Tapperhed og Opofrelse.

Efter Freden skulde de svenske Tropper transporteres bort fra Landet. Ruyter deltog i dette Arbejde med sin sædvanlige store Flid. Nogle af hans Skibe blev i den Hensigt sendte mod Syd, til Lolland m. m., andre til Helsingør; her var Admiralen selv den ledende en hel Maaned igennem. Trods Storm og Uvejr fremmes Transporten baade ved Nat og ved Dag. 22. Juli skriver han, at alt det svenske Fodfolk nu er bragt over, saa at Borgerne i Helsingør er ganske befriede for dem. Undertiden sætter han højtstaaende Personer over, som Greverne Gustaf Adam Banér og Gustaf Otto Stenbock; undertiden Lig af faldne Personer, som „de fornemme svenske Officerer“, hvis Kister var bragte til St. Mariae tyske Kirke (Del af Karmeliterklostret) i Helsingør for derpaa under stor Højtidelighed og ledsagede af mange svenske Adelsmænd at blive førte om Bord paa Transportbaadene og over Sundet. 25. Juli aflægger han Rapport for Kongen om den færdige Tropeoverførelse. Han havde ogsaa været nærværende ved Kronborgs Overlevering til de Danske; senere kom den tidligere svenske Kommandant her og andre Officerer om Bord hos ham og tog en hjærtelig Afsked med ham.

Samtidig var Flaaden gjort i Stand til Hjemreisen og kunde afsejle, naar Ordre dertil indløb, hvil-

Brændelosning i København.

ket han gav Kongen til Kende. Den hollandske Militær afhentes — ogsaa fra Fyn — og fordeles paa Skibene efter Püchlers Anvisning. Denne Oberst tildelede Kongen en Pension til Tak for hans Fortjenester. 2. August trakterer Schack Ruyter til Afsked. Sammenstødet, som de to Personer havde haft ved Nyborg, var altsaa skrevet i Glemmebogen. Kongen

havde 31. Juli i et Brev bevidnet Generalstaterne sin Taknemmelighed for den ydede Hjælp og sin særlige Contentement med Ruyter, „som i forskellige Aktioner og Hovedrencontrer havde vist sig saa vaillant og tapper mod Fjenden og dennes Flaader, at der maatte tilkomme ham den største Ros“. Denne Paaskønnelse viste Kongen ogsaa i Gerningen ved 1. Avgust at udstede et Brev om Admirals Optagelse i Adelsstanden og ved at tildele ham en aarlig Pension paa 2000 Gylden. De fire Felter i hans Adelsvaaben viser 1) et Sølvkors paa rød Grund: Dannebrog; 2) et Krigsskib, der hentyder til Ruyters Færd til Søs; 3) en Rytter, en Allusion til hans Navn, og 4) en Kanon, der skal minde om Beskydningen af Nyborg fra Søside, som jo fuldførte Fyns Erobring. Selve

Adelsbrevet modtog Ruyter 2. Avgust, vistnok af Kongens Haand. Næste Dag var han da ogsaa hos Kongen for at tage Afsked; men Kongen selv „holdt Ruyter op til Middag“, og da næsten alle Skibe, ogsaa Admiralskibet, nu laa ved Helsingør, maatte han følge efter paa et andet Orlogsskib. „København gav ham diverse Æreskud“, som han vist ikke forsømte at besvare. Efter at have taget Afsked med den danske Kommandant paa Kronborg, gik Flaaden 5. Avgust under Sejl, hilste Slottet med 12 Skud og fik lige saa mange til Genhilsen. 11. Avgust var han ved Skagen, 21. paa Doggersand, ankom endelig 24. Avgust ved Vlie og takkede Gud for Rejsen.

Ruyters Skibsjournal er — lige saa vel som Wasse-naers — bevaret, men medens sidstnævntes er holdt i en kølig, objektiv Tone, har Ruyters et mere personligt Præg og giver gode Bidrag til hans egen Karakteristik, uagtet Journalen dog kun skulde være en tjenstlig Indberetning. Man ser tydeligt, hvorledes hans Tanker ofte dvæler ved Hjemmet; naar han skriver Brev til sin Hustru eller modtager Breve fra hende, bliver det troligt noteret; det er ogsaa betegnende, at hans „huysvrou“ nævnes baade den første og den sidste Linie i Journalen. Denne indeholder ogsaa Vidnesbyrd om hans kristelige Sindelag; ved store Begivenheder, som ved Fredens ende-

lige Afslutning, glemmer han ikke at tilføje: „Gud være takket for sin store Naade“. Kommer han til København og kan gaa i Land, undlader han ikke at søge Gudstjenesten og at deltage i Uddelingen af „den Herre Jesu Kristi Aftensmaaltid“. Hans endnu bevarede Skibsbibel i Kæmpefolio bærer ogsaa Spor af flittig Brug; om Bord holdt han jævnlig Bøn og ledede selv Salmesangen. I sit Liv som Krieger hylkede han den Trossætning: „Sejr og Nederlag er kun Midler i Guds Haand“.

Hans Forbindelse med det danske Kongehus blev ikke afbrudt efter Afskeden i København. 27. September 1660 sendte han Kongen en Tak for den ham udviste „Favør“, — enten Adelsbrevet eller en ny Opmærksomhed fra Kongens Side. Da Hollænderne havde sejret i det saakaldte Firedageslag (11.—14. Juni 1666) ved North-Foreland over Englænderne, oversender Ruyter Kongen en Beretning derom „til Fuldbyrdelse af sin skyldige Pligt“. Gennem Generaladmiral Kort Adeler, med hvem han stod i venskabelig Korrespondance, bevarede han fremdeles sin Forbindelse med Kongen; han tilbød saaledes denne sit Portræt som Gave, der dog gik tabt, fordi Skibet, som skulde føre det hertil, strandede; men Kongen trøstede sig med, at det kun var Billedet, ikke Personen, som Havet havde røvet; og han fik ogsaa Erstatning i et andet Portræt, malet af Ferdinand Bob, som endnu kan ses i Statens Kunstmuseum. Ogsaa med Kong Kristian V var Ruyter i god Forstaaelse og opnaaede endogsaa at faa sit Adelskab udstrakt til sin Stifsøn og dennes Frue. Og da Ruyter 1676 endte sit berømmelige Kriegerliv efter at have modtaget et dødeligt Saar i Slaget ved Messina (Ætna) mod Franskmændene, sendte Kristian V 21. Juni Enken Anne de Gelder en Kondolenceskrivelse.

DA DER SKULDE HENTES MEDICIN TIL DEN GAMLE.

I Januar 1889 afsejlede vi med Barken »S. I. Lund« af Aalborg fra Helsingborg med en Ladning Havre, bestemt for London. Vi var vel naaet Højden af Skagen, da Vinden trak sig nordlig med svære Snebyger. Det friskede mere og mere, og tilsidst laa vi øst over for »smaa Sejle«. Den følgende Dag antog Vejret Karakter af en hel Orkan, og Kaptajnen bestemte sig derfor til at holde af for Helsingørs Rhed. Uagtet vi ikke siden Afsejlingen havde haft hverken Observation eller Landkending, var vi dog heldige med at tage Lappegrundens Fyrskib og gik om Natten i god Behold til Ankers ud for Snekkersten.

Den følgende Morgen kom Isen i Drift nord fra og tørnede med voldsom Kraft mod Skibets Sider, saa vi hvert Øjeblik var i Fare for at blive skruet ned. Vi satte Flag efter Slæbebaad, og den samme Svensker, der havde slæbt os ud fra Helsingborg, kom nu til og bugserede os ind til Helsingør, hvor vi fortøjede paa Kronborgsiden, langs Siden af en gammel Helsingørbark »Dannebrog«.

Kaptajnen og et Par svenske Skippere, der ligeledes var kommen i Havn for Is, fulgtes ad i Land for at »indklarere«. Noget over Middag vendte de tilbage, ikke saa lidt paavirkede af Spiritus, og da de skulde entre over Lønningen af Barken, tabte den ene Svensker Balancen og greb fat i vores »den gamle« med det Resultat, at de begge dumpede ned paa Isen. Svenskeren forslog i Faldet sin ene Arm, og

vores »den gamle« fik en vældig Bule i Panden. Vi fik dem halet indenbords og bragt ned i Kahytten. Efter en Del Raadslagning blev de enige om, at det var bedst, der blev hentet Læge, og der gik Ekspresbud i Land. Lægen kom, og da Medicinkassen ikke var i bedste Orden, skrev han noget op, som skulde hentes paa Apoteket.

Blandt Besætningen var en Letmatros ved Navn Rasmus — forøvrigt den gamles Gudsøn, nu senere Lods i Xborg — han havde hentet Lægen, og det blev derfor overdraget ham at hente Sagerne paa Apoteket. Klokken var vel den Gang 2, og Rasmus fik i en Fart Landgangsklunset paa, og med Paalæg om pr. omgaaende at udrette sit Ærinde fjærnede han sig.

Klokken blev imidlertid 4-5-6-7, og der kom stadig ingen Rasmus. Svenskerne blev omsider gram i Hu, skældte ud over den daarlige Disciplin og gik sin Vej.

Hen paa Aftenen ved 9-Tiden kom Styrmanden ned i Lukafet og meddelte, at den gamles Bule havde antaget saa uhyggelige Dimensioner, at det værste kunde befyrgtes, og fandt det samtidig paa sin Plads at underrette Politiet om Rasmus' lange Udebliven, idet han gik ud fra, at der maatte være hændt ham en eller anden Ulykke.

Vi trøstede imidlertid Styrmanden med, at han kom nok tilbage, og omkring ved 10-Tiden hørte vi ogsaa nogen entre Skibets Dæk, og lidt efter hom Rasmus ind i Lukafet.

»Hvor har du været saa længe, Rasmus?«, spurgte vi, »Kaptajnen er meget syg, og hvor er Medicinen?«

»Medicinen«, gentog Rasmus, »den har jeg glemt«.

Og nu fik han fortalt os, at han havde truffet en gammel Skibskammerat med en stor Afrægning, og de havde i Eftermiddagens Løb aflagt en Visit paa omtrent samtlige Restaurationer i Helsingør. Som en Følge heraf var Rasmus »højt oppe«, men ved Talen om Medicinen blev han næsten ædru af Skræk.

»Den har jeg glemt paa en eller anden Beværding; vil du ikke med i Land«, henvendte han sig til Jungmanden, »saa skal du faa min Klok«, og maaske træffer vi Kammeraten igen.«

Jungmanden, der var en levende Fyr, lod sig friste ved de glimrende Løfter; han fik i en Fart Klunset paa, og de fulgtes ad i Land.

Langt over Midnat hørte vi dem komme bumblende tilbage og entre Barken, men samtidig hørte vi et Klask paa Dækket. De kom ind Lukafet, og det gik nu op for dem, at Flasken med Medikamenterne var skreden ud af Lommen paa Jungmanden og laa splintret oppe paa Dækket.

»Ja, saa var det jo ingen Nytte til, at vi stormede hele Helsingør rundt og vækkede Folk ved Nattetid, naar du ikke kan passe bedre paa dine Sager«, sagde Rasmus, »var du endda blevet om Bord.«

Det var lige ved at komme til en Omgang med Næverne, da en svensk Dæksdreng, der var vaagnet ved Spektaklerne, blandede sig i Samtalen: »Jag har en Bouteille med Blyvatten i Kisten min; kan mi inte få bruke den?«

De to Kamphaner gloede et Øjeblik dumt paa hinanden, men maaske var her Frelsen, og da Styrmanden i det samme begyndte rumstere agter, snuppede Rasmus et Stykke Papir, rullede Flasken forsigtig ind heri, og da Styrmanden kom, forklarede han i store Træk, at han havde ventet paa Apoteket lige til nu; der skulde nemlig først skrives til København, eftersom Apoteket ikke fandtes at være i Besiddelse af det Stof, hvoraf Medicinen skulde fremstilles.

Styrmanden fandt det rigtigst, at Rasmus selv afleverede Medicinen og den Forklaring til den gamle, men dertil var Rasmus helt utilbøjelig; han var baade sulten og træt, og havde ikke smagt hverken vaadt eller tørt hele Dagen, hvorfor han trak Tøjet af og gik til Køjs, saa kunde Styrmanden selv om Resten.

Det var ikke et helt blidt Øjeklast, den gamle sendte Gudsønnen den følgende Morgen, og det blev da ogsaa baade første og sidste Gang, endda vi var ude i 2 Aar, at Rasmus blev sendt i Land efter Medicin til den gamle.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE XI.
NOVEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

UDNÆVNELSE.

Kongen har under 7. November udnævnt Lods ved Aalborg Lodseri, *Gustav G. Thostrup*, til Ridder af Dannebrog. Thostrup, der er Medlem af Marineforeningens Aalborg-Kreds, bærer Fortjenstmedaillen i Sølv for sin Deltagelse i Danmarksexpeditionen under Mylius-Erichsen.

Hans Udnævnelse til Ridder af Dannebrog vil sikkert vække den største Glæde blandt Aalborg-Kredsens Medlemmer og alle hans mange Venner, der sammen med Marineforeningen i Aalborg beredte ham en saa smuk Hjemkomst for en Maaned siden, da han vendte hjem til sin Fødeby efter den dygtigt ledede og gennemførte Undsætningsexpedition til Nordgrønlands Østkyst efter de indelukkede Medlemmer og Jægere af »Det østgrønlandske Handelskompagni«.

M.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE I STUDENTERFORENINGEN DEN 8. NOVEMBER 1921.

Bestyrelsen har kun Grund til at være glad over den Tilslutning, Medlemmerne yder Møderne, og tør nære Haab om, at dette vil vedvare udover de to første Sammenkomster i denne Sæson, der begge har udmærket sig ved stort Fremmøde, hvilket er den bedste Belønning, Bestyrelsen kan ønske sig i sine Bestræbelser for at samle saa mange Medlemmer under Devisen: »At gavne og fornøje«, som muligt.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen, og Aftenens Foredragsholder, Købmand *M. Phillipson*, der i en lang Aarrække har opholdt sig i den opgaaende Sols Rige, holdt derpaa et meget instruktivt Foredrag om dette mærkelige Ørige, der indenfor sine Kyster rummer den højeste, ældgamle Konservatisme, nedarvet og bevaret under Hundreder af Kejsere, og som paa 70 Aar i vore Dage har formaaet at omskabe sig i Vestens Billede. Et Land, hvortil Jorden ikke kan opvise Magen, med en relativt yderst fattig Befolkning af Agerdyrkere, med en Regent, der uanfægtet af politiske Rørelser og i Kraft af sin rent guddommelige Oprindelse i Tidernes Morgen ikke blot er Kejser men ogsaa Guddom, og som saadan urorlig i al Evighed, og som hersker over en Befolkning, for hvem Fædrelandskærligheden er alt, og intet Offer til Landets Hæder og Fremgang er for stort. Et Folk, der i Besiddelse af en skarp Intelligens strax har forstaaet at absorbere det, der sikrede det Herredømmet i Østen, nemlig Hær og Flaade efter Europas Mønstre, ikke egentlig af Erobringslyst, men fordi dets Overskudsbefolkning krævede Plads til sin Flid og

Nøjsomhed. Med denne Flaade og Hær har Vestmagterne alt stiftet Bekendtskab og vil sikkert gøre det yderligere i Fremtiden. Et Folk, hvis inderste Tankegang Vestens Folk aldrig tilfulde lærer at forstaa, med en ældgammel Kultur, hvis Ytringer i Kunsten vækker vor højeste Beundring, men hvis Expansionstrang imod Øst og Vest ikke er velset, og da navnlig ikke mod Øst over Stillehavet til Amerikas Vestkyst, hvor store Kolonier af Japs i Kalifornien allerede gør Nationalitetsspørgsmaalet mellem Hvide og Gule brændende, ikke mindst, fordi en Japans Krav til Livet og dets nødtørftige Opretholdelse staar saa uendelig langt under den Hvides, at der skabes en Konkurrence paa Arbejdsmarkedet, der tidligere eller senere vil faa det hele til at briste — og saa kommer det store Opgør paa Stillehavet, Allerede nu bygger Amerikanerne Undervandsbaade paa ca. 3000 Tøns og med en Aktionsradius, der er adskillige Gange Vejen over Stillehavet, — armerede med svært Artilleri.

Disse alvorligere Tanker om, hvad Fremtiden bærer i sit Skød, og som uvilkaarlig melder sig ved Talen om dette mærkelige og kraftfulde Folk i Østen, paatrængte sig ikke særlig stærkt under Foredraget, der heldigvis mest behandlede det Japan, vi alle kender gennem dets Kunst og landskabelige Skønhed, og de Prøver af disse, man fik Indblik i gennem de overordentlig skønne, farverige Lysbilleder, — maaske noget idealiserede, — men for den, der ikke kan tale med derom ved Selvsynets Erfaring og derved anstille Sammenligning, af en Charme uden Sidestykke. Særlig de mindre velkendte Billeder af det hellige Bjerg Fuji-Yama, maaske det af Verdens Bjerge, der er mest kendt gennem den japanske Kunsts Millioner af Gengivelser paa Skærme og Laksager, vakte megen Opmærksomhed. Som den fjærne snedækte Tinde med de skønne regelmæssige Konturer, kender vi det alle, — her kom man det nærmere paa Livet gennem en Tur opad dets jævnt stigende Side, indtil det mægtige udslukte Krater, og saa det Folkeliv, der rører sig paa Vejen opad mod dets Tinde, af Pilgrimme og andre, for hvem Udførelsen af denne Rejse mod det Høje har samme religiøse Betydning, som Rejsen til Mekka for Muhamedanerne. Det var enestaaende smukke Billeder og et fortræffeligt og instruktivt Foredrag.

Efter at Formanden havde bragt Foredragsholderen Forsamlingens Tak, gik man til Bords. Som særlig indbuden var Formanden for Marineunderofficerernes Idrætsforening, Baadsmænd *Ernst Hansen*, tilstede og førtes til Bords af Grosserer Schou, og af Gæster tillige et Antal unge Værnepligtige, hvis blaa Kraver altid virker oplivende ved Midterbordet, hvor de har deres hævdundne Pladser. Under Spisningen spillede *Julian Olsens* Orkester.

Senere forevistes en Serie nye Lysbilleder, særlig fra Marinens Idrætsstævne paa Orlogsværftet i Foraaret og stillede til Foreningens Raadighed af Kaptajn *Briand de Crèvecoeur*, og disse udmærket skarpe og fornøjelige Billeder med Motiver fra Kredsene ude i Landet og da særlig fra syntes at tiltale meget, ligesom forskellige Nyerhvervelser det store Møde i Aalborg. Ved Bordet talte Bankkasserer *Nath* smukt for den livskraftige Idrætsforening og udbragte et Leve for dennes Trivsel, som vakte stærk Tilslutning, og inden man vidste deraf, var det Tid til Udskejning.

M.

Ærede Medlemmer, der endnu ikke har indbetalt Kontingent for Aaret 1921, anmodes indtrængende om at indsende dette til Kontoret, Møntergade 22.

K Ø B E N H A V N - K R E D S E N

afholder Møde i Studenterforeningens Lokaler, Vester Boulevard,

Tirsdagen den 6. Decbr. 1921 Kl. 7 1/2 pr.

Foredrag med levende Billeder af Hr. Kaptajn *Bagger*:

„Den engelske Flaades Operationer i Nordsøen under Verdenskrigen“.

Af Hensyn til Billedforevisningen anmodes Medlemmerne om at undlade Tobaksrygning i Salen til efter Foredraget.

Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe à Kr. 3,50 pr. Kuvert.

Emblem bæres. — Sangbog medbringes.

Fødselsdagsfesten 20. Oktober 1921.

Endnu med Mindet om sidste Aars Fest i Tankerne strømmede Gæsterne og Lavsbrødrene forventningsfulde ind i den festligt oplyste Gildeshal, hvor vort smukke Emblem nyopfrisket skinnede Deltagerne imøde til Velkomst.

Festen indlededes med Formanden, Fabrikant *Schuliz'* Prolog og den smukke Ceremoni med Flagets Hejsning efterfulgt af »Kong Christian«, hvorpaa kom Sangeren *Viggo Jensens* smukke Gengivelse af *Axel Juels* manende Flag-sang. En udmærket Idé med som Lysbillede at fremføre Lavets djærve Festsang, forfattet af Arkitekt *Marston*, vakte fortjent Bifald.

Forstander *Richard Jensen* foreviste en stor Serie Lysbilleder fra Grønland, hvert ledsaget af en lille munter Historie, saa vittigt fortalt, at selv de gamle Gibsfigurer paa Væggen syntes at smile gennem Mørket. Som den røde Traad i Foredraget gik den Kærlighed til Landet og dets Beboere, som Enhver føler, der har været deroppe. Bifaldet efter Foredraget lød ogsaa saa mægtigt, som naar et Isfjæld kælver.

Til Frøken *Ingeborg Jørgensens* udmærkede Akkompagnement foredrog Sangeren *Viggo Jensen* med sin smagfulde og kraftige Stemme de herlige *Bechgaardske* Sømands-sange. Med aandeløs Interesse fulgtes den varmtføjte Fortolkning af Sømandens Skæbne i Livet, og de skønne Toner indbragte den unge lovende Sanger et brusende, taknemligt Bifald.

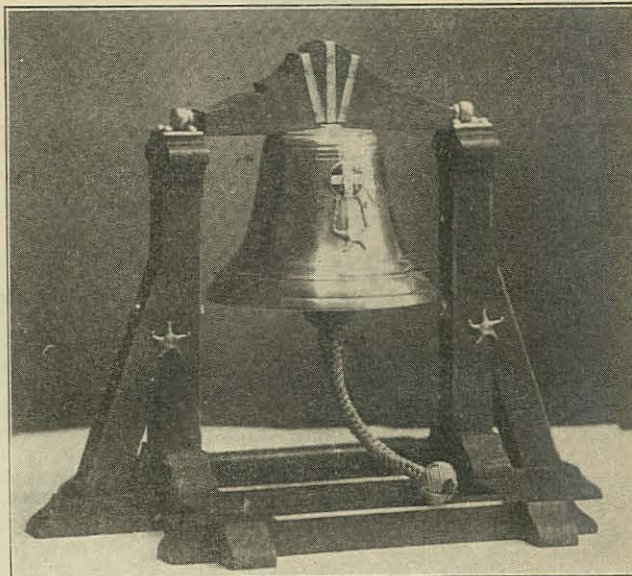
En lille rørende, rimet Fortælling fra Grønland af Formanden, ledsaget paa Flygelet af Sønnens diskrete og kønne Gengivelse af *Beethovens* stemningsfulde *Maaneskins-Sonate*, blev ogsaa godt modtaget.

Til sidst sang Koncertsangerinden *Frk. Gurli Lenthe* under megen Applaus tre Sange, og med de smukke Melodier i Ørene gik man til Bords i den lille Sal, hvor de flag-smykkede Borde blev fyldt til sidste Plads. Ved Kaffen indlededes Talerne af Formandens Leve for Marineforeningen, adr. til de tilstedeværende Lokalbestyrelsesmedlemmer: Arkitekt *Marston*, Kapt. *Ewald*, Fabrikant *Johnsen* samt *Nath* og *Hoffding*.

Lavets Æresemblem blev iaar ledsaget af en dybtfølt Tak til Arkitekt *Marston* for dennes Fortjenester af Lavets Vel og Trivsel, overrakt denne af Formanden, og Kammeraternes jublende Tilslutning var en Kompliment til Bestyrelsen for dens heldige Valg. Og rørt takkede *Marston* med en Skaal for Lavet, Kærnen i Foreningen.

Formanden henlede Opmærksomheden paa Lavets Fødselsdagsgave, vor nye Dirigentklokke, skænket af Kammeraterne *Topp*, *Peytz* og *Nath*. Selve Klokken har før i Tiden ladet sine malmfulde Toner lyde over Havet i et af Marinens Skibe, og selve Klokkestolen er et udmærket Stykke Kunstindustri, lavet af Tømrermester *Topp*. Den har altsaa dobbelt Værdi, hvilket Kammeraterne paaskønnede i det for Giverne udbragte Leve.

Paa sin lune, vittige Maade talte Forstander *Richard Jensen* for Formanden, idet han alluderede til en lille virkelig Begivenhed ombord.

En af Gæsterne, Fabrikant *Thomsen*, holdt en brillant Tale for den danske Marine, hvis friske Saltvandssprøjt endnu formaaede at sætte Dønninger, saa Stemningen gik højt.

Endnu en Fødselsdagsgave fik Lavet, idet Kammerat *Hornung* forærede en meget fint udført og smagfuldt komponeret Dekoration for Sommerfuglekongen. Den blev med en elegant Tale overrakt Formanden, der havde den Glæde med et Par Ord, der kom fra Hjertet, at kunne smykke Lavets populære Kasserer, vor Kammerat *Nath*, dermed. Den kom aldeles overraskende, men paa staaende Fod improviserede han en Tak, navnlig rettet til de tre Kammerater, der havde skudt for ham.

Oppe fra den store Sal lød nu Musikkens Toner og nye og gamle Danse afløste hverandre og gik med Liv og Lyst til Kl. 1. Men længe derefter sad Gæsterne i Spisesalen i muntret og festligt Samvær. Der blev gjort Stads af Fødselsdagsbarnet, og vi vil alle bidrage til, at Lavet maa vise sig værdigt hertil.

Torskegildet 1. November 1921.

Efter Formandens Velkomst fyldtes Bordene med herlige Vesterhavstorsk, der endnu om Morgenens havde vist Livslysten med kraftige Slag med Halen. Vor Kammerat *Julius Larsen* havde været saa forsynlig at forære hver af Deltagerne en broderet Hagesmæk. Det var et højst fornøjeligt Syn at se de vejrbitte Gutter riggede som Babyer, og Giveren havde Glæde af sin pudsige Idé.

Der serveredes derefter lækre Æbleskiver, der lokkedes ned med en velsmagende krydret Punch. Og efter Afsynelsen af *Marstons* Festsang for Lavet, hvilken tog Kegler som sædvanlig, motiverede Formanden en Skaal for de to Bærere af vort smukke Æresemblem, vore skattede Kammerater, Grosserer *Valdemar Schou* og Arkitekt *Marston*, og betonedede navnlig det smukke og naturlige i, at Spidserne for Lokalkredsen ogsaa er de mest hædrede i Lavet. At Skaalen blev modtagen med Jubel, skal blot nævnes.

Vor altid villige Kammerat *Sonnemann* sang nu til stud. polyt. *Schultz's* Akkompagnement en Del Sange med fin gennemmusikalisk Smag, idet han begyndte med den pom-

pøse »Frodes Sang paa Tingstenen« og endte med den livlige, morsomme »Monac«. De taknemlige Kammerater sparede ikke paa Bifaldet. Ingeniør *Hoffding* udbragte i anerkendende Vendinger Kunstnerens Skaal, og denne kvitterede med et Leve for Aanden og den kammeratlige Tone i Lavet.

Den ene muntre Historie og Vise afløste den anden, og Brødrene sparede ikke paa Viddet, saa Latterbølgerne gik taarnhøjt gennem Hallen.

Bestyrelsen kunde notere en Grandsucces for det vellykkede Torskegilde.

Lavet afholder næste Sammenkomst *Tirsdag den 13. December* som sædvanlig i Carlsberg Pavillonen.

København-Kredsens Medlemmer er velkomne, og da Bestyrelsen efter Skydningen Kl. 8 $\frac{1}{2}$ byder paa en Attraktion som Foredrag af den kendte Politimand, Redaktør af »Politivennen«, *Herman Jensen*, om Forbrydere og deres Tilholdssted i London, samt derefter Andespil om værdifulde Gevinster, forventes talrigt Besøg.

AARHUS-KREDSSEN

Efter en stille Sommer lagde Kredsen ud for Vintertogtet den 14. Oktober med et Torskegilde, som holdtes i Østergades Hotel. De fremmødte Kammerater samledes i den festligt dekorerede Sal, og da seks Glas var gaaet, peb Baadsmanden til Mønstring. Der mønstredes ca. 50 Medlemmer samt nogle svenske og norske og en engelsk Skibskaptajn, som for Tiden laa i Havnen med deres Skibe. — Nu pebes der »Klar ved Flaget«, og til »Kong Christian« Toner gled Flaget til Tops. Derpaa lød Piben: »Skaffe«, Kammeraterne bænkedes om Bordet, og da alle havde faaet sat sig tilrette, rejste *Formanden* sig og bød Forsamlingen Velkommen. Han fandt samtidig Anledning til at takke den tilstedeværende Blikkenslagermester *Christensen* fra Hadsten, som denne Aften forærede Kredsen en meget smuk Messingraaber, for den store Gave, som forøvrigt blev flittigt brugt i Løbet af Aftenen.

Saasart *Formanden* havde sat sig ned paa sin Kiste-bænk trillede Baadsmandspiben igen, og Kommandoen: »Baksformændene henter Brændevin«, efterkommedes i et for de gamle tjærede Gutter usædvanligt hurtigt Tempo. Mandskabet lød nu Torsken vederfares Retfærdighed og lod den nyde godt af det vaade Element.

Der var nu god Fart i Skuden og som Følge deraf en gemytlig Stemning, hvorfor Næstformanden, *Konsul A. C. Nielsen*, fandt sig foranlediget til at takke Festudvalget for Arrangementet og udbragte et Leve for Udvalget. Efter at en Sang, forfattet i Aftenens Anledning af Befragter *Herlov*, var afsunget, rejste *Lods Holm* sig og takkede paa Festudvalgets Vegne *Konsul Nielsen* for de smukke Ord og Forfatteren for Sangen.

Under mild Brise fortsattes Maaltidet nu med glad og kammeratlig Stemning, og der blev holdt adskillige Taler. Skibshandler *Johnsen* holdt paa Engelsk en smuk Tale for den engelske Kaptajn, som var til Stede, og *Konsul Nielsen* talte for de skandinaviske Kaptajner. Den engelske Kaptajn talte derpaa for den danske Sømandsstand, hvorefter de respektive Landes Nationalsange blev afsunget.

Man tog nu Lodskud, og da man ikke fandt Bund, rekvireredes en Bolle Punch. Loddet blev snart hevet igen, og da der kun fandtes faa Favne, maatte man straks have en Bolle Punch til. Mæglerfuldmægtig *Dynesen* talte for Flaget og Toldinspektør *Bang* for vor Kasserer, Kaptajn *Poulsen*, som sidder paa Kassen og passer paa, at Pengene ikke unødvendigt gaar ud af den, saa at vi har noget til at gaa i Land for, naar det en Gang imellem sker.

Da man nu var naaet hen paa Slutningen af Aftenvagten, og Hundevagten nærmede sig, tog man et sidste Lodskud, og da Piben endelig ved otte Glas lød, og Baadsmanden kommanderende: »Til Køjs«, var de fleste sikkert enige med hverandre om, at efter denne Aftens Morskab at domme, vil Aarhus-Kredsen sikkert gaa en fornøjelig Vintersæson i Møde, og alle er sikkert villige til at støtte Bestyrelsen i dens Bestræbelser for at faa et virkelig godt Samarbejde frem indentor Kredsens Medlemmer, saa at denne vellykkede Aften kan efterfølges af mange andre lige saa gemytlige med stedse stigende Tilslutning og Medlemsforøgelse.

H.

RANDERS-KREDSSEN

aabnede Vintersæsonen Onsdag den 19. Oktober med en velbesøgt Aftenunderholdning i Haandværkerforeningens Lo-

kaler. Der bødes paa Lotterispil om extrafine Ænder og Harer m. m., som modtoges med glade Ansigter af de heldige Vindere. De uheldige trostede sig imidlertid senere ved Dansen, som gik med Liv og Lyst til sent paa Natten. Vi skiltes i Bevidstheden om en gemytlig tilbragt Aften, som lover godt for det Program, Bestyrelsen har lagt for den kommende Vinter.

72.

AALBORG-KREDSSEN

Efter Opfordring af den engelske *Konsul* var Kredsen repræsenteret ved engelsk Maskinmester *J. C. Hutton's* Begravelse den 21. Oktober paa Aalborg Kirkegaard. Mr. Hutton var efter et kort Sygeleje død om Bord i engelsk S/S. »Sheafdon«, der i de Dage laa i Aalborg. Skibets Besætning med Officererne i Spidsen fulgte deres Kammerat til hans sidste Hvilested, medens Skipperforeningen, Sømandsforeningen og Marineforeningen, alle med Flag, paraderede ved Graven. Pastor *Pedersen* holdt en smuk Tale paa Engelsk, og Bisættelsen foregik paa den smukkeste Maade, hvorefter ogsaa *Konsul Godbey* rørt takkede for den Deltagelse, der af danske Kammerater var vist den afdøde, som fjernt fra Hjem og Fædreland havde fundet sit sidste Hvilested i fremmed Jord.

Ved velvillig Imødekommenhed fra Direktør *Dyhr's* Side, overværede Kredsens Medlemmer med Husstand den 28. Oktober til nedsat Pris Opførelsen af »Gutter om Bord« paa Appolloteatret. En talrig Forsamling benyttede den kærkomne Lejlighed til at se dette gamle morsomme Stykke, hvis saltvandsduftende Handling og mange raske Sømandsviser trods Alderen dog stadig udøver sin Tiltrækning, ikke mindst paa en saa udpræget Samling af forhenværende Orlogsgaster som dem, der denne Aften fyldte det smukke Theater.

Der var Humør paa begge Sider af Rampen, og med Forstaaelse og Gensynsglæde fulgte man de forskellige Situationer, muntre som alvorlige, og da Flaget efter Stormnatten gik til Vejrs om Bord i Fregatten, stod alle Gutterne ret og sang med, saa det rundede i Salen. Paverne udfyldtes af Kredsens egen fortrinlige Lysbilledsamling, der paa en udmærket Maade passede ind i Forestillingen og selvfølgelig hilstes med Begejstring.

Det var en sjælden morsom Aften, som sikkert rundt om i Hjemmene har givet Damerne Anledning til talrige Forespørgsler angaaende de forskellige Situationer, lige fra Køjerne til Tøjfetersynet og alle de øvrige muntre Billeder af Orlogsgasternes glade Liv og Færd, den gamle fornøjelige Stykke opruller for Tilskuerne.

Ved den fornylig afsluttede Styrmandseksamen paa Aalborg Navigationsskole tilfaldt Marineforeningens Ærespræmie med tilhørende Diplom, Styrmand *K. Axelsen* af Tapdrup, der opnaaede 155 Points. Ved en lille Højtidelighed overrakte *Formanden*, Fabrikant *Stuhr*, den unge Navigator det smukke Diplom, idet han samtidig i velvalgte Ord ønskede denne alt muligt Held paa Sejladsen gennem Livet.

Den 11. November samledes Kredsens Medlemmer med Husstand i Handelsforeningens ny istandsatte og smukt møblerede Lokaler, hvor Forstanderen for Carina Observatoriet i Odder, Hr. *Thorvald Kohl*, for en talrig Forsamling holdt et interessant og belærende Foredrag om en Rejse i Verdensrummet. Ved Hjælp af en Række fortrinlige Lysbilleder bibragte Hr. Kohl Tilhørerne en klar Forstaaelse af Solsystemet og Planeterne saavel som af Stjerners Myriader og Himmellrummets svimlende Uendelighed, alt sammen Skaberens Mesterværk, mod hvilket alle menneskelige Paafund er for intet at regne.

Efter Foredraget, der hilstes med bragende Klapsalver, bragte *Formanden* Foredragsholderen en Tak, hvorefter man samledes om Kaffebordene for senere, til Tonerne af Kredsens eget Orkester, at træde Dansen til langt ind paa Hundevagten.

ASSENS-KREDSSEN

afholdt Søndag den 23. Oktober Flagindvielse og Bal. Festen var ret godt besøgt af Byens Medlemmer, men Medlemmerne fra Landet var desværre forhindret paa Grund af det ganske forfærdelige Vejr. *Formanden*, Havnefoged *Jacobsen*, bød Velkommen, hvorefter der blev pebet klar ved Flaget, som derefter gik til Tops, medens Orkestret spillede. Efter at Assens Sangkor havde sunget *Åxel Juels*: »Der er ingenting, der maner som et Flag, der gaar til Top«, talte Telefonmester *Buchgreitz* fra Odense klart og fyndigt for Flaget og fremhævede, at det var Marinere og Søfolk, der havde været de første til at føre det kære gamle Danne-

brog. Grosserer Schou fra København, som ogsaa udviste den Elskværdighed at komme herved, holdt derefter et Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om en Rejse i Indien, som var overmaade interessant.

Efter Foredraget blev der pebet klar til Kaffebord, og der blev saa sunget mange af de morsomme Sange fra vor Forenings Sangbog samt holdt en Mængde Taler. Derefter blev der danset, og til Slut samledes vi atter ved Bordene og sang nogle Sange. Alt i alt en fornøjelig og morsom Aften.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN.

Minsandten, om man ikke gik hen og uddelte de uhyggelige Statsskatblanketter lige op til den Dag, da vi for første Gang her i Kredsen samledes til Fest med Damer paa »Hoffmann«. Det tegnede ikke godt for Barometret, men den Følelse blev pure slaaet i Dæk, da vi fik Vished for, at den nu landskendte Lods Thostrup havde telefoneret op til os: »Jeg kommer, naar det er Marineforeningen, der kalder; bare klar med et Lysbilledapparat Lørdag den 5te.«

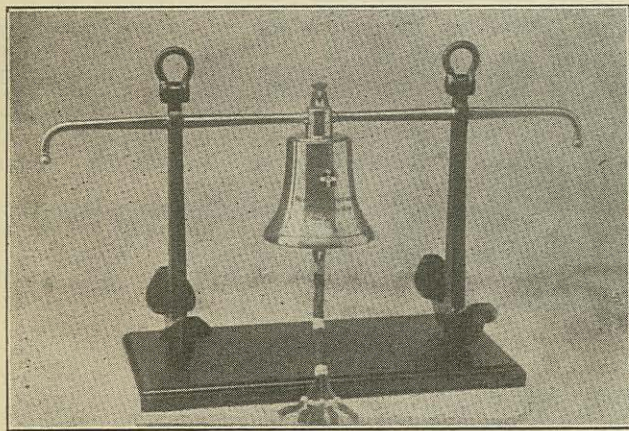
Der prajedes rundt til hver en Mand i Kredsen, og da der pebes »Skej ud overalt« lidt for 8 Glas den Aften, var der mødt ca. 125 forventningsfulde Mænd og Koner og Kærester. 8 Glas lød og »Klar ved Flaget« — Tappenstreg. Denne Gang gled 2 Flag op i smaa Nøk. Vi er blevet 2 Ting rigere, begge skænkede af Kammerater og Venner: Klokken, der i Gaar gav os Tiden for første Gang, og den stolte Flagmast. Begge indviedes og viste, hvad Kærlighed til en Sag og til godt gammeldags Arbejde er. Se paa Billederne!

Klokken er et Produkt af følgende Hænders Flid: Kobbersmed Rasmussen, Overværkfører Thostrup, Fabrikant Larsen og Kunstklejnsmedemester Ludvig Olsen samt Sekretær Francke og Riggermester Berg.

Flagmasten er for Træarbejdets Vedkommende udført af Tømmermester Petersen, alt Riggerarbejdet er Riggermester Bergs, og den eminente Metalbetvinger Ludvig Olsen har filet og drejet og formet de fine Beslag og sat et stabilt Gelænder om hele »Halvdækket«. Og saa maa man vide, at Ludv. Olsen ikke engang er Medlem af Marineforeningen. Det fremhævede ogsaa vor Formand, da han fortalte os om og præsenterede de prægtige Gaver lige efter otte Glas, og paa hans Opfordring rejste vi os alle og bragte Giverne vor Tak.

Saa mindedes Formanden det, der staar enhver ærlig Sømands sjæl nær, nemlig Koner og Kærester, og til deres Pris fik vi den blaa Bog opslaaet og sang Nr. 17: »En Sømands Brud har Bølgen kær.«

Derpaa riggede vor gode Bys kendte Borger, Lærer og Opdrager for samtlige unge tekniske Genier, altsaa Hr. Lund, Lysbilledapparatet op, og frem traadte Lods Thostrup foran det hvide Lærred, hilst af kraftige Haandklap. Og han førte os til de fjerne, øde og dog saa lokkende Egne deroppe paa Grønlands Østkyst gennem et omtrent 2 Timers Foredrag, fortalte paa sin stiltfærdige, lune og djærve Maa- de om alle dem, der har kæmpet for at faa gjort Grænserne for Kysten kendt og kortlagt, fortalte os om Livet deroppe blandt Fjælde og Elve, Vilddyr og Fugle, om Hundene, som er mere for Beboerne dér, end Hesten er hervede.

»Min Klang skal være til Flagets Ære!«

Vi fulgte »Dagnys« og »Teddy«s Rejser, og ofte lød en Kammerats Spørgsmaal om dette eller hint, og alt faldt der prompte Svar paa. Til allersidst saa man selve Hjemkomsten til danske Farvande, hvor vor Lokalkreds gennem vor Formand bød alle de raske Jægersmænd »velkommen hjem« gennem de Ord, han henvendte til Lods Thostrup.

Dette sidste Billede krævede ingen Forklaring.

Saa klappede vi til Tak, Lyset tændtes, Flagene blev halet ned til de kendte Toner og 1. Vers af »Kong Christian«.

Kort efter pebes der ved det Lag 5 Glas: »Frem med den blaa Sangbog, Pigen om Livet og op paa Dækket.«

Vi marcherede ind, syngende »Holmens faste Stok, lystelig hinanden prajer« — og Dansen gik, og Thostrup viste den ganske Aften, at han er mere end Lods, Skipper og Hundekusk — han styrer stot og fint sin Dame i Dansen.

Ved 8 Glas blev vi enige om, at en Hundevagt i den Alder bare er en Oplevelse mere. Værten er jo da Medlem, og Musiken akkurat det samme, Kassemesteren gik en Runde med Hatten; og Damerne vil jo bare, hvad deres Mænd vil. — Vi slog mange Glas paa Hundevagten.

763-1905.

Fest i Anledning af en Sømandsdaad.

I Anledning af, at Kaptajn Christensen, Fører af M/S. »Lilli« af Skagen, efter meget besværligt Arbejde havde ført sit Fartøj velbeholdent til Frederikshavn efter at have udholdt Stormen den 23., under hvilket Skibet havde mistet Ankre og Sejl, afholdtes der paa Hofmanns Hotel en lille Festlighed, idet Assurance-Selskabet »Baltica« ved dets herværende Repræsentant, Hr. W. B. Norden, overrakte Skipperen og Besætningen værdifulde Gaver: Skipperen og Bestemanden, Theodor Hvid, hver et Sølvbæger med Inskription, og de to øvrige af Besætningen hver en Sparekassebog paa 50 Kr. som Paaskønnelse af det gode Sømandskab, der var udvist ved at bringe Skibet i Havn.

Tilstede var Sorettens Formand, Dommer Sthyr, der overfor Fører og Besætning udtalte sin Ros over den udførte Bedrift, den herværende Marineforenings Formand, Konsul Jacobsen, samt en Del af Sorettens Medlemmer; der tillige er Medlemmer af Marineforeningen, nemlig Havnemester Olsen, Lodsoldermand Jensen, Kaptajn Møller og Fabrikant Larsen.

Havnemester Olsen udtalte sin Ros over det gode Sømandskab, der var udvist. Konsul Jacobsen og Kaptajn Møller udtalte ligeledes deres Ros og dvælede især ved, at Kaptajnen kunde være glad og stolt over sin gæve og gode Besætning, der havde været med til at vise, at vi endnu havde djærve og prægtige Sømænd, der forstaar at gøre

deres Pligt. Der blev udtalt: »Et er Søkort at forstaa, et andet Skib at føre«, begge Dele havde Kaptajn Christensen forstaaet, idet han under den orkanagtige Storm havde forstaaet at bjerge Skibet og siden at føre det i Havn.

Kaptajn *Christensen* bragte paa egne og Besætningens Vegne sin bedste Tak for den udviste Æresbevisning og rettede en speciel Tak til Theodor Hvid, som den gæve og trofaste Kammerat, han var.

Lodsoldermanden udtalte overfor Dommer Sthyr sin Erkendelse af Dommerens til enhver Tid loyale og forstaaende Følelse af Sømands Arbejde, og Konsul *Petry* fra Firmaet Cloos & Co., der ogsaa var til Stede som Repræsentant for Skibets Ladningsassurandører, mindedes Kaptajnens Fader, gamle Politibetjent *Christensen*, Skagen, idet han vidste, hvor stor Glæde det var for denne, at Sønnen havde gjort sin Pligt. A. L.

NÆSTVED-KREDSSEN

afholdt den 13. November i Industribygningen, hvis Leder af den udmærkede Restaurant er den gamle Mariner C. Th. *Christiansen*, en festlig Sammenkomst for første Gang indenfor egne Rammer.

Festen begyndte Kl. 7, idet Formanden, Prokurist *Drewsen*, bød velkommen og takkede for den gode Tilslutning samt mindedes den gode højtidelige Tradition fra Orlogslivet: »Klar ved Flaget«, ved at en af Foreningens gode Kammerater, Købmand *Vilh. Jørgensen*, hejste Flaget, som vevilligst var laant os af København-Kredsen.

Næstformanden, *Sophus Bundsen*, overgav derefter i nogle smukke Ord en Skibsklokke, et Silkeflag, en Minebøsse en miniature, en Luntekasse, en Skibstjenesteliste samt et Skilt for den Valgthavende til Foreningens Eje, hvilket var skænket af nogle anonyme Medlemmer, og for dem udbragte S. Bundsen et kraftigt Hurra.

Derefter kom Aftenens store Overraskelse, idet Arkitekt *Marston* holdt et overmaade interessant og fængslende Foredrag med Lysbilleder om »Redningsvæsenet«, og for yderligere at vise den store Interesse, Hr. *Marston* nærer for alle Medlemmer af Marineforeningen, fik vi en Serie af Lysbilled-Arkivet.

Formanden takkede Foredragsholderen og gennemgik i faa Ord Foreningens Tilblivelse og sluttede med Ønsket om god Fremgang.

I de tilstødende Lokaler indtoges derefter Kaffen og Groggen. Lokalerne var festlig pyntet, og stor Morskab vakte nogle humoristiske Haandtegninger fra Marinelivets gemytlige Timer ved og Nat. Der saas blandt andet: Søslangen, »Brandstorme«, Chaplin paa Lønningsdag m. m.

Musikken spillede op, og det var en Fornøjelse at se Marinerne svinge sig efter de glade Toner, og i Aftenens Løb i det gode kammeratlige Samvær hørtes ofte: »Kan Du huske ham og ham?« Efter at der var slaaet 2 Glas, pebes der »klar ved Flaget«, der firedes ned med fuld Honnør, efterfulgt af »Kong Christian«. Aftenen sluttede med en lille Frokost, der blev hævet ved det sædvanlige: »Klar ved Køjerne!«

Foreningen havde den Glæde, at Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Valdemar Schou*, Sekretæren, Bankkasserer C. *Nath* og Fabrikant *Johnsen* overværede Festligheden.

Et af Kredsenes Medlemmer, Maskinmester *Th. Olsen*, viste Søndag Formiddag Gæsterne og nogle af Bestyrelsen Magle Mølle Papirfabrik, hvorefter der foretoges en Tur ud til det snedækkede smukke Herlufsholm.

Dagen og Aftenen var et tydeligt Bevis for det gode kammeratlige Forhold, der hersker inden for Marineforeningen. »Torpedoen«.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholder Medlemsmøde Lørdag den 3. December Kl. 8 Aften paa Gæstgivergaarden. Emblem bæres, Sangbog medtages. Talrigt Møde forventes.

VETERANERNES VENNER.

Husk Lotteriet til Fordel for Veteranerne!

Mange pragtfulde Gevinster!

Lodsedser a 2 Kr. faas paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, og i D. N. Centralen ved Frihedsstøtten.

Lotteriet trækkes den 15. December.

OM DANNEBROG.

I Aar 1095 oprettedes et Korsriddersamfund, kaldet »Johannitteriddere«, hvis Banner var rød Dug med hvidt Tværkors. Flaget fra 1219 mistede vi i Toget mod Ditmarsken Aar 1500. Vi fik det senere tilbage, hvorefter det blev ophængt i Slesvig Domkirke, senere i en Kirke i Kiel, hvor det ved Skodesløshed gik til Grunde. Paa Mønter fra Valdemar den Stores Tid findes et Korsbanner afbildet, og i Revals Byvaaben findes baade Loverne og det hvide Kors paa rød Bund. Fyrsterne førte den Gang i Reglen samme Mærke i Fanerne som i Skjoldet. Det ældste eksisterende Dannebrog erobredes i 1427 i et Søslog udførte af København af Hanseaternes Flaade under Kommando af Tide-mann. Den hænger nu i Mariekirken i Lybeck, og en Kopi deraf opbevares paa Frederiksborg Slot. Paa Dronning Margrethes Tid bliver Dannebrog Danmarks Rigsbanner. I det 15. og 16. Aarhundrede er det allerede i Brug paa Kongens Krigsskibe og kaldes nu »Kongeflag«.

Efter Aar 1600 giver Chr. IV Instrukser om Flaget, og i hans Krigsartikel af 8. Maj 1625 siges der: »Ingen uden Admiralen maa føre Flag paa Stortoppen og Viceadmiralen paa Fokkemasten, men naar Fjenden nærmer sig, maa enhver opsætte saa mange Flag, som han vil, og da er det tilladt at føre Flag som Admiralen.« Disse var naturligvis Splitflag.

Senere hedder det i »Privilegia, forundt dennem, som holde Orlogsskibe (Vagtskibe) udi Norge.« 27. Marts 1630 § 5: »Vi ville aarligen samme Skib vores eget Sepas melde som Koffardier, hvorudi Vi selv interesseret ere, dog skulde de ikke mere føre Orlogsskibes flakte Flag, uden alene naar de er udi Vores og Rigs Krigstjeneste.« Handelsskibene maa altsaa have benyttet Splitflaget; thi i 1690, 1696 og 1741 gentages Forbudet mod Brugen af Splitflag og Vimpel.

I Forordning af 11. Juli 1784 bliver Dannebrog løvbuden Handelsflag i Danmark og Norge; det kaldes »Det danske Koffardiflag«, og det paabydes Handelsskibe at føre det i Agterstavnen.

I Forordning af 7. Marts 1758 blev det paabudt, at Købmandsskibe, som gik i Middelhavsfart, skulde have Kongens Navnetræk midt i Handelsflaget. — Indbyggerne paa Malta havde et Flag ligesom Dannebrog. — Paabudet blev gentaget i Bekendtgørelse af 17. Oktober 1804.

Paa Daniel Rantzaus Togter og ved Studenternes Udfald under Stormen paa København 1659 benyttes en stor Dug med et lille hvidt Kors overst til venstre, en Tilladelse af Frederik den II (ophævet 1842).

I April 1892 kom den nuværende Skibsregistreringslov, hvori det hedder: »Dansk Flag er det ved Forordning af 11. Juli 1748 § 1 anordnede danske Handelsflag, hvilket dansk Handelsskib, som ikke er Regeringsskib, alene maa føre som Nationalitetsmærke«.

I det 18. Aarhundrede fastsattes Regler om Flaadeflagers Flag og Vimpler samt Gjøes paa Orlogsskibe, desuden i 1752 om Kongestandarter. (Orlogsflag med Rigsvaaben i Midten). Senere kom der Bestemmelser om Regeringsflag for Postskibe, Toldfartøjer o. fl.

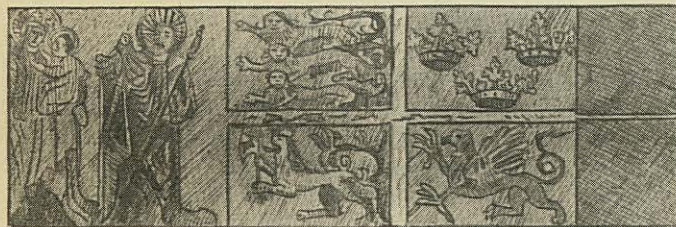
I Land flagedes der kun paa Kronborg og paa Holmen med Dannebrog, og i 1833 forbydes det udtrykkeligt Folk at flage med Dannebrog til Lands. Men efter 1848—50 faar Folket Kærlighed til Flaget, og i Cirklære af 2den August 1854 ophæves Forbudet af 1833, og det tillades at flage med Handelsflaget, men ikke med noget andet Flag. Efter 1891 faar Statsbygninger Lov til at føre Splitflag, og efter 1893 maa danske Konsulæmbedsmænd enten hejse Orlogsflag eller Han-

delsflag. Nu hejses Splitflag paa enkelte Bygninger der ikke er Statens, f. Eks. Carlsberg og Studenterforeningen.

Desværre ses der nu mange forskellige Dannebrogflag, som ikke er reglementerede, hverken i Størrelse eller Farve. Det overholdes heller ikke, at Flaget stryges ved Solnedgang, men det forbliver ofte hejst i lang Tid, og her synes jeg, at Myndighederne burde gribe ind.

Jeg vil i denne Forbindelse give en kort Beskrivelse af det danske Vaabenskjold. Hjerteskjoldet fremviser Kongehusets Stamvaaben og findes ikke førend hos Kristian I. Det er spaltet og har i forreste gyldne Halvdel to røde Tværbjælker, Oldenburgs Vaaben, og i bageste blaa Halvdel et svævende gyldent Kors, Delmenhorst. I det røde Midterskjold findes Skjoldmærker for Landsdele, som tidligere har tilhørt danske Konger. Første Felt er Holsten, Svanen med gylden Krone er Stormarn, Ridderen paa Hesten er Ditmarsken, og det gyldne Hestehoved er Lauenburg. Hovedskjoldets første Felt er Danmarks gamle Vaaben. Det

slesvigske Vaaben findes i 2. Afdeling, men her er kun to Lover. I tredje Felt findes flere Lande, hvoraf underste Del er de nordiske Bilande. Falken for Island, et Faar for Færoerne og Isbjørnen for Grønland; den overste Del viser Sverrigs gamle Vaaben, Tre Kroner. Fjerde Felt svarer til danske Regenters Titel: »De Goters og Venders Konge«. Den blaa Løve over de ni Hjerter — den gotiske Løve — betegner Vaabenherrn som Goternes Regent, medens den gyldne Drage i rød Bund svarer til Titlen de Venders Konge.

Erik af Pommern var den første danske Konge, som anvendte et sammensat Vaaben, idet de tidligere Regenter kun forte de Tre Lover.

Skjoldet støttes af 2 Vildmænd med Koller, og som Baggrund for det hele er udbredt en Hermelinskaabe. Foroven paa denne hviler Kongekronen og forneden hænger, med Kaaben som Baggrund, Elefantordenen med tilhørende Kæde.

Chr. Barfoed.

LYSBILLEDARKIVET.

Vi har haft den Glæde fra vort Medlem Maskinmester *Overgaard*, at modtage et betydeligt Antal aldeles udmærkede fotografiske Plader til Udvalg. Pladerne, der af Hr. *Overgaard* er optagne under forskellige Himmelstrøg: Spanien, Middelhavet, Nord- og Sydamerika og fra en dansk Damper under dennes Fart over Havene, vil, naar vi om nogen Tid faar udført Diapositiver af dem, danne et Tillæg til vort Arkiv, for hvilket Medlemmerne sikkert vil — ligesom Foreningens Bestyrelse, — yde Hr. *Overgaard* den varmeste Tak.

Ligeledes har Fabrikmester *Egdiussen* vist Sagen sin Interesse ved at stille Plader og Billeder med maritime Motiver til vor Raadighed.

Vi beder begge D'Hrr. modtage den bedste Tak for deres kammeratlige Sindelag og haaber, at deres Eksempel vil blive fulgt af mange andre. Hvis vore Medlemmer nøjere

kendte den Glæde, vort Lytbilledmateriale vækker rundt om, hvor det bliver forevist i Marineforeningens Kredse, og hvor dets talrige Billeder fra Foreningslivet giver de forskellige Kredse Lejlighed til at se hinandens Liv paa nærmere Hold, vilde de sikkert i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, støtte os i Arbejdet for »at gavne og fornøje«.

Arkivarius.

FLAADERUSTNINGER OG FLAADEPOLITIK.

Oktober 1921.

Endnu ved man ikke, hvor meget de ny »capital ships«, som Storbritannien vil bygge, de fire ny Kæmpeskibe, skal koste, men »Hood« kostede mere end 6 Mill. Lst., og da de nye Skibe er større, kommer man vel op paa 6 a 7 Mill. Lst. pr. Stk., med et rundt Tal 26 Mill. Lst. eller muligvis mere. Foreløbig skal der i det første Aar anvendes en moderat Sum paa 2½ Mill. Lst.

For den betrængte britiske Skibsbygnings-Industri vil det være et stort Plus, at disse Skibe skal bygges, Tusinder af Arbejdere faar Beskæftigelse, og netop nu, hvor der indløber saa yderst faa Bestillinger til Værfterne. Ogsaa Staalindustrien, som gennemgaar en kritisk Periode, faar her en hjælpende Haand. Skibene kan ikke bygges paa Orlogsværfterne, hvis Beddinger er for smaa for Skibe af saa store Dimensioner.

De fire »capital ships« skal bygges som et Modtræk mod Japans og De forenede Staters Marinepolitik. »Second to none« er Slagordet i Amerika, hvis Krigsflaade nu lægger et tungt Lod i den internationale politiske Vægtsskaal og Flaaden har haft en enestaaende rask Udvikling, og det er intet Under, at den amerikanske Flaades Udvikling har vakt Opsigt og Uro i den øvrige Verden og særlig da i Storbritannien og Japan. Man har i Amerika fulgt Admiral Mahans Tanke, at Skibsfart, Søhandel og Kolonier, beskyttet af en stærk Orlogsflaade, er Midlerne til national Rigdom og politisk Magt.

Med Amerikas Handelsflaade, som blev kunstig opelsket under Krigen, er det maaske kun saa som saa, den bliver næppe andet end det Kunstprodukt, den er; saa længe den amerikanske Skatteborger vil betale de uhyre Summer, kan Amerika drive Skibsfart, men saa snart han lukker for Pungen, bliver den amerikanske Handelsflaade slaaet ud af de britiske, de japanesiske, hollandske og skandinaviske Skibe. Med Orlogsflaaden er det noget andet; den er ikke til alene for Skibsfartens Skyld, den skal grundfæste Staternes politiske Stilling, den skal føre Staternes Krav frem, og da ganske særlig overfor Japan. Thi Stillehavet er den brede Grænse mellem Japan og Staterne, denne Grænse maa besættes, over Stillehavet maa den amerikanske Orlogsflaade trække sine Kølvandsspor »Second to none«.

Det første Led i denne Politik var Panamakanalens Udgravning til en saadan Dybde, at Kanalen kunde passeres af de største Krigsskibe. Der kom en Forbindelse i Stand mellem Atlanten og Pacifikoceanet, som muliggør en hurtig Formering af hele Orlogsflaaden paa Grænsen mod Japan. Da Forbindelsen var i Orden, vedtog man i 1916 det store Flaadeprogram paa Slagskibe, 6 Slagkrydsere og 10 lette Krydsere, og samtlige disse Skibes Bygning er nu langt fremskredet. De fire første Slagskibe »Colorado«, »Maryland«, »Washington« og »West-Virginia« er paa ca. 33,000 Tons, de 6 næste Skibe bliver paa ca. 45,000 Tons, ligesom Slagkrydserne. Medens den største britiske Kanon er paa 38 cm., er de ny amerikanske Skibe armeret med 40,6 cm. Kanoner. »Second to none«.

Det første Slagskib, »Maryland«, er nu indgaaet i den amerikanske Flaade. De store Kanoner, de største som til Dato er set paa et Dæk, har en Skudvidde paa over 20 Sømil — fra København til Helsingør — og Torpedoenne er af den største Størrelse og længste Rækkevidde. Man hævder, at det næsten vil være umuligt at sænke dette Skib ved Undervandsangreb, og saa tykt er Panseret, at kun de største Kanoner paa moderate Afstande kan gennemtrænge det.

Som et Dyr har sine Tænder og Kløer for i fornødent Fald at forsvare sig, saaledes maa Japan ikke en eneste Dag forsømme sit nationale Forsvar. Det er den gamle japanesiske Statsmand Marquis Okumas, der udtalte sig saaledes om Japans Stilling til Afvæbnings-spørgsmaalet. Mod England og Amerika er Japan en forholdsvis svag Sømagt, derfor er det de andre to Lande, som maa begynde at indskrænke Rustningerne. Kan være, at England har vist god Villie til i det mindste ikke foreløbig at forcere Bygningen af Skibe, men kan dette egentlig siges om Staterne, der ikke alene driver sig selv frem og vil være Verdens største Sømagt, men derved driver baade Storbritannien og Japan frem. »Second to none« er et farligt Princip.

Der er et Minimum, som Japan ikke kan slaa af paa, det er otte-otte Programmet, der vel ser imponerende ud, men dog kun kan gøre Japans Flaade halv saa stor som Amerikas eller Englands. Man siger, at det er foranlediget af dette Program, at Præsident Harding har indbudt til Konferencen, men naar Japan ikke kan give efter paa dette Punkt, bliver Konferencens Resultater næppe store.

I Mellemtiden forcerer Japan sin Krigsskibsbygning som aldrig før. To af de store Skibe paa 33,800 Tons er færdige, og det ene, »Nagato«, er nu Flagskib i Slagskibsflaaden. De to næste Slagskibe bliver paa 39,000 Tons, og med forceret Bygning kan de snart sættes i Vandet.

Saaledes gaar den japanesiske Skibsbygning sin Gang, og otte-otte Programmet skal være fuldført i 1926.

Japan maa bygge, fordi Amerika bygger, og kommer der intet ud af Konferencen, saa fortsættes Kaprustningen; tidligere var det Tyskland, nu er det De Forenede Stater, som fører Verden mod den næste Krig.

Selv om Krigsskuepladsen kommer til at ligge langt fra os, saa kan som bekendt Donningerne fra en Storm gaa milevidt over Havet.

C. I. Speerschneider.

ERINDRINGER.

DA »53« VAR TIL ORLOGS. PIRÆUS.

53 var i meget daarligt Humør!

Sidste Søndag blev der holdt Gudstjeneste ombord. Chefen stod netop og læste Indledningsbønnen, da man oppe fra den Styrbords Redningsbaad hørte »Skejs« klare Stemme sige: »Næ, du snyder »53«; det er Ruder, der er Trumf.«

Nu i Dag saa man Følgerne. — »53« og »Skejs« var ombord, mens alle Kammeraterne paa Skiftet var i Land. »53« havde forsøgt at sove nede paa Banjerne, men der stod »Lampisten« og hamrede et Askebæger ud af en Messingplade, saa Søvn var ikke til at tænke paa om Læ. Nu forsøgte han en Konversation med Folkene ombord i en engelsk Torpedojager, der laa nogle Favne borte om Styrbord, men da hans engelske Gloseforraad hurtig var opbrugt, maatte han atter opgive dette.

Saa var der kun eet tilbage: at drive hen paa Bakken

og faa en lille Sludder med Lidelsesfællen »Skejs«, der som »Artillerist« stod Skildvagt med et efter »53«s Mening frygtindgydende Gevær paa Skulderen.

»53« hørte nemlig til Matrosbakkerne og havde aldrig haft Lejlighed til at komme i nærmere Berøring med et saadant Apparat.

Da han var kommen hen paa Bakken og lige havde »slanget« sig paa en solrig Plads, hører han »Skejs« Røst:

»Du, 53, kom lige herhen!«

»Naa, hva' er der?«

»Ta' lige Skyderen et Øjeblik, jeg skal lige ind paa Gallionen og ha' et »Smøg« a' Piben!«

»53« var godmodig nok til at gøre det, men da han som sagt ikke var særlig sagkyndig i Geværgreb, foregik Afleveringen bag den store 12 cm.s Kanon.

Med Geværet paa venstre Skulder og højre Haand i Bukselommen slentrede han hen til Rælingen for at kigge i Vandet og samtidig vise Folkene ovre paa Engelskmanden, at det var en dagligdags Ting, at han gik Skildvagt med Gevær.

Dog, den onde Aand, der havde forfulgt ham hele Dagen, var ikke træt endnu, thi næppe havde han lænet sig rigtig tilrette mod Gelænderet, førend Udkiggen paa Broen var skoer:

»Barkassen tilbørde!«

Nu svingede den rundt Engelskmandens Stævn, og der blev ikke Tid til et hurtigt Tilbagetog bag Kanonen, thi i Barkassen sad ingen ringere end Hans Majestæt Kong Georg af Grækenland.

Nu maatte der handles, og det hurtigt, og »53« havde Aandsnærværelse nok til at gøre det eneste rette — præsentere Gevær! — Geværet var paa venstre Skulder, venstre Haand fattede om Hanen — højre Haand i en Fart op af Lommen — med et Smæld tog den fat højere oppe paa Løbet — og med Geværet i strakte Arme foran sig stod han stiv og strunk som en Billedstøtte, medens Barkassen passerede

En Lattersalve ovre fra Engelskmanden mente han ikke kom ham ved — men et Blik fra den Underkanoner, der førte Barkassen, fik det til at risle saa underlig koldt ned ad Ryggen paa ham — dog, da han var sig bevidst, at han havde Hue og Krave paa og Tøjet iøvrigt i Orden, mente han, at det maatte vel ikke være rettet paa ham. Da Barkassen var kommen til Falderebet, klappede han Geværet tilbage paa Skulderen, — gik om bag den 12 cm.s og afleverede Skyderen til »Skejs«, der imens var kommen tilbage, med den Bemærkning, at alt var gaaet godt.

Den Samtale, han lidt senere havde med Underkanoneren, overtlydede ham dog om, at alt var ikke gaaet saa godt, som han troede! Det varede adskillige Dage endnu, inden »53« og »Skejs« atter kunde gaa i Land sammen.

Chr. Holmqvist.

Agitér for

Tilgang til

Marineforeningen!

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gibs Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, København.

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Den Danske Manometerfabrik

NYHAVN 31
Telefon Palæ 1048 y.

Leverandør til Orlogsværftet.

OHLSÉN & AHLMANN A/S

KØBENHAVN

BESØG VORE USTILLINGSLOKALER

HAVNEGADE 39

WEILBACH & COHN'S FABRIKER KØBENHAVN F.

TELEFON 1083. MARIENDALSVEJ 57

Haner — Ventiler — Kedelarmatur
Vandudladere — Metalstøbegods.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

Brug

ALFA

Margarine

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkonk och dynamoborstar, lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär oifert.

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Skandinavisk Gummifabrik

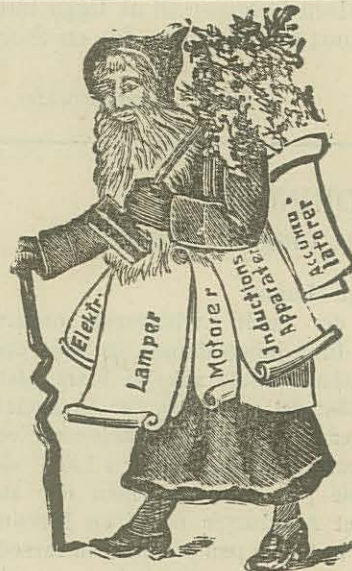
Fabrik: Søborg. Hovedkontor: Frederiksstadsgade 1.

Forlang hos vore Forhandlere: „Skandinav“ Gummisaaler og Hæle, stærke og billigere end Læder, kan paasættes af Enhver.

Forlang hos Deres Cyclehandler: „Vici“ Cyclehaandtag af Gummi, uopsidelige, praktiske og meget behagelige.

P. E. Ehrhardt
Studivest. 7. Tif. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinarartikler.

STORT UDVALG I

ELEKTRISKE ARTIKLER

JULEGAVER

A/S F. Gottlieb Hansen

Ny Østergade 11 (Hj. af Grønnegade).

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske Marine.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deltakesser, Vine, Spirituosa, Cigaretter, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84

Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark

Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry

Soignerings Anstalter

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe

Vimmelskafte 38.

J. Christophersen

21, Frederiksborggade 21,

Smør, Æg, Ost & Conserve

Leverandør til Forbrugsforeningen for Embedsmænd og Bestillingsmænd samt Læger.

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl

LOUIS POULSEN & CO.

Nyhavn 11 - Tif. 1414

VIKING

Metalsavblade, Snittappe, Læderremme.

Telef. 33 67 og A. BOAS Telegram-Adr.: Byen 32 57 Antonboas

Havnegade 45-47, København.

Drägerwerks, Ilt-Rednings- og Dykker-Apparater, Pulmotor, Autogen Svejse- og Skæreapparater. Leverandør til den danske Hær og Flaade.

CHR. SCHMIDT & CO.

NY VESTERGADE 13. Tif. 821 & 822

KJØBENHAVN B.

SPECIALITETER CARBORUNDUM ALOXITE SLIBESTOF VICTOR SAVBLADE VINGO STAAL ELECTRIC SLANGER SPECIALITETER

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE XII.
DECEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

KØBENHAVN-KREDSSENS SAMMENKOMST DEN 6. DECEMBER 1921.

Stærk Tilslutning og spændt Interesse under et udmærket Foredrag — saaledes kan Mødernes Forløb gennemgaaende betegnes i de sidste Sæsoner, og dette Efteraar har om muligt i endnu højere Grad bekræftet dette, — og det paafølgende hyggelige og tvangfri Samvær synes jo næsten at være en Gang fastslaaet Regel, fra hvilken der ikke gives Undtagelser. Mange nye Medlemmer tilstede foruden de mangeaarige Trofaste — alt var i Orden indenbords. Mærkes bør det for dem, der ikke ved det, at den store Dekoration ved Salens ene Ende — Skjoldet med Foreningsmærket, omgivet af Flag — er Gaver, det første fra Lokalkredsens udmærkede Sekretær, de andre fra et ligesaa udmærket Bestyrelsesmedlem. Vi skylder dem begge Tak for meget godt Arbejde i Tidens Løb og en fornyet Tak for denne deres Offervillighed, der i egentlig Forstand danner en smuk og varig Baggrund for vore Sammenkomster.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen, og gav Ordet til Foredragsholderen, Kaptajn *Bagger*, der i de følgende 1½ Time forstod at fastholde Tilhørernes Interesse med ualmindelig Intensitet. Det var en Oprulning af Begivenheder og Navne fra Verdenskrigen, fra den Del af Frankrig, der nu henligger som en Ørken, efter at Ild og Sværd i 4 Aar var faret hen derover, og som endnu i mange Aar vil henligge saadan — Sejrherrers Land ødelagt i Bund og Grund og tilsaaet som en nysaaet Kornmark med Millioner af Granater, der i lange Tider betyder Død og Ødelæggelse for dem, der vil prøve at sætte Plov deri. En underlig og sørgelig Kontrast til den besejredes Land, hvor Kornet bølger frodigt, og hvor Huse og Gaarde staar uforstyrrede som i den dybeste Fred. Reims, Soisson, Saint Quentin, Noyon, Chemin des Dames og alle de mange andre Navne, som den nulevende Generation Tusinder af Gange har læst og hørt om, Ydergrænserne af Frankrigs Sahara i Europa, 800 Kilometer fra Schweiz og til Nordsøen, alt stod atter klart for os og øgedes med interessant Viden om de mange forskellige Tropper, der havde kæmpet dér.

Efter en Serie glimrende Billeder af den engelske Flaades Bevægelser i Nordsøen, fulgte en lang Række Billeder af de engelske Tanks under Forsøgene med disse hjemme i England paa Øvelsespladser, der nøje svarede til de Terræner ved Fronten, hvor disse Nutidens Stridsvogne skulde føres frem, og hvor de ogsaa viste sig at faa stor Betydning. Mærkelige Amfibier, der med deres vældige Masser banede sig Vej, knusende alle Hindringer og besejrende alle de Terrænerformer, de mødte, enten op eller ned — det var Krigen i sin moderneste Form og i al sin Uhygge.

Langvarigt Bifald hilste Kaptajn *Bagger*, da han sluttede, hvorefter Formanden rettede en varm Tak til ham.

Ved den paafølgende Fællesspisning mindedes Formanden Lokalkredsens Sekretær, Bankkasserer *Nath*, der desværre ved Sygdom var forhindret i at være tilstede, og oplæste et fra ham indløbet Telegram, der modtoges med stærkt Bifald.

Næstformanden fandt senere Lejlighed til at rette en fornyet Tak til Kaptajn *Bagger*, hvortil Forsamlingen sluttede sig ved et trefoldigt Leve.

Kaptajn *Bagger* talte smukt for Marineforeningen og udbragte et Leve for dennes Væxt og Trivsel.

De alvorlige Tider, hvorom Foredraget havde bragt Bud, og som sikkert havde ledet manges Tanker tilbage til den Tid, da vi herhjemme fra Dag til Dag var ængstelige Tilskuere til det uhyre Drama, der udspillede udenfor vor Dør, dannede en Baggrund for den indendørs Hygge i Venners Lag, hvorved Foreningen atter engang, den sidste i 1921, havde kunnet glæde sig! — Mødet sluttede med, at Formanden takkede Medlemmerne for det gamle Aar og udtalte Ønsket om et glædeligt Gensyn i det nye.

E. M.

ASSENS-KREDSSEN

havde den 19. November arrangeret en Fest, til hvilken var indbudt Officerer, Underofficerer og Menige fra de af Flaadens Skibe, der opholdt sig ved Byen.

Festen holdtes paa Marcussens Hotel og forløb paa den smukkeste Maade. Man hejste Dannebrog paa maritim Vis ved Festens Begyndelse, og Havnefoged *Jacobsen* holdt en Tale for Hs. Maj. Kongen. Han sluttede Talen med et Gud bevare Kongen, der gentoges af Deltagerne. Der blev talt ogsaa for Marinerne, og Kaptajn *West* takkede Foreningen for dens Venlighed. Iøvrigt gik Aftenen med Bal. Ved Kaffebordet blev sunget en Række Sange.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 22. November et særdeles vellykket Torskegilde paa Badehotellet ved Grenaa Strand. I Festen deltog ca. 50 Medlemmer og enkelte indbudte, deriblandt de gamle Veteraner og Bestyrelsen for den slesvigske Grænseforening, og Arrangementet var som altid godt og stilfuldt. Bordet var særdeles smukt pyntet med Flag og Grønt, og ved hver Kuvert var hensat en lille dannebrogfarvet Minebøsse i Træ samt et smukt Emblem og nogle Samlermærker til Minde om Helgolandsdagen. Efter at Flaget var hejst, motiverede Formanden, Havnefoged *Bilde*, en Skaal for Kongen, og derefter gik det Slag i Slag med Tale og Sang. Redaktør *Lønskov* talte for Fædrelandet, Urmager *Sørensen* for Flaget, Formanden for den danske Sømand, Installatør *Sørensen* for Veteranerne, Cigarhandler *Jacobi Jacobsen* for Minebøssen, Formanden for Gæsterne, *Jens Møller Udsen* for Marineforeningen, Redaktør *Andersen* for vore Forposter Syd for den ny Grænse, Dommer *Thygesen* for Sømandsstanden, der i Krigen bestod sin Ildprøve, og for Marineforeningen, Urmager *Sørensen* for Bestyrelsen, Formanden for de gamle Marinere, adresseret til Murerm. I. P. *Sørensen*, Skipper *Poulsen* og Fyrmester *Kruse*, Landinspektør *Gregersen* for den nationale Aand, Kredslæge *Trautner* i spøgfulde Vendinger for Torsken og dem, der bragte den i Land.

Der herskede under hele Spisningen en udpræget national Stemning, og der blev sunget mange af vore smukke Fædrelandssange foruden et Par Sange, forfattet i Dagens Anledning. Som en Overraskelse blev der under Festen afsløret en smuk Messingminebøsse, staaende paa en poleret Skibsmast. Gaven, der faar sin Plads paa Badehotellet, blev af Jollerøerne, en Underafdeling under Marineforeningen, skænket til Foreningen for, som Hr. *Jacobi Jacobsen* udtalte, at tjene til Støtte for Foreningens filantropiske Arbejde. Formanden modtog med Tak Gaven og lovede, at den altid skulde blive holdt i Ære.

Efter Spisningen blev der i den ny Minebøsse ofret et større Beløb til de ved Stormen skadelidte Fiskere, og senere blev der til Støtte for Foreningens filantropiske Arbejde bortloddet forskellige Genstande.

MARINEHOSPITALET'S JUL

Ved København-Kredsens Møde i Studenterforeningen den 6. December 1921 foretoges en Indsamling til Fordel for Julefesten paa Marinehospitalet. Indsamlingen indbragte et Beløb af 154 Kroner, der vil blive tilstillet Hospitalets Ledelse.

SØSPEJDERNE.

Mange af Marineforeningens Medlemmer vil fra Helgolandsfesten i 1914 sikkert erindre de matrosklædte Dreng og unge Mænd, der paa saa udmærket Maade og under Ledelse af deres Chef, Kaptajn Hoyer, assisterede i Koncertpalæet de tre Dage, Festen

»Søspejdere i venlige Omgivelser«.

varede. Hofflige, adrætte og veldisciplinerede var de paa Færde allevegne, ikke blot som Komitéens Hjælpere men ogsaa som trofaste Førere for de gamle Veteraner, for hvem for en stor Dels Vedkommende ikke blot den store Bys Gader, men ogsaa Palæets Trapper og Gange var ukendt Farvand, i hvilket en hjælpende Haand vel kunde gøres nødvendig. Det var smukt at se denne Hjælp-somhed overfor de gamle Sømænd, ikke mindst fordi man havde en tydelig Følelse af, at denne stadige Opmærksomhed og Omhu i høj Grad glædede de Gamle.

Det var Søspejderne, der ved denne Lejlighed for første Gang traadte i nærmere Berøring med Offentligheden. Oprettelsen af denne maritime Gren af Spejdersporten var dengang kun et Aar gammel, idet »De danske Søspejdere« i 1913 begyndte Virksomheden blandt Landets Ungdom, der for en meget stor Dels Vedkommende skulde synes at være i høj Grad baade lysten til og egnet for denne Spejdersport, der paa saa mange Maader gav og giver Opfyldelsen af alle raske Drenge Lyst til at tumle sig paa det Element, paa hvilket deres Forfædre fra Urols Tider havde plasket husvant.

Under Ledelse af kyndige Mænd har i de forløbne 8 Aar en Skare Dreng her i Byen og i enkelte af vore Søkøbstæder opøvet sig i Søspejdersporten med dennes mangartede Discipliner, der gennem talrige Prøver til Lands og til Vands gennem nogle Aar skaber raske un-

ge Mænd ud af dem, som forstaaer at manøvrere et mindre Fartøj i vore Farvande, lærer dem Disciplin og Orden i Land og om Bord, og at klare sig overalt i en snæver Vending, saaledes at de efter at have bestaaet sidste Aars Prøve besidder et Fond af Viden, der under alle Livets Forhold vil kunne være dem til største Nytte.

Eftersom Aarene er gaaet, kender vi nu alle de blaa Gutter i den kønne Uniform med Matroshuen, men deres hele Færden paa Søen maa naturnødvendigt gøre dem mindre kendte for det store Publikum. — Arbejdet og Øvelserne foregaar i Sommertiden i de forskellige Fartøjer.

Afdelingerne i København og Skovshoved gaar for deres Vedkommende paa Langfart til Jylland med »Margrethe« og »Willemoes«, begge tidligere Toldkrydsere, som er rummelige, stærke og velsejlende Fartøjer paa ca. 25 Tons.

Hvilken Fa'r eller Mo'r vil ikke med Glæde se sin Dreng solbrunet og rask komme hjem fra en saadan Tur, opfyldt af Tusinder nye Indtryk, og tillige mærke, at Disciplinen ombord og Samlivet med Kammeraterne allerede er begyndt at skabe en lille Mand ud af ham og slibe de Kanter af, der maaske var mindre heldige. Mange Fædre og Mødre har haft den Glæde, men endnu flere burde have den ved at lade deres Dreng gennemgaa denne Uddannelse, der stedse gaar nøje Haand i Haand med Skole og Hjem.

Denne sunde og gode Bevægelse har haft og har Velyndere, der har støttet pekuniært, men der skal flere Penge til at holde det Hele i Gang, og for første Gang i de 8 Aar søger Søspejderne nu ud til videre Kredse for at vække Interesse for Sagen og skaffe Midler tilveje.

Den 1. Februar foranstalter Søspejderne i Langelinie-Pavillonen en Eftermiddagskoncert, ved hvilken Marinens Orkester forventelig vil musicere, medens der i Restauranten bliver Theservering. Hertil er Adgang for Alle uden Entré. Senere vil der i Yachtklubbens Selskabslokaler, der velvilligst er stillede til fri Raadighed af Værten, Direktør Christensen, blive Aftenunderhold-

»Morgenmaaltid ombord inden Rengøringen«.

ning, Tombola, Forevisning af Lysbilleder m. m., og sidst Bal for Spejdernes Paarørende og alle de mange Interesserede, der sikkert vil soge derud.

Der findes i Øjeblikket anerkendte Søspejderafdelinger i København, Skovshoved, Stege, Svendborg, Kolding og Frederikshavn.

I den nærmeste Fremtid kommer Sønderjylland og Bornholm med, og inden Foraaret skulde gerne hver eneste Søekøbstad have sin Afdeling. Naar derfor Ungdommen søger Raad og Vejledning hos dem, der har Kærlighed til Søens Børn, er det i det Haab, at Marineforeningens Medlemmer vil lytte til dem og hjælpe til paa bedste Maade, naar det gælder om at faa lidt Vind i Sejlene.

AXEL JUELS DIGTE

Vor Medarbejder, Kontorchef i Marineministeriet, Digteren *Axel Juel*, hvis litterære Virksomhed, ikke mindst som Marinens Digter, vil være kendt og skattet af Flertallet indenfor Marineforeningen, har for nylig udgivet en ny Digtsamling: »De kongelige Hjerter«, der allerede faa Dage efter Udgivelsen er udsendt i 4. Oplag.

I denne Digtsamling, der rummer nogle af de skønneste Digte, Axel Juel overhovedet har skrevet, viser Digteren sig ikke blot som den erfarne Kender af Naturen og Menneskelivet, der udtrykker sin ejendommelige, baade glade og vemodige Visdom paa sin egen ligefremme og naturlige Maade, men de nationale Digte i Bogen, der skildrer Genforeningen med Sønderjylland, vil sikkert blive staaende i dansk Litteratur som et Mindesmærke for de uforglemmelige Begivenheder.

Axel Juels ifjor udsendte: »Bogen om Grete« har i Aarets Løb naaet 6te Oplag, og den lille fine og yndefulde Kærlighedsfortælling har saaledes haft en her hjemme vistnok enestaaende Succes. *Ew.*

CEREMONIEL VED ANVENDELSEN AF MARINEFORENINGENS FLAG

I. I Henhold til justitsministeriel Skrivelse har Marineforeningen Tilladelse til at føre Splitflag med Mærke som omhandlet i »Under Dannebrog«, Nr. 2 og 6 — 1914 — samt i Cirkulære af Oktober s. A. til Lokalkredsene.

Flaget maa ikke hejses paa Flagstang i det Frie, paa Hus, Skib eller Fartøj.

II. Flagets Anvendelse ved Møder etc.:

Naar Mødet aabnes, kommanderes, eventuelt pibes: »Klar ved Flaget«. To Flaggaster gaar til Flagstangen og Flaget hejses, medens Musikken spiller Fanemarchen en Gang eller der pibes, eller hverken røres Musik eller Fløjte, naar saadant ikke haves. Forsamlingen følger Flagets Hejsning staaende og med blottede Hoveder. Naar Flaget er hejst, spilles, eventuelt afsynges, 1ste Vers af: »Kong Kristian stod ved højen Mast«. Naar Mødet sluttet, og i alt Fald før den mere selskabelige Del af Sammenkomsten tager sin Begyndelse, kommanderes eller pibes atter: Klar ved Flaget, og Flaget nedhales under det samme Ceremoniel som ved Hejsningen.

III. Flagets Anvendelse ved Begravelser:

Flaget anbringes paa en Flagstang, paa hvilken det føres i Top. Paa Toppen anbringes et Sørgeflor, der bestaar af en Løkke med to Ender af samme Længde som Standerliget. Flaget bæres af en Fanebærer, der tager Opstilling i Kirken's Kor efter nærmere Anvisning af Kirkepersonalet (eventuelt umiddelbart bag Kisten). Naar Kisten bæres ud, følger Fanebæreren umiddelbart efter Kisten, idet han holder Flagstangen i en Vinkel af 45 Grader fra Vertikalen, saaledes at

Flaget vajer hen over Kisten. Som Regel følger Flagbæreren efter Ligvognen og tager ved Kirkegaarden Opstilling ved Graven. Efter Jordpaakastelsen gaar han hen til Graven og sænker Flaget tre Gange over denne.

Paa given Foranledning fremkommer endvidere nedestaaende Oplysning om, hvorledes man paa reglementeret Maade fra Land hilser forbipasserende Orlogsskibe:

De Institutioner eller private, der ønsker at hædre forbi-sejlende Orlogsmænd, hejser Flaget, naar Skibet kommer i Sigte, og haler det ned, naar det er ude af Sigte. Under Forbipassagen, paa et Sted, hvor det bedst kan ses fra Orlogsskibet, kippes Flaget en eller tre Gange, hvilken Hilsen besvares fra Orlogsmanden med, at Flaget kippes en Gang.

»GRÆNSEVAGTEN«.

Vi har modtaget følgende Skrivelse, som herved bringes til Medlemmernes Kundskab:

Til Marineforeningernes Overbestyrelse.

Som det maaske vil være den ærede Overbestyrelse bekendt, udgiver »Grænseforeningen« et Tidsskrift, »Grænsevagten«, der redigeres af den kendte Historiker, Magister *Vilhelm la Cour*, Birkerød. Tidsskriftet udgaar en Gang maanedlig som et 48-sidet Hefte af lignende Format som »Tilskueren«.

I de tre Aar, Tidsskriftet har bestaaet — det startedes i Oktober 1918 —, har det bragt talrige værdifulde Afhandlinger og aktuelle Artikler til Belysning af slesvigske Forhold. Jeg skal saaledes som Eksempel fremhæve saa interessante Emner som gamle *H. F. Feilbergs* »Storevi«, Præstegaardsliv i Mellemslesvig 1863—64, og *Redaktør Jessens* Dagbøger fra hans Fængselsophold.

Tidsskriftet tæller en Række af vore mest kendte, nationalpolitiske og historiske Skribenter blandt sine Medarbejdere. Ved Siden af Afhandlinger og Artikler bringer hvert Hefte en udmærket *Maanedsoversigt* over alle Forhold, der vedrører Sønderjylland, Nord og Syd for den nye Grænse, udarbejdet af Redaktøren, der omhyggelig følger den danske og tyske Presse — inden- og udenfor Riget — samt hvad der i Udlandet maatte fremkomme om slesvigske Forhold. Avislæsningens daglige Enkeltheder findes her sammenarbejdet til et omfattende Hele, der giver et klart og udtømmende Billede af Udviklingen i den nævnte Landsdel.

»Grænsevagten« er det eneste større Tidsskrift, der taler de Landsmænds Sag, der ikke naaede at komme hjem til Danmark. Det er Grænseforeningens Ønske at gøre Tidsskriftet saa fuldt og vægtigt som muligt, men de vanskelige økonomiske Tider lægger Tidsskriftet Hindringer i Vejen, som kun kan overvindes ved en øget Tilgang af Abonnenter. Saafremt der i hele Landet kan samles ca. 400 nye Abonnenter, vil Tidsskriftet være betrygget og sikret. Abonnementsprisen er 14 Kr. aarlig (3.50 Kr. Kvartalet), hvilket er mindre end for tilsvarende andre Tidsskrifter. Det skulde i en Sag som denne, hvor det gælder om at støtte vort Folks Grænseværn, ikke være forbundet med Vanskelighed at tilvejebringe det fornødne Antal Abonnenter, naar blot Opmærksomheden henledes derpaa, og jeg har derfor i Forbindelse med nogle andre af Grænseforeningens Hovedbestyrelse paataget mig at skaffe den krævede Tilgang af Subskribenter og tillader mig herved indtrængende at anmode den ærede Overbestyrelse om blandt dens Medlemmer at virke for Tegning af Abonnement paa »Grænsevagten«, idet jeg føler mig overbevist om, at enhver af de her i Landet værende Soldaterforeninger tilfulde forstaaer Betydningen af med alle til Raadighed staaende Midler at styrke vore tilbageblevne Landsmænd i deres Kamp. At vække Forstaelse for denne ved at sprede Kendskab til Sønderjyllands Forhold og Historie i Fortid og Nutid er »Grænsevagten«s fornemste Opgave.

Den ærede Overbestyrelse bedes venligst tilstille mig Meddelelse om eventuelle Abonnenter til min Adresse: Rosenvængets Hovedvej 27, København Ø.

Det bedes bemærket, at Abonnementet gælder fra 1ste Oktober, det Tidspunkt, paa hvilket den nye Aargang er begyndt.

Ærbødigt
H. Ulrich,
Generalmajor.

SKRIV TIL DIN DRENG!

Vi bringer nedenfor det smukke og hjertelige Digt af Olaf Linck: »Skriv til Din Dreng!« samt den Musik, Sextus Miskow har komponeret til Digtet.

Olaf Linck er en Mand, der kender de Søfarendes Liv og Vilkaar, forstaar dem og kan skildre dem, men han er tillige — som vist i hans nylig udgivne Bog: »Danskere under Sydkorset« — en gavnlig og nyttig Raadgiver for Danske, der vil ud og prøve Lykken i den store Verden.

Andantino. *Sextus Miskow.*

mf. *Andantino.*

Skriv til din Dreng, Du lil - - - le Mor - , i - nat har han for - ved
 2. Se, han har skre' vet et Brev til Dig, Du faar det om el - - ve
 3. Skriv til den Dreng, Du lil - - - le Mor om Afemmet og, Tharn - domo
 So - ret - send ham den Hel - sen, at fast Du tror
 U - - - gor - langt skal han fa - re, for han naar hjem;
 Da - - - ge - Mid fra en tro - - - fast Mo - - der - faars
 paa alt det Go - de, som i ham bor. Det gør ham saa godt, at Du
 men di - ne Bre - - ve tar han frem saa of - - - te Længslen him
 var - - - ner en Gut i frem - med Haars og brin - ger ham kæk! ul -
 tror - - - kenü - - - ger. *Olaf Linck.*
 ba - - - ge

LINIESKIBET »OLDENBORG«S FORLIS.

Af fhv. LÖJTNANT I FLAADEN G. KRAGH

med Tegninger af Forfatteren.

»Man skulde saamænd ikke tro, at I vidste, hvilken Dag det er i Dag, — ikke saa meget som en eneste ærlig Sang har jeg hørt endnu, og jeg har dog snart siddet her i flere Timer!« brummede Sivert Lund gnavent og bankede sin Pibe ud.

»Har vi ikke sunget, Sivert, jeg mener ellers, at vi ikke har bestilt stort andet«.

»Tobakken er tør, Søren, Du skulde stikke en Bid raa Kartoffel i Biksen, det holder den saa rart fugtig! — Hvad forstaar Du ved at synge, lille Aller? Kalder Du det, som I har bestilt i Aften, for at synge? At skrige op et Vers af en Vise, to af en anden og en halv Snes Linier af en tredje — er det at synge? Herre Jemini, hvor det gaar tilbage med Jer unge Mennesker! Nej, skal der være Fest, saa lad os dog holde Fest! Punch i Glassene, Lys i Stagerne og Sang over hele Stuen! Ak, kære Børn, I staar langt tilbage for de ægte, ramsaltede Nybodersmænd af den gamle Skole, som jeg horer til, og som der snart ikke er flere tilbage af. I har ikke det rigtige, friske Humør, som vi altid mødte med. I sidder og snakker Politik, som I alligevel ikke har et bitte Gran af Begreb om, og tror, at naar bare I kan svinge Punscheglasset og brumme med paa Stumperne af en Fædrelandssang, saa har I gjort Jeres Pligt og ydet Jeres Bidrag til den fælles Underholdning! Føj for Pokker, — er det en Manér? Nej, saa forstod vi bedre at holde Fest! Vi glemte aldrig at tage det gode Humør med, naar vi samledes hos en Kammerat, og vi sang, forstaar I, ikke blot et Vers eller to; men hele Rækken igennem, for vi kendte og vi elskede de gamle, kønne Sange.«

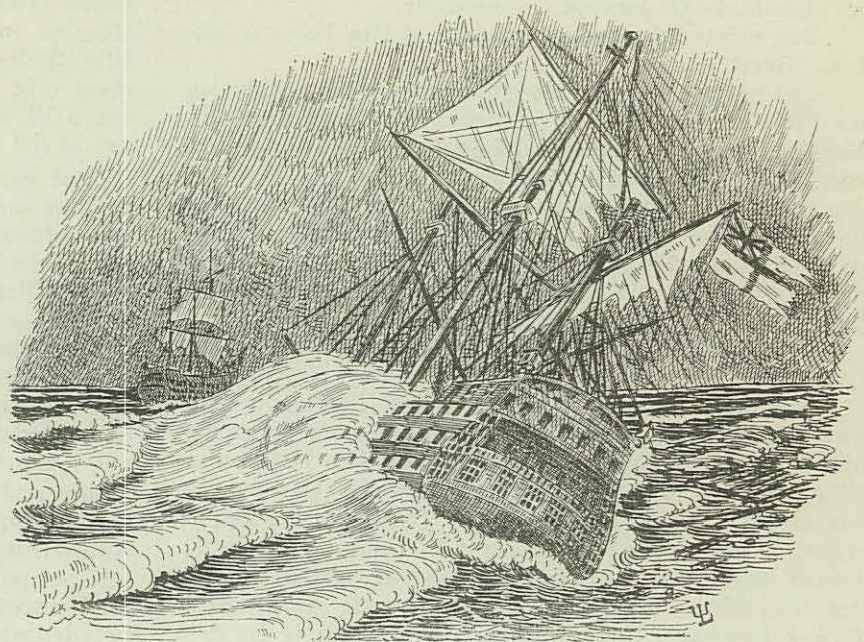
»Aa hvad, Far, skal det endelig være, saa kan vi vel endda være med,« svarede Søren, »skont jeg villigt indrømmer, at tage Luven fra Dig orker ingen af os.«

»Nej, det er jo det, jeg siger. Men stram Jer nu op, Dreng, og vis, at der endnu er baade Liv i og Kærlighed til Sangen i Nyboders Stuer. Og lad os mindes, at det i Dag er den 2den April, Danmarks Hædersdag, ved at synge den Sang, som jeg véd, at I dog alle kan det meste af, og som rummer saa mange Minder for os, der selv var med!«

Sivert tav, men et Øjeblik efter lod Sangen, saa det hortest langt ned ad Gaden:

»Til Vaaben! Se Fjenderne komme,
til Vaaben, I nordiske Mænd!
Alt røres den larmende Tromme,
til Kampen hver føje sig hen.
Hist fraader kodaniske Bølge
af Harm mod Tyrannernes Følge, —
op, Dannemænd, kæmper i Fædrenes Spor
for Konge, for Arne, for Frihed i Nord!

Selv Oldingen ser jeg fremtræde,
han glatter det snehvide Haar,
med Tak for hver fredelig Glæde
han modig mod Fjenderne gaar.

Hist blussende Ynglinge ile,
de Britterne skue og smile
og djærvelig kæmpe i Mændenes Spor
for Konge, for Mødre, for Frihed i Nord!

I Aag af Britanniens Love
skal Cimbrernes Søner ej gaa;
dem Tordenskjold lærte at vove,
af Juel'er de lærte at slaa.
Pløj Bølgen med ildsvangre Taarne,
vi ere, som Havet, fribaarne
og do eller sejre i Juel'ernes Spor
for Dannebrog's Ære, for Frihed i Nord!

De sejeromstraalede Navne
opflamme hver Dannemands Bryst,
Dan's Helle fra Gernerske Stavne
med Nelson skal vove en Dyst.
Alt raver paa slibrige Bane
hans hidtil saa sejrriige Fane,
thi Dannebrog værner fra Daniens Strand
om arvede Hænder og Fædreneland!

Svæv hædret fra knejsende Master,
Du Danmarks uplettede Flag,
mens Landværn til Bavnerne haster
at møde i standende Slag.
Almægtige Hærenes Herre,
giv Danien Sejr og Ære, —
for Freden at vinde i Kampen vi gaa,
for Konge og Arne vi stride og slaa!« *)

*) Krigssang af Nordmanden, Assessor Enevold Falsen, trykt i »Sange ved Fædrelandshøjtidene, Danmarks anden April til Admindelse«, ved Skuespiller H. C. Knudsen, Kbhvn. 1802.

Ved Udtrykket »Gernerske Stavne« i Vers 3 hentydes til, at de fleste af Skibene var bygget af den dygtige Fabrikmester, Kaptajn Henrik Gerner (1742—1787). Gerner byggede i Løbet af 15 Aar 25 større og 10 mindre Skibe, som blev almindeligt beundrede for deres udmærkede Egenskaber.

»Ja, nu er det 50 Aar siden; men alligevel husker jeg det, som om det var i Gaar!« sagde Sivert lidt efter, at Sangen var sluttet. »Der mistede jeg min gamle Plejefar, salig Overkanoner Svendsen, som faldt om Bord i »Aggerhus«; han blev ramt af en Kugle fra en af »Glatton«s 68-pundige Karronader.«

»Jeg vidste ikke bedre, end som at Din Far var Matros, Sivert?«

»Det er ogsaa rigtigt, Cavelius; men ellers sagde jeg nu Plejefar. Det lader til at være lidt smaat med Din Hørelse, min Ven; men selvfølgelig er det jo meget rart, at Du ikke kan høre mere, end Du kan fatte. — Jeg var kun saadan noget som en 3—4 Aar gammel, da min Far døde, og min Mors Søskendebarn, daværende Kanoner Peter Svendsen, kærligt tog sig af hende og mig; han var mig en god Fader lige til den Dag, han gav sit Liv for Konge og Land.«

»Saa er det i Grunden mærkeligt, at Du ikke kom til Artilleriet, Far.«

»Naa, det ved jeg da ikke, Søren! Jeg har aldrig været Rugdreng. Gamle Svendsen, som var en fornuftig Mand, skønt han var Artillerist, vilde ikke binde mig til at tjene i den faste Stok for Livstid. Der var jo saa meget at gøre paa de lange Togter med Kinafarerne, at ikke mange havde Lyst til Kongens Tjeneste. I maa huske paa, at det den Gang var saadan, at de, der ikke blev Underofficerer, først kunde slippe efter 16 Aar, hvorimod Underofficererne aldrig kunde faa deres Afsked. Jeg gjorde mit første Orlogstogt i 99, efter at jeg havde taget et Par Rejser med Kompagniets Skibe.«

»Hvad var det med?«

»Det var med gamle »Oldenburg«, der paa samme Rejse forliste ovre i Taffelbay ved Cap, — det har jeg da vist fortalt Jer?«

»Aldrig et Ord, Sivert. Hvem havde Du med som Chef dér?«

»Hvad, har jeg aldrig stukket Jer den Historie ud? Saa skal I saamænd faa den nu. — Du spørger om, hvem jeg havde med som Chef, Cavelius? Hatten af for ham, Dreng, for det var nemlig ingen ringere end som selve Admiralen, daværende Kommandørkaptajn *Johan Olfert Fischer*.*) Men det er vel bedst, at jeg begynder med Begyndelsen!

»Jeg var altsaa ked af Koffardifarten og blev ved Nytaarstid i 1799 taget som Matros i 1. Divisions 3. Kompagni. Hen paa Foraaret blev det bestemt, at Linieskibet »Oldenburg« skulde afgaa til Trankebar først i Juli Maaned. Nu kendte jeg Højbaadsmanden der om Bord, for det var nemlig Peter Traugott, en Farbror til »Præstelusen« hienne i Salviégaden, og han fik mig med som Fortopsgast. »Oldenburg« var et fint Skib, noget lille af et Linieskib at være; men et rart Søslib, og havde ogsaa været godt anvendt i de 20 Aar, det havde paa Rumpen. — Hvis det interesserer Dig, Aller, saa kan jeg fortælle Dig, at det var det første af vore Orlogsskibe, som blev kobberforhudet. Besætningen var god nok, og de fleste af Folkene skibsvante, da de havde været med Aaret i Forvejen paa Konvojerung til St. Helena. Armeringen var 26 Stykker 18-pundige, 26 Stykker 12-pundige og 10 Stykker 8-pundige Kanoner; saa det var jo meget nydeligt. Jeg var svært glad ved det Togt, for dels vilde jeg hellere paa Langfart end ligge her hjemme og sejle Vandet tyndt, og dels havde Højbaadsmanden lovet at tage mig til sin Hjælper med at føre hans Regnskab, da han vidste, at jeg skrev og

regnede pænt. Det var midt i Juni, at jeg kom om Bord, og først i Juli gik vi til Sos. Fint Sommervejr var det, og for en jevn Syd-Ost Brise stod vi Nord paa i Sundet. Det herlige Vejr, Glæden ved at være kommet om Bord i et godt Skib med flinke Folk og humane Overordnede, Følelsen af at være ung, rask og ligeglad med alt i hele Verden undtagen netop den lille, flydende Del, i hvis Forre-Mærs jeg sad og frydede mig over Sjællands skønne Kyst, var vel Aarsagen til, at den Sejlads stadig staar for mig som noget af det dejligste, jeg har været med til.

Det var altsaa en god Begyndelse, og Fortsættelsen var der saamænd ikke noget at klage paa; vi havde det saa udmærket, som vi kunde ønske, og rigtigt pænt Vejr hele Vejen over til Cap. Jeg var nu ogsaa særlig godt stillet, idet det var lykkedes mig at komme til at staa svært fint i det hos Højbaadsmanden. Og ved den hellige Habakuk, han var en stor Mand i det Skib! I kan trygt bande paa, at han gik rundt som en lille Konge og danderede hele Grejen, saa der ikke var den mindste Ting til Vejrs eller paa Dækket, som ikke var i den nydeligste Orden. Og som han kunde rumpe rundt med Folkene, naada! De strøg af Sted, op i Riggen og ned i Hellegatter, baade Baadsmandsmatier, Kvartermestre og Topgaster, som om der sad en Raket i Halen paa dem. Jo, han var af den rigtige Slags, gamle Traugott; han vidste, at Højbaadsmanden var den betydeligste Mand i Skibet næst efter Chefen og Næstkommanderende. Men han havde selvfølgelig sine Fejl, det har vi vel alle? For det første saa var han Enkemand for tredje Gang, og for det andet saa løj han noget saa ukristeligt, at han vist selv troede alle de frygtelige Ender, han stak os ud. Naa, hvad det med de tre Koner anbelanger, saa kom det vel ingen anden ved; men vi syntes jo bare, at det var Synd, at han saadan havde faaet Lov til at jage Livet af de ulykkelige Kvinder, han havde været spledset til. Han har selvfølgelig regeret med dem som med os andre om Bord, saa at de til sidst tørvist er afgaaet til en roligere Tilværelse hisset. Men det kunde for Resten mere mig at vide, hvordan han egentlig senere har klaret den der oppe i Vorherres Himmel, da de tre Fuldriggere er sejlet ham i Møde paa store Englevinger!«

»Han maa ligegodt ha' været en modig Mand,« bemærkede Tommermanden.

»Netop hvad han var, min Ven. — Men det var om Forliset, jeg skulde fortælle Jer. Det var nøjagtig den 5. November, at vi laa ovre i Bayen, klar til at gaa til Sos. Vi skulde ha' lettet Dagen for, men Vinden var nordlig, og vi ventede derfor paa, at den skulde rumme lidt. Nu er det et rent forbandet Sted at ligge. Med Paalandsvind er der ikke Spor af Læ, og Atlanterhavet sætter en vældig So ind paa Rheden. Med Fralandsvind er det ogsaa galt; Holdebunden er daarlig, og da der hurtigt kan blæse en Storm op, sker det hyppigt, at Skibene maa lette og holde det gaende uden for i Læ af Landet.

Vi laa for Tøjankeret*), og det var meget pænt Vejr. Det havde været rigeligt lummert lige fra Morgenstunden, og vi syntes derfor alle, at det var rart, der kom lidt Vind, selv om den var fra den gale Side. Foruden »Oldenburg« laa der et engelsk Linieskib, som hed »Sceptre« og en amerikansk Ostindiefarer, »Antibes«,

* Et Orlogsskib havde den Gang 4 større Ankre, Sværankrene, samt nogle mindre Vårpankre. Sværankrene var de to Kranankre: Dagligankret, der havde Plads for om Bagbord, og Tøjankret — Tøjet — der var anbragt paa tilsvarende Sted om Styrbord. I Fokkerøstet om Bagbord havde Læggeren og i Styrbords Fokkerøst Pligtankret — Pligten — Plads.

*) Johan Olfert Fischer, født 1747, død som Viceadmiral 1829. Var i 1801 Chef for Defensionen under Slaget paa Rheden, hvor han blev saaret. I 1807 Chef for Fortet »Trekroner« og de det underlagte Kanonbaadsdivisioner.

samt 4 andre Koffardimænd, hvoraf den ene var dansk. Jeg mindes saa tydeligt den Morgen, for det var første Gang, jeg ragede uklar med Højbaadsmanden. Der skulde nemlig Fartøjer i Land for at hente friske Grøntsager, og da jeg gerne vilde ha' en Tjans med der, fordi jeg havde noget Bekendtskab, jeg vilde sige det aller-sidste Farvel, — — — hvad griner Du af, Cavelius? Jeg har heldigvis altid kunnet være mine Forbindelser bekendt for Gud og Alverden, naar jeg lige undtager, at jeg paa mine gamle Dage er bleven nødt til at om-gaa en saadan rødhaaret Skvibe som Du! —

Naa, jeg kom saa i Barkassen som agterste Mand. Men i Hastværket havde jeg forsømt at give Højbaadsmanden et Ord om det, og da han tilfældig kom til og saa mig sidde vel fornøjet der nede, blev han stødt over, at jeg havde undladt at bede ham om Tilladelse og gav mig Ordre til at komme op. Jeg maatte jo lystre, for han var ikke den Mand, man kunde begynde at parlamentere med; men jeg skal ikke nægte, at jeg saa lidt harsk ud, da jeg kravlede ind over Finkenettet. Højbaadsmanden kunde nok se, at den Ordre ikke smagte mig, og lidt efter kom han da ogsaa og gav mig Besked om at møde nede ved hans Lukaf. Jeg drev derned, og da jeg havde ventet i nogen Tid, kom Fatter Traugott. »Det passede ham nok inte, at jeg stoppede den Landtur?« begyndte han. Jeg var gnaven og svarede derfor muggent, at det jo kunde være ligemeget, hvad der passede eller ikke passede mig, naar bare jeg adlød den Ordre, jeg fik.

Nu, forstaar I, var der virkelig god Grund for ham til at holde mig tilbage, for han havde slaaet nogle slemme Slag i Land i Capetovn, og der var af den Aarsag fæle Huller i hans Regnskaber. Det var ham derfor meget om at gøre at faa Bøgerne bragt i Orden, og det skulde jeg jo gi' ham en Haand med, da han selv skrev en græsselig Klo. »Saa, saa lille Sivert,« sagde han derfor, — »det klær' ham inte at gaa der med et Ansigt saa surt som en Lageagurk. Kom han nu her ind med mig, saa kan han gaa i Gang med det Materielregnskab, mens jeg laver os en Smule Læskedrik af denne hersens fine Capvin!« Det var, som jeg før fortalte, svært lummert, og et godt Glas Vin med Vand i var et fint Tilbud, som det kostede Overvindelse at smide fra sig; men jeg var nu i Humør til at drille den gamle og svarede derfor: »Højbaadsmanden skal ha' saa mange Tak, men jeg har nu ikke Brug for nogen Læskedrik!« Nu troede jeg, at han var blevet gnaven; men det blev han ikke, tvært imod lo han meget gemytligt og sagde: »Som han vil, lille Sivert, — har han ingen tørre Pletter paa sin Tunge, saa har allenfals jeg mange paa min. Nu laver jeg alligevel to Glas, et til ham og et til mig selv, og vil han saa ikke drikke sit, saa er jeg Mand for at klare dem begge to!«

Jeg ærgrede mig over, at han tog det paa den Maade, men maatte jo i Gang med Regnskaberne. Imens bryggede han to dejlige Glas med Capvin, Vand og lidt Rom i, — det sidste for Sundhedens Skyld, forstaar I, for Vandet var ikke godt, — og efterhaanden som Sveden sprang frem ved at tumle med alle disse Tal nede i det lummervarme lille Hummer, kneb det jo for mig at spille fornærmet. De to Glas med den dejlige Drik kildrede mig fælt om Næsen, og jeg begyndte at smelte. For nu paa en passende Maade at glide over i det sædvanlige, venlige Forhold kom jeg med en Bemærkning om, at vi havde forskrevet rigeligt meget Sejldug, saa der var en god Del i Overskud. Den gamle, som godt vidste, at jeg var ved at falde til Patten, skød det ene Glas over til mig og svarede: »Drik han nu blot sin Vin, Sivert, jeg ser jo, at han er løbet tør.

Og lad saa være at skabe sig en anden Gang, naar hans Overordnede har Brug for ham!«

Saa drak jeg og skyllede det meste af mit sure Humør væk. Højbaadsmanden tog sig ogsaa en forsvarlig Hivert, og da han havde tørret sit tykke, røde Hovede, — han lignede Dig, Cavelius, — med en dejlig, himmelblaa Lommeklud, som han havde tusket sig til hos en Kadrejer for en Bid gammelt Tovværk, sagde han til mig: »Han mente, at vi havde for meget Sejldug i Regnskabet? Det skal han saamænd ikke være ked af, for vi kan maaske komme til at bruge alt det, vi kan faa fat i, inden vi naar over til Indien. Jeg husker, at da jeg en Gang var med en af Fregatterne nede i det indiske Hav, kom der lige pludselig en vældig Sværm af Græshopper, — ligefrem en hel Sky, forstaar han, — som slog sig ned paa vort Forre-Mærsejl, og i Løbet af et Øjeblik havde de flænget det saadan, at der ikke var andet end Ligene tilbage!«

Det var jo en fæl Løgn at ramme mig ud, og da jeg syntes, at jeg skyldte ham Tak, fordi han havde ødelagt min Fornøjelse for mig, tømte jeg hurtigt mit Glas og svarede: »Aa, nu gaar der et Lys og for mig! Paa min første Rejse var jeg nemlig ogsaa ovre i det indiske Hav, og der traf vi ligeledes en Sværm Græshopper.« — Da jeg fortalte det, gloede han paa mig, for han var ikke klar over, hvor jeg vilde hen. »Men tænk saa blot, Højbaadsmand,« fortsatte jeg, »da vi saa nærmere til, viste det sig, at alle Græshopperne havde splintrende nye Sejldugsbukser paa. Det har sikkert været den samme Sværm, som ødelagde Deres Mærsejl!«

Den kunde han ikke ta'! Han blev helt blaa i Ansigtet, og idet han hev mig ud af Døren, brølede han: »Herut af Lukafet med sig, han forbandede Løgnhals. Op paa Salingen og kig efter Græshoppesværme. Gaar man ikke her og er venlig imod saadan en Snobel, som til Tak fylder sin Overordnede med Løgn!«

Det kan nok være, at jeg kom ud og røg op paa Fortoppen, — aa ja, da anede jeg ikke, at det var sidste Gang, jeg gik til Vejrs i gamle »Oldenborg«.

(Slattes).

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gibs-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinrende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Den Danske Manometerfabrik

NYHAVN 31
Telefon Palæ 1048 y.

Leverandør til Orlogsværftet.

OHLSSEN & AHLMANN A/S

KØBENHAVN

BESØG VORE UDSILLINGSLOKALER

HAVNEGADE 39

LOUIS POULSEN & CO.

Nyhavn 11 - Tlf. 1414

VIKING

Metalsavblade, Snittappe, Læderremme.

Telef. 33 67 og Byen 32 57 **A. BOAS** Telegram-Adr.: Antonboas
Havnegade 45-47, København.

Drägerwerks, Ilt-Rednings- og Dykker-Apparater, Pulmotor, Autogen Svejse- og Skæreapparater. Leverandør til den danske Hær og Flaade.

CHR. SCHMIDT & CO.

NY VESTERGAEDE 13. Tlf. 821 & 822
KJØBENHAVN B.

SPECIALITETER CARBORUNDUM ALOXITE SLIBESTOF VICTOR SAVBLÅDE VINGO STAAL ELECTRIC SLANGER SPECIALITETER

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OSCAR JOHANSEN

Glarimester og Forgylder.

Overgaden n. Vandet 25. — Tlf. Byen 1937 x.
Leverandør til Orlogsværftet.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkol och dynamorborstar, lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär ofiert.

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 75 00

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

FITTINGS
+GF+

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpsset for København og Frederiksberg A/S
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps A/S
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland^S Redningskorps A/S
Urbansgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Direkte Import fra Syden af ægte Druvine.
G. Holm-Petersen

A/S De Danske Sprængstoffabriker

AEROLIT

Hovedkontor: K. W. Nielsen,
V. Voldgade 115. Kbhvn. B.
Telef.: Byen 6016, Byen 6017.

Remington

Skrivemaskine skriver, adderer, subtraherer og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport, Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske Marine.

Husk

at købe Deres Kolonial, Delikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Champagne Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toilettskabe.
Vimmelskaftet 38.

J. Christophersen,

21, Frederiksborggade 21,
Smør, Æg, Ost & Conserves
Leverandør til Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

1918 I Hirsholmene

V ~~XII~~ ^{III} Marinus Hospitaler VALKYRIEN; Østen
Kgs. Bayhús

VI "Nels Juel" is Aflevering

1919 I Nagasaki ("Hadjeschi")
S.V. Hansen
Bestemmelser 1610-60

III Sibringsstykker - kommandør

IV " " (Flyvers)

V " " (Wood)

VI Dannebrog

VII Kridt om Camoufflage

VIII Tordenbyld

IX Holmens Kirke

X "Islands Falk" v. Jan Mayen

Anholt

XI AUDACIOUS

1920 I Lillebæltstationen 1914-18

II VI ESBERN SNARE 1864
Hollenderne 1658-60
(H.S. Lind).

IX JYLLAND v. Juelbminde

XI Tordenbyld

1921 X Hollenderne 1658-60
(Skille)

Camouflage 1919 pag 52.